

รายงานฉบับสมบูรณ์
โครงการพัฒนากลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา
การจัดกระบวนการมีส่วนร่วม

ผู้จัดทำ	สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กองประสานการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๖๐/๑ ซอยพิบูลวัฒนา ๗ ถนนพระรามที่ ๖ เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐ โทรศัพท์/โทรสาร ๐ ๒๒๖๕ ๖๕๖๐ http://www.onep.go.th
ผู้ศึกษา	คณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ตู้ ป.ณ. ๕๐ ปณฝ. คอหงส์ ตำบลคอหงส์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ๙๐๑๑๒ โทรศัพท์ ๐ ๗๔๒๘ ๖๘๒๖ โทรสาร ๐ ๗๔๔๒ ๙๗๕๘
การอ้างอิง	สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. ๒๕๕๔. โครงการพัฒนากลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา: การจัดกระบวนการมีส่วนร่วม. กรุงเทพฯ. ๑๙๔ หน้า
คำสืบค้น	กลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา, การมีส่วนร่วม, ประชุมกลุ่มย่อย, สัมมนา
พิมพ์เมื่อ	เมษายน ๒๕๕๔
จำนวนพิมพ์	๓๐ เล่ม
ผู้พิมพ์	ห้างหุ้นส่วนสามัญนิโอ พ้อยท์ ๑/๕๙ ถนนราษฎร์อุทิศ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ๙๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐ ๗๔๔๒ ๕๕๖๑-๒

สงวนลิขสิทธิ์ในประเทศไทย ตาม พรบ. ลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗
โดย สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๔

คำนำ

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้มอบหมายให้มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์โดยคณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม ศูนย์ความเป็นเลิศแห่งชาติด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและของเสียอันตราย เครือข่ายภาคใต้ และหน่วยงานในเครือข่ายดำเนินการศึกษาโครงการพัฒนาลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาปีงบประมาณ ๒๕๕๓ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

(๑) ทบทวนแผนแม่บทการพัฒนาลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา พ.ศ. ๒๕๔๙-๒๕๕๘ ให้สอดคล้องกับสถานการณ์สิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปโดยเน้นประเด็นปัญหาเร่งด่วน ๕ ประเด็น ได้แก่ ปัญหาความเสื่อมโทรมของป่าต้นน้ำและการบุกรุกพื้นที่ป่าพรุ ปัญหาด้านทรัพยากรสัตว์น้ำและการใช้เครื่องมือประมง ปัญหาการตื่นเงินของทะเลสาบ ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งทะเล และคุณภาพสิ่งแวดล้อม (น้ำเสียและขยะมูลฝอย)

(๒) เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมให้กับประชาชนในพื้นที่รวมทั้งจัดทำข้อเสนอแนะแนวเขตพื้นที่และมาตรการเพื่อการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ที่มีความเหมาะสมของกลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา

ในส่วนของ การเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ การจัดทำข้อเสนอแนะแนวเขตพื้นที่และมาตรการเพื่อการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน คณะผู้ศึกษาได้จัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์ ประกอบด้วย

- (๑) รายงานฉบับสมบูรณ์ การสร้างความรู้ ความเข้าใจ การจัดทำข้อเสนอแนะแนวเขตพื้นที่และมาตรการเพื่อการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา
- (๒) การกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา
- (๓) การจัดกระบวนการมีส่วนร่วม
- (๔) CD-Rom บันทึกผลการศึกษา

เอกสารฉบับนี้เป็นรายงานของผลการจัดกระบวนการมีส่วนร่วม ซึ่งสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เห็นว่าการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมจะเป็นกลไก/เครื่องมือหนึ่งในการป้องกัน รักษาระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อมที่มีคุณค่า และแก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ได้ แต่สมควรจะต้องมีการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมของประชาชน การจัดทำข้อเสนอแนะแนวเขตพื้นที่ และกำหนดมาตรการเพื่อการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา และการมีส่วนร่วมของประชาชน ภายใต้โครงการพัฒนาลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา โดยในขั้นต้นมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและกระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วมในกระบวนการประกาศเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมแก่ประชาชนในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา เพื่อให้การดำเนินงานในระยะต่อไปประสบความสำเร็จด้วยดี

การดำเนินการจัดกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนในโครงการนี้ เริ่มต้นจากการประชุมสัมมนาเปิดตัวโครงการในภาพรวม การจัดประชุมกลุ่มย่อยในครั้งที่ ๑ ใน ๔ พื้นที่เพื่อแนะนำให้ความรู้ และสร้างความรู้ความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ การประชุมกลุ่มย่อยครั้งที่ ๒ เพื่อระดมความคิดเห็น

เกี่ยวกับสถานการณ์ ประเด็นปัญหา และแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น และเสนอขอบเขตที่จะกำหนดเป็น เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา จำนวน ๘ ครั้ง ในพื้นที่นาร่อง ๒ พื้นที่ คือ พื้นที่ชุ่มน้ำทะเลน้อย และพื้นที่คาบสมุทรสทิงพระ และทำการประชุมกลุ่มย่อยครั้งที่ ๓ เพื่อนำเสนอ ข้อเสนอสถานการณ์และประเด็นปัญหาของพื้นที่ และระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับขอบเขตและมาตรการที่ ควรกำหนดสำหรับพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมทั้ง ๒ พื้นที่ ซึ่งได้ดำเนินการจัดประชุมทั้งหมด ๑๐ ครั้ง โดยได้ นำข้อสรุปทั้งหมดมารับฟังความคิดเห็นในภาพรวมในการประชุมสัมมนาครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

จากการจัดกระบวนการมีส่วนร่วมในภาพรวม พบว่า ชุมชนมีความสนใจและตื่นตัวที่จะมีส่วนร่วม ในการวางมาตรการในการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ทั้ง ๒ พื้นที่ที่ทำการศึกษา และ มีความพร้อมที่จะร่วมกันรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้คงอยู่ต่อไป เป็นสัญญาณที่ดีในมิติของการมีส่วนร่วม ในการดำเนินงานในระยะต่อไป อย่างไรก็ตาม พบว่า ตัวแทนของประชาชนในพื้นที่ยังไม่ได้เข้ามามีส่วนร่วม ครบทุกภาคส่วน ซึ่งผลเป็นเพราะอุปสรรคตามธรรมชาติ เช่น อุทกภัย และวิถีชีวิต รวมถึงการประกอบ อาชีพที่มีเงื่อนไขแตกต่างกันสมควรจะคิดนำมาพิจารณาเพื่อหาวิธีการเสริมสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมให้ เกิดความเข้าใจตรงกันในทุกภาคส่วน ซึ่งจะช่วยผลักดันให้การจัดทำเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมให้ตรงกับ ความต้องการของชุมชนนำไปสู่ความสำเร็จที่แท้จริงต่อไป

คณะผู้ศึกษาและสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมขอขอบคุณคณะที่ ประึกษา ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวแทนประชาคมลุ่มน้ำ ทะเลสาบสงขลาที่มีส่วนร่วมสนับสนุนให้ข้อมูล ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการ ดำเนินโครงการ ส่งผลให้การดำเนินโครงการสำเร็จตามวัตถุประสงค์ด้วยดี และคาดหวังว่ารายงานฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์ในการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาในส่วนของ การประกาศ เขตพื้นที่และกำหนดมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาในระยะต่อไป

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
เมษายน ๒๕๕๔

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	(๑)
สารบัญ	(๓)
บทที่ ๑ บทนำ	๑-๑
บทที่ ๒ วิธีการและกระบวนการจัดการเรียนรู้ในระดับพื้นที่	๒-๑
บทที่ ๓ สรุปรการจัดประชุมสัมมนาครั้งที่ ๑	๓-๑
บทที่ ๔ สรุปรการจัดประชุมกลุ่มย่อยครั้งที่ ๑	๔-๑
บทที่ ๕ สรุปรการจัดประชุมกลุ่มย่อยครั้งที่ ๒ ในพื้นที่ชุมน้ำทะเลน้อย	๕-๑
บทที่ ๖ สรุปรการจัดประชุมกลุ่มย่อยครั้งที่ ๒ ในพื้นที่คาบสมุทรสหิงพระ	๖-๑
บทที่ ๗ สรุปรการจัดประชุมกลุ่มย่อยครั้งที่ ๓ ในพื้นที่ชุมน้ำทะเลน้อย	๗-๑
บทที่ ๘ สรุปรการจัดประชุมกลุ่มย่อยครั้งที่ ๓ ในพื้นที่คาบสมุทรสหิงพระ	๘-๑
บทที่ ๙ สรุปรการจัดประชุมสัมมนาครั้งที่ ๓	๙-๑
บทที่ ๑๐ สรุปรการจัดการเรียนรู้ในระดับพื้นที่	๑๐-๑
รายชื่อคณะกรรมการ	(i)

บทนำ

ในการดำเนินการศึกษาโครงการพัฒนากลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาในส่วนของ การสร้างความรู้ ความเข้าใจ การจัดทำข้อเสนอแนะแนวเขตพื้นที่ และมาตรการเพื่อการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครอง สิ่งแวดล้อมในพื้นที่กลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา นั้น สิ่งที่สำคัญอย่างหนึ่งของการดำเนินการคือการจัดการเรียนรู้ ในระดับพื้นที่ เพื่อเตรียมการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมพื้นที่กลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา โดยทางผู้ ศึกษาได้จัดให้มีการประชุมร่วมกับชุมชนในพื้นที่ เพื่อระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์ คุณค่า ประเด็นปัญหา และแนวทางหรือมาตรการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ โดยได้จัดประชุมสัมมนาใน ภาพรวมหรือแนะนำโครงการ การจัดประชุมกลุ่มย่อยในครั้งที่ ๑ ใน ๔ พื้นที่ การประชุมกลุ่มย่อยครั้งที่ ๒ เพื่อระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์ ประเด็นปัญหา และแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น และเสนอ ขอบเขตที่จะกำหนดเป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่กลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา จำนวน ๘ ครั้ง ใน พื้นที่ที่คัดเลือก ๒ พื้นที่ คือ พื้นที่ชุ่มน้ำทะเลน้อย และพื้นที่คาบสมุทรสทิงพระ การจัดประชุมกลุ่มย่อยครั้งที่ ๓ เพื่อนำเสนอข้อสรุปสถานการณ์และประเด็นปัญหาของพื้นที่ และระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับขอบเขต และมาตรการที่ควรกำหนดสำหรับพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมทั้ง ๒ พื้นที่ ซึ่งได้ทำการจัดประชุมทั้งหมด ๑๐ ครั้ง ใน ๒ พื้นที่เดิม และทางผู้ศึกษาได้จัดการประชุมสัมมนาในภาพรวมหรือเป็นการประชุมปิดโครงการ เพื่อเป็นการระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับขอบเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ที่เหมาะสม ของกลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา

โดยส่วนที่เหลือของรายงานฉบับนี้ประกอบด้วยรายละเอียด ๙ ส่วน คือ

บทที่ ๒ วิธีการและกระบวนการจัดการเรียนรู้ ในระดับพื้นที่

บทที่ ๓ สรุปการจัดประชุมสัมมนาครั้งที่ ๑

บทที่ ๔ สรุปการจัดประชุมกลุ่มย่อยครั้งที่ ๑

บทที่ ๕ สรุปการจัดประชุมกลุ่มย่อยครั้งที่ ๒ ในพื้นที่ชุ่มน้ำทะเลน้อย

บทที่ ๖ สรุปการจัดประชุมกลุ่มย่อยครั้งที่ ๒ ในพื้นที่คาบสมุทรสทิงพระ

บทที่ ๗ สรุปการจัดประชุมกลุ่มย่อยครั้งที่ ๓ ในพื้นที่ชุ่มน้ำทะเลน้อย

บทที่ ๘ สรุปการจัดประชุมกลุ่มย่อยครั้งที่ ๓ ในพื้นที่คาบสมุทรสทิงพระ

บทที่ ๙ สรุปการจัดประชุมสัมมนาครั้งที่ ๓

บทที่ ๑๐ สรุปการจัดการเรียนรู้ ในระดับพื้นที่

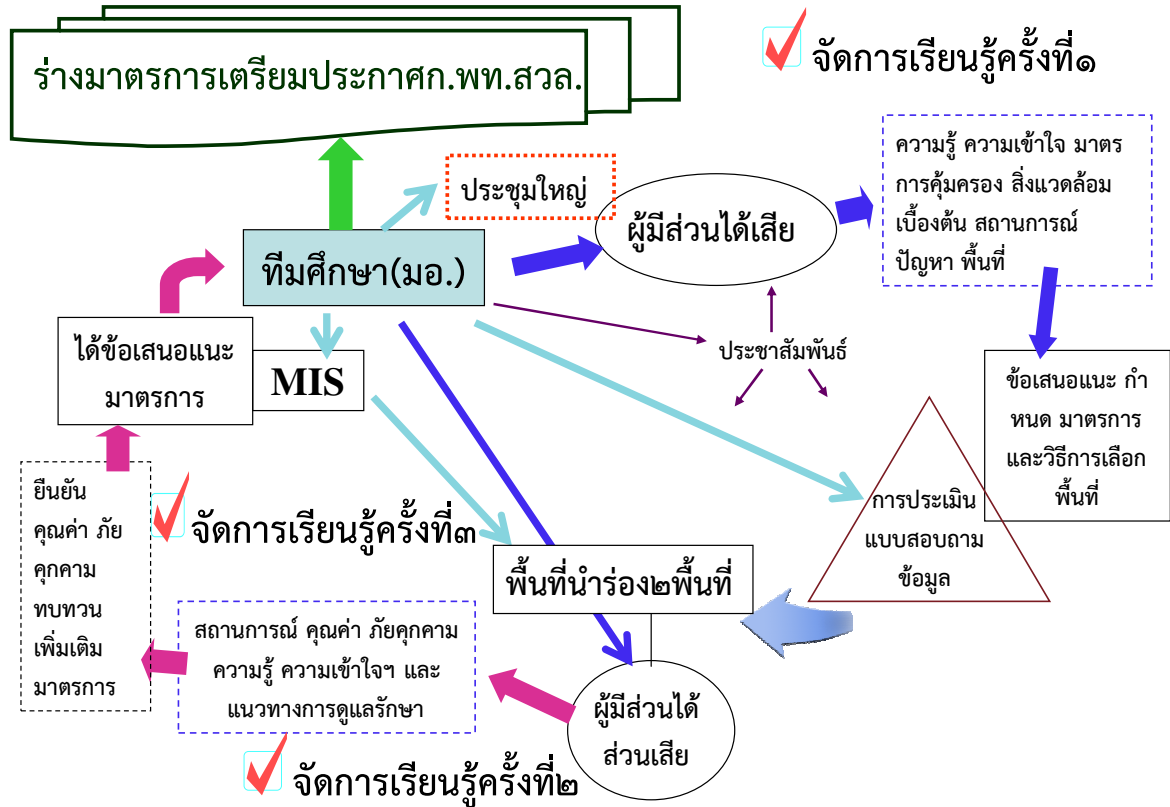
๒

วิธีการและกระบวนการจัดการเรียนรู้ ในระดับพื้นที่

นอกจากข้อตกลงในโครงการพัฒนากลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาปี พ.ศ.๒๕๕๓ ที่สำนัคนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมให้มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์โดยคณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม ดำเนินการปรับปรุงแผนแม่บทพัฒนากลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ตามสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนไปแล้ว ได้ระบุวัตถุประสงค์ของโครงการในข้อ ๒ ว่า.....

“เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมให้กับประชาชน ในพื้นที่ รวมทั้งจัดทำข้อเสนอแนะ แนวเขตพื้นที่และมาตรการเพื่อการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่ ที่มีความเหมาะสมของกลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาโดยกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน”

ในภาพรวมของกระบวนการดำเนินงานตามข้อตกลงของโครงการที่เกี่ยวกับพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม โดยกำหนดให้มีการจัดการเรียนรู้แก่ชุมชนในพื้นที่ ๓ ครั้ง ตามโครงสร้างรูปที่ ๑ มีดังต่อไปนี้

รูปที่ ๑ กระบวนการขั้นตอนการจัดทำร่างประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมและการจัดการเรียนรู้ ในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา

๑. ความจำเป็นในการจัดการเรียนรู้ “พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม” แก่ชุมชนและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในพื้นที่

ที่ผ่านมากระบวนการเรียนรู้ของชุมชนลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาส่วนใหญ่จะเน้นเรื่องการมีส่วนร่วมในเรื่องการจัดทำแผนงานของหน่วยงานต่างๆ การจัดทำข้อเสนอกิจกรรม การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาด้วยกิจกรรมต่างๆ แต่การเรียนรู้ในประเด็นของ บทบัญญัติ กฎหมาย ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมโดยตรงยังมีไม่มากนัก การเรียนรู้ “พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม” ของชุมชนและหน่วยงานในพื้นที่ จึงมีความจำเป็นอย่างเร่งด่วนในระยะแรก ก่อนที่จะดำเนินงานในด้านนี้ในขั้นตอนต่อไป

ประเด็น “เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม” ในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ยังเป็นเรื่องใหม่สำหรับชุมชนและหน่วยงานในพื้นที่

เมื่อมีการดำเนินงาน “เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม” ในบางพื้นที่ ในลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา จะมีผลกระทบโดยตรงหรือโดยอ้อม ทั้งเชิงบวกและเชิงลบกับพื้นที่ การเรียนรู้ในเรื่องดังกล่าวช่วยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถ ปรับตัว เตรียมการ การจัดการ และการใช้ประโยชน์จากมาตรการดังกล่าวได้

การจะเปิดให้ชุมชนและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน“เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม” การเข้าใจ มีความรู้ ในเรื่องนี้อย่างครบถ้วน จะทำให้กระบวนการการมีส่วนร่วมของชุมชนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

นอกจากเป็นเวทีการเรียนรู้ร่วมกันแล้วกระบวนการดังกล่าวยังก่อให้เกิดพลังความร่วมมือของชุมชนและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ที่จะร่วมกันดำเนินกิจกรรมดังกล่าวในอนาคต

๒. วัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ “พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม”

จากภาพโครงสร้างการดำเนินงานในรูปที่ ๑ ซึ่งมีหลายขั้นตอน ส่วนการจัดการเรียนรู้ในระดับพื้นที่ มี๓ ขั้นตอนด้วยกัน โดยภาพรวมแล้วการจัดการเรียนรู้มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

๒.๑ เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ เรื่องเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในแนวคิดกระบวนการวิธีการ มาตรการ และผลที่เกิดขึ้นจากการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

๒.๒ เพื่อระดมความคิดเห็น คุณค่าของทรัพยากรในลุ่มน้ำ ภัยคุกคาม ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้น และแนวทางการแก้ปัญหาในมุมมองของชุมชน องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงแนวทางการเลือกพื้นที่ และการกำหนดมาตรการต่างๆ

๒.๓ เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ รวบรวมข้อเสนอแนะ ขอบเขตพื้นที่ มาตรการที่เหมาะสม เพื่อร่างประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

๓. การดำเนินงาน จัดการเรียนรู้ “พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม” ในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบ

สงขลา

วิธีการที่ผู้ศึกษาดำเนินงานจนได้ร่างมาตรการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม มีขั้นตอนที่สำคัญคือ การรวบรวมและจัดทำฐานข้อมูลของพื้นที่ การประเมินความเหมาะสมตามมาตราที่ ๔๓ และ ๔๕ ในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ทั้งคุณค่า ภัยคุกคาม ประเด็นปัญหาเร่งด่วนของพื้นที่ การวิเคราะห์ประเด็นกฎหมายที่เกี่ยวข้อง การรวบรวมข้อเสนอแนะ การเลือกพื้นที่และมาตรการที่เหมาะสมจากชุมชนและส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่ที่ถูกเลือกให้ดำเนินการในกระบวนการดังกล่าว ซึ่งมีการจัดการเรียนรู้ ๓ ครั้งด้วยกันมีดังต่อไปนี้

๓.๑ เวทีจัดการเรียนรู้ครั้งที่ ๑

จุดประกายแนวคิด “ทำไมต้องพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม”

เป็นการดำเนินการในขั้นแรกที่จะนำเสนอให้ตัวแทนผู้มีส่วนได้เสียในลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ได้เริ่มรับทราบ ทำความเข้าใจแนวคิด และความรู้การประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในภาพรวม

วิธีการจัดการเรียนรู้ ทีมผู้ศึกษาได้จัดการการเรียนรู้ ๒ ส่วนด้วยกันได้แก่

๑) การจัดเวทีเรียนรู้ร่วมกับการจัดทำเพื่อปรับปรุงแผนแม่บท เป็นเวทีรวมที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเข้าร่วม

๒) การจัดเวทีเรียนรู้ร่วมกับการจัดทำเพื่อปรับปรุงแผนแม่บทเป็นเวทีระดับโซนพื้นที่ ได้แก่ พื้นที่คาบสมุทร พื้นที่ป่าต้นน้ำ พื้นที่ชุ่มน้ำทะเลน้อย - พรุควนเคร็ง พื้นที่ทะเลสาบตอนล่าง และเวทีพื้นที่เมือง

เนื่อหาจากการรายงานการดำเนินปรับปรุงแผนแม่บท ระดมความเห็นเกี่ยวกับแผนแล้ว จะนำเสนอเนื้อหาของการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ความจำเป็น แนวคิด กระบวนการวิธีการ ผลที่จะเกิดขึ้นโดยวิทยากร หลังจากนั้นเป็นการระดมความคิดเห็น คุณค่า สถานการณ์ปัญหา แนวทางการแก้ไข ของตัวแทนจากชุมชน และส่วนที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น รวมถึงการรับฟังข้อเสนอแนะวิธีการ การเลือกพื้นที่ มาตรการที่จำเป็นต้องมีและสอดคล้อง

สิ่งที่ได้รับในกระบวนการครั้งนี้คือ ได้จุดประกายประเด็น “พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม” เหตุผลที่ผู้เข้าร่วมเรียนรู้ เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ได้ทราบปัญหาสถานการณ์ที่สำคัญของพื้นที่ ได้รับข้อเสนอพื้นที่ที่น่าสนใจเพื่อเลือกเป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ซึ่งได้ในภาพรวมจากเวทีรวมตัวแทนทั้งลุ่มน้ำ และได้พื้นที่เพิ่มเติมจากการจัดกระบวนการเรียนรู้ในแต่ละโซนพื้นที่

ตารางที่ ๑ กระบวนการจัดการเรียนรู้ ครั้งที่ ๑

- ผู้เข้าร่วมเวที : ชุมชน องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หน่วยงาน นักวิชาการ และสื่อมวลชน - จำนวน : เวทีใหญ่ ๑๕๐ คน เวทีโซน ๓๐ - ๕๐ คน		
เนื้อหา/ประเด็น	วิธีการ	สื่อ/อุปกรณ์
๑.พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม	วิทยากร : บรรยายประกอบ power point ความจำเป็นต้องประกาศแนวคิด วิธีการ ขั้นตอนการกำหนดเขตพื้นที่ และมาตรการ ผลที่ได้รับจากการประกาศเขต (๒๕-๓๐ นาที)	- เอกแนวสารความรู้พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม - power point
๒.สถานการณ์ ประเด็นปัญหา การแก้ไขของพื้นที่ และแนวทางการเลือกพื้นที่ มาตรการที่น่าจะกำหนด	วิทยากร: วิทยากรกระบวนการ เปิดระดมความคิดเห็น จากการฟัง วิทยากรบรรยายในขั้นตอนแรก โดยให้โจทย์คือ - คุณค่าของทรัพยากรในพื้นที่ สถานการณ์ ประเด็นปัญหา และแนวทางแก้ไข - ข้อเสนอแนะการเลือกพื้นที่ และ มาตรการที่สำคัญ (เริ่มระดมความคิดเห็นจากประเด็น ไหนก่อนก็ได้) (๖๐-๙๐ นาที)	- ลง mindmapping ใน คอมพิวเตอร์ โน้ตบุ๊ก - กระดาษฟลิปชาร์ท - ปากกาเคมี
๓.สรุปประเด็นที่สำคัญในการบรรยาย และแลกเปลี่ยน	วิทยากร: ผู้ดำเนินรายการ สรุปความจำเป็นและความสำคัญของพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ข้อเสนอแนะ พื้นที่ และมาตรการที่ควรจะเป็น ปิดการสัมมนา (๑๐-๑๕ นาที)	- กระดาษฟลิปชาร์ท - ปากกาเคมี

การจัดประชุมสัมมนาครั้งที่ ๑
ณ โรงแรมพาวีเลียน จังหวัดสงขลา เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๓

การจัดประชุมกลุ่มย่อยครั้งที่ ๑
พื้นที่โซนป่าต้นน้ำ ณ เทศบาลตำบลเขาหัวช้าง อำเภอตะโหมด จังหวัดพัทลุง

พื้นที่โซนป่าพรุ ณ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย อำเภอกวนขนุน จังหวัดพัทลุง

พื้นที่โซนคาบสมุทรสทิงพระ ณ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลสาบ อำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา

พื้นที่โซนเมือง ณ คณะการจัดการสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

๓.๒ เวทีจัดการเรียนรู้ครั้งที่ ๒

เราจะ “ร่วมกันประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองด้านสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ของท่าน”

หลังจากการจัดเวทีรวมมีการ “จุดประกายความรู้พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม” ในเวทีรวม และทีมศึกษาได้ตระเวนจัดเวทีในระดับโซนพื้นที่ของกลุ่มน้ำทะเลสาบเรียบร้อยแล้ว ได้ข้อเสนอพื้นที่หลายๆ พื้นที่มาแล้ว ทีมศึกษาได้เก็บข้อมูลเพิ่มเติม ลงเก็บแบบสอบถาม สัมภาษณ์ชุมชน องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และนักวิชาการ เพื่อทำการประเมินด้วยข้อมูลตามมาตรา ๔๓ และ ๔๕ ได้พื้นที่นาร่อง ๒ พื้นที่ด้วยกัน ได้แก่ พื้นที่ชุ่มน้ำทะเลน้อย และพื้นที่คาบสมุทรสทิงพระ ต่อไปก็เป็นการจัดการเรียนรู้ในระดับพื้นที่ที่เลือกนาร่อง เป้าหมายต้องการการมีส่วนร่วมจากชุมชน อบต. เทศบาล นักวิชาการท้องถิ่น และเจ้าของพื้นที่อย่างเต็มที่

วิธีการดำเนินงาน ในพื้นที่คาบสมุทรสทิงพระจะจัดเป็นรายอำเภอตั้งแต่อำเภอรโนด อำเภอกะแสสินธุ์ อำเภอสทิงพระ และอำเภอสิงหนคร ส่วนในพื้นที่ชุ่มน้ำทะเลน้อยจะจัดเวทีตำบล และกลุ่มพื้นที่ ได้แก่ ตำบลเคร็งและตำบลใกล้เคียง ตำบลแหลม ตำบลขอนหาด ตำบลแหลมไตนอด ตำบลบ้านขาวรวมกับตำบลทะเลน้อยและตำบลพนางตุง เพื่อเป็นเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และระดมความคิดเห็น

เนื้อหาหรือประเด็นในการเรียนรู้ร่วมกัน คือ แนวคิดการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม คุณค่า การใช้ประโยชน์ของทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ สถานการณ์ ประเด็นปัญหาแบบเจาะลึก ในพื้นที่ แนวทางการป้องกัน และดูแลรักษา “ปัญหาทรัพยากร” ต่อไป ส่วนในพื้นที่คาบสมุทร

สทิงพระจะเพิ่มเติมเนื้อหาคุณค่าทางแหล่งประวัติศาสตร์และโบราณคดี ภูมิปัญญาท้องถิ่น”วิถี โหนด นา เล” เข้าไปด้วย

สิ่งที่ได้รับในกระบวนการขั้นตอนนี้ คือ การมีส่วนร่วมของตัวแทนชุมชน องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หน่วยงานในพื้นที่ เข้าใจการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม เห็นคุณค่าของทรัพยากรในมุมมองของ “คนพื้นที่” ทราบประเด็นปัญหา ภัยคุกคาม และข้อเสนอในการแก้ไข ได้มาตรการทั้งการควบคุมและการฟื้นฟู และขอบเขตพื้นที่ที่ชุมชนเสนอ ที่สำคัญได้เห็นการรวมกลุ่ม ความเข้มแข็งของพื้นที่ที่จะร่วมดำเนินงานพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมไปได้อย่างไรในอนาคต

เวทีการจัดประชุมกลุ่มย่อยครั้งที่ ๒

ในพื้นที่ชุ่มน้ำทะเลน้อย

ณ สถานีควบคุมไฟฟ้าพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

ณ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง

ณ ที่ว่าการอำเภอชะอวด อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

ณ โรงเรียนখনทาดประชาสรรค์ อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

ในพื้นที่คาบสมุทรสทิงพระ

ณ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลสาบสงขลา อำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา

ณ ที่ว่าการอำเภอระโนด อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา

ณ ที่ว่าการอำเภอกระแสสินธุ์ อำเภอกระแสสินธุ์ จังหวัดสงขลา

ณ สถานีพัฒนาป่าชายเลนที่ ๓๘ อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา

ตารางที่ ๒ กระบวนการจัดการเรียนรู้ ครั้งที่ ๒

- ผู้เข้าร่วมเวที : ชุมชน องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หน่วยงาน นักวิชาการ และสื่อมวลชน - จำนวน : เวทีอำเภอในคาบสมุทร ๓๐ - ๕๐ คน เวทีตำบลพื้นที่ชุ่มน้ำทะเลน้อย ๒๐ - ๓๐ คน		
เนื้อหา/ประเด็น	วิธีการ	สื่อ/อุปกรณ์
๑. ความเป็นมาของโครงการ และ แนะนำตัว	วิทยากร: วิทยากรกระบวนการ - แนะนำตัวทีมศึกษา และผู้เข้าร่วมเวที - ชี้แจงความเป็นมาของโครงการ ปรับปรุง แผนแม่บท และการศึกษาพื้นที่คุ้มครอง สิ่งแวดล้อม (๓๐ นาที)	- แผนพับโครงการ - เอกสารพื้นที่ คุ้มครองสิ่งแวดล้อม - power point
๒. คุณค่าทรัพยากรธรรมชาติ และ คุณค่าด้านแหล่งประวัติศาสตร์และ โบราณคดี	วิทยากร: วิทยากรบรรยาย ความสำคัญและคุณค่าของทรัพยากรพื้นที่ชุ่ม น้ำ(ในพื้นที่ทะเลน้อย) ความสำคัญและคุณค่าแหล่งประวัติศาสตร์ และโบราณคดี (ในพื้นที่คาบสมุทรสทิงพระ) (๔๕ นาที)	- power point
๓. คุณค่า ประเด็นปัญหา ภัยคุกคาม และมาตรการการแก้ปัญหา ในพื้นที่	วิทยากร: วิทยากรกระบวนการ ดำเนินการเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนระดม ความคิดเห็น แบ่งเป็นกลุ่มย่อยตามพื้นที่ และนำเสนอกลุ่มใหญ่ โจทย์ ๑. ชุมชนใช้ประโยชน์จากทรัพยากรอะไร ใช้ อย่างไร จากอดีตจนถึงปัจจุบัน ๒. ปัจจุบันเกิดปัญหาอะไรกับทรัพยากรของ ชุมชนที่ใช้ประโยชน์ มีแนวทางแก้ไขอย่างไร ๓. ควรมีมาตรการอะไรบ้างที่จะคุ้มครอง ทรัพยากร ชุมชนและผู้เกี่ยวข้องจะมีส่วนร่วม อย่างไร(บางเวทีผู้เข้าร่วมประชุมไม่ต้อง แบ่งกลุ่มย่อย) (๑๒๐ นาที)	- กระดาษฟลิปชาร์ท - ปากกาเคมี
๔. มาตรการการแก้ปัญหา(เพิ่มเติม)	วิทยากร: วิทยากรกระบวนการ ระดมความคิดเห็นในวงใหญ่เพิ่มเติม แลกเปลี่ยนกับทีมศึกษา และหน่วยงานที่เข้า ร่วมเวที ทั้งสถานการณ์ปัญหา และข้อ กฎหมายเดิมที่มี และมาตรการใหม่ในการ ประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองฯ วิทยากรกระบวนการ สรุปรประเด็น และปิด การประชุม (๖๐ นาที)	- กระดาษฟลิปชาร์ท - ปากกาเคมี

๓.๓ เวทีจัดการเรียนรู้ครั้งที่ ๓

มาตรการที่ควรกำหนด “พื้นที่ของท่าน” เป็นพื้นที่ที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

หลังจากการรวบรวม คุณค่า ภัยคุกคาม ประเด็นปัญหา ข้อเสนอแนะทางแก้ปัญหา จากพื้นที่แล้ว ทีมศึกษาได้จัดระบบข้อมูล ใช้แผนที่ GIS ประกอบการกำหนดขอบเขตพื้นที่และร่างมาตรการ โดยการประยุกต์จากกรอบ และแนวทางการดำเนินงานของพื้นที่อื่นๆ จัดทำเป็นร่างเอกสาร ซึ่งประกอบในการจัดการเรียนรู้เวทีครั้งที่ ๓

เป้าหมายของเวทีครั้งที่ ๓ คือการทบทวน คุณค่า ประเด็นปัญหา มาตรการ และขอบเขตพื้นที่ กับชุมชนที่เคยนำเสนอในเวทีครั้งที่ ๒ ดังนั้นจึงเน้นการจัดเวทีของคนกลุ่มเดิมที่เข้าร่วมแล้ว และเพิ่มเติมบ้างสำหรับผู้สนใจ

เนื้อหา ทีมศึกษานำเสนอผลการศึกษาเพื่อเตรียมเสนอการกำหนดเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม โดยนำข้อเสนอของพื้นที่ในเรื่องมาตรการ และขอบเขตพื้นที่ ให้ผู้เข้าร่วมประชุมยืนยัน และปรับปรุง

สิ่งที่ได้รับของกระบวนการขั้นนี้ คือ มาตรการที่ชุมชนเห็นด้วย และมาตรการที่ชุมชนเสนอให้ปรับปรุงเพิ่มเติม รวมถึงได้ขอบเขตพื้นที่ย่อย ที่ชุมชนเสนอให้ปรับปรุงจากทีมศึกษาที่สรุปไว้ทั้ง ๒ พื้นที่ เพื่อนำไปจัดทำร่างประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในเบื้องต้น ต่อไป

เวทีการจัดประชุมกลุ่มย่อยครั้งที่ ๓

ในพื้นที่ชุมน้ำทะเลน้อย

ณ โรงเรียนখনหาดประชารักษ์ อำเภอลาดยาว จังหวัดสงขลา

ณ สถานีพัฒนาและการส่งเสริมการอนุรักษ์สัตว์ป่าทะเลน้อย อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง

ณ หอประชุม องค์การบริหารส่วนตำบลเคิ่ง อำเภอลำปาง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ณ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาว อำเภอรโนด จังหวัดสงขลา

ณ ศาลากลางน้ำ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง

ในพื้นที่คาบสมุทรสทิงพระ

ณ เทศบาลตำบลระโนด อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา

ณ ศาลาประชาคม อำเภอกระแสสินธุ์ จังหวัดสงขลา

ณ สถานีพัฒนาทรัพยากรป่าชายเลนที่ ๓๘ อำเภอลี้หนคร จังหวัดสงขลา

ณ ห้องประชุมเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลสาบสงขลา(อุทยานนกน้ำคูขุด) อำเภอสะทิงพระ จังหวัดสงขลา

ณ ที่ว่าการอำเภอสะทิงพระ อำเภอสะทิงพระ จังหวัดสงขลา

ตารางที่ ๓ กระบวนการจัดการเรียนรู้ครั้งที่ ๓

- ผู้เข้าร่วมเวที : ชุมชน องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น หน่วยงาน นักวิชาการ และสื่อมวลชน
- จำนวน : เวทีอำเภอในคาบสมุทร ๓๐ - ๕๐ คน เวทีตำบลพื้นที่ชุ่มน้ำทะเลน้อย ๒๐ - ๓๐ คน

เนื้อหา/ประเด็น	วิธีการ	สื่อ/อุปกรณ์
๑ เป้าหมายการจัดเวที	วิทยากร: วิทยากรกระบวนการ ชี้แจงเป้าหมายของการจัดเวที พร้อม นำการพูดคุย แนะนำตัวผู้เข้าร่วม ประชุม (๒๐ นาที)	- กระดาษฟลิปชาร์ต - ปากกาเคมี
๒. เสนอร่าง มาตรการ และขอบเขต พื้นที่ เพื่อเตรียมร่างประกาศเขตพื้นที่ คุ้มครองสิ่งแวดล้อม	วิทยากร: หัวหน้าทีมศึกษา นำเสนอผลการศึกษา ขอบเขตพื้นที่ ของประเด็นที่จะคุ้มครอง และ มาตรการต่างๆตั้งแต่การห้าม การ ป้องกัน การฟื้นฟู และการอนุรักษ์เป็น	- เอกสารร่างขอบเขต พื้นที่ และมาตรการ ต่างๆ - power point

เนื้อหา/ประเด็น	วิธีการ	สื่อ/อุปกรณ์
	<p>ต้น ให้ที่ประชุมได้รับทราบ (๖๐ นาที)</p>	
<p>๓. มาตรการ และขอบเขตพื้นที่ ที่ ชุมชนเพิ่มเติม พร้อมกับการยืนยัน คุณค่า และภัยคุกคามทรัพยากรของ พื้นที่</p>	<p>วิทยากร: วิทยากรกระบวนการ ชี้แจงวิธีการพูดคุย ระดมความคิดเห็น โดยแบ่งกลุ่มตามพื้นที่ตำบล และ ประเด็นที่จะคุ้มครอง เพื่อพูดคุยใน และเสนอที่ประชุมใหญ่ โดยให้โจทย์ - เสนอแนะต่อมาตรการ และขอบเขต พื้นที่ ที่ทีมศึกษาได้จัดทำร่างขึ้น และ ยืนยันคุณค่า และภัยคุกคามทรัพยากร ในพื้นที่ (๑๒๐ นาที)</p>	<p>-กระดาษฟลิปชาร์ต -ปากกาเคมี</p>
<p>๔. ประมวลข้อเสนอ</p>	<p>วิทยากรกระบวนการ ดำเนินการให้ที่ประชุมเสนอข้อคิดเห็น เพิ่มเติม ประมวลสรุปผล และปิดการ ประชุม (๖๐ นาที)</p>	

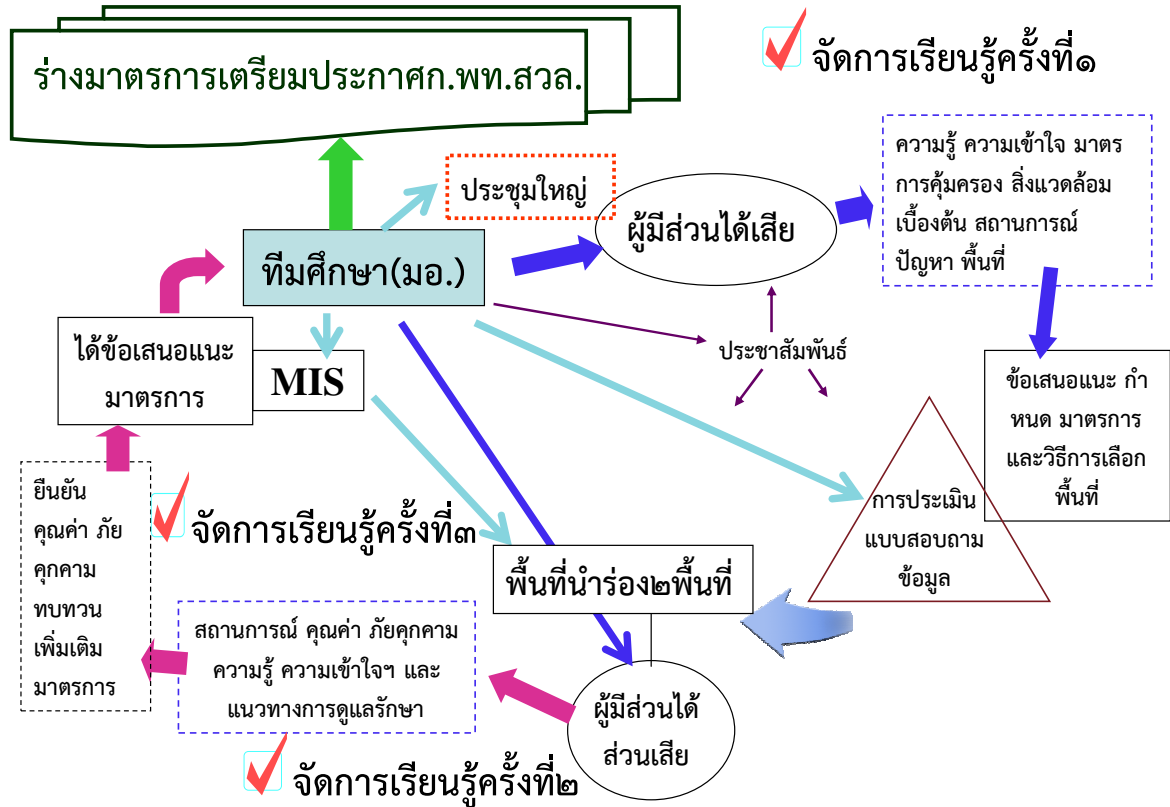
๒

วิธีการและกระบวนการจัดการเรียนรู้ ในระดับพื้นที่

นอกจากข้อตกลงในโครงการพัฒนากลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาปี พ.ศ.๒๕๕๓ ที่สำนัคนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมให้มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์โดยคณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม ดำเนินการปรับปรุงแผนแม่บทพัฒนากลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ตามสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนไปแล้ว ได้ระบุวัตถุประสงค์ของโครงการในข้อ ๒ ว่า.....

“เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมให้กับประชาชน ในพื้นที่ รวมทั้งจัดทำข้อเสนอแนะ แนวเขตพื้นที่และมาตรการเพื่อการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่ ที่มีความเหมาะสมของกลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาโดยกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน”

ในภาพรวมของกระบวนการดำเนินงานตามข้อตกลงของโครงการที่เกี่ยวกับพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม โดยกำหนดให้มีการจัดการเรียนรู้แก่ชุมชนในพื้นที่ ๓ ครั้ง ตามโครงสร้างรูปที่ ๑ มีดังต่อไปนี้

รูปที่ ๑ กระบวนการขั้นตอนการจัดทำร่างประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมและการจัดการเรียนรู้ ในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา

๑. ความจำเป็นในการจัดการเรียนรู้ “พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม” แก่ชุมชนและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในพื้นที่

ที่ผ่านมากระบวนการเรียนรู้ของชุมชนลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาส่วนใหญ่จะเน้นเรื่องการมีส่วนร่วมในเรื่องการจัดทำแผนงานของหน่วยงานต่างๆ การจัดทำข้อเสนอกิจกรรม การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาด้วยกิจกรรมต่างๆ แต่การเรียนรู้ในประเด็นของ บทบัญญัติ กฎหมาย ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมโดยตรงยังมีไม่มากนัก การเรียนรู้ “พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม” ของชุมชนและหน่วยงานในพื้นที่ จึงมีความจำเป็นอย่างเร่งด่วนในระยะแรก ก่อนที่จะดำเนินงานในด้านนี้ในขั้นตอนต่อไป

ประเด็น “เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม” ในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ยังเป็นเรื่องใหม่สำหรับชุมชนและหน่วยงานในพื้นที่

เมื่อมีการดำเนินงาน “เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม” ในบางพื้นที่ ในลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา จะมีผลกระทบโดยตรงหรือโดยอ้อม ทั้งเชิงบวกและเชิงลบกับพื้นที่ การเรียนรู้ในเรื่องดังกล่าวช่วยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถ ปรับตัว เตรียมการ การจัดการ และการใช้ประโยชน์จากมาตรการดังกล่าวได้

การจะเปิดให้ชุมชนและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน“เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม” การเข้าใจ มีความรู้ ในเรื่องนี้อย่างครบถ้วน จะทำให้กระบวนการการมีส่วนร่วมของชุมชนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

นอกจากเป็นเวทีการเรียนรู้ร่วมกันแล้วกระบวนการดังกล่าวยังก่อให้เกิดพลังความร่วมมือของชุมชนและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ที่จะร่วมกันดำเนินกิจกรรมดังกล่าวในอนาคต

๒. วัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ “พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม”

จากภาพโครงสร้างการดำเนินงานในรูปที่ ๑ ซึ่งมีหลายขั้นตอน ส่วนการจัดการเรียนรู้ในระดับพื้นที่ มี๓ ขั้นตอนด้วยกัน โดยภาพรวมแล้วการจัดการเรียนรู้มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

๒.๑ เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ เรื่องเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในแนวคิดกระบวนการวิธีการ มาตรการ และผลที่เกิดขึ้นจากการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

๒.๒ เพื่อระดมความคิดเห็น คุณค่าของทรัพยากรในลุ่มน้ำ ภัยคุกคาม ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้น และแนวทางการแก้ปัญหาในมุมมองของชุมชน องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงแนวทางการเลือกพื้นที่ และการกำหนดมาตรการต่างๆ

๒.๓ เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ รวบรวมข้อเสนอแนะ ขอบเขตพื้นที่ มาตรการที่เหมาะสม เพื่อร่างประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

๓. การดำเนินงาน จัดการเรียนรู้ “พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม” ในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบ

สงขลา

วิธีการที่ผู้ศึกษาดำเนินงานจนได้ร่างมาตรการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม มีขั้นตอนที่สำคัญคือ การรวบรวมและจัดทำฐานข้อมูลของพื้นที่ การประเมินความเหมาะสมตามมาตราที่ ๔๓ และ ๔๕ ในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ทั้งคุณค่า ภัยคุกคาม ประเด็นปัญหาเร่งด่วนของพื้นที่ การวิเคราะห์ประเด็นกฎหมายที่เกี่ยวข้อง การรวบรวมข้อเสนอแนะ การเลือกพื้นที่และมาตรการที่เหมาะสมจากชุมชนและส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่ที่ถูกเลือกให้ดำเนินการในกระบวนการดังกล่าว ซึ่งมีการจัดการเรียนรู้ ๓ ครั้งด้วยกันมีดังต่อไปนี้

๓.๑ เวทีจัดการเรียนรู้ครั้งที่ ๑

จุดประกายแนวคิด “ทำไมต้องพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม”

เป็นการดำเนินการในขั้นแรกที่จะนำเสนอให้ตัวแทนผู้มีส่วนได้เสียในลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ได้เริ่มรับทราบ ทำความเข้าใจแนวคิด และความรู้การประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในภาพรวม

วิธีการจัดการเรียนรู้ ทีมผู้ศึกษาได้จัดการการเรียนรู้ ๒ ส่วนด้วยกันได้แก่

๑) การจัดเวทีเรียนรู้ร่วมกับการจัดทำเพื่อปรับปรุงแผนแม่บท เป็นเวทีรวมที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเข้าร่วม

๒) การจัดเวทีเรียนรู้ร่วมกับการจัดทำเพื่อปรับปรุงแผนแม่บทเป็นเวทีระดับโซนพื้นที่ ได้แก่ พื้นที่คาบสมุทร พื้นที่ป่าต้นน้ำ พื้นที่ชุ่มน้ำทะเลน้อย - พรุควนเคร็ง พื้นที่ทะเลสาบตอนล่าง และเวทีพื้นที่เมือง

เนื่อหาจากการรายงานการดำเนินปรับปรุงแผนแม่บท ระดมความเห็นเกี่ยวกับแผนแล้ว จะนำเสนอเนื้อหาของการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ความจำเป็น แนวคิด กระบวนการวิธีการ ผลที่จะเกิดขึ้นโดยวิทยากร หลังจากนั้นเป็นการระดมความคิดเห็น คุณค่า สถานการณ์ปัญหา แนวทางการแก้ไข ของตัวแทนจากชุมชน และส่วนที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น รวมถึงการรับฟังข้อเสนอแนะวิธีการ การเลือกพื้นที่ มาตรการที่จำเป็นต้องมีและสอดคล้อง

สิ่งที่ได้รับในกระบวนการครั้งนี้คือ ได้จุดประกายประเด็น “พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม” เหตุผลที่ผู้เข้าร่วมเรียนรู้ เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ได้ทราบปัญหาสถานการณ์ที่สำคัญของพื้นที่ ได้รับข้อเสนอพื้นที่ที่น่าสนใจเพื่อเลือกเป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ซึ่งได้ในภาพรวมจากเวทีรวมตัวแทนทั้งลุ่มน้ำ และจะได้พื้นที่เพิ่มเติมจากการจัดกระบวนการเรียนรู้ในแต่ละโซนพื้นที่

ตารางที่ ๑ กระบวนการจัดการเรียนรู้ ครั้งที่ ๑

- ผู้เข้าร่วมเวที : ชุมชน องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หน่วยงาน นักวิชาการ และสื่อมวลชน - จำนวน : เวทีใหญ่ ๑๕๐ คน เวทีโซน ๓๐ - ๕๐ คน		
เนื้อหา/ประเด็น	วิธีการ	สื่อ/อุปกรณ์
๑.พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม	วิทยากร : บรรยายประกอบ power point ความจำเป็นต้องประกาศแนวคิด วิธีการ ขั้นตอนการกำหนดเขตพื้นที่ และมาตรการ ผลที่ได้รับจากการประกาศเขต (๒๕-๓๐ นาที)	- เอกสารความรู้พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม - power point
๒.สถานการณ์ ประเด็นปัญหา การแก้ไขของพื้นที่ และแนวทางการเลือกพื้นที่ มาตรการที่น่าจะกำหนด	วิทยากร: วิทยากรกระบวนการ เปิดระดมความคิดเห็น จากการฟัง วิทยากรบรรยายในขั้นตอนแรก โดยให้โจทย์คือ - คุณค่าของทรัพยากรในพื้นที่ สถานการณ์ ประเด็นปัญหา และแนวทางแก้ไข - ข้อเสนอแนะการเลือกพื้นที่ และ มาตรการที่สำคัญ (เริ่มระดมความคิดเห็นจากประเด็น ไหนก่อนก็ได้) (๖๐-๙๐ นาที)	- ลง mindmapping ใน คอมพิวเตอร์ โน้ตบุ๊ก - กระดาษฟลิปชาร์ท - ปากกาเคมี
๓.สรุปประเด็นที่สำคัญในการบรรยาย และแลกเปลี่ยน	วิทยากร: ผู้ดำเนินรายการ สรุปความจำเป็นและความสำคัญของพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ข้อเสนอแนะ พื้นที่ และมาตรการที่ควรจะเป็น ปิดการสัมมนา (๑๐-๑๕ นาที)	- กระดาษฟลิปชาร์ท - ปากกาเคมี

การจัดประชุมสัมมนาครั้งที่ ๑
ณ โรงแรมพาวีเลียน จังหวัดสงขลา เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๓

การจัดประชุมกลุ่มย่อยครั้งที่ ๑
พื้นที่โซนป่าต้นน้ำ ณ เทศบาลตำบลเขาหัวช้าง อำเภอตะโหมด จังหวัดพัทลุง

พื้นที่โซนป่าพรุ ณ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง

พื้นที่โซนคาบสมุทรสทิงพระ ณ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลสาบ อำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา

พื้นที่โซนเมือง ณ คณะการจัดการสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

๓.๒ เวทีจัดการเรียนรู้ครั้งที่ ๒

เราจะ “ร่วมกันประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองด้านสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ของท่าน”

หลังจากการจัดเวทีรวมมีการ “จุดประกายความรู้พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม” ในเวทีรวม และทีมศึกษาได้ตระเวนจัดเวทีในระดับโซนพื้นที่ของกลุ่มน้ำทะเลสาบเรียบร้อยแล้ว ได้ข้อเสนอพื้นที่หลายๆ พื้นที่มาแล้ว ทีมศึกษาได้เก็บข้อมูลเพิ่มเติม ลงเก็บแบบสอบถาม สัมภาษณ์ชุมชน องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และนักวิชาการ เพื่อทำการประเมินด้วยข้อมูลตามมาตรา ๔๓ และ ๔๕ ได้พื้นที่นาร่อง ๒ พื้นที่ด้วยกัน ได้แก่ พื้นที่ชุ่มน้ำทะเลน้อย และพื้นที่คาบสมุทรสทิงพระ ต่อไปก็เป็นการจัดการเรียนรู้ในระดับพื้นที่ที่เลือกนาร่อง เป้าหมายต้องการการมีส่วนร่วมจากชุมชน อบต. เทศบาล นักวิชาการท้องถิ่น และเจ้าของพื้นที่อย่างเต็มที่

วิธีการดำเนินงาน ในพื้นที่คาบสมุทรสทิงพระจะจัดเป็นรายอำเภอตั้งแต่อำเภอรโนด อำเภอกะแสสินธุ์ อำเภอสทิงพระ และอำเภอสิงหนคร ส่วนในพื้นที่ชุ่มน้ำทะเลน้อยจะจัดเวทีตำบล และกลุ่มพื้นที่ ได้แก่ ตำบลเคร็งและตำบลใกล้เคียง ตำบลแหลม ตำบลขอนหาด ตำบลแหลมไตนอด ตำบลบ้านขาวรวมกับตำบลทะเลน้อยและตำบลพนางตุง เพื่อเป็นเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และระดมความคิดเห็น

เนื้อหาหรือประเด็นในการเรียนรู้ร่วมกัน คือ แนวคิดการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม คุณค่า การใช้ประโยชน์ของทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ สถานการณ์ ประเด็นปัญหาแบบเจาะลึก ในพื้นที่ แนวทางการป้องกัน และดูแลรักษา “ปัญหาทรัพยากร” ต่อไป ส่วนในพื้นที่คาบสมุทร

สทิงพระจะเพิ่มเติมเนื้อหาคุณค่าทางแหล่งประวัติศาสตร์และโบราณคดี ภูมิปัญญาท้องถิ่น”วิถี โหนด นา เล” เข้าไปด้วย

สิ่งที่ได้รับในกระบวนการขั้นตอนนี้ คือ การมีส่วนร่วมของตัวแทนชุมชน องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หน่วยงานในพื้นที่ เข้าใจการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม เห็นคุณค่าของทรัพยากรในมุมมองของ “คนพื้นที่” ทราบประเด็นปัญหา ภัยคุกคาม และข้อเสนอในการแก้ไข ได้มาตรการทั้งการควบคุมและการฟื้นฟู และขอบเขตพื้นที่ที่ชุมชนเสนอ ที่สำคัญได้เห็นการรวมกลุ่ม ความเข้มแข็งของพื้นที่ที่จะร่วมดำเนินงานพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมไปได้อย่างไรในอนาคต

เวทีการจัดประชุมกลุ่มย่อยครั้งที่ ๒

ในพื้นที่ชุ่มน้ำทะเลน้อย

ณ สถานีควบคุมไฟฟ้าพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

ณ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง

ณ ที่ว่าการอำเภอชะอวด อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

ณ โรงเรียนখনทาดประชาสรรค์ อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

ในพื้นที่คาบสมุทรสทิงพระ

ณ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลสาบสงขลา อำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา

ณ ที่ว่าการอำเภอระโนด อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา

ณ ที่ว่าการอำเภอกระแสสินธุ์ อำเภอกระแสสินธุ์ จังหวัดสงขลา

ณ สถานีพัฒนาป่าชายเลนที่ ๓๘ อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา

ตารางที่ ๒ กระบวนการจัดการเรียนรู้ ครั้งที่ ๒

- ผู้เข้าร่วมเวที : ชุมชน องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หน่วยงาน นักวิชาการ และสื่อมวลชน - จำนวน : เวทีอำเภอในคาบสมุทร ๓๐ - ๕๐ คน เวทีตำบลพื้นที่ชุ่มน้ำทะเลน้อย ๒๐ - ๓๐ คน		
เนื้อหา/ประเด็น	วิธีการ	สื่อ/อุปกรณ์
๑. ความเป็นมาของโครงการ และ แนะนำตัว	วิทยากร: วิทยากรกระบวนการ - แนะนำตัวทีมศึกษา และผู้เข้าร่วมเวที - ชี้แจงความเป็นมาของโครงการ ปรับปรุง แผนแม่บท และการศึกษาพื้นที่คุ้มครอง สิ่งแวดล้อม (๓๐ นาที)	- แผนพับโครงการ - เอกสารพื้นที่ คุ้มครองสิ่งแวดล้อม - power point
๒. คุณค่าทรัพยากรธรรมชาติ และ คุณค่าด้านแหล่งประวัติศาสตร์และ โบราณคดี	วิทยากร: วิทยากรบรรยาย ความสำคัญและคุณค่าของทรัพยากรพื้นที่ชุ่ม น้ำ(ในพื้นที่ทะเลน้อย) ความสำคัญและคุณค่าแหล่งประวัติศาสตร์ และโบราณคดี (ในพื้นที่คาบสมุทรสทิงพระ) (๔๕ นาที)	- power point
๓. คุณค่า ประเด็นปัญหา ภัยคุกคาม และมาตรการการแก้ปัญหา ในพื้นที่	วิทยากร: วิทยากรกระบวนการ ดำเนินการเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนระดม ความคิดเห็น แบ่งเป็นกลุ่มย่อยตามพื้นที่ และนำเสนอกลุ่มใหญ่ โจทย์ ๑. ชุมชนใช้ประโยชน์จากทรัพยากรอะไร ใช้ อย่างไร จากอดีตจนถึงปัจจุบัน ๒. ปัจจุบันเกิดปัญหาอะไรกับทรัพยากรของ ชุมชนที่ใช้ประโยชน์ มีแนวทางแก้ไขอย่างไร ๓. ควรมีมาตรการอะไรบ้างที่จะคุ้มครอง ทรัพยากร ชุมชนและผู้เกี่ยวข้องจะมีส่วนร่วม อย่างไร(บางเวทีผู้เข้าร่วมประชุมไม่ต้อง แบ่งกลุ่มย่อย) (๑๒๐ นาที)	- กระดาษฟลิปชาร์ท - ปากกาเคมี
๔. มาตรการการแก้ปัญหา(เพิ่มเติม)	วิทยากร: วิทยากรกระบวนการ ระดมความคิดเห็นในวงใหญ่เพิ่มเติม แลกเปลี่ยนกับทีมศึกษา และหน่วยงานที่เข้า ร่วมเวที ทั้งสถานการณ์ปัญหา และข้อ กฎหมายเดิมที่มี และมาตรการใหม่ในการ ประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองฯ วิทยากรกระบวนการ สรุประเบียบ และปิด การประชุม (๖๐ นาที)	- กระดาษฟลิปชาร์ท - ปากกาเคมี

๓.๓ เวทีจัดการเรียนรู้ครั้งที่ ๓

มาตรการที่ควรกำหนด “พื้นที่ของท่าน” เป็นพื้นที่ที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

หลังจากการรวบรวม คุณค่า ภัยคุกคาม ประเด็นปัญหา ข้อเสนอแนวทางแก้ปัญหา จากพื้นที่แล้ว ทีมศึกษาได้จัดระบบข้อมูล ใช้แผนที่ GIS ประกอบการกำหนดขอบเขตพื้นที่และร่างมาตรการ โดยการประยุกต์จากกรอบ และแนวทางการดำเนินงานของพื้นที่อื่นๆ จัดทำเป็นร่างเอกสาร ซึ่งประกอบในการจัดการเรียนรู้เวทีครั้งที่ ๓

เป้าหมายของเวทีครั้งที่ ๓ คือการทบทวน คุณค่า ประเด็นปัญหา มาตรการ และขอบเขตพื้นที่ กับชุมชนที่เคยนำเสนอในเวทีครั้งที่ ๒ ดังนั้นจึงเน้นการจัดเวทีของคนกลุ่มเดิมที่เข้าร่วมแล้ว และเพิ่มเติมบ้างสำหรับผู้สนใจ

เนื้อหา ทีมศึกษานำเสนอผลการศึกษาเพื่อเตรียมเสนอการกำหนดเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม โดยนำข้อเสนอของพื้นที่ในเรื่องมาตรการ และขอบเขตพื้นที่ ให้ผู้เข้าร่วมประชุมยืนยัน และปรับปรุง

สิ่งที่ได้รับของกระบวนการขั้นนี้ คือ มาตรการที่ชุมชนเห็นด้วย และมาตรการที่ชุมชนเสนอให้ปรับปรุงเพิ่มเติม รวมถึงได้ขอบเขตพื้นที่ย่อย ที่ชุมชนเสนอให้ปรับปรุงจากทีมศึกษาที่สรุปไว้ทั้ง ๒ พื้นที่ เพื่อนำไปจัดทำร่างประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในเบื้องต้น ต่อไป

เวทีการจัดประชุมกลุ่มย่อยครั้งที่ ๓

ในพื้นที่ชุมน้ำทะเลน้อย

ณ โรงเรียนขอนแก่นประชาศรรค์ อำเภอชะอวด จังหวัดสงขลา

ณ สถานีพัฒนาและการส่งเสริมการอนุรักษ์สัตว์ป่าทะเลน้อย อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง

ณ หอประชุม องค์การบริหารส่วนตำบลเคิ่ง อำเภอลำปาง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ณ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาว อำเภอรโนด จังหวัดสงขลา

ณ ศาลากลางน้ำ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง

ในพื้นที่คาบสมุทรสทิงพระ

ณ เทศบาลตำบลระโนด อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา

ณ ศาลาประชาคม อำเภอกระแสสินธุ์ จังหวัดสงขลา

ณ สถานีพัฒนาทรัพยากรป่าชายเลนที่ ๓๘ อำเภอลี้หว่อ จังหวัดสงขลา

ณ ห้องประชุมเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลสาบสงขลา(อุทยานนกน้ำคูขุด) อำเภอสะทิงพระ จังหวัดสงขลา

ณ ที่ว่าการอำเภอสะทิงพระ อำเภอสะทิงพระ จังหวัดสงขลา

ตารางที่ ๓ กระบวนการจัดการเรียนรู้ครั้งที่ ๓

- ผู้เข้าร่วมเวที : ชุมชน องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น หน่วยงาน นักวิชาการ และสื่อมวลชน
- จำนวน : เวทีอำเภอในคาบสมุทร ๓๐ - ๕๐ คน เวทีตำบลพื้นที่ชุ่มน้ำทะเลน้อย ๒๐ - ๓๐ คน

เนื้อหา/ประเด็น	วิธีการ	สื่อ/อุปกรณ์
๑ เป้าหมายการจัดเวที	วิทยากร: วิทยากรกระบวนการ ชี้แจงเป้าหมายของการจัดเวที พร้อม นำการพูดคุย แนะนำตัวผู้เข้าร่วม ประชุม (๒๐ นาที)	- กระดาษฟลิปชาร์ต - ปากกาเคมี
๒. เสนอร่าง มาตรการ และขอบเขต พื้นที่ เพื่อเตรียมร่างประกาศเขตพื้นที่ คุ้มครองสิ่งแวดล้อม	วิทยากร: หัวหน้าทีมศึกษา นำเสนอผลการศึกษา ขอบเขตพื้นที่ ของประเด็นที่จะคุ้มครอง และ มาตรการต่างๆตั้งแต่การห้าม การ ป้องกัน การฟื้นฟู และการอนุรักษ์เป็น	- เอกสารร่างขอบเขต พื้นที่ และมาตรการ ต่างๆ - power point

เนื้อหา/ประเด็น	วิธีการ	สื่อ/อุปกรณ์
	<p>ต้น ให้ที่ประชุมได้รับทราบ (๖๐ นาที)</p>	
<p>๓. มาตรการ และขอบเขตพื้นที่ ที่ ชุมชนเพิ่มเติม พร้อมกับการยืนยัน คุณค่า และภัยคุกคามทรัพยากรของ พื้นที่</p>	<p>วิทยากร: วิทยากรกระบวนการ ชี้แจงวิธีการพูดคุย ระดมความคิดเห็น โดยแบ่งกลุ่มตามพื้นที่ตำบล และ ประเด็นที่จะคุ้มครอง เพื่อพูดคุยใน และเสนอที่ประชุมใหญ่ โดยให้โจทย์ - เสนอแนะต่อมาตรการ และขอบเขต พื้นที่ ที่ทีมศึกษาได้จัดทำร่างขึ้น และ ยืนยันคุณค่า และภัยคุกคามทรัพยากร ในพื้นที่ (๑๒๐ นาที)</p>	<p>-กระดาษฟลิบชาร์ท -ปากกาเคมี</p>
<p>๔. ประมวลข้อเสนอ</p>	<p>วิทยากรกระบวนการ ดำเนินการให้ที่ประชุมเสนอข้อคิดเห็น เพิ่มเติม ประมวลสรุปผล และปิดการ ประชุม (๖๐ นาที)</p>	

๓

สรุปการจัดประชุมสัมมนาครั้งที่ ๑

ตามที่คณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้รับมอบหมายจากสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้เป็นผู้ดำเนินโครงการพัฒนากลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา เพื่อเสนอแนะแนวเขตพื้นที่ และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ที่เหมาะสมของกลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา โดยอาศัยกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน และเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการดังกล่าวให้กับประชาชนในพื้นที่ และได้ดำเนินการจัดการประชุมสัมมนารับฟังความคิดเห็น ต่อแนวทางการกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่กลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๙ เดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ เวลา ๘.๓๐ – ๑๖.๓๐ น. ณ ห้องประชุมสมิหลา โรงแรมพาวีเลียน สงขลา อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ในการประชุมดังกล่าวมีรายละเอียดสาระสำคัญ ดังนี้

๑. สาระสำคัญของการประชุม

๑.๑ วัตถุประสงค์ของการประชุมสัมมนา

เพื่อระดมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อแนวทางการดำเนินงานโครงการพัฒนากลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ดังนี้

๑. การดำเนินการกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่กลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา

๑.๒ ผู้เข้าร่วมการประชุม

ในการประชุมครั้งนี้มีผู้เข้าร่วมประชุมจำนวน ๑๙๓ ท่าน ประกอบด้วย หน่วยงานราชการ จากส่วนกลางและส่วนภูมิภาค องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน สถาบันการศึกษาในท้องถิ่น องค์กรชุมชน องค์กรอิสระ ภาคประชาชน เจ้าหน้าที่จากสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ดังรายชื่อแนบท้าย

๑.๓ เกริ่นนำ

การประชุมสัมมนาในครั้งนี้ เป็นการประชุมสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องต่อแนวทางการกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ภายใต้โครงการพัฒนาลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ปีงบประมาณพ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งคณะผู้ศึกษาโครงการได้มีการเกริ่นนำในส่วนของที่มาของโครงการ วัตถุประสงค์ของการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางในการกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และการกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการกำหนดเป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาแก่ผู้เข้าร่วมประชุม โดยมีละเอียดการนำเสนอ ดังนี้

คุณวีรนิธ ฐานสุพร ได้ให้ความรู้เกี่ยวกับการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองโดยกล่าวว่าพื้นที่คุ้มครอง หมายถึง เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม เป็นพื้นที่อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่กำหนดขึ้นตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยเป็นกลไกทางกฎหมายที่สามารถนำมาเป็นเครื่องมือในการยับยั้งการดำเนินการหรือส่งเสริมการดำเนินการใดๆ อันเป็นการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง ซึ่งเจตนารมณ์ของพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมเพื่อป้องกัน สงวน บำรุง รักษา และคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้อยู่ได้อย่างสมดุลตามระบบนิเวศ เพื่อใช้แก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ทวีความรุนแรงจนบางพื้นที่อยู่ในระดับเข้าขั้นภาวะวิกฤต เพื่อควบคุมการใช้ทรัพยากรให้ถูกต้อง คุ่มค่า และคุ้มค่าประโยชน์มากที่สุด/ใช้ได้ยาวนาน และเพื่อเป็นมาตรการเสริมให้กฎหมายอื่นในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำหรับเกณฑ์ในการคัดเลือกพื้นที่ในลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาที่เข้าข่ายเป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม มาจากการพิจารณาด้านคุณค่า/ความสำคัญ และสภาพปัญหาของพื้นที่ ตามหลักเกณฑ์ในมาตรา ๔๓ และ ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยแยกพิจารณาเป็น คุณค่าและความสำคัญของพื้นที่ ปัญหาในพื้นที่ที่มีแนวโน้มเข้าสู่ภาวะวิกฤต และปัจจัยสนับสนุนจากชุมชนและองค์กรที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้เนื่องจากการศึกษาเพื่อกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาในครั้งนี้ ได้ให้ความสำคัญกับกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนเป็นสำคัญ รวมทั้งยังมีการกล่าวถึงบทกำหนดโทษตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ในส่วนที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ได้แก่

- มาตรา ๙๙ ผู้ใดบุกรุกหรือครอบครองที่ดินของรัฐโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือเข้าไปกระทำด้วยประการใดๆ อันเป็นการทำลายทำให้สูญหายหรือเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติหรือศิลปกรรมอันควรแก่การอนุรักษ์ หรือก่อให้เกิดมลพิษอันมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่กำหนดตามมาตรา ๔๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
- มาตรา ๑๐๐ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๔๔ หรือตามประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๔๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ประโยชน์ของการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา

- การได้อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี
- มีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สมบูรณ์ที่สามารถใช้ประโยชน์ร่วมกันได้ตลอดไป ทั้งในปัจจุบันและอนาคต
- มีความเสมอภาคและได้รับความเป็นธรรมในการมีส่วนร่วมในการสงวน บำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ของตนอย่างยั่งยืน

อุปสรรค

- มาตรการบางส่วนอาจกระทบสิทธิของประชาชน ในการประกอบกิจการ และการใช้ทรัพยากร
- อปท./หน่วยงาน อาจมีภารกิจเพิ่มขึ้นในการปฏิบัติตามมาตรการ

จากนั้นจึงเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุมแสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะได้อย่างอิสระ

๑.๔ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อการกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา

ที่ประชุมมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อการกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ดังนี้

(๑) ความคิดเห็นต่อการดำเนินการเพื่อกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา

- เห็นด้วยกับการดำเนินการเพื่อกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา แต่ควรเพิ่มกระบวนการสร้างองค์ความรู้ ให้แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพราะการนำกฎหมายมาบังคับใช้มักมีผลในแง่ภาวะจิตใจ แต่หากให้มีกระบวนการสร้างความรัก ความหวงแหนควบคู่ไปด้วย น่าจะทำให้การพัฒนาลุ่มน้ำและการดำเนินการเพื่อกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาสามารถดำเนินงานได้ดีขึ้น และบังเกิดผลอย่างแท้จริง

- ปัจจุบันทุกองค์กรได้เห็นความสำคัญด้านทรัพยากรธรรมชาติของกลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา รวมทั้งแผนการพัฒนาจังหวัดได้สนับสนุนการขยายตัวด้านอุตสาหกรรม ทำให้มีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น อาจส่งผลให้คุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ลุ่มน้ำลดลงได้

- การพัฒนาลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาจะต้องดำเนินการพร้อมๆ กันในทุกด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยมีกฎหมายรองรับ และควรคำนึงถึงการบังคับใช้กฎหมายที่จะเป็นการจำกัดสิทธิของประชาชนที่อาศัยอยู่รอบๆ ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา

- การกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาเป็นแนวทางหนึ่งในการบริหารจัดการพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาที่สอดคล้องกับแผนแม่บทฯ ซึ่งจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับบทบาทและการมีส่วนร่วมของชุมชนเป็นสำคัญ ซึ่งเมื่อมองแผนแม่บทอย่างชัดเจนและเข้าใจจะสามารถ

เชื่อมโยงไปถึงพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมได้ และการกำหนดมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมก็สามารถกำหนดได้จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลจากการทบทวนแผน

- สิ่งที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการดำเนินการเพื่อกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา คือจัดการเรื่องความถูกต้องและชัดเจนของข้อมูล การรับรู้ข้อมูลของประชาชนโดยการประชาสัมพันธ์และให้ความรู้แก่ประชาชน เนื่องจากการกำหนดเขตพื้นที่คุ้มครองและมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจะส่งผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่ลุ่มน้ำ ดังนั้นผู้ดำเนินการศึกษาจึงควรศึกษาให้ชัดเจนว่าหากประกาศให้พื้นที่ใดเป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมแล้วมีการกำหนดมาตรการซึ่งเป็นการบังคับทางกฎหมายมาบังคับใช้ในพื้นที่นั้นแล้ว จะต้องได้รับการยอมรับและให้ความร่วมมือจากประชาชนในพื้นที่ โดยจะต้องชี้แจงให้ทุกภาคส่วนเข้าใจและประชาชนจะสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการได้อย่างไรบ้าง การดำเนินการนั้นจะมีผลกระทบต่อทางด้านลบและด้านบวกอย่างไร รวมทั้งต้องชี้แจงว่าหากมีการกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ของตนเอง ประชาชนจะสามารถทำอะไรและไม่สามารถทำอะไรได้บ้างพื้นที่ดังกล่าว

- ควรมีผู้แทนจากหน่วยงาน (สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือที่ปรึกษา) ลงพื้นที่เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมกับประชาชนในบริเวณลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาโดยละเอียดอีกครั้งก่อนที่จะมีการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

- บริเวณพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา มีอาชีพการทำประมงพื้นบ้านเพิ่มมากขึ้น จึงมีการจัดตั้งกลุ่มอนุรักษ์ปลา และชมรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เพื่อเป็นการส่งเสริมอาชีพสำรองสำหรับชาวประมง หากมีการประกาศให้พื้นที่บริเวณลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาเป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมแล้ว จะส่งผลกระทบต่ออาชีพและการดำเนินชีวิตของชาวประมงหรือไม่ อย่างไร

- ควรสนับสนุนการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมแก่ประชาชนในพื้นที่

- หากนำแผนแม่บทการพัฒนาลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาที่หน่วยงานต่างๆ ร่วมกันจัดทำขึ้นมาผนวกกับการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมก็จะทำให้การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเกิดผลเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น

- บริเวณพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาเป็นลุ่มน้ำขนาดใหญ่ และมีศักยภาพในด้านการท่องเที่ยว จึงควรจัดเขตการใช้ที่ดินรอบๆ บริเวณลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาให้มีความเหมาะสม โดยเฉพาะในด้านการท่องเที่ยว เช่น การล่องแก่ง ที่พักสัมผัสวัฒนธรรมท้องถิ่น (Home stay) เป็นต้น

- การประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม จะเกิดประโยชน์อย่างยิ่งยืนต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งทุกภาคส่วนควรสร้างกติการ่วมกัน โดยคำนึงถึงด้านสิ่งแวดล้อมเป็นสำคัญ เพื่อป้องกันผลกระทบด้านต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นตามมา เช่น ปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

(๒) ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อหลักเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกพื้นที่เพื่อกำหนดเป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

- หลักเกณฑ์ที่ทางคณะผู้ศึกษาได้นำเสนอนั้นให้สาระที่ครอบคลุมสมบูรณ์แล้ว เพียงแต่จำเป็นต้องพิจารณาให้รอบคอบ เช่น หลักเกณฑ์ด้านคุณค่าและความสำคัญของแหล่งศิลปวัฒนธรรมนั้น ควรพิจารณา รวมแหล่งศิลปวัฒนธรรมต่างๆ ที่กรมศิลปากรยังไม่ได้ขึ้นทะเบียนไว้ด้วย ทั้งนี้ เนื่องจากในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาเป็นที่ตั้งของแหล่งอารยธรรม ประวัติศาสตร์ ศาสนสถาน โบราณสถานที่สำคัญจำนวนมาก ซึ่งแต่ละแห่งล้วนมีคุณค่าและความสำคัญทั้งสิ้น

- ควรให้ประชาชนในพื้นที่ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการดำเนินการนี้มีส่วนร่วมในการพิจารณาหลักเกณฑ์ร่วมกันให้มากขึ้นและกระจายทั่วทั้งลุ่มน้ำและครอบคลุมทุกภาคส่วน โดยตัวแทนประชาชนที่จะมาร่วมกำหนดหลักเกณฑ์ จะต้องเป็นผู้นำทางภูมิปัญญาหรือผู้นำของชุมชน ที่มีความรู้ความเข้าใจต่อสภาพพื้นที่ สถานการณ์ของลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาอย่างถ่องแท้ สามารถมองภาพรวมของพื้นที่ได้ทะลุปรุโปร่ง และต้องมี

ธรรมาภิบาลในหัวใจ เพื่อความศรัทธาและเชื่อมั่นในการตัดสินใจของกลุ่มนั้นๆ โดยยึดเอาวิถีของประชาชนเป็นสำคัญ

(๓) ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการกำหนดเป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

ที่ประชุมมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการกำหนดเป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมว่า ควรดำเนินการเพื่อพิจารณาคัดเลือกพื้นที่โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน โดยเชิญภาคประชาชนและทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาวิเคราะห์ความเหมาะสมของพื้นที่ร่วมกัน ซึ่งในการประชุมสัมมนาในครั้งนี้ ที่ประชุมได้เสนอให้มีการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในหลายพื้นที่ ได้แก่

- ควรกำหนดเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมให้ครอบคลุมทั้งระบบลุ่มน้ำ ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ ในทุกลุ่มน้ำย่อย เนื่องจากสภาพปัญหาในแต่ละพื้นที่มีความรุนแรงไม่ต่างกัน และการแก้ปัญหาในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาควรแก้ตั้งแต่หัวจรดท้าย ไม่ใช่พื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง แต่อย่างไรก็ดี เนื่องจากพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาเป็นพื้นที่ขนาดใหญ่และมีความแตกต่างของพื้นที่ ซึ่งอาจเป็นข้อจำกัดหรืออุปสรรคต่อการดำเนินการประกาศเป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมได้ ดังนั้นในระยะแรกนี้จึงอาจเลือกกำหนดพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมเพียงพื้นที่เดียวให้เป็นพื้นที่นำร่องที่ดำเนินการให้เห็นผลอย่างชัดเจนก่อน แล้วค่อยขยายผลไปยังพื้นที่อื่นให้ครอบคลุมทั้งลุ่มน้ำต่อไป

- ควรกำหนดให้พื้นที่คาบสมุทรสทิงพระทั้ง ๔ อำเภอ ได้แก่ อำเภอรโนด อำเภอกระแสดินธุ์ อำเภอสทิงพระ และอำเภอสิงหนคร เป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม เนื่องจากเป็นที่ตั้งของแหล่งน้ำธรรมชาติที่มีความสำคัญต่อวิถีชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น แต่ในปัจจุบันมีปัญหาขาดแคลนน้ำในฤดูแล้ง และปัญหาน้ำท่วมในฤดูฝน รวมถึงปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งในพื้นที่คาบสมุทรสทิงพระ และปัญหานโยบายการพัฒนาของภาครัฐในการขุดเจาะน้ำมัน ที่ส่งผลกระทบต่อพื้นที่และวิถีชีวิตของชุมชนเช่นกัน

อีกทั้งยังเป็นที่ตั้งของแหล่งศิลปวัฒนธรรม โบราณสถานทั้งที่กรมศิลปากรขึ้นทะเบียนไว้แล้วและยังไม่ได้รับการขึ้นทะเบียน แต่ทุกที่ล้วนมีความสำคัญ และยังเป็นพื้นที่ที่มีวิถีชีวิตที่เชื่อมโยงเครือข่าย เขา ป่า นา เล อันเป็นเอกลักษณ์และมีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สำคัญและเป็นที่ยอมรับ อีกด้วย

- ควรกำหนดให้พื้นที่*ทำนงหอม สทิงหม้อ ปะโอ* ซึ่งเป็นแหล่งศิลปวัฒนธรรม วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สำคัญเป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม โดยอาจกำหนดมาตรการในการสนับสนุนให้เป็นเส้นทางท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม (Rout)

- สามารถกำหนดให้เส้นทางลุ่มน้ำที่มีความสำคัญต่อวงจรชีวิตสัตว์น้ำในทะเลสาบ รวมทั้งพื้นที่*อนุรักษ์โลมาอิรวดี* เป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมได้ เพื่ออนุรักษ์แหล่งที่อยู่อาศัยและเพาะพันธุ์สัตว์ที่สำคัญและหายาก อีกทั้งยังเป็นการแก้ปัญหาการตื่นเงินของทะเลสาบได้อีกด้วย

- ควรกำหนดให้*ป่าพรุควนเคร็ง ในท้องที่ตำบลเคร็ง จังหวัดนครศรีธรรมราช* เป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม เนื่องจากปัญหาการบุกรุกและความเสื่อมโทรมของพื้นที่ป่าเป็นปัญหาสำคัญ และกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบันยังไม่สามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ได้

- ควรกำหนดให้พื้นที่*ทะเลน้อย*เป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม เนื่องจากสภาพปัญหาในพื้นที่ทะเลน้อยมีปัญหารุนแรง และสะท้อนให้เห็นว่าทะเลสาบสงขลาซึ่งเป็นพื้นที่ปลายน้ำจากทะเลน้อยจะมีวิกฤตในอนาคตด้วยเช่นกัน อีกทั้งหน่วยงานและประชาชนในพื้นที่ขาดเอกภาพ ทำให้ไม่สามารถจัดการกับปัญหาได้ ส่งผลต่อสภาพปัญหาสังคม

- ควรกำหนดพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมใน*เขตเทือกเขาบรรทัด ๔ อำเภอ ในจังหวัดพัทลุง ได้แก่ อำเภอป่าบอน อำเภอตะโหมด อำเภอกงหรา และอำเภอศรีนครินทร์* ทั้งนี้เนื่องจากพื้นที่ดังกล่าวเป็นแหล่งต้นน้ำที่สำคัญของลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาที่จะส่งผลกระทบต่อทั้งลุ่มน้ำ แต่ในปัจจุบันพื้นที่ดังกล่าวกำลังประสบปัญหาการบุกรุกทำลายป่าอย่างรุนแรง ส่งผลให้ไม่มีพื้นที่อุ้มน้ำ เกิดปัญหาแห้งแล้งขาดแคลนน้ำ ในขณะเดียวกัน เมื่อไม่มีต้นไม้ รากไม้คอยปกคลุมและยึดเกาะหน้าดินในพื้นที่สูงก็จะเกิดการกัดเซาะพังทลายของหน้าดินส่งผลให้สายน้ำในอำเภอตะโหมดและพื้นที่ใกล้เคียงตื่นเงิน และส่งผลกระทบไปยังแหล่งรับน้ำทั่วทั้งลุ่มน้ำ

- ให้คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่*ป่าผาดำ (ป่าสงวนแห่งชาติป่าเทือกเขาแก้ว)* โดยกำหนดขอบเขตให้ครอบคลุมลำน้ำสำคัญที่รับน้ำจากป่าผาดำ ซึ่งในปัจจุบันมีปัญหากระจายทั่วทุกสายน้ำในระดับรุนแรง และมีปัจจัยสนับสนุนจากองค์กรชุมชนที่มีความพร้อมในการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมทั้งภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรชุมชน

- ควรกำหนดเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่*เร่งด่วนบริเวณปากน้ำสงขลา* เนื่องจากแหล่งน้ำเดิมที่กำลังสูญหายไปหมดสภาพความเป็นคลองจากปัญหาตะกอนความตื่นเงินและปัญหามลพิษ เช่น *ปากรอ คลองปะโอ คลองหนัง และคลองพังยาง* รวมทั้งปัญหาจากเครื่องมือประมง และมลพิษในแหล่งน้ำในพื้นที่*ปากคลองสำโรง*

- พื้นที่ลุ่มน้ำคลองอุตะเถา เนื่องจากชุมชนในคลองจำไทรมีแนวทางการทำงานของชุมชนที่ชัดเจน ซึ่งจะเป็นปัจจัยสนับสนุนให้การดำเนินการเพื่อกำหนดเป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมประสบความสำเร็จได้ง่าย แต่ทั้งนี้โครงการที่จะเข้าไปพัฒนาในพื้นที่ต้องให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วม มีเวทีชาวบ้าน และมีฐานข้อมูลกลางที่ทุกคนสามารถเข้าถึงได้

- แหล่งเมืองเก่าสงขลา ตำบลหัวเขา เนื่องจากเป็นแหล่งประวัติศาสตร์และสถาปัตยกรรมอันทรงคุณค่าของกลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาที่ควรค่าแก่การอนุรักษ์ไว้

- สะพานติณสูลานนท์และพื้นที่โดยรอบ เนื่องจากมีปัญหาการบุกรุกป่าชายเลน ปัญหาจากการทำประมงที่เกินขีดความสามารถในการรองรับได้ของพื้นที่ และปัญหาการกัดเซาะแนวสะพานอย่างรุนแรง

- ตำบลเขาพระ อำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา เนื่องจากเป็นพื้นที่ต้นน้ำที่สำคัญในเขตเทือกเขาบรรทัด และมีศักยภาพในการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ แต่มีปัญหาการบุกรุกพื้นที่

- คลองรัตภูมิ จังหวัดสงขลา เนื่องจากเป็นพื้นที่แหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญของพื้นที่ ซึ่งเป็นคลองสายหลักของอำเภอรัตภูมิ และมีทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะทรัพยากรสัตว์น้ำที่อุดมสมบูรณ์ควรค่าแก่การอนุรักษ์ แต่กำลังประสบปัญหาการลักลอบคูตทรายในคลองดังกล่าว ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศ ทำให้ลำคลองตื้นเขิน

- คลองปากประ อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง เนื่องจากเป็นพื้นที่แหล่งน้ำธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ แต่กำลังประสบปัญหาการทำการประมงที่เกินศักยภาพของพื้นที่ทำลายทัศนียภาพ ปัญหาความตื้นเขิน และการกัดเซาะตลิ่งอย่างรุนแรง

- อำเภอบางแก้ว จังหวัดพัทลุง เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการใช้ประโยชน์ที่ดินที่ไม่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่ และเป็นพื้นที่ที่มีคุณค่าและความสำคัญควรค่าแก่การสงวนรักษาไว้ให้เป็นพื้นที่สำหรับการเพาะปลูกข้าวพันธุ์ท้องถิ่น

(๔) ความคิดเห็นต่อแนวทางหรือมาตรการในการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา

- ควรให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแลและติดตามประเมินผลในการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

- ควรมีการปรับปรุงกฎหมายอวนรุนและเครื่องมือประมงให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

- ควรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามามีอำนาจในการบริหารจัดการปัญหาในพื้นที่ที่จะกำหนดเป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

- การศึกษาเชื่อมโยงเครือข่าย เขา ป่า นา เล หรือพื้นที่ที่มีความสำคัญทางนิเวศวัฒนธรรมต่างๆ เมื่อศึกษาแล้วควรมีการเชื่อมพื้นที่เหล่านี้ให้เป็นเส้นทางท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรม

- การอนุรักษ์พื้นที่ต้นน้ำต้องมองทั้งระบบว่าพื้นที่ต้นน้ำต้องการการดูแลเอาใจใส่ เพราะถ้าบนเขาน้ำ มีป่า กลางน้ำ ปลายน้ำก็จะมีน้ำสมบูรณ์ และตกตะกอนไว้ได้ไม่ไหลไปสะสมในพื้นที่ทะเลสาบ แต่หากมีการขุดลอกพื้นที่ทะเลสาบ แต่พื้นที่ต้นน้ำไม่ได้รับการอนุรักษ์ ทะเลสาบก็ยังประสบปัญหาเช่นเดิม

- ควรส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ต้นน้ำ เพราะเมื่อพื้นที่มีปัญหาไม่มีที่ดินทำมาหากินก็ต้องเสี่ยงไปทำอาชีพที่ผิดกฎหมาย บุกรุกพื้นที่ป่า

๒. ภาพบรรยากาศการประชุม

เริ่มเปิดให้ผู้เข้าร่วมประชุมลงทะเบียน

นายสันติ บุญประคับ

เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นประธานในการประชุมสัมมนา

ผศ.ดร.โรจน์จรรย์ ด้านสวัสดิ์ คณบดีคณะการจัดการสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในฐานะประธานคณะผู้ศึกษากล่าวรายงานและชี้แจงผลการดำเนินงานภายใต้แผนแม่บทที่ผ่านมา

บรรยากาศในห้องประชุม

เริ่มเข้าสู่กระบวนการรับฟังความคิดเห็นต่อแนวทางการทบทวนและปรับปรุงแผนแม่บทฯ

กระบวนการรับฟังความคิดเห็นต่อแนวทางการทบทวนและปรับปรุงแผนแม่บทฯ

กระบวนการรับฟังความคิดเห็นต่อแนวทางการทบทวนและปรับปรุงแผนแม่บทฯ

ผู้เข้าร่วมประชุม(ผู้หญิงแถวหน้า)ขอแสดงความ
คิดเห็น

ผู้เข้าร่วมประชุมแถวหลังไม่น้อยหน้า ขอแสดงความ
คิดเห็นด้วยเช่นกัน

คุณวีรนิติ ฐานสุพร
วิทยากรจากกองสิ่งแวดล้อมชุมชนและพื้นที่เฉพาะ (สผ.)
นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับการกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการ
คุ้มครองสิ่งแวดล้อมโดยทั่วไป

รศ.สุรเชษฐ์ ชีระมณี
คณะผู้ศึกษาจาก มอ.หาดใหญ่
นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานกำหนดเขตพื้นที่
และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ลุ่มน้ำ
ทะเลสาบสงขลา

ผู้เข้าร่วมประชุมจากทุกภาคส่วนต่างร่วมกันแสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะ

ผู้เข้าร่วมประชุมจากทุกภาคส่วนต่างร่วมกันแสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะ

สื่อมวลชนเตรียมเก็บข้อมูล ภาพบรรยากาศในการประชุม และรอสัมภาษณ์บุคคลสำคัญในงาน เพื่อประชาสัมพันธ์โครงการ

๓. รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

ที่	ชื่อ สกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
วิทยาการและผู้ดำเนินรายการ			
๑.	นายสันติ บุญประคับ	รองเลขาธิการสำนักนโยบายและแผน และแผน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	สำนักงานนโยบายและแผน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม
๒.	นายวีรนิธ ฐานสุพร	หัวหน้ากลุ่มงานสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่เฉพาะ	สำนักงานนโยบายและแผน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม
๓.	ผศ.ดร.โรจน์จรรย์ ด่านสวัสดิ์	คณบดีคณะกรรมการจัดการ สิ่งแวดล้อม	ม.สงขลานครินทร์/คณะทำงาน
๔.	รศ.สุรเชษฐ์ ชีระมณี	อาจารย์	ม.สงขลานครินทร์/คณะทำงาน
๕.	รศ.ดร.นพรัตน์ บำรุงรักษ์	อาจารย์	ม.สงขลานครินทร์/คณะทำงาน
๖.	ผศ.ดร.ปาริชาติ วิสุทธิ สมาจาร	อาจารย์	ม.สงขลานครินทร์/คณะทำงาน
๗.	ดร.อุมาพร มณีแนม	อาจารย์	ม.สงขลานครินทร์/คณะทำงาน
๘.	คุณนฤทธิ ดวงสุวรรณ	คณะทำงาน	ม.สงขลานครินทร์/คณะทำงาน
๙.	รศ.ดร.ดนุพล ตันนโยภาส	คณะทำงาน	ม.สงขลานครินทร์/คณะทำงาน
๑๐.	คุณนาคยา จีงเจริญธรรม	คณะทำงาน	ม.สงขลานครินทร์/คณะทำงาน
๑๑.	อาจารย์นิตดา โปดำ	คณะทำงาน	ม.ราชภัฏสงขลา/คณะทำงาน
๑๒.	อาจารย์สายสิริ ไชยชนะ	คณะทำงาน	ม.ราชภัฏสงขลา/คณะทำงาน
๑๓.	อาจารย์เมธาวี แก้วสนิท	คณะทำงาน	ม.ราชภัฏนครศรีธรรมราช
๑๔.	นางสาวจิตนพา วุ่นบัว	คณะทำงาน	ม.สงขลานครินทร์/คณะทำงาน
๑๕.	นางสาวเบญจวรรณ ธีระกุล	คณะทำงาน	ม.สงขลานครินทร์/คณะทำงาน
๑๖.	นางสาวฮัสวานี เล็มกะเต็น	คณะทำงาน	ม.สงขลานครินทร์/คณะทำงาน
๑๗.	นางสาววิชญา แก้วทิพย์	คณะทำงาน	ม.สงขลานครินทร์/คณะทำงาน
๑๘.	นางสาวปานไพลิน บุขาร์ลี	คณะทำงาน	ม.สงขลานครินทร์/คณะทำงาน
๑๙.	นางสาวอภัย จันทชูโต	คณะทำงาน	ม.สงขลานครินทร์/คณะทำงาน
๒๐.	นางสาวสุไพบิตะ ยีบอสู	คณะทำงาน	ม.สงขลานครินทร์/คณะทำงาน
๒๑.	นายจรรภภพ กาลพันธุ์	คณะทำงาน	ม.สงขลานครินทร์/คณะทำงาน
๒๒.	นายกฤษณะ สังค์โต	คณะทำงาน	ม.สงขลานครินทร์/คณะทำงาน
กรมและหน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้องจากส่วนกลาง			
๑.	คุณกัญชลี ยาวิกภูมิ	นักวิชาการสิ่งแวดล้อม	กรมควบคุมมลพิษ

ที่	ชื่อ สกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
		ชำนาญการพิเศษ	
๒.	นายธวัชชัย เทพสุวรรณ	นักธรณีชำนาญการพิเศษ	กรมทรัพยากรธรณี
๓.	นางดวงมาลย์ สิ้นธุวนิช		สำนักงานนโยบายและแผน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม
๔.	นายกฤต สิงห์เหลือง	นิติกร	สำนักงานปลัดสำนักงาน นายกรัฐมนตรี
๕.	นายธีระ จันทร์เพชร	นักวิชาการสิ่งแวดล้อม ชำนาญการพิเศษ	สำนักงานนโยบายและแผน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม
๖.	นางสาวจิราภรณ์ ทิพคุณ	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์โครงการ	สำนักงานนโยบายและแผน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม
๗.	นางสาวตติยา อุตระการ	นักวิชาการสิ่งแวดล้อม ชำนาญการพิเศษ	สำนักงานนโยบายและแผน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม
๘.	นางสาวภัทราพร สาริกษา	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์โครงการ	สำนักงานนโยบายและแผน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม
๙.	นางสาววรรณิษา ชนะพิชัย	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์โครงการ	สำนักงานนโยบายและแผน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม
ภาคประชาชน			
๑.	นายสิทธิศักดิ์ ตันมงคล		ต.น้ำน้อย อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา
๒.	นายธานินทร์ สุวรรณโณ		ต.หาดใหญ่ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา
๓.	นายประจิม กลับแก้ว		ต.พนาสูง อ.ควนขนุน จ.พัทลุง
๔.	นายสัมพันธ์ ละอองจิตต์		ต.โคกม่วง อ.คลองหอยโข่ง จ. สงขลา
๕.	นางสุจิตรา เศรษฐเชื้อ		ต.พนาสูง ต.พนาสูง อ.ควนขนุน จ.พัทลุง
๖.	นายอำนาจ สุขสวัสดิ์		
๗.	นายอุดม หมิ่นหนู		
๘.	นายปาน พลเพชร		ต.ตะโหมด อ.ตะโหมด จ.พัทลุง
๙.	นายมนูญธรรม รักรอด		ต.พนาสูง ต.พนาสูง อ.ควนขนุน

ที่	ชื่อ สกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
			จ.พัทลุง
๑๐.	นายโสภณ มณีพิสุทธิพันธ์		ต.คอหงส์ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา
๑๑.	นายบุญรัตน์ หนูด้วง		ต.พนาสูง อ.ควนขนุน จ.พัทลุง
๑๒.	นายอดุลย์ แก้วคงธรรม		ต.ตะโหมด อ.ตะโหมด จ.พัทลุง
๑๓.	นายโกวิท สักหวาน		ต.ตะโหมด อ.ตะโหมด จ.พัทลุง
๑๔.	นายประสิทธิ์		ต.ตะโหมด อ.ตะโหมด จ.พัทลุง
๑๕.	นายสมเอก อินทร์ช่วย		ต.เค็ริง อ.ชะอวด จ. นครศรีธรรมราช
๑๖.	นางมาลี หนูเอียด		ต.เค็ริง อ.ชะอวด จ. นครศรีธรรมราช
๑๗.	นายประมูล ชูเรืองสุข		ต.เค็ริง อ.ชะอวด จ. นครศรีธรรมราช
๑๘.	นายอานนท์ ทับทอง		ต.เค็ริง อ.ชะอวด จ. นครศรีธรรมราช
๑๙.	นางประไพ คงโต		ต.พนาสูง อ.ควนขนุน จ.พัทลุง
๒๐.	นายชีพ แก้วบุญส่ง		ต.พนาสูง อ.ควนขนุน จ.พัทลุง
๒๑.	นายชาคริต โภขเรือง		ต.ควนลัง อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา
๒๒.	นางปิ่นอนงค์ มุณีแนม		ต.คูเต่า อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา
๒๓.	นายจวบ ทองมา		ต.คูเต่า อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา
๒๔.	นายประสาน มุณีแนม		ต.คูเต่า อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา
๒๕.	นางสาวปิยฤกษ์ ทองบุญ	นักศึกษาปริญญาโท	ม.สงขลานครินทร์
๒๖.	นางสาวลัดดาวรรณ ทวีรัตน์	นักศึกษาปริญญาโท	ม.สงขลานครินทร์
๒๗.	นางสาวรวงคณา บุญการ	นักศึกษาปริญญาโท	ม.สงขลานครินทร์
๒๘.	นางสาวโอปอ แสงงาม	นักศึกษาปริญญาโท	ม.สงขลานครินทร์
๒๙.	นางสาวคณิต ศรีประสม	นักศึกษาปริญญาโท	ม.สงขลานครินทร์
ภาครัฐระดับจังหวัด			
๑.	นายพิจิตร รอดบน	ปลัดอำเภอชำนาญการ	ที่ทำการปกครองอำเภอรัตภูมิ
๒.	นายวชิระ พันดูล	ปลัดอำเภอชำนาญการ	ที่ทำการปกครองอำเภอเมืองพัทลุง
๓.	นายประสิทธิ์ ศรีสมทรง	นายช่างโยธา ๗ ว	อบจ.นครศรีธรรมราช
๔.	นายวิทยา สุขแก้ว	ผู้ช่วยนักวิชาการสิ่งแวดล้อม	อบจ.นครศรีธรรมราช
๕.	นายธานินทร์ อูยะพัฒน์	หน.หัวหน้าฝ่ายบริหารงาน สาธารณสุข	เทศบาลตำบลเขารูปช้าง

ที่	ชื่อ สกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
๖.	นางสาวมัทนียา ขวัญดี	นักวิชาการสุขาภิบาล	เทศบาลเมืองคอหงส์
๗.	นายวินิต พลนุ้ย	จนท.วิเคราะห์นโยบายและแผน	เทศบาลเขาหัวช้าง
๘.	นายธนิษฐ์ธรรม์ ขุนจันทร์	เลขานุการนายกเทศมนตรี	เทศบาลเขาหัวช้าง
๙.	นายวิวัฒน์ อินทุมณี	นายกเทศมนตรี	เทศบาลตำบลคูเต่า
๑๐.	นายสุทธิพงษ์ ขุนฤทธิ์	ปลัดเทศบาล	เทศบาลตำบลควนเนียง
๑๑.	นายประชา ช่วยบำรุง	หัวหน้าช่างสุขาภิบาล	เทศบาลเมืองพัทลุง
๑๒.	นายณบวร หนูด้วง	นายช่างโยธา ๗ ว	เทศบาลเมืองพัทลุง
๑๓.	นายประชีพ ศรีนวลเอียด	รองนายกเทศมนตรี	เทศบาลต.อ่าวพะยูน จ.พัทลุง
๑๔.	นายวีระ แก้วลอย	สมาชิกสภาเทศบาล	เทศบาลต.อ่าวพะยูน จ.พัทลุง
๑๕.	นายสมศักดิ์ บริบูรณ์	สมาชิกสภาเทศบาล	เทศบาลต.อ่าวพะยูน จ.พัทลุง
๑๖.	นายสราธร พลพงษ์	รองนายกอบต.	อบต.รัตภูมิ
๑๗.	นางบุศรา บุตรโคตร	หัวหน้าสำนักปลัด	อบต.คลองอู่ตะเภา
๑๘.	นายชัยพร ประทุมวัลย์		อบต.คูขุด
๑๙.	นางสายสุตา สมพงศ์	จนท.วิเคราะห์นโยบายและแผน	อบต.เกาะหมาก
๒๐.	นายสุทัศน์ พูลเสน	นายกอบต.	อบต.หัวไทร
๒๑.	นายวิสัย แก้วจันทร์	นายกอบต.	อบต.ควนชะลิก
๒๒.	นายสุชีพ จันทร์แก้ว	รองนายกอบต.	อบต.ควนชะลิก
๒๓.	นายเฉลิม เสนกั๊อ	ประธานสภาอบต.	อบต.ควนชะลิก
๒๔.	นางสุกัญญา จิตณรงค์	นักพัฒนาชุมชน	ทต.กำแพงเพชร
๒๕.	นางปรีชา หนูคง	นักวิชาการพัฒนาชุมชน ชำนาญการ	พัฒนาชุมชนอำเภอชะอวด
๒๖.	นายพรชัย สุขเรือง	ประมงอำเภอชะอวด	สนง.ประมงจวนครศรีธรรมราช
๒๗.	นายธานินทร์ สุวรรณโณ		เทศบาลนครหาดใหญ่
๒๘.	นางจันทวดี ทิพย์เมธากุล	ผอ.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แทน ผวจ.	สนง. ทสจ.สงขลา
๒๙.	นายเฉลิม เสนกั๊อ		ประธานสภา อบต.
๓๐.	นางประมัยพร ทองคนารักษ์	นักวิชาการประมง ปฏิบัติการ	สถาบันวิจัยการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ชายฝั่ง
๓๑.	นายจรูญ แก้วมณี	นักพัฒนาชุมชน	อบต.หน้าสตน
๓๒.	นายประดับ แก้วพลับ	นายกอบต.	อบต.หน้าสตน

ที่	ชื่อ สกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
๓๓.	นายจรูญ เนียมรินทร์	เลขานุการนายกอบต.	อบต.หน้าستن
๓๔.	ดร.สมชาย ปัญญาเจริญ	หัวหน้าสำนักงานพัทลุง	สำนักงานจังหวัดพัทลุง
๓๕.	นายเชน หวัดตาเต	รองนายก	ต.นาทับ อ.จะนะ จ.สงขลา
๓๖.	นายนิคม ศรีละมุล	หัวหน้าเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าโตนงาข้าง	เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าโตนงาข้าง
๓๗.	นายอิทธิพล	ปลัดอบต.ควนลัง	อบต.ควนลัง
ชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิม (องค์กรชุมชน)			
๑.	นายประสาน มณีแนม	กรรมการหมู่บ้าน	
๒.	นางปิ่นอนงค์ มณีแนม	กรรมการชมรมชาวประมง	
๓.	นายเริ่ม จุลนวล		ต.คูเต่า อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา
๔.	นายศุภชัย บินอาสัน		ต.คูเต่า อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา
๕.	นายเดิน เกิดสุวรรณ	ประธานชุมชนบ้านบางโหนด	ต.คูเต่า อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา
๖.	นายกบวม สุทธิโซ	ผู้ใหญ่บ้าน	ต.คูเต่า อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา
๗.	นายดลเหลาะ หลีแจ้	กรรมการสมาพันธ์เลสาบ	ต.เกาะหมาก อ.ปากพะยูน จ.พัทลุง
๘.	นายสนั่น วิไลประสงค์	ผู้จัดการ	สหกรณ์การเกษตรรัตนภูมิจำกัด
๙.	นางสาวสุริรัตน์ ชัยเชื้อ	คณะกรรมการโชนคาบสมุทร	
๑๐.	นายนรินทร์ ปากบารา		ต.ปันแต อ.ควนขนุน จ.พัทลุง
๑๑.	นางสาวอุบลรัตน์ ณ รังสี		ต.ชิงโค อ.สิงหนคร จ.สงขลา
๑๒.	นายวัชร สันสาคร		ต.ปากพะยูน อ.ปากพะยูน จ.พัทลุง
๑๓.	นายทง จันท์แทน		ต.วัดสน อ.ระโนด จ.สงขลา
๑๔.	นางพูนทรัพย์ ศรีชู	ผู้ประสานงานคาบสมุทรสทิงพระ	สภากลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา
๑๕.	นางวันเพ็ญ นิลวงศ์		ต.ชิงโค อ.สิงหนคร จ.สงขลา
๑๖.	นางเบญจมาศ นางคหลง		ครูเครือข่ายรักษ์คลองอู่ตะเภา
๑๗.	นายอุสัน แหละหิม	นายกสมาคม	สมาคมชาวประมง
๑๘.	นายนิพนธ์ ชุนจิต		สมาคมชาวประมง
๑๙.	นายถวิล สุขสวัสดิ์		ต.เค็ริง อ.ชะอวด จ.นครศรีธรรมราช
๒๐.	นายชุมแก้ว สอดกรง		ต. เค็ริง อ.ชะอวด จ.นครศรีธรรมราช

ที่	ชื่อ สกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
๒๑.	นายสิปปนนท์ จรรย์านุกูล	คณะทำงานโซนคาบสมุทร สทิงพระ	
๒๒.	นางบุญพา แก้วมะณี		ต.ท่าหิน อ.สทิงพระ จ.สงขลา
๒๓.	นายนิทัศน์ แก้วศรี	นายกสมาคม	สมาคมทะเลสาบ
๒๔.	นายกำราบ พานทอง	คณะทำงาน	สภาลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา
๒๕.	นายนันท์นภัส วีระแก้ว		
๒๖.	นางคณิตา ศรีประสม		โครงการฟื้นฟูทะเลสาบสามน้ำ
๒๗.	นายฉิ้น บัวบาน	นายกสมาคม	สมาคมพัฒนาชุมชนภาคใต้
๒๘.	นายมุฮัมหมัด ขุนล่า		ต.เกาะหมาก อ.ปากพะยูน จ. พัทลุง
๒๙.	นางสาวสมจิต ชุมสี		เครือข่ายสตรีเลสาบ
๓๐.	นางสาวสุภาพร		เครือข่ายสตรีเลสาบ
๓๑.	นางสาวการ์ตินี อามินี		เครือข่ายสตรีเลสาบ
๓๒.	นางหวันสนา จอมประดิษฐ์		เครือข่ายสตรีเลสาบ
๓๓.	นายวิฑูร หนูเสน		สภาลานวัดตะโหมด
๓๔.	นางสาวนิกร ภิรมณ์ภร		ต.เค็ริง อ.ชะอวด จ. นครศรีธรรมราช
๓๕.	นางสาววาสนา ผิวขาว		ต.เค็ริง อ.ชะอวด จ. นครศรีธรรมราช
๓๖.	นางสาวสายฝน แสงหิรัญทอง ประเสริฐ		เครือข่ายองค์กรชุมชนเพื่อการ ฟื้นฟูลุ่มน้ำทะเลสาบ-สงขลา
สถาบันการศึกษา			
๑.	นายจรูญ หยูทอง	นักวิจัย	สถาบันทักษิณคดีศึกษา
๒.	นายบรรจง ทองสร้าง	รองอธิการบดี	ม.ราชภัฏสงขลา
๓.	นางสาวซูใจ สันสติ	นักวิจัย	ม.ราชภัฏสงขลา
๔.	นายศักดิ์ชาย คงนคร	อาจารย์	ม.ราชภัฏสงขลา
๕.	นางสาวลักษณา ธีมรัตน์	ผู้ช่วยนักวิจัย	โครงการวิจัยลุ่มน้ำทะเลสาบ สงขลา ม.ราชภัฏสงขลา
หน่วยงานภาครัฐในท้องถิ่น			
๑.	นางจันทวดี ทิพยเมธากุล	ผู้อำนวยการระดับสูง	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัดสงขลา
๒.	นายจิรภา เพชรรักษ์	นักวิชาการสิ่งแวดล้อม ชำนาญการ	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัดพัทลุง

ที่	ชื่อ สกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
๓.	นางสนทยา ผุดผ่อง	นักวิชาการสิ่งแวดล้อม ปฏิบัติการ	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัดพัทลุง
๔.	นายฐากุล พิศสุวรรณ	เจ้าพนักงานป่าไม้อาวุโส	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัดนครศรี ธรรมราช
๕.	นางประมัยพร ทองคนารักษ์	นักวิชาการประมง ปฏิบัติการ	สถาบันวิจัยการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ชายฝั่ง
๖.	นายประวิทย์ ฮ่องสาย	นายช่างโยธาชำนาญงาน	สำนักงานทรัพยากรน้ำภาค ๘
๗.	นายธเนศ ศรีถกล	นักวิชาการประมงชำนาญ การ	ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงทะเล อ่าวไทยตอนล่าง
๘.	นางจิตตรา รอดเนียม	นักวิชาการผลิตภัณฑ์อาหาร	ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงทะเล อ่าวไทยตอนล่าง
๙.	นางบังอร รัตน์ะ	นักวิชาการผลิตภัณฑ์อาหาร	ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงทะเล อ่าวไทยตอนล่าง
๑๐.	นายเศรษฐา อินทสระ	นักวิชาการสิ่งแวดล้อม ชำนาญ	สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค ๑๖
๑๑.	นางคะนิงนิง ศรีสมัย	นักวิชาการสิ่งแวดล้อม ชำนาญพิเศษ	สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค ๑๖
๑๒.	นางมุกดา จอกลอย	นักวิชาการสิ่งแวดล้อม ชำนาญ	สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค ๑๖
๑๓.	นายสาโรจ อุดลสุวรรณ	ประมงชำนาญงาน	ศูนย์อนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล และชายฝั่งที่ ๔ (จังหวัดสงขลา)
๑๔.	นายศตพล โชติพล	นักวิชาการขนส่งชำนาญ การ	สนง.การขนส่งทางน้ำที่ ๔ สาขา สงขลา
๑๕.	นายสมชัย ชัยเสน		สนง.อุตสาหกรรมพื้นฐานเขต ๑
๑๖.	นายวีรพันธ์ พิชญ์พันธ์	เจ้าหน้าที่พนักงานป่าไม้ ชำนาญการ	กรมป่าไม้
๑๗.	นางสาวนุชจรี เดิมพรม	เจ้าหน้าที่โครงการ ฯ	สนง.ทสจ.สข.
๑๘.	นางสาวนิกานต์ เส็งสุวรรณ	เจ้าพนักงานธุรการ	สนง.ทสจ.สข.
๑๙.	นายประภาส อินทนปสาน์	ผอ.ททท.หาดใหญ่	ททท.หาดใหญ่
๒๐.	นายเสน่ห์ เกาะทอง	หน่วยงานโยธา	อบต.ขนหาด อ.ชะอวด จ. นครศรีธรรมราช
๒๑.	นายหลัก		เทศบาลตำบลเขาหัวช้าง
๒๒.	นายยุทธชัย คุมเต็ม	นักวิชาการ	เทศบาลนครสงขลา

ที่	ชื่อ สกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
๒๓.	นางสาวรุจิรา สุขมี	หัวหน้ากองสาธารณสุข	เทศบาลต.ปริก
๒๔.	นายเจริญ รัตนสุวรรณ	รองนายก	เทศบาลต.ชะแล้
๒๕.	นายขวัญชัย เอื้ออารี	นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการ	กรมป่าไม้
๒๖.	นางจิตติมา ภัทรภูติ	นวก.สิ่งแวดล้อม	สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๖
๒๗.	นายคมน์ ศิลปาจารย์	นวก.ชำนาญการพิเศษ	สถาบันวิจัยการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง
๒๘.	นางสาววรรณฤดี หวังแข็ง	ผู้ช่วยนักวิจัย	ม.ราชภัฏสงขลา
๒๙.	นางสาวกัญญารัตน์ สฤกษ์พงศ์	นักศึกษาปริญญาเอก	คณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม
๓๐.	คุณปจิตร สมหมาย	หัวหน้าศูนย์ข่าว	สมาร์ทนิวส์
สถาบันการศึกษา			
๑.	นายจรูญ หยุทอง	นักวิจัย	สถาบันทักษิณคดีศึกษา
๒.	นายบรรจง ทองสร้าง	รองอธิการบดี	ม.ราชภัฏสงขลา
๓.	นางสาวซูใจ สันสติ	นักวิจัย	ม.ราชภัฏสงขลา
๔.	นายศักดิ์ชาย คงนคร	อาจารย์	ม.ราชภัฏสงขลา
๕.	นางสาวลักษณา ธีร์รัตน์	ผู้ช่วยนักวิจัย	โครงการวิจัยลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ม.ราชภัฏสงขลา
๖.	นางสาวภาณุติมา กุลาหมวก	ผู้ช่วยนักวิจัย	โครงการวิจัยลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ม.ราชภัฏสงขลา
๗.	ดร.อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล	หัวหน้าโครงการวิจัยลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา	โครงการวิจัยลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ม.ราชภัฏสงขลา
๘.	นายศตานนท์ วัตตธรรม	นักวิจัย	โครงการวิจัยลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ม.ราชภัฏสงขลา
๙.	นายธนวัฒน์ เพชรพันธ์	เลขานุการหัวหน้าโครงการ	โครงการวิจัยลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ม.ราชภัฏสงขลา
๑๐.	นางสาวกัลยกร ฉ่ำชนะ	เจ้าหน้าที่โครงการ	โครงการวิจัยลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ม.ราชภัฏสงขลา
๑๑.	นางสาววิจิตรา แสงนิล	เจ้าหน้าที่โครงการ	โครงการวิจัยลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ม.ราชภัฏสงขลา
๑๒.	นางสาวรัตนากร รัตนานภ	เจ้าหน้าที่โครงการ	โครงการวิจัยลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ม.ราชภัฏสงขลา
๑๓.	นายวิวัฒน์ สุทธิวิภากร	ประชาชน	มอ./โครงการวิจัยลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ม.ราชภัฏสงขลา

ที่	ชื่อ สกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
๑๔.	นางสาวปิยะนุช พลพาลี	ประชาชน	มอ./โครงการวิจัยลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ม.ราชภัฏสงขลา
๑๕.	นางสาวอัญชิษภา อริยยศพงศ์	ประชาชน	มอ./โครงการวิจัยลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ม.ราชภัฏสงขลา
๑๖.	นายศุภชัย โชติกิจติวาทย์	เจ้าหน้าที่โครงการ	ม.ราชภัฏสงขลา
๑๗.	นายเกริกชัย ส่องเจริญกุล	ผู้ประสานงานเครือข่ายรักษ์คลองอู่ตะเภา	ม.ราชภัฏสงขลา
๑๘.	นายสุระชัย ประท้อม	ผู้ช่วยนักวิจัย	ม.ราชภัฏสงขลา
สื่อมวลชน			
๑.	นายสวัสดิ์ หวันสะแหละ	โปรดิวเซอร์	ทีวีไทย
๒.	นายวิโชติ เผือกสม	ทีมงาน	ทีวีไทย
๓.	นายสมโภช ธีระกุล	ทีมงาน	ทีวีไทย
๔.	นายชุลกิปลี ชาแล	ทีมงาน	ทีวีไทย
๕.	นายอัคร้อม บินอีสมามील	ทีมงาน	ทีวีไทย
๖.	นายฮาฟิส สาแล	ทีมงาน	ทีวีไทย
๗.	นางสาวธนิตา แซ่ชี	ทีมงาน	ทีวีไทย
๘.	นายประสพ เล็กอาราม	ผู้สื่อข่าว	หนังสือพิมพ์บ้านเมือง

สรุปการจัดประชุมกลุ่มย่อยครั้งที่ ๑

การประชุมครั้งนี้เป็นการประชุมกลุ่มย่อย (Focus group) ครั้งที่ ๑ เพื่อเสนอแนะแนวเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ที่เหมาะสมของกลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา โดยอาศัยกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน และเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการดังกล่าวให้กับประชาชนในพื้นที่ และได้ดำเนินการจัดการประชุมสัมมนาระดมความคิดเห็นต่อการประกาศเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา โดยการแบ่งกลุ่มการจัดประชุมได้แบ่งออกเป็น ๔ กลุ่มตามโซนของพื้นที่ ได้แก่ โซนพื้นที่ต้นน้ำ โซนป่าพรุ โซนคาบสมุทรสทิงพระ และโซนเมือง ซึ่งจะครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมดในลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา โดยมีกำหนดการประชุมตามวันและเวลาดังนี้ คือ

๑.วันที่ ๒๒ เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๕๓ ณ เทศบาลตำบลเขาหัวช้าง อำเภอตะโหมด จังหวัดพัทลุง

๒.วันที่ ๒๓ เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๕๓ ณ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย อำเภอกวนขนุน จังหวัดพัทลุง

๓.วันที่ ๒๔ เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๕๓ ณ อุทยานนกน้ำคูขุด (เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลสาบสงขลา) อำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา

๔.วันที่ ๒๖ เดือนเมษายน พ.ศ.๒๕๕๓ ณ ห้อง E๔๐๑ คณะการจัดการสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

๑. วัตถุประสงค์ของการประชุม

เพื่อระดมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการประกาศเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา

๒. สรุปการประชุม

๒.๑ โซนพื้นที่ต้นน้ำ

การประชุมกลุ่มย่อยครั้งนี้ได้จัดขึ้นในวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๓ เวลา ๑๐.๐๐ - ๑๖.๓๐ น.

เทศบาล ตำบลเขาหัวช้าง อำเภอตะโหมด จังหวัดพัทลุง ในการประชุมครั้งนี้มีผู้เข้าร่วมประชุมจำนวน ๓๘ คน ประกอบด้วย ผู้แทนจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สื่อมวลชน และประชาชนในพื้นที่ตั้ง รายชื่อแนบท้าย

๒.๑.๑ สรุปความคิดเห็น

ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องต่อแนวทางการกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ภายใต้โครงการพัฒนาลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยมี คุณณฤทธิ์ ดวงสุวรรณ หนึ่งในคณะผู้ศึกษาโครงการเป็นผู้ดำเนินรายการ และรศ.ดร.นพรัตน์ บำรุงรักษ์ ผศ.ดร.ปาริชาติ วิสุทธิสมาจาร และคณะผู้ศึกษา ร่วมกันนำเสนอและชี้แจงรายละเอียดในการดำเนินงานโครงการ โดยได้มีการเกริ่นนำในส่วนของที่มาของโครงการ วัตถุประสงค์ของการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางในการกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และการกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการกำหนดเป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา แก่ผู้เข้าร่วมประชุม จากนั้นจึงเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุมแสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะได้อย่างอิสระ

๑) ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากที่ประชุม

(๑) สถานการณ์ สภาพปัญหา และสาเหตุ

ก) ด้านทรัพยากรป่าต้นน้ำ

- ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาที่มีพื้นที่ป่าต้นน้ำ (พื้นที่ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ ชั้นที่ ๑ และ ๒) ทั้งสิ้น ๖๗๐,๒๙๖ ไร่ หรือร้อยละ ๑๒.๕๔ ของพื้นที่ทั้งลุ่มน้ำ แต่มีสภาพเสื่อมโทรมและลดปริมาณลงอย่างต่อเนื่อง โดยในปี พ.ศ. ๒๕๔๗ มีพื้นที่ป่าบริเวณต้นน้ำเหลืออยู่เพียง ๑,๑๖๕ ตารางกิโลเมตร หรือร้อยละ ๑๓.๗ ของพื้นที่ลุ่มน้ำ เมื่อเปรียบเทียบกับพื้นที่ป่าในปี พ.ศ. ๒๕๑๙ ซึ่งมี ๑,๘๐๐ ตารางกิโลเมตร พบว่า พื้นที่ป่าลดลงเฉลี่ยปีละ ๓๕ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๒๒,๐๐๐ ไร่ (สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, ๒๕๔๘)

- จากการวิเคราะห์ข้อมูลทางระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ (GIS) และการแปลภาพถ่ายดาวเทียม พ.ศ. ๒๕๔๔ เปรียบเทียบกับฐานข้อมูลการใช้ประโยชน์ที่ดินในลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา พ.ศ. ๒๕๔๓ พบว่า พื้นที่ป่าต้นน้ำลดลงถึงร้อยละ ๙.๑๓ โดยการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเปลี่ยนไปเป็นพื้นที่ปลูกยางพารา (ร้อยละ ๘.๕๐)

- ภาพถ่ายดาวเทียม ปีพ.ศ. ๒๕๔๔ มีพื้นที่ป่าต้นน้ำที่มีสภาพป่าสมบูรณ์เพียง ๔๑๔,๑๘๘ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๗๙ ของพื้นที่ป่าต้นน้ำ ซึ่งลดลงจากเดิม (ฐานข้อมูลปีพ.ศ. ๒๕๔๓) ร้อยละ ๙.๐๘

ทั้งนี้ปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจาก

- การบุกรุกพื้นที่ป่าต้นน้ำ ลักลอบแผ้วถางป่า เพื่อเปลี่ยนไปเป็นพื้นที่ปลูกยางพารา ปาล์มน้ำมัน และอื่นๆ แม้ในปัจจุบันได้ดำเนินการจับกุมและดำเนินคดีกับผู้บุกรุกแล้วจำนวนหลายคดี แต่อย่างไรก็ดี ในพื้นที่ที่อยู่ระหว่างดำเนินคดีก็ยังคงมีการเข้าไปใช้ประโยชน์อยู่ เช่น กรีดยาง (ส่วนใหญ่เป็นเพียงผู้รับจ้าง)

- การบุกรุกพื้นที่ป่าต้นน้ำ เพื่อลักลอบตัดไม้ ลำสัดตัวป่า พืชสมุนไพร และพันธุ์ไม้หายาก

- การปลอมแปลงเอกสารสิทธิ์ที่ดินเพื่อยึดครองพื้นที่

- การกำหนดแนวเขตการใช้ประโยชน์ในพื้นที่อนุรักษ์ไม่ชัดเจน เนื่องจากที่ผ่านมาชาวบ้านในพื้นที่ส่วนใหญ่ทราบดีว่าแนวเขตของพื้นที่อนุรักษ์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า หรือเขตอุทยานแห่งชาตินั้นครอบคลุมถึงบริเวณใด แต่ประชาชนมีการเข้าไปใช้ประโยชน์และตั้งชุมชนซ้อนทับในพื้นที่ดังกล่าว โดยยังไม่สามารถดำเนินการพิสูจน์แนวเขตพื้นที่อนุรักษ์และพิสูจน์สิทธิ์ครอบครองของชาวบ้านได้อย่างชัดเจน จนกลายเป็นปัญหาความขัดแย้งระหว่างหน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบกับชาวบ้านที่สั่งสมมาเป็นเวลานาน

- ผลกระทบจากปัญหาความรุนแรงในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ส่งผลให้การป้องกันรักษาพื้นที่ป่าไม้ตามบริเวณรอยต่อจังหวัดสงขลา กับพื้นที่เสี่ยงดังกล่าว (ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาน้ำค้าง) ทำได้ยากขึ้น จึงส่งผลให้มีแนวโน้มที่จะกดดันให้เกิดการบุกรุกป่าต้นน้ำที่รุนแรง

- รูปแบบการทำงานของหน่วยงานภาครัฐที่เข้ามาในพื้นที่ยังคงเป็นรูปแบบเดิมๆ กล่าวคือ ยังคงมุ่งเน้นกระบวนการทำงานที่กำหนดนโยบายมาจากส่วนกลางเป็นหลัก และเมื่อมีการรับฟังความคิดเห็นจากชุมชนไปแล้วก็ได้ตอบสนองต่อข้อเสนอแนะของชุมชน ทำให้ขาดความเข้าใจและการยอมรับจากชุมชน

ข) ปัญหาการเปลี่ยนแปลงพื้นที่นาข้าว(แหล่งความมั่นคงทางด้านอาหาร) เป็นพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันและสวนยางพารา

- สูญเสียพื้นที่นาข้าว ซึ่งเป็นแหล่งความมั่นคงทางด้านอาหารที่สำคัญของกลุ่มน้ำทะเลสาบ เนื่องจากในพื้นที่นี้มีพันธุ์ข้าวท้องถิ่นดั้งเดิมที่ควรค่าแก่การอนุรักษ์ เป็นที่รู้จัก และให้การยอมรับในคุณภาพจากผู้บริโภค

- ปัจจุบันเกษตรกรในพื้นที่อำเภอบางแก้ว จังหวัดพัทลุง ได้ปรับเปลี่ยนพื้นที่นาข้าวให้เป็นสวนปาล์มน้ำมัน หรือสวนยางพาราไปเป็นจำนวนมาก แต่พบว่า เมื่อได้ปลูกปาล์มน้ำมันในที่ดินเดิมกลับเกิดปัญหาการขาดแคลนน้ำอย่างรุนแรง เนื่องจากปาล์มน้ำมันเป็นพืชที่ต้องการใช้น้ำในการเจริญเติบโตมาก และในขณะเดียวกันการปลูกยางพาราในที่นา พบว่า ยางเจริญเติบโตไม่ดี ให้ผลผลิต(น้ำยาง)น้อย และต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก

(๒) ข้อเสนอแนะ

- ควรให้ความสำคัญ ส่งเสริมและสนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นของตนเอง เนื่องจากในแผนแม่บทการพัฒนาลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาที่ผ่านมาให้ความสำคัญกับกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนน้อยมาก ในแผนแม่บทระยะต่อไปจึงขอให้มีการเพิ่มบทบาทด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนให้มากขึ้น โดยต้องให้เห็นเป็นรูปธรรมชัดเจน โดยการบริหารจัดการทรัพยากรในพื้นที่ป่าต้นน้ำและรวมถึงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในลักษณะอื่น ควรให้ประชาชนในพื้นที่เป็นผู้บริหารจัดการ โดยมีหน่วยงานภาครัฐคอยให้การสนับสนุน จึงจะถือว่าเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนอย่างแท้จริง ตั้งแต่กระบวนการคิด การวางแผน การปฏิบัติ การติดตามและประเมินผล ซึ่งจะทำให้การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติเกิดผลมากกว่าให้คนนอกมาจัดการให้

- การเปลี่ยนแปลงสวนยางพาราในพื้นที่ป่าต้นน้ำให้เป็นปายางหรือทำสวนยางโดยมีการปลูกพรรณไม้อื่นในพื้นที่สวน เสนอให้กำหนดเป็นนโยบายการส่งเสริมจากกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง หรือเป็นนโยบายส่งเสริมจากส่วนราชการให้เป็นระบบวนเกษตรสวนยาง แต่ต้องให้ข้อมูลที่ชัดเจนแก่ประชาชนว่าแตกต่างจากสวนยางทั่วไปอย่างไร

- ควรให้ความสำคัญและการเคารพภูมิปัญญาท้องถิ่นของชาวบ้านในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และควรให้สถาบันการศึกษาจัดหลักสูตรท้องถิ่นเพื่อให้ความรู้แก่ประชาชนและผู้สนใจในท้องถิ่น ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ยินดีให้ความร่วมมือและให้การสนับสนุน

- ควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนซึ่งเป็นปัจจัยหลักที่เกี่ยวข้องกับปัญหาทรัพยากรทุกด้าน เนื่องจากเป็นทั้งผู้ก่อและผู้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมโดยตรง แต่แผนแม่บทที่ผ่านมายังไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนเท่าที่ควร โดยมีเพียงนโยบายส่วนย่อยที่แฝงอยู่ในยุทธศาสตร์และมาตรการแต่ละด้านเท่านั้น ในแผนแม่บทระยะต่อไป จึงอยากให้เพิ่มยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาคนเป็นยุทธศาสตร์หลักด้วย

- เร่งดำเนินการพิสูจน์แนวเขตพื้นที่อนุรักษ์และพิสูจน์สิทธิ์ครอบครองของชาวบ้านให้แล้วเสร็จ มีกระบวนการพิสูจน์สิทธิ์ที่ชัดเจน โปร่งใส และมีการจัดทำฐานข้อมูลที่ทุกคนสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ โดยสำรวจพื้นที่ที่เกษตรกรได้บุกเบิกเข้าไปในเขตป่าสงวนหรือพื้นที่อนุรักษ์ให้ชัดเจน เพื่อนำมาเป็นข้อมูลสำหรับจัดทำแนวเขตกันชน (ทางเทศบาลมีฐานข้อมูลพื้นที่ทำกินของราษฎรในเทศบาลอยู่แล้ว) เพื่อไม่ให้มีการบุกเบิกพื้นที่ป่าเพิ่มเติม ซึ่งควรให้มีโครงการป้องกันรักษาป่าที่ต่อเนื่อง ที่ชาวบ้านเข้ามาร่วมกันและบูรณาการร่วมกันของหน่วยงานภาครัฐ อย่างน้อยเดือนละครั้ง และกำหนดโครงการต่อยอดจากฐานข้อมูลที่จัดทำไว้อย่างเป็นระบบนั้นต่อไป

- ที่ผ่านมายังมีปัญหาด้านการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ที่ยังไม่สามารถเข้าถึงประชาชนในพื้นที่ได้อย่างจริงจังและทั่วถึง จึงน่าจะให้ความสำคัญและกำหนดรูปแบบการสื่อสารให้เข้าถึงและชัดเจน ทั้งนี้เพื่อความเข้าใจ การยอมรับ และความร่วมมือจากชุมชน นั้นเอง

- ให้หน่วยงานทั้งภาครัฐและทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องบูรณาการการทำงานอย่างจริงจัง ไม่ใช่ทำงานแยกส่วน เพราะจะเกิดความซ้ำซ้อนและสร้างความเบื่อหน่ายแก่ชาวบ้าน

- ควรให้การสนับสนุนและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรม เพราะเชื่อว่าเมื่อมีการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมชาวบ้านจะตระหนักและเห็นคุณค่าของผืนป่า ระบบนิเวศและวัฒนธรรมท้องถิ่นของตนเอง และในขณะเดียวกันก็จะสามารถสร้างรายได้ให้ท้องถิ่น และในขณะเดียวกันก็ให้มีโครงการส่งเสริมอาชีพแก่ราษฎร และต้องจัดสรรงบประมาณให้เหมาะสม

- การวางแผนหรือกำหนดนโยบายในการบริหารจัดการพื้นที่ป่าต้นน้ำ ควรกำหนดแยกเป็นนโยบายหลัก เพราะเป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญและส่งผลเชื่อมโยงถึงทุกพื้นที่ในลุ่มน้ำ และต้องจัดสรรงบประมาณสนับสนุนเพิ่มเติมจากงบประมาณปกติของหน่วยงานให้สอดคล้อง

- เสนอให้ภาครัฐทบทวนนโยบายการส่งเสริมการปลูกพืชพลังงานว่าระหว่างการส่งเสริมการปลูกข้าว และการส่งเสริมการปลูกปาล์มน้ำมันนั้นควรให้ความสำคัญกับพืชประเภทใดมากกว่ากัน และในส่วนของส่งเสริมการปลูกปาล์มน้ำมันนั้นจะต้องให้รายละเอียดข้อมูลการจัดการพื้นที่ที่ถูกต้องและชัดเจนแก่เกษตรกรให้เข้าใจถึงผลดี ผลเสีย

- เร่งดำเนินการแก้ไขปัญหาปริมาณน้ำ โดยแก้ปัญหาจากพื้นที่ต้นน้ำ เพื่อให้มีน้ำส่งถึงพื้นที่นาซึ่งอยู่ตอนล่าง

- น่าจะผลักดันให้มีนโยบายในการปกป้องและสงวนรักษาพื้นที่นาข้าว ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญต่อความมั่นคงทางด้านอาหารของภูมิภาค โดยมีมาตรการจูงใจเพื่อรักษาฐานทรัพยากรพื้นที่นาให้ชุมชน โดยส่งเสริมการจัดการพื้นที่ทำการเกษตรโดยอาศัยภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น การทำสวนสม

รม (การทำไร่นาสวนผสม) หรืออาจมีงานวิจัย การศึกษา การรวบรวมและจัดทำฐานข้อมูลองค์ความรู้ ชุมชน การค้นหารูปแบบเทคโนโลยี หรือเทคนิควิธีการที่สอดคล้องและมีผลกระทบทางลบน้อย

- สร้างระบบการผลิตที่ลดใช้สารเคมี
- ส่งเสริมให้มีกระบวนการทำงานภาคีเครือข่าย

๒) ความคิดเห็นต่อการดำเนินการเพื่อกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา

- เห็นด้วยกับการดำเนินการเพื่อกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ซึ่งการกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา นับว่าเป็นแนวทางหนึ่งในการบริหารจัดการพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาที่สอดคล้องกับแผนแม่บทฯ ซึ่งจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับบทบาทและการมีส่วนร่วมของชุมชนเป็นสำคัญ จึงควรให้ชาวบ้านรับทราบข้อมูลและเข้ามามีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการดำเนินงาน ซึ่งสิ่งที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการดำเนินการเพื่อกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา คือ การรับรู้ข้อมูลของประชาชนโดยการประชาสัมพันธ์และให้ความรู้แก่ประชาชน เนื่องจากการกำหนดเขตพื้นที่คุ้มครองและมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจะส่งผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่ลุ่มน้ำ ดังนั้นผู้ดำเนินการศึกษาจึงควรศึกษาให้ชัดเจนว่าจะประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ใด และหากประกาศให้พื้นที่ใดเป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมแล้วจะเกิดผลอย่างไรต่อประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่นั้น

- ควรมีการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และหลักการในการประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมแก่ประชาชนในพื้นที่อย่างทั่วถึงและเข้าใจง่าย

๓) ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อหลักเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกพื้นที่เพื่อกำหนดเป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

- ควรให้ประชาชนในพื้นที่ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการดำเนินการนี้มีส่วนร่วมในการพิจารณาหลักเกณฑ์ร่วมกันให้มากขึ้นและครอบคลุมทุกภาคส่วน อย่างไรก็ตาม หลักเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกพื้นที่ตามที่คณะผู้ศึกษาได้นำเสนอนั้นถือว่าครอบคลุมสาระสำคัญครบถ้วนแล้ว

๔) ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการกำหนดเป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

ที่ประชุมมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการกำหนดเป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมว่าควรดำเนินการเพื่อพิจารณาคัดเลือกพื้นที่โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน โดยเชิญภาคประชาชนและทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาวิเคราะห์ความเหมาะสมของพื้นที่ร่วมกัน ซึ่งในการประชุมในครั้งนี้ ที่ประชุมได้เสนอให้มีการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ต่างๆ ดังนี้

- แนวเขตเทือกเขาบรรทัด ในพื้นที่อำเภอตะโหมดและพื้นที่ใกล้เคียง เนื่องจากเป็นแหล่งต้นน้ำที่สำคัญที่สุดของกลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา และส่งผลกระทบต่อครอบคลุมพื้นที่ทั้งลุ่มน้ำ เนื่องจากในปัจจุบันพื้นที่ดังกล่าวกำลังประสบปัญหาการบุกรุกทำลายป่าอย่างรุนแรง ดังจะเห็นได้ว่าป่าต้นน้ำในเขตเขาหัวช้างซึ่งหากมองเพียงผิวเผินจากทางด้านหน้าของแนวเขาจะเห็นว่าเป็นผืนป่าที่ยังคงอุดมสมบูรณ์ แต่แท้จริงแล้วในปัจจุบันพื้นที่ดังกล่าวได้ถูกบุกรุกทำลายจนเสื่อมสภาพไปอย่างมาก ส่งผลให้ไม่มีพื้นที่อุ้มน้ำเกิดปัญหาแห้งแล้งขาดแคลนน้ำ ซึ่งเกิดผลกระทบที่ชัดเจนในพื้นที่นาข้าวซึ่งเป็นพื้นที่รับน้ำจากต้นน้ำใน

เขตเทือกเขาบรรทัดในบริเวณนี้ ในขณะที่เดียวกันก็เกิดปัญหาการกัดเซาะพังทลายของหน้าดินส่งผลให้สายน้ำในอำเภอตะโหมดและพื้นที่ใกล้เคียงตื้นเขิน และส่งผลกระทบต่อแหล่งรับน้ำทั่วทั้งลุ่มน้ำ

- เนื่องจากผู้เข้าร่วมประชุมหลายท่านมีความกังวลต่อการรุกล้ำขยายของพื้นที่เขตอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดพัทลุง ซึ่งมีแนวโน้มจะขยายตัวมายังพื้นที่ชุมชนมากขึ้น จึงควรกำหนดพื้นที่ที่มีแนวโน้มจะกลายเป็นพื้นที่เขตอุตสาหกรรมให้เป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมด้วย

- เนื่องจากพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาเป็นพื้นที่ขนาดใหญ่และมีความแตกต่างของพื้นที่ ซึ่งอาจเป็นข้อจำกัดหรืออุปสรรคต่อการดำเนินการประกาศเป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมได้ ดังนั้นในระยะแรกนี้จึงอาจเลือกกำหนดพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมเพียงพื้นที่เดียวให้เป็นพื้นที่นำร่องที่ดำเนินการให้เห็นผลอย่างชัดเจนก่อน แล้วค่อยขยายผลไปยังพื้นที่อื่นให้ครอบคลุมทั้งลุ่มน้ำต่อไป ซึ่งในการประชุมครั้งนี้ ผู้เข้าร่วมประชุมซึ่งเป็นตัวแทนจากอำเภอหาดใหญ่เสนอให้กำหนดเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ป่าผาดำ (ป่าสงวนแห่งชาติป่าเทือกเขาแก้ว) ในอำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา เนื่องจากเป็นพื้นที่ป่าต้นน้ำที่สำคัญเช่นกัน และในปัจจุบันพื้นที่ดังกล่าวกำลังประสบปัญหาการบุกรุกทำลายพื้นที่ป่าจนส่งผลกระทบต่อกระจายทั่วทุกสายน้ำในพื้นที่ ประกอบกับพื้นที่ดังกล่าวมีปัจจัยสนับสนุนจากองค์กรชุมชนที่มีความพร้อมในการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมทั้งภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรชุมชน จึงน่าจะทำให้การดำเนินการเพื่อการประกาศเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมมีความเป็นไปได้

แต่อย่างไรก็ดี ที่ประชุมมีความคิดเห็นว่าในระยะยาวอยากให้ดำเนินการกำหนดเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมให้ครอบคลุมทั่วทั้งลุ่มน้ำ

๕) ความคิดเห็นต่อแนวทางหรือมาตรการในการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ลุ่มน้ำ

ทะเลสาบสงขลา

- ในการกำหนดเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมนั้น ต้องกำหนดแนวเขตให้ชัดเจน และกำหนดรูปแบบการเข้าไปใช้ประโยชน์ในพื้นที่ที่ชัดเจนด้วย

- ควรให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแลและติดตามประเมินผลในการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

- มาตรการที่กำหนดในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมควรได้มาจากความคิดเห็นของชุมชน

- ควรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามามีอำนาจในการบริหารจัดการปัญหาในพื้นที่ที่จะกำหนดเป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม และในการกำหนดเทศบัญญัติหรือข้อกำหนดที่มีผลบังคับใช้ทางกฎหมายต่าง ๆ ในพื้นที่ จะต้องผ่านการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนในพื้นที่และมีการเผยแพร่ข้อมูลให้รับทราบโดยทั่วถึงกัน

- การกำหนดเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ต้นน้ำ ควรมองทั้งระบบว่าพื้นที่ต้นน้ำต้องการการดูแลเอาใจใส่และบริหารจัดการอย่างเข้มข้น เพราะถ้าบนเขามีน้ำ มีป่า ก็จะส่งผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่กลางน้ำ และปลายน้ำ อีกทั้งความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่ป่าต้นน้ำยังส่งผลกระทบต่อปริมาณตะกอนดินที่ไหลลงสู่ทะเลสาบอีกด้วย

- ควรมีมาตรการที่กำหนดให้พื้นที่ในอำเภอตะโหมดเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรม เพื่อส่งเสริมอาชีพและการสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ต้นน้ำ

๒.๑.๒ ภาพบรรยากาศการประชุม

เจ้าหน้าที่เตรียมพร้อมให้ผู้เข้าร่วมประชุมลงทะเบียน

คุณนฤทธิ ดวงสุวรรณ เป็นผู้ดำเนินการประชุม กล่าวเปิดการประชุมและให้ผู้เข้าร่วมประชุมแนะนำตัว

รศ.ดร.นพรัตน์ บำรุงรักษ์ (คณะผู้ศึกษา) กล่าวรายงานและชี้แจงผลการดำเนินงานภายใต้แผนแม่บทที่ผ่านมา

บรรยากาศในห้องประชุม

๒.๑.๓ รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

ที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
หน่วยงานราชการ			
๑.	นายสุวัฒน์ แก้วศรีสุข	หัวหน้าศูนย์พิทักษ์ป่าเขาบรรทัดที่ ๑	เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาบรรทัด
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น			
๒.	นายชูสินธุ์ ชนะสิทธิ์	นายกเทศมนตรี	เทศบาลตำบลตะโหมด
๓.	นายณรงค์ ชนะสิทธิ์	รองนายกเทศมนตรี	เทศบาลตำบลตะโหมด
๔.	นางพิรดา เส็มหมาด	สมาชิกสภา	เทศบาลตำบลตะโหมด
๕.	นายณัฐพล ช่วยชุมชนชาติ	สมาชิกสภา	เทศบาลตำบลตะโหมด
๖.	นายประเสริฐ ไชยเชียว	นักวิชาการศึกษา	องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งนารี
๗.	นางวรรณณี ไชยณรงค์	สมาชิก	สภาตำบลเขาชัยสน
ภาคประชาชน			
๘.	นายโกวิทย์ สักหวาน	สมาชิก	สภาองค์กรชุมชนตำบลตะโหมด
๙.	นายศิริพล สัจจาพันธ์		อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา
๑๐.	นายนายสันต์ รักเกตุ	กลุ่มเยาวชน	เทศบาลตำบลเขาหัวช้าง
๑๑.	นายอับดุลเลาะ รักดี	กลุ่มเยาวชน	เทศบาลตำบลเขาหัวช้าง
๑๒.	นายกิตติศักดิ์ รักเกตุ	กลุ่มเยาวชน	เทศบาลตำบลเขาหัวช้าง
๑๓.	นายพงศ์พีระ มุสอ	กลุ่มเยาวชน	เทศบาลตำบลเขาหัวช้าง
๑๔.	นายวุฒิชัย ปานป้อ	กลุ่มเยาวชน	เทศบาลตำบลเขาหัวช้าง
๑๕.	นายสุรวิธ รุ่งเรืองศรี	กลุ่มเยาวชน	เทศบาลตำบลเขาหัวช้าง
๑๖.	นายสรารุช หมาดเสิน	กลุ่มเยาวชน	เทศบาลตำบลเขาหัวช้าง
๑๗.	นายอรรณพ เอียดฤทธิ์	กลุ่มเยาวชน	เทศบาลตำบลเขาหัวช้าง
๑๘.	นางสาวจุฑาธิป ชูสง	สมาชิก	เครือข่ายเกษตรกรรมทางเลือกเมืองลุง
๑๙.	นายวิฑูร หนูเสน	สมาชิก	เครือข่ายป่าต้นน้ำตะโหมด
๒๐.	นายพิชัย ไชยานุกูล	สมาชิก	กลุ่มทำนानาปะขอ
๒๑.	นายสมเกียรติ บัญชาพัฒนศักดิ์	สมาชิก	สภาลานวัดตะโหมด
๒๒.	นายอดุลย์ แก้วคงธรรม	สมาชิก	สภาลานวัดตะโหมด
๒๓.	นายสมบูรณ์	สมาชิก	สภาลานวัดตะโหมด
๒๔.	นายดรณ พุฒมาตี	สมาชิก	สภาองค์กรชุมชนตำบลคลองใหญ่

ที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
๒๕.	นายปาน พลเพชร	สมาชิก	เครือข่ายป่าต้นน้ำตะโหมด
๒๖.	นายวิวัฒน์ หนูมาก	ประธานสภา	สภาองค์กรชุมชนตำบลโคกสัก
๒๗.	ส.อ.ประดิษฐ์ มุสิกะสังค์	ประธานสภา	สภาองค์กรชุมชนตำบลเขาพิชัย
๒๘.	นายจักรกฤษณ์ สามัคคี	เกษตรกร	ตำบลท่ามะเตือ อำเภอบางแก้ว
๒๙.	นายนิมิตร ช่างเลี้ยง	เกษตรกร	ตำบลนาปะขอ อำเภอบางแก้ว
๓๐.	นางสาวนลิษา พูลสวัสดิ์	เจ้าหน้าที่	ศูนย์ประสานงานท่องเที่ยวเทศบาล ตำบลเขาหัวช้าง
๓๑.	นางสาวธิดา ทอทอง	เกษตรกร	ตำบลนาปะขอ อำเภอบางแก้ว
๓๒.	นางสมนึก ทุ่มขาว	เกษตรกร	ตำบลนาปะขอ อำเภอบางแก้ว
๓๓.	นายเสริม ชายสัก		ตำบลคลองใหญ่ อำเภอตะโหมด
๓๔.	นายนิทัศน์ เหม้หมาด		ตำบลคลองใหญ่ อำเภอตะโหมด
๓๕.	นายประสิทธิ์	สมาชิก	เครือข่ายป่าต้นน้ำท่าเสา
สื่อมวลชน			
๓๖.	นายสนธยา แก้วขำ	นักข่าว	สถานีโทรทัศน์ไทย พี บี เอส
๓๗.	นายฝา เส็งสุน	ผู้จัดรายการ	สถานีวิทยุชุมชนห้วยพุด
๓๘.	นายมานิตย์ รุ่งเรือง	ผู้จัดรายการ	สถานีวิทยุชุมชน อ.ตะโหมด
คณะกรรมการสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์			
๑.	รศ.ดร.นพรัตน์ บำรุงรักษ์	อาจารย์ คณะผู้ศึกษา	
๒.	ผศ.ดร.ปาริชาติ วิสุทธิสมาจาร	อาจารย์ คณะผู้ศึกษา	
๓.	นายนฤทธิ์ ดวงสุวรรณ	คณะผู้ศึกษา	
๔.	นางสาวจิตนพา วุ่นบัว	คณะผู้ศึกษา	
๕.	นางสาวฮัสวานี เล็มกะเต็ม	คณะผู้ศึกษา	
๖.	นางสาวอภัย จันทชูโต	คณะผู้ศึกษา	
๗.	นางสาวสุไบตะ ยีบอสู	คณะผู้ศึกษา	
๘.	นางสาววรรณฤดี หวันแข็ง	ผู้ช่วยนักวิจัย	

๒.๒ โชนป่าพรุ

การประชุมกลุ่มย่อยครั้งนี้ได้จัดขึ้นในวันศุกร์ ที่ ๒๓ เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๕๓ เวลา ๑๐.๐๐ – ๑๖.๓๐ น. ณ ห้องประชุมเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง ในการประชุมครั้งนี้ มีผู้เข้าร่วม ประชุมจำนวน ๓๐ คน ประกอบด้วย ผู้แทนจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สื่อมวลชน และประชาชนในพื้นที่ ดังรายชื่อแนบท้าย

๒.๒.๑ สรุปความคิดเห็น

การประชุมในครั้งนี้ คุณณฤทธิ์ ดวงสุวรรณ หนึ่งในคณะผู้ศึกษาโครงการเป็นผู้ดำเนินรายการ และ รศ.ดร.นพรัตน์ บำรุงรักษ์ รศ.ดร.ดนุพล ตันนโยภาส รศ.สุรเชษฐ์ ชิระมณี ผศ.ดร.โรจน์จรรย์ ด้านสวัสดิ์ ผศ.ดร.ปาริชาติ วิสุทธิสมาจาร และคณะผู้ศึกษา ร่วมกันนำเสนอและชี้แจงรายละเอียดในการดำเนินงานโครงการ โดยได้มีการเกริ่นนำในส่วนของที่มาของโครงการ วัตถุประสงค์ของการประกาศเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา พร้อมทั้งการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางในการกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และการกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการกำหนดเป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาแก่ผู้เข้าร่วมประชุม จากนั้นจึงเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุมแสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะได้อย่างอิสระ

๑) ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากที่ประชุม

(๑) สถานการณ์ สภาพปัญหา และสาเหตุ

ก) พื้นที่ชุ่มน้ำ และป่าพรุ

๑. พื้นที่ป่าพรุในลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาอยู่ในสถานะเสื่อมโทรมและลดจำนวนลงทุกปี ในปีพ.ศ. ๒๕๔๓ มีพื้นที่บึงและป่าพรุสมบูรณ์อยู่ ๑๔๘,๒๐๕.๗๓ ไร่ แต่จากการแปลภาพถ่ายดาวเทียมในปีพ.ศ. ๒๕๔๙ พบว่าพื้นที่ดังกล่าวเหลือเพียง ๘๙,๓๒๕.๐๐ ไร่ และรุนแรงขึ้นจนปัจจุบัน (๒๕๕๓) (สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, ๒๕๕๐) ส่งผลให้ความสามารถในการเป็นแหล่งกักเก็บน้ำจืดที่ปล่อยลงสู่ทะเลสาบลดลง และส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อมในลุ่มน้ำ เกิดความแห้งแล้ง ไฟไหม้ป่าพรุ เพิ่มความเป็นกรดในดิน พันธุ์ไม้/พันธุ์สัตว์บางชนิดใกล้สูญพันธุ์ จำนวนประชากรสัตว์น้ำลดลง

ทั้งนี้ ผู้เข้าร่วมประชุมให้เหตุผลว่าปัญหาการเสื่อมสภาพและลดลงของพื้นที่พรุ นั้นเนื่องมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้

- การบุกรุกป่าพรุและพื้นที่ชุ่มน้ำและเปลี่ยนแปลงรูปแบบการใช้ประโยชน์ที่ดินในบริเวณพื้นที่ชุ่มน้ำและป่าพรุ โดยมีการแผ้วถางป่าพรุเพื่อปลูกปาล์ม ยางพารา และอื่นๆ ส่งผลให้เกิดการใช้ประโยชน์พื้นที่ผิดประเภทและไม่เหมาะสม

- การบุกรุกเพื่อลักลอบตัดไม้

- การปลอมแปลงเอกสารสิทธิ์ที่ดินเพื่อยึดครองพื้นที่ ซึ่งในปัจจุบันพบว่าเกิดปัญหาการจัดการที่ไม่เป็นธรรมหรือขาดธรรมาภิบาล เนื่องจากคนรวยหรือผู้มีอิทธิพลสามารถออกเอกสารสิทธิ์และบุกรุกพัฒนาพื้นที่ได้โดยง่าย แต่ชาวบ้านทั่วไปเข้าไปลำบาก

- การขาดจิตสำนึกของชุมชน(คิดว่าเป็นพื้นที่ที่รกร้าง ไม่ได้ใช้ประโยชน์) และขาดจิตสำนึกในการปลูกป่าหรือปล่อยสัตว์น้ำทดแทน

- การระบายน้ำออกจากพื้นที่ป่าพรุ

๒. ปัญหาน้ำเสียจากฟาร์มสุกรและน้ำเสียจากสีย้อมกระจูดที่ปล่อยลงสู่ทะเลน้อยกลายเป็นมลพิษทางน้ำที่ทำลายสภาพแวดล้อม คุณภาพน้ำในทะเลน้อยต่ำมาก มีงานวิจัยมากมายที่ทำการสำรวจในพื้นที่ พบว่าแต่ละจุดมีคุณภาพน้ำที่แตกต่างกัน มีผลต่อการแพร่กระจายของวัชพืชในทะเลน้อย ทั้ง บัว สาหร่ายต่างๆ และกง เป็นต้น ซึ่งส่วนหนึ่งมีสาเหตุจากต้นกงที่ขึ้นในทะเลน้อยที่ชาวประมงลากไปกลางทะเล การเจริญเติบโตของกงจะติดกัน ทำให้มีปริมาณออกซิเจนในน้ำน้อย ส่งผลให้สัตว์น้ำไม่สามารถอาศัยในบริเวณนั้นได้หรือมีปริมาณน้อย

๓. ปัญหาความตื้นเขินของทะเลน้อยที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นอันเนื่องจากวัชพืชที่เพิ่มปริมาณและกระจายตัวมากขึ้นเน่าตายและทับถมในทะเลน้อย และส่วนหนึ่งเป็นผลจากการชะล้างพังทลายของตะกอนดินในพื้นที่ต้นน้ำที่ไหลลงมาทับถมในทะเลน้อยก่อนไหลออกสู่ทะเลสาบ

๔. ปัญหาขยะเพิ่มขึ้น เนื่องจากข้อจำกัดของระบบการกำจัด และการที่เรือท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวทิ้งขยะลงกลางทะเลน้อย

๕. ปัญหาไฟไหม้ป่าพรุ เนื่องจากในพื้นที่พรุมีวัชพืชจำนวนมาก และกลายเป็นเชื้อไฟในหน้าแล้ง

๖. ปัญหาการกัดเซาะบริเวณพื้นที่ดินตั้งแต่คลองนางเรียงถึงปากประ (ทะเลสาบตอนบน) และการพังทลายของตลิ่งบริเวณคลองบ้านกลาง เนื่องจากมีการเลี้ยงควายในบริเวณดังกล่าวเป็นจำนวนมาก

๗. ปัญหาแนวเขตพื้นที่ของเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทับซ้อนกับพื้นที่ชุมชน

ข) ปัญหาด้านการจัดการการท่องเที่ยว

๑. สภาพความสมบูรณ์ของสถานที่ท่องเที่ยวในตำบลเครื่องยังคงเหมือนเดิมทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และวัดวาอารามต่างๆ แต่ปัญหาที่เกิดขึ้น คือ การจัดการการท่องเที่ยวที่ก่อให้เกิดมลพิษ เช่น แพท่องเที่ยวที่ลากออกไปลอยในทะเลหลวงแล้วทิ้งขยะลงกลางทะเล

๒. มลพิษทางเสียงจากเครื่องยนต์เรื่อนำเที่ยวที่ส่งผลให้นักท่องเที่ยวที่ต้องการมาสัมผัสศึกษาเรียนรู้หรือสัมผัสบรรยากาศของแหล่งนกน้ำที่อุดมสมบูรณ์ไม่สามารถทำได้อย่างเต็มที่ เพราะนกน้ำต่างๆ ตกใจเสียงเครื่องยนต์และบินหนีไปจนหมด

๓. การท่องเที่ยวในพื้นที่ทะเลน้อยและพาร์ควงเครื่องกำลังขยายตัว แต่ในปัจจุบันมีสถานที่รับรองหรือต้อนรับนักท่องเที่ยวอื่นอีกทั้งมีปัญหาการจราจรเกะกะบนถนนของผู้มาท่องเที่ยวและคนในชุมชน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการท่องเที่ยวในพื้นที่นี้ยังไม่มีระบบการบริหารจัดการที่ดี

(๒) ข้อเสนอแนะ

- ควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนซึ่งเป็นปัจจัยหลักที่เกี่ยวข้องกับปัญหาทรัพยากรทุกด้าน เนื่องจากเป็นทั้งผู้ก่อและผู้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมโดยตรง แต่แผนแม่บทที่ผ่านมายังไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนเท่าที่ควร โดยมีเพียงนโยบายส่วนย่อยที่แฝงอยู่ในยุทธศาสตร์และมาตรการแต่ละด้านเท่านั้น ส่งผลให้การดำเนินงานยังไม่ค่อยเกิดผล ดังนั้นในแผนแม่บทระยะต่อไป จึงควรเพิ่มยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาคนเป็นยุทธศาสตร์หลักด้วย

- เร่งดำเนินการพิสูจน์แนวเขตพื้นที่อนุรักษ์และพิสูจน์สิทธิ์ครอบครองของชาวบ้านให้แล้วเสร็จ มีกระบวนการพิสูจน์สิทธิ์ที่ชัดเจน

- การจัดการใช้น้ำ ให้เร่งดำเนินการแก้ไขปัญหาน้ำ โดยการกั้นกั้นน้ำให้รอบพื้นที่พรุ สัตว์ก็จะอยู่ในแนวคั้นกั้นน้ำนั้น สามารถนำน้ำไปใช้เพื่อการเกษตรและใช้ในฤดูแล้ง โดยเฉพาะการทำนาในอำเภอหัวไทร และยังเป็นแนวกันไฟด้วย โดยเริ่มจากการสำรวจแนวเขตสิทธิ์ครอบครองที่ดินของชุมชนว่าครอบคลุมถึงจุดใดบ้าง บริเวณที่เหลือก็จะสามารถกำหนดทำแนวคั้นกั้นน้ำได้ ซึ่งต้องจัดหางบประมาณมาดำเนินการเป็นการเร่งด่วน

- ต้องมีวิธีการปลูกป่ากันคลื่น โดยอาศัยภูมิปัญญาดั้งเดิมของท้องถิ่นที่มีการปลูกต้นไม้ชนิดที่มีความทนทาน และมีความสามารถในการรับแรงปะทะจากคลื่นลมได้สูง เช่น ลำพู โพธิ์ และจาก แต่ทั้งนี้การดำเนินโครงการดังกล่าวจะต้องดำเนินการอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

- แก้ไขปัญหาชนิดของพันธุ์ไม้และสัตว์ลดลง โดยกำหนดนโยบายการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างชาญฉลาด และให้ใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน เช่น การตัดไม้เป็นแปลงหมุนเวียนกันไป และในขณะเดียวกันก็มีการปลูกทดแทนและการฟื้นฟูป่าพรุที่เสื่อมโทรม

- เร่งดำเนินการแก้ไขปัญหาคาความตื่นเขินของทะเลน้อย โดยการสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องแก่ชุมชนในการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ และดำเนินการขุดลอกลำคลองสายต่างๆทุกๆ ๑๐ ปี โดยทำให้ครอบคลุมทั้งระบบลุ่มน้ำ

- มีโครงการอนุรักษ์พันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์เฉพาะถิ่น

- แก้ไขปัญหาการใช้เครื่องมือประมงผิดประเภทและการทำประมงผิดวิธี

- จัดระบบการศึกษาหลักสูตรท้องถิ่น

- ควรปลูกจิตสำนึกของการลดปริมาณขยะ และการหมักขยะอินทรีย์

- ให้หน่วยงานทั้งภาครัฐและทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องบูรณาการการทำงานร่วมกับชุมชนท้องถิ่นอย่างจริงจัง ไม่ใช่ทำงานแยกส่วน เพราะจะเกิดความซ้ำซ้อนและสร้างความเบื่อหน่ายแก่ชาวบ้าน

- ให้ติดตามผลว่าโครงการพัฒนาในพื้นที่ที่ได้ดำเนินการมาแต่ต้นจำนวนมากมายนั้นได้ผลหรือไม่ อย่างไร และให้ดำเนินการแก้ไขปัญหาอย่างต่อเนื่องและให้คนในพื้นที่ช่วยกันแก้ไขจะได้ผลกว่าให้คนนอกมาจัดการให้

- ส่งเสริมให้มีกระบวนการทำงานภาคีเครือข่าย

- ขอให้มีการกำหนดแผนในระดับลุ่มน้ำก่อน แล้วจึงกำหนดแผนย่อยระดับพื้นที่ต่อไป ซึ่งเมื่อมีแผนใหญ่แล้วแผนย่อยจะสามารถจัดสรรงบประมาณตามคำขอให้แก่แผนย่อยได้ และส่งเสริมให้ชุมชนท้องถิ่นเป็นผู้เสนอแผนงานและดำเนินโครงการเพื่อการจัดการและแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ของตนเองได้อย่างเต็มที่ และให้หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องให้การสนับสนุนงบประมาณและความรู้ทางวิชาการที่ถูกต้อง

- แผนงานโครงการของแผนแม่บทในระยะต่อไป ควรทำเป็นข้อบัญญัติของท้องถิ่นที่ชัดเจน และให้ชุมชนท้องถิ่นร่วมกันคิดบูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงานส่วนกลางและท้องถิ่น ๕๐:๕๐ ซึ่งจะทำให้ชาวบ้านเกิดการยอมรับและให้ความร่วมมือ ทั้งนี้ส่วนกลางควรจัดสรรงบประมาณสำหรับการดำเนินการให้แก่ท้องถิ่นด้วย ไม่ใช่อาศัยงบประมาณของท้องถิ่นเพียงอย่างเดียว

- สร้างมาตรฐานการจัดการและดำเนินการบังคับใช้กฎหมายที่เป็นมาตรฐานเดียวกันยึดหลักธรรมาภิบาล

- การดำเนินงานของแผนแม่บท ระยะต่อไปอยากให้มีการกำหนดเป้าหมายย่อยของแต่ละโซนพื้นที่โดยกำหนดเงื่อนไขเวลา เช่น อีก ๑๐ ปี ทะเลน้อยจะเป็นอย่างไร เครื่องจะเป็นอย่างไร การกำหนดเป้าหมายเฉพาะพื้นที่ย่อยจะสามารถกำหนดตัวชี้วัดได้ง่าย

- อยากให้มีมาตรการแก้ไขปัญหาที่ต้นเหตุ โดยให้ท้องถิ่นมีบทบาทหลักในการกำหนดความสำคัญของปัญหาและแก้ปัญหาในท้องถิ่นของตนเอง ซึ่งต้องปรับกระบวนการทำงานให้มีความสำคัญกับกระบวนการทำงานของท้องถิ่น ไม่ใช่ส่วนราชการมาดำเนินการให้ และต้องทำอย่างต่อเนื่อง

- ส่งเสริมรูปแบบการท่องเที่ยวการจัดการท่องเที่ยวที่ไม่ก่อให้เกิดมลพิษทั้งขยะและมลพิษทางเสียง (จากเครื่องยนต์เรือ) และจัดระบบการบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพ

๒) ความคิดเห็นต่อการดำเนินการเพื่อกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา

- เห็นด้วยกับการดำเนินการเพื่อกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ซึ่งการกำหนดพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา นับว่าเป็นแนวทางหนึ่งในการบริหารจัดการพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาที่สอดคล้องกับแผนแม่บทฯ ซึ่งจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับบทบาทและการมีส่วนร่วมของชุมชนเป็นสำคัญ จึงควรให้ชาวบ้านรับทราบข้อมูลและเข้ามามีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการดำเนินงาน

- ควรมีการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และหลักการในการประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมแก่ประชาชนในพื้นที่อย่างทั่วถึงและเข้าใจง่าย

- ควรให้ชาวบ้านรับทราบข้อมูลและเข้ามามีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการดำเนินงานอย่างแท้จริง

- ควรใช้ระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์สำรวจและจัดทำฐานข้อมูลแนวเขตพื้นที่ให้ชัดเจนว่าพื้นที่ใดสงวนเพื่อการอนุรักษ์เข้มข้น พื้นที่ใดชาวบ้านเข้าไปใช้ประโยชน์ได้ ซึ่งควรคุ้มครองในพื้นที่ที่ยังคงมีสภาพอุดมสมบูรณ์อยู่เพราะจะได้ไม่กระทบกับการใช้ชีวิตของชุมชนในพื้นที่

- ชุมชนคาดหวังว่าการกำหนดเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่นี้จะเป็นจุดเริ่มของการสร้างมาตรฐานทางด้านกฎหมายที่จะสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างเท่าเทียมกัน

- การดำเนินงานการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมอาจจะไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาอันสั้นได้ ดังนั้นทางออกหนึ่งที่ชุมชนสามารถดำเนินการควบคู่กันไปได้ คือ การทำงานเชิงรุกโดยอาจยื่นเรื่องแสดงความจำนงไปยังผู้ว่าราชการหรือกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อขอให้ประกาศพื้นที่ที่ทะเลน้อยและพรุควนเคื่องเป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมไปพร้อมๆกันได้ ซึ่งจะช่วยให้โอกาสในการประกาศพื้นที่นี้สำเร็จและเป็นจริงเร็วขึ้น

- การดำเนินการเพื่อประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่ทะเลน้อยหรือพื้นที่อื่นใดในกลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ควรมีการปรึกษาหารือร่วมกับทางจังหวัด เพื่อกำหนดเป็นนโยบายหรือแผนการพัฒนาจังหวัดที่สอดคล้องกัน เพื่อความสะดวกในการดำเนินงาน และลดความสับสนและเบื้อหนายของประชาชนต่อการดำเนินโครงการเพื่อการบริหารจัดการพื้นที่ที่ซ้ำซ้อนกันของหน่วยงานต่างๆ

๓) ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อหลักเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกพื้นที่เพื่อกำหนดเป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

- ควรให้ประชาชนในพื้นที่ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการดำเนินการนี้มีส่วนร่วมในการพิจารณาหลักเกณฑ์ร่วมกันให้มากขึ้นและครอบคลุมทุกภาคส่วน อย่างไรก็ตาม หลักเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกพื้นที่ตามที่คณะผู้ศึกษาได้นำเสนอนั้นถือว่าครอบคลุมสาระสำคัญครบถ้วนแล้ว

๔) ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการกำหนดเป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

ที่ประชุมมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการกำหนดเป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมว่าควรดำเนินการเพื่อพิจารณาคัดเลือกพื้นที่โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน โดยเชิญภาคประชาชนและทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาวิเคราะห์ความเหมาะสมของพื้นที่ร่วมกัน ซึ่งในการประชุมในครั้งนี้ ที่ประชุมได้เสนอให้มีการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ต่างๆ ดังนี้

- ควรกำหนดเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ป่าพรุควนเคื่อง เนื่องจากพื้นที่ป่าพรุควนเคื่องมีพื้นที่ ๒ ลักษณะ คือ ๑) ป่ากระจูด ๒) ป่าเสม็ดขาว ซึ่งมีความสำคัญต่อวิถีชีวิตของคนเคื่อง

และบางพื้นที่มีปัญหาเสื่อมโทรมจึงเห็นควรสงวนรักษาไว้ แต่ในพื้นที่ที่เป็นบ้านเรือนของชาวบ้านจะมีมาตรการอย่างไรนั้นจะต้องสื่อสารและทำความเข้าใจกับชุมชนอย่างรอบคอบ

- เสนอพื้นที่ทะเลน้อยให้เป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม แต่เนื่องจากพื้นที่เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อยครอบคลุมใน ๓ จังหวัด หากพิจารณาตามขอบเขตการปกครองและการใช้ประโยชน์ที่ดิน จะเห็นว่าหมู่บ้านและพื้นที่ที่มีการใช้ประโยชน์อย่างเข้มข้นที่อยู่ในเขตนี้ ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องกำหนดขอบเขตให้ชัดเจนและกำหนดรูปแบบการเข้าไปใช้ประโยชน์ในพื้นที่ที่ชัดเจนด้วย และเนื่องจากในพื้นที่นี้มีประสบการณ์จากการเสนอพื้นที่ทะเลน้อยเป็นแรมซาร์ไซด์ แต่ด้วยกระบวนการที่ค่อนข้างเร่งรีบทำให้ไม่สามารถประชาสัมพันธ์และดำเนินการสร้างความเข้าใจกับคนในท้องถิ่นได้อย่างทั่วถึง ทำให้ค่อนข้างมีปัญหาด้านการยอมรับ ดังนั้นการดำเนินการเพื่อประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในครั้งนี้จึงอยากให้มีเวทีทำความเข้าใจกับชุมชนหลายครั้ง โดยให้เชิญผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ที่จะกำหนดเป็นแนวเขตนั้นมาพูดคุยเพื่อประชาสัมพันธ์สร้างความรู้ความเข้าใจและหาแนวทางการจัดการที่เหมาะสมร่วมกัน ซึ่งในการจัดประชุมหรือเวทีประชาคมดังกล่าวควรให้ผู้ว่าราชการหรือเจ้าหน้าที่ระดับสูงของหน่วยงานราชการแต่ละแห่งมาเข้าร่วมประชุมด้วยตนเอง จะได้รับทราบปัญหาและรับฟังความคิดเห็นของชาวบ้านอย่างแท้จริง

แต่อย่างไรก็ดี ที่ประชุมมีความคิดเห็นว่าการดำเนินการกำหนดเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมมีจุดมุ่งหมายเพื่อสงวนอนุรักษ์พื้นที่ที่มีความสำคัญ คุณค่าสูงไว้ จึงไม่ควรพิจารณาตามขอบเขตพื้นที่ด้านการปกครอง ซึ่งควรพิจารณาตามแผนที่แสดงของเขตพื้นที่ตามระบบนิเวศ เนื่องจากระบบนิเวศในพื้นที่ชุ่มน้ำเชื่อมโยงถึงทะเลสาบสงขลา ซึ่งหากมีการปิดกั้นพื้นที่คลองทางตอนต้นอาจส่งผลให้เกิดปัญหาขาดแคลนน้ำหรือการเปลี่ยนทิศทางของกระแสน้ำได้ จึงควรพิจารณาพื้นที่โดยมองเป็นระบบลุ่มน้ำ โดยดำเนินการกำหนดเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมให้ครอบคลุมทั่วทั้งลุ่มน้ำ แต่มีข้อจำกัดบางประการ เนื่องจากพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาเป็นพื้นที่ขนาดใหญ่และมีความแตกต่างของพื้นที่ ซึ่งอาจเป็นข้อจำกัดหรืออุปสรรคต่อการดำเนินการประกาศเป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมได้ จึงอาจพิจารณาตัดตอนเลือกเฉพาะพื้นที่ที่เชื่อมโยงกันอย่างใกล้ชิดจริงๆ

๕) ความคิดเห็นต่อแนวทางหรือมาตรการในการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ลุ่มน้ำ

ทะเลสาบสงขลา

- การประกาศเป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมไม่สามารถลบล้างสิทธิ์ครอบครองที่ดินอันชอบด้วยกฎหมายได้ ซึ่งในส่วนนี้เป็นกระบวนการทางกฎหมายที่ต้องพิสูจน์สิทธิ์กันต่อไป ดังนั้นชาวบ้านในชุมชนที่เป็นเจ้าของพื้นที่โดยชอบด้วยกฎหมายจะไม่สูญเสียผลประโยชน์ แต่ในพื้นที่ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายก็จะถูกคุ้มครองเข้มข้นเพื่อป้องกันการทำลายสภาพแวดล้อมในพื้นที่

- ในการกำหนดเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมนั้น ต้องกำหนดแนวเขตให้ชัดเจนและกำหนดรูปแบบการเข้าไปใช้ประโยชน์ในพื้นที่ที่ชัดเจนด้วย

- เนื่องจากมาตรการที่กำหนดในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมนั้นจะเป็นการนำกฎหมายมาบังคับใช้ จึงควรกำหนดมาตรการจากความคิดเห็นของชุมชนที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของชุมชนเอง

๒.๒.๒ ภาพบรรยากาศการประชุม

คณะผู้ศึกษานำเสนอและชี้แจงข้อมูล

บรรยากาศในประชุมการระดมความคิดเห็น

๒.๒.๓ รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

ที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
หน่วยงานราชการ			
๑.	นายสมชาย สุวรรณชาติ	หัวหน้า	เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น			
๒.	นายสาธิต ไชยสุวรรณ	นายกองค์การบริหารส่วนตำบล	องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาว
๓.	นางนิตยา จันทวงศ์	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล	องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาว
๔.	นายบุญส่ง ไส้สาม	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล	องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาว
๕.	นายมงคล อรุณรัตน์	เลขานุการนายกฯ	องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาว
๖.	นางสาวศวิตา โสภณรัตน์	เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการท่องเที่ยว	เทศบาลตำบลพนาสูง
๗.	นายสมเอก อินทร์ช่วย	นายกองค์การบริหารส่วนตำบล	องค์การบริหารส่วนตำบลเคร็ง
ภาคประชาชน			
๘.	นางนุกูล แสงทอง	ครู	โรงเรียนพนาสูง
๙.	นายบุญรัตน์ หนูด้วง	ประชาชน	ตำบลพนาสูง
๑๐.	นางบุญเรือน นิมแก้ว	ประชาชน	ตำบลพนาสูง
๑๑.	นายอุดม หมื่นหนู	ประชาชน	ตำบลพนาสูง
๑๒.	นายเกียรติศักดิ์ แสงทอง	ประชาชน	ตำบลพนาสูง
๑๓.	นายสุนทร บุญรัตน์	ประชาชน	ตำบลควนเคร็ง
๑๔.	นายถวิล สุขสวัสดิ์	ประชาชน	ตำบลควนเคร็ง
๑๕.	นายริน รักหนู	ประชาชน	ตำบลควนเคร็ง
๑๖.	นางจรรยา อินทร์ช่วย	ประชาชน	ตำบลควนเคร็ง
๑๗.	นายอนันต์ มีรอด	ประชาชน	ตำบลควนเคร็ง
๑๘.	นายอานนท์ ทับทอง	ประชาชน	ตำบลควนเคร็ง
๑๙.	นายเกษม เอียดสุข	ประชาชน	หมู่ ๓ ตำบลควนเคร็ง
๒๐.	นายสมมาตร นุ่นคง	ประชาชน	หมู่ ๑๓ ตำบลควนเคร็ง

ที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
๒๑.	นางสมล รอดภาค	ประชาชน	หมู่ ๒ ตำบลควนเค็ริง
๒๒.	นายอำมร สุขวิน	ประชาชน	หมู่ ๕ ตำบลควนพนางตุง
๒๓.	นายวิริยะ แก้วนก	ประชาชน	หมู่ ๑ ตำบลควนเค็ริง
๒๔.	นายประมะภวิล แป้นด้วง	ประชาชน	หมู่ ๓ ตำบลควนเค็ริง
๒๕.	นายบุญธรรม รักรอด	ประชาชน	
๒๖.	นางสจิวรา เศรษฐเชื้อ	ประชาชน	หมู่ ๖ ตำบลพนางตุง
๒๗.	นายณรงค์ ชุ่นเซ่ง	ประชาชน	หมู่ ๑๓ ตำบลพนางตุง
๒๘.	นางจารุวรรณ บุญส่ง	ประชาชน	หมู่ ๑ ตำบลพนางตุง
๒๙.	นายชิต จันทร์ด้วง	ประชาชน	หมู่ ๑๓ ตำบลพนางตุง
๓๐.	นางประไพ คงโต	ประชาชน	หมู่ ๕ ตำบลพนางตุง
คณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์			
๑.	ผศ.ดร.โรจน์จรรย์ ต่านสวัสดิ์	อาจารย์, คณะผู้ศึกษา	
๒.	รศ.ดร. ดนุพล ตันนโยภาส	อาจารย์ คณะผู้ศึกษา	
๓.	รศ.ดร.นพรัตน์ บำรุงรักษ์	อาจารย์ คณะผู้ศึกษา	
๔.	ผศ.ดร.ปาริชาติ วิสุทธิสมาจาร	อาจารย์ คณะผู้ศึกษา	
๕.	ดร.อุมาพร มุณีแนม	อาจารย์ คณะผู้ศึกษา	
๖.	รศ.สุรเชษฐ์ ชีระมณี	อาจารย์ คณะผู้ศึกษา	
๗.	นายนฤทธิ ดวงสุวรรณ	คณะผู้ศึกษา	
๘.	นางสาวจิตนพา วุ่นบัว	คณะผู้ศึกษา	
๙.	นางสาวฮัสวานี เล็มกะเต็ม	คณะผู้ศึกษา	
๑๐.	นางสาวสุไบตะ ยีบอสู	คณะผู้ศึกษา	
๑๑.	นางสาวอภัย จันทชูโต	คณะผู้ศึกษา	
๑๒.	นางสาววรรณฤดี หวันเซ่ง	ผู้ช่วยนักวิจัย	

๒.๓ โชนพื้นที่คาบสมุทรสทิงพระ

การประชุมกลุ่มย่อยครั้งนี้ได้จัดขึ้นเมื่อวันเสาร์ ที่ ๒๔ เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๕๓ เวลา ๑๐.๐๐ – ๑๖.๓๐ น. ณ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลสาบสงขลา ในการประชุมครั้งนี้มีผู้เข้าร่วมประชุมจำนวน ๔๘ คน ประกอบด้วย ผู้แทนจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนในพื้นที่ ดังรายชื่อแนบท้าย

๒.๓.๑ สรุปความคิดเห็น

ในการประชุมครั้งนี้มีการดำเนินรายการโดยคุณนฤทธิ ดวงสุวรรณ โดยได้มีการเกริ่นนำในส่วนของที่มาของโครงการ วัตถุประสงค์ของการทบทวนและปรับปรุงแผนแม่บทการพัฒนาหลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา พร้อมด้วยการนำเสนอสถานการณ์ต่างๆที่เกี่ยวข้องในพื้นที่โดยรศ.ดร.دنุพล ต้นนโยภาส อาจารย์ ศักดิ์อนันต์ ปลาทอง และอาจารย์อุมาพร มณีแนม ทั้งนี้ได้มีการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการกำหนดพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมแก่ผู้เข้าร่วมประชุม จากนั้นจึงเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุมแสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะได้อย่างอิสระ โดยมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

๑) การระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์ ปัญหาของหลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาในปัจจุบัน

(๑.๑) ประเด็นด้านทรัพยากรน้ำ

การขาดแคลนน้ำ - บริเวณคาบสมุทรสทิงพระขาดแคลนน้ำทำนา โดยเสนอแนวทางแก้ปัญหาคือ การฟื้นฟูแหล่งน้ำเดิม เช่น ทรายพัง และบริเวณอำเภอกงหรา มีการขาดแคลนน้ำบริเวณปลายน้ำ (มีการสร้างเขื่อนที่ต้นน้ำ) โดยมีการเสนอแนวทางแก้ปัญหาคือ ปรับปรุงระบบลำธาร และแหล่งกักเก็บน้ำบริเวณปลายน้ำ อาจจะมีการสร้างแก้มลิงเพื่อการกักเก็บน้ำ

ปัญหาคุณภาพน้ำ มลพิษทางน้ำ - สาเหตุจากน้ำเสียจากบ่อบำบัดน้ำเสียของเทศบาลนครหาดใหญ่ ซึ่งชาวบ้านเห็นว่าเป็นปัญหาเนื่องจากสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค ๑๖ ตรวจสอบคุณภาพน้ำแล้วผ่าน แต่ชาวบ้านยังคิดว่าคุณภาพน้ำมีปัญหา

ปัญหาการไหลเวียนของน้ำในทะเลสาบ - ซึ่งเป็นทะเลสาบน้ำ ปัจจุบันมีสิ่งกีดขวางการไหลเวียนของน้ำ เช่น การปิดปากกระวะ ทำให้น้ำเค็มเข้ามาไม่ได้ เครื่องมือประมงปิดปากรอ โดยมีข้อเสนอคือ เสนอ ให้มีการขุดคลองเชื่อมระหว่างอ่าวไทยและทะเลสาบสงขลา

(๑.๒) การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการใช้ประโยชน์ที่ดิน โดยการเปลี่ยนแปลงไปเป็นสวนปาล์ม ซึ่งมีการส่งเสริมการปลูกปาล์ม โดยมีข้อเสนอแนะคือ ควรมีการแบ่งโซน ปลูกปาล์ม และทำนาให้ชัดเจน

(๑.๓) ทรัพยากรประมง ซึ่งปัญหาที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรประมงคือ การลดลงของทรัพยากรประมงในหลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ซึ่งมีสาเหตุจากหลายปัจจัย คือ เครื่องมือประมงกีดขวางการเดินทางของสัตว์น้ำ การปิดปากคลองต่างๆ การใช้เครื่องมือประมงผิดกฎหมาย/ทำลายล้าง เช่น อวนรุน ยาเบื่อ อวนตาถี่ กฎหมายประมงบกพร่อง ถิ่นที่อยู่ของสัตว์น้ำลดจำนวนลง โดยได้เสนอแนวทางแก้ไขคือการจัดระเบียบเครื่องมือประมง การลดจำนวนเครื่องมือประมง ส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์น้ำต่อในกระชัง (ธนาคารสัตว์น้ำ) ส่งเสริมอาชีพทดแทนการทำประมง และการทำฟาร์มทะเล

ชุมชนไม่เห็นด้วยกับมาตรการบางประการที่หน่วยงานราชการนำเสนอ คือ เรื่องของการลดระยะขาทะเลสาบของไซนัง และการปรับขนาดตาอวนจาก ๑.๕ เซนติเมตรไปเป็น ๒ เซนติเมตร รวมทั้งการรื้อถอนเครื่องมือประมงในช่วงที่มีปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้น้อย เนื่องจากถ้าดำเนินการตามแนวทางดังกล่าว รายได้ที่ได้จะไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

(๑.๔) การใช้สารเคมีทำการเกษตร จากบริเวณป่าต้นน้ำ น้ำจะชะล้างสารเคมีเหล่านี้ลงสู่ทะเลสาบ เช่น น้ำยาฆ่าหญ้า โชนนามีการใช้ปุ๋ยเคมี และยาฆ่าหญ้า เมื่อฝนตกจะชะลงสู่ทะเลสาบ ทำให้ความอุดมสมบูรณ์ของทะเลสาบลดลง เช่น การเจริญของสาหร่าย (สาหร่าย) ซึ่งปัจจุบันพบน้อยลง โดยชุมชนได้เสนอมาตรการคือ ต้องเสริมสร้างจิตสำนึกของเกษตรกร

(๑.๕) ชุมชนไม่รับนโยบายของรัฐ เช่น การวางแผนการใช้ประโยชน์พื้นที่ในบางครั้งชาวบ้านปลูกป่าชายเลนในพื้นที่นั้น แต่ภาครัฐวางแผนว่าจะใช้พื้นที่เพื่อวัตถุประสงค์อื่นๆ

นอกจากนี้ ชุมชนไม่มีความรู้สึกเป็นเจ้าของกับกิจกรรมที่ส่งเสริมการดำเนินงานโดยภาครัฐ เช่น การปลูกป่าชายเลน ทำให้ไม่ประสบผลสำเร็จ

(๑.๖) การตื่นเงินของทะเลสาบ ซึ่งชุมชนเห็นด้วยกับแนวทางแก้ปัญหาของภาครัฐที่จะทำการขุดลอกร่องน้ำ จากปากทะเลสาบถึงปากกรอ เส้นเลียบทะเลสาบสงขลาตอนล่างอ้อมเกาะยอ และคลองสาขา

(๑.๗) การกัดเซาะชายฝั่ง โดยมีบริเวณที่เกิดการกัดเซาะคือ ตำบลท่าบอน ตำบลบ่อตรุ ตำบลปากแตระ ตำบลระวะ ถนนหัวป่า - ไสกลิ้ง (บริเวณบ้านชาวไปทะเลน้อย) บางโหนด และจากหาดแก้วถึงตำบลม่วงงาม โดยสาเหตุประการหนึ่งเกิดจากการสร้างแนวเขื่อนกันคลื่นของท่าเรือน้ำลึก ชุมชนเสนอแนวทางแก้ปัญหา โดยการฟื้นฟูป่าสนทราย และชุมชนได้เสนอข้อเสนอแนะอื่นๆ ดังต่อไปนี้

- ผลักดันให้ทะเลสาบสงขลาขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลก
- ด้านท่องเที่ยว น่าจะจัดระบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้เป็นระบบ
- เทือกเขาบรรทัดมีอ่างเก็บน้ำ ควรจะมีวิธีการผันน้ำลงสู่ทะเลสาบในหน้าแล้งเพื่อให้ผลักดันน้ำเค็มออกสู่ทะเลสาบ
- ผันน้ำจากจากอำเภอป่าพะยอม ลงสู่ทะเลสาบสงขลา
- ไม่เห็นด้วยกับการขุดลอกทะเลสาบ แต่ควรแนะนำการแก้กฎหมายของกรมเจ้าท่า และให้ท้องถิ่นเป็นผู้ดูแล เช่น ท้องถิ่นที่มีทรายทับถมในทะเลให้ท้องถิ่นทำสัมปทานขายหน้าดิน
- ต้องเปลี่ยนวิธีคิดในการแก้ไขปัญหา ปัจจุบันทะเลสาบตื่นเงิน ทรัพยากรประมงลดลง ต้องเปลี่ยนวิธีคิด กฎหมายประมงเขียนดีมาก แต่การบังคับใช้กฎหมายไม่ได้ เช่น เรื่องตะกอนดิน อาจจะเปลี่ยนเป็นขุดดินมาทำถนน
- เสนอการแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาของทะเลสาบ
- เสนอให้มีอาชีพทางเลือกอื่น เช่น การท่องเที่ยว พร้อมกับการทำประมง
- เสนอกลไก คณะทำงานที่เป็นชุมชน มาร่วมบูรณาการการทำงานร่วมกับท้องถิ่น และหน่วยงาน - มาตรการ
- กรรมการลุ่มน้ำ ควรจะมีทีมเดียว เพื่อการทำงานอย่างมีเอกภาพตอนนี้มีหลายกลุ่ม (ภายใต้กรมทรัพยากรน้ำ และสผ.)

- มีการเสนอแนะประเด็นปัญหาเร่งด่วน คือ การขุดลอกทะเลสาบ และ ปัญหาเกี่ยวกับระบบการไหลเวียนของน้ำจืดน้ำเค็มในทะเลสาบ

๒) การทำความเข้าใจเกี่ยวกับพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม การนำเสนอเกณฑ์ และหลักเกณฑ์ ได้มีการเสนอพื้นที่เพื่อคัดเลือกเป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย

- คาบสมุทรสทิงพระ (ประเด็นด้านศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาชาวบ้าน)
- ทั้งลุ่มน้ำ เนื่องจากมีความเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ
- อบต.ปากพูน ยินดีเป็นเจ้าภาพในการประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม หากมีพื้นที่ในความรับผิดชอบสมควรประกาศ

๒.๓.๒ ภาพบรรยากาศการประชุม

ผู้เข้าร่วมประชุมแสดงความคิดเห็น

ผู้เข้าร่วมประชุมแสดงความคิดเห็น

๒.๓.๓ รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

ที่	ชื่อ- สกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
หน่วยงานราชการ			
๑.	คุณประภาส ชูช่วย	รองนายกเทศมนตรี	เทศบาลเกาะนางค้ำ
๒.	คุณชาญวิฑูร สุขสว่าง	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล	องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ท่อม
๓.	คุณสุภัทร รอดพน	ปลัดเทศบาลตำบลกระแสด์สินธุ์	เทศบาลตำบลกระแสด์สินธุ์
๔.	คุณไพรัตน์ พิทักษ์ธรรม	เลขานุการนายกเทศมนตรี	เทศบาลตำบลกระแสด์สินธุ์
๕.	คุณชัยพร ประทุมวัลย์	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล	องค์การบริหารส่วนตำบลคูขุด
๖.	คุณสุทธิธรรม โกมลหิรัญ	นักพัฒนาชุมชน	องค์การบริหารส่วนตำบลคูขุด
๗.	คุณโอภาส หนูขีด		องค์การบริหารส่วนตำบลลำป่า
๘.	คุณสุทธิดา พงศ์ประยูร		เทศบาลตำบลคูเต่า
๙.	คุณบำรุง เสงี่ยม	ผู้ช่วยเลื่องานพัฒนาชุมชน	องค์การบริหารส่วนตำบลฝาละมี
๑๐.	คุณเสด็จ คงแดง		องค์การบริหารส่วนตำบลฝาละมี
๑๑.	คุณณัฐวุฒิ แสงศรีคำ		องค์การบริหารส่วนตำบลกะดังงา
๑๒.	คุณลิขิต สีทะนน		องค์การบริหารส่วนตำบลกระดังงา
๑๓.	คุณถาวร อุไรกุล		องค์การบริหารส่วนตำบลบางเขียด
๑๔.	คุณสุนทร ชูชื่น		องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะใหญ่
ภาคประชาชน			
๑๕.	คุณพูนทรัพย์ ศรีชู	ประชาชน	ตำบลท่าหิน จังหวัดสงขลา
๑๖.	คุณนิทัศน์ แก้วศรี	ประชาชน	ตำบลคูขุด จังหวัดสงขลา
๑๗.	คุณสิปปนนท์ จรรย์านุกุล	ประชาชน	ตำบลคูเต่า จังหวัดสงขลา
๑๘.	คุณเฟิน เกิดสุวรรณ	ประชาชน	ตำบลกระดังงา จังหวัดสงขลา
๑๙.	คุณดลเกาะ หลีแจ้	ประชาชน	ตำบลเกาะหมาก จังหวัดพัทลุง
๒๐.	คุณหมัด หมัดอาหลี	ประชาชน	ตำบลสทิงหม้อ จังหวัดสงขลา
๒๑.	คุณหมัดสัน หวันประรัตน์	ประชาชน	
๒๒.	คุณชาญวิฑูรย์ รัตนชาติ	ประชาชน	ตำบลชิงโค จังหวัดสงขลา
๒๓.	คุณปรีชา สุขเกษม	ประชาชน	

ที่	ชื่อ- สกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
๒๔.	คุณจรรยา คำคง	ประชาชน	ตำบลเชิงแส จังหวัดสงขลา
๒๕.	คุณยกขึ้น จุลนวล	ประชาชน	ตำบลคูเต่า จังหวัดสงขลา
๒๖.	คุณธนิษฐ์ บุญศิริ	ประชาชน	ตำบลแดนสงวน จังหวัดสงขลา
๒๗.	คุณสายฝน แสงหิรัญทอง ประเสริฐ	ประชาชน	ตำบลพิมาน จังหวัดสตูล
๒๘.	คุณคณิตา ศรีประสม	ประชาชน	ตำบลทุ่งนุ้ย จังหวัดสตูล
๒๙.	คุณพินิจ สุวรรณกุล	ประชาชน	ตำบลปากธง จังหวัดสงขลา
๓๐.	คุณเสน อินทยอด	ประชาชน	ตำบลปากธง จังหวัดสงขลา
๓๑.	คุณวัน ชะตะเจริญ	ประชาชน	ตำบลแม่ทอม จังหวัดสงขลา
๓๒.	คุณนิพนธ์	ประชาชน	ตำบลเกาะหมาก จังหวัดพัทลุง
๓๓.	คุณกลวัชร	ประชาชน	
๓๔.	คุณพินิจ	ประชาชน	ตำบลบ่อ่าง จังหวัดสงขลา
๓๕.	คุณอะสะ หวันประรัตน์	ประชาชน	ตำบลหัวเขา จังหวัดสงขลา
๓๖.	คุณชนาภรณ์ ไหมเกตุ	ประชาชน	ตำบลคูซูด จังหวัดสงขลา
๓๗.	คุณสวนีย์ เจียรุ่ง	ประชาชน	ตำบลคูซูด จังหวัดสงขลา
๓๘.	คุณนิกิจ ดวงสุวรรณ	ประชาชน	ตำบลแม่ทอม จังหวัดสงขลา
คณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์			
๑.	ผศ.ดร.โรจน์จรรย์ ด่านสวัสดิ์	อาจารย์ คณะผู้ศึกษา	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๒.	รศ.ดร. ดนุพล ตันนโยภาส	อาจารย์ คณะผู้ศึกษา	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๓.	ดร.อุมาพร มณีแนม	อาจารย์ คณะผู้ศึกษา	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๔.	อาจารย์ศักดิ์อนันต์ ปลาทอง	อาจารย์ คณะผู้ศึกษา	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๕.	คุณนฤทธิ์ ดวงสุวรรณ	คณะผู้ศึกษา	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๖.	คุณเบญจวรรณ ชีระกุล	คณะผู้ศึกษา	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๗.	คุณวิชญา แก้วทิพย์	คณะผู้ศึกษา	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๘.	คุณสุไบตะ ยีบอสู	คณะผู้ศึกษา	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๙.	คุณนราวดี บัวขวัญ	คณะผู้ศึกษา	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๑๐.	คุณลัดดาวรรณ ทวีรัตน์	คณะผู้ศึกษา	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

๒.๔ พื้นที่โซนเมือง

การประชุมกลุ่มย่อยครั้งนี้ได้จัดขึ้นในวันจันทร์ ที่ ๒๖ เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๕๓ เวลา ๑๓.๐๐ – ๑๖.๓๐ น. ณ ห้องประชุม E๔๐๑ คณะการจัดการสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ในการประชุมครั้งนี้มีผู้เข้าร่วมประชุมจำนวน ๒๔ คน ประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น สื่อมวลชน และประชาชนในพื้นที่ ดังรายชื่อแนบท้าย

๒.๒.๔.๑ สรุปความคิดเห็น

ในการประชุมครั้งนี้ได้มีการเกริ่นนำถึงที่มาและความสำคัญของโครงการพัฒนาลุ่มน้ำทะเลสาบ สงขลา ทั้งในส่วนของการทบทวนและปรับปรุงแผนแม่บทการพัฒนาลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาและการกำหนดเขตพื้นที่ และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา โดยคุณนฤทธิ ดวงสุวรรณ หลังจากนั้น ผศ.ดร.พนาลี ชีวภิตการ และอาจารย์อรุณ คงหนู ผู้เชี่ยวชาญทางด้านมลพิษ นำเสนอสถานการณ์ปัญหา มลพิษ ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหา ในลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาในด้านน้ำเสีย และปัญหาขยะ และการให้ความรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับการประกาศและกำหนดเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม จากนั้นเป็นการระดมความคิดเห็นประเด็นปัญหาในพื้นที่โซนเมือง โดยที่ประชุมมีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อปัญหา สถานการณ์ปัญหาในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ดังนี้

๑) ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากที่ประชุม

ก) สถานการณ์ปัจจุบัน

ด้านปัญหาขยะมีดังต่อไปนี้

๑. กระบวนการผลิตของภาคอุตสาหกรรมบางกลุ่มยังมีแนวโน้มการผลิตบรรจุภัณฑ์ที่ก่อให้เกิดปัญหาขยะจำนวนมาก เช่น กรณีขวดแก้วที่เป็นบรรจุภัณฑ์จากเดิมที่เคยรับแลกคืน แต่ปัจจุบันไม่มีการรับซื้อคืน
๒. มีเครือข่ายชุมชน เช่น ในพื้นที่คลองแหมีการจัดการในพื้นที่ มีวิธีการต่างๆ เช่น ลดการใช้ถุงพลาสติก ด้วยการนำวัสดุที่ทำจากธรรมชาติที่ใช้ทดแทน
๓. ขาดผู้รับผิดชอบที่ชัดเจนในพื้นที่ เช่น ไฟไหม้บริเวณริมถนนลพบุรีราเมศวร์ ซึ่งเป็นเส้นทางระหว่าง อำเภอหาดใหญ่ – จังหวัดสงขลา (จากการเผาขยะที่ถูกทิ้งตามริมถนน)
๔. จังหวัดพัทลุง – มีระบบกำจัดที่ถูกหลักสุขาภิบาลเพียงแห่งเดียว โดยรองรับขยะจากทุกท้องถิ่น และพบปัญหาหลุมเต็มอย่างรวดเร็วเกิดความขัดแย้งระหว่างพื้นที่ มีงบประมาณสร้างบ่อกำจัดขยะเพิ่มอีกแห่ง (แต่ควรสร้างจิตสำนึกให้มีการลดที่ต้นทาง)
๕. อบต.นาหม่อมเน้นเรื่องจิตสำนึก (ยังไม่มีระบบกำจัดขยะเป็นของตนเอง)
๖. ในมุมมองของอุตสาหกรรมในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา

๗. เรื่องขยะ(ชุมชน+อุตสาหกรรม) (มีกฎหมายควบคุม) ขยะอุตสาหกรรมมีงบประมาณสูงที่ใช้ในการจัดการ ขณะเดียวกันในการกำจัดตามหลักของกรมโรงงานภาคอุตสาหกรรมจึงต้องการให้สำนักงานฯประจำจังหวัดจัดตั้งศูนย์กลางขึ้นในพื้นที่ในการรวมของเสียอุตสาหกรรมมีเกิดขึ้น เพื่อรอรับการกำจัดจากบริษัทที่รับกำจัด โดยในปัจจุบันบริษัทในพื้นที่ได้ส่งของเสียประเภทเถ้าและสลัดจ์ ไปกำจัดที่โรงปูนซีเมนต์ทุ่งสง

ด้านปัญหาน้ำเสีย

๑. ปัจจุบันมีเครือข่าย/โครงการและการสร้างระบบบำบัดเพิ่มเติมในแต่ละพื้นที่
๒. มีการตรวจวัดคุณภาพน้ำ แต่ไม่มีการนำข้อมูลต่างๆ ไปสู่การปฏิบัติ เพื่อที่จะทำให้คุณภาพดีขึ้น
๓. มีการแนะนำให้มีการก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียขนาดเล็ก มีโครงการนำร่องเกิดขึ้นทุกปี แต่ไม่มีการพัฒนา
๔. การเน่าเสียของพีชน้ำ(ผักตบชวา)ที่ตายในพื้นที่รอยต่อ อันเป็นผลเนื่องจากน้ำเค็มเข้ามาในฤดูแล้ง พื้นที่ดังกล่าวจะพบปัญหาคคุณภาพน้ำเสื่อมโทรม เน่าเหม็น และมีการหมุนเวียนของน้ำต่ำมาก
๕. ระบบบำบัดน้ำเสียเทศบาลนครหาดใหญ่ กรณีการปั้มน้ำที่ไม่ได้มีการทำงานอย่างต่อเนื่อง ในกรณีที่ฝนตกจะมีการปั้มน้ำ (รวมขยะ)ลงสู่คลองอุ้ตะเภาโดยไม่ได้มีการบำบัดเพื่อลดค่าใช้จ่าย (เป็นข้อสังเกต)
๖. มหาสมุทร (วัดคลองแห) – มีการติดตั้งเครื่องวัดคุณภาพน้ำ โดยมี control alarm ในตัวแสดงดัชนีชี้วัดในภาพแหล่งน้ำ เพื่อร่วมกันเฝ้าระวังคุณภาพน้ำ ทางเทศบาลก็มีการจัดเก็บขยะในคลอง ทำให้คุณภาพน้ำดีขึ้น แต่พบว่าใต้ท้องคลองยังมีปัญหา (รสชาติของเนื้อปลา มีกลิ่นสาบ) และมีปลาบางชนิดสูญพันธ์ (ปลาพรหม)
๗. ในมุมมองของอุตสาหกรรมในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา น้ำเสียของโรงงาน มีการโจมตีมากมาย ในอดีตมีโครงการเลี้ยงปลาในกระชังในลุ่มน้ำคลองอุ้ตะเภา

ประเด็นอื่นๆ

๑. อปท. มีแต่รองรับงบประมาณที่จะก่อสร้าง โดยไม่ได้มองเรื่องการจัดการภายในองค์กร หรือพื้นที่ของตนเอง
๒. ตะเคียนเภามีกลุ่มเด็กที่ช่วยกันอนุรักษ์คลอง – มีโครงการลอกคลอง ตลอดทั้งลำน้ำ
๓. โครงการส่วนใหญ่หยุดเมื่อโครงการเสร็จ ขาดการติดตามผลอย่างต่อเนื่อง
๔. แผนแม่บทฉบับเดิมขาดการพัฒนาองค์ความรู้ ตัวชี้วัด ควรเพิ่มกระบวนการที่ทำให้เห็นความชัดเจน

ข้อเสนอแนะ

๑. ปัญหาขยะ – ควรปรับเปลี่ยนมุมมอง ให้มีวินัยในการลดปริมาณการผลิตขยะ (เปลี่ยนวิถีชีวิต)
๒. ควรมีการปรับนโยบายให้มีการเชื่อมประสานระหว่าง หน่วยงานของรัฐกับอปท.
๓. ให้มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างชัดเจน
๔. ควรให้การศึกษารื่องแผนให้เข้าใจทั้งพื้นที่
๕. อปท.ควรเก็บผักตบชวาออกจากคลอง เพื่อลดการตาย+เน่าเหม็น และทำให้น้ำไหลเวียนได้ตลอดทั้งสาย
๖. ขวดแก้วบรรจุภัณฑ์ เห็นควรให้มีการเก็บภาษีสำหรับค่าขวด เพื่อจะได้ รวมเป็นค่ากำจัด หากขยะมีราคาก็จะลดปริมาณการทิ้ง
๗. ระบบบำบัดน้ำเสียแบบ Cluster (มีประเด็นเรื่องคุณภาพ+และปริมาณ จะถึงกับจุดที่ควรต้องมีระบบบำบัดน้ำเสียเป็นของตัวเองหรือไม่)
๘. ควรมีการใช้น้ำแบบบูรณาการ ใช้น้ำทิ้งที่ผ่านการบำบัด สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ เพื่อลดการใช้น้ำในส่วนของภาคเกษตร
๙. ควรมีงานวิจัยที่เน้นเรื่องการนำขยะและของเสียอันตรายกลับมาใช้ใหม่ (เช่น วิเคราะห์ เรื่องโลหะหนัก)
๑๐. เรื่องขยะยังเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องจัดการ เรื่องการป้องกัน สำคัญกว่า การแก้ไข
๑๑. เรื่องเครือข่ายเสนอให้ทุกโซนมีการฟื้นฟูตลอดทั้งลำคลอง
๑๒. ควรมีการพูดคุยกันระหว่างชุมชนกับอุตสาหกรรม
๑๓. ท้องถิ่น อปท. ภาควิชาการ และหน่วยงานของรัฐต้องร่วมมือ กำกับดูแล ศึกษาวิจัย บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ
๑๔. ควรมีการสร้างแรงจูงใจ สำหรับผู้ประกอบการในการจัดการมลพิษ
๑๕. แผนแม่บท ควรระบุให้ชัดเจน เพื่อที่หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง สามารถนำไปปฏิบัติได้
๑๖. ควรมีการจัดการตั้งแต่ต้นน้ำ เน้นเรื่องรูปธรรมที่ชัดเจน ให้เกิดการนำไปปฏิบัติได้อย่างทั่วถึง

ข) ประเด็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

ที่ประชุมไม่ได้มีการเสนอเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ชนเมือง เนื่องจากเห็นว่ามียกลไกอื่นที่จะขับเคลื่อนในการดูแลสิ่งแวดล้อมอยู่แล้ว

๒.๔.๒ ภาพบรรยากาศการประชุม

ผู้เข้าประชุมร่วมแสดงความคิดเห็น

๒.๔.๓ รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

ที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น			
๑.	นายอาภรณ์ บุรณพิชัย	ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งตำเสา	องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งตำเสา
๒.	นางฮาสนะห์ แวนิ	ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ธุรการ	องค์การบริหารส่วนตำบลปาดังเบซาร์
๓.	นางสาวสุธิดา พงษ์ประยูร	รองปลัดเทศบาล	เทศบาลตำบลคูเต่า
๔.	นางสาวจรัญญา เสลา	นักวิชาการสุขาภิบาล	เทศบาลเมืองคองหงส์
๕.	นายอนนท์ แก้วขาว		
๖.	นายสุรพล บัวแก้ว	ผู้อำนวยการกองช่าง	เทศบาลเมืองพัทลุง
๗.	นายโกวิทย์ รัตนโชเต	ประธานสภา	องค์การบริหารส่วนตำบลฉลุง
ตัวแทนประชาชน			
๘.	พระครูปลัดสมพร	ที่ปรึกษาเครือข่ายรักษ์คลองอู่ตะเภา	วัดคลองแห
๙.	คุณเกริกชัย ส่องเจริญกุล	ผู้ประสานงาน	เครือข่ายรักษ์คลองอู่ตะเภา
๑๐.	คุณสุปรีชา ชลสาคร	ที่ปรึกษา	บริษัทเซฟสกิน ประเทศไทย
๑๑.	คุณรัตนา เส็งสุข	อาจารย์	โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย ๒
๑๒.	คุณเบญจมาศ นาคหลง	อาจารย์	โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย ๒
๑๓.	คุณอดิศักดิ์ อุไรกุล	หัวหน้าแผนกมวลชนสัมพันธ์	บริษัทพานελพลัส จำกัด
๑๔.	นางสาวสาวิณา วรรณพงศ์	เยาวชน	ต้นกล้าเพื่อการอนุรักษ์คลองอู่ตะเภา
๑๕.	นายธเนศ ใจชะอุ่ม	เยาวชน	ต้นกล้าเพื่อการอนุรักษ์คลองอู่ตะเภา
๑๖.	นายอนวัติ เหมโก	เยาวชน	ต้นกล้าเพื่อการอนุรักษ์คลองอู่ตะเภา
๑๗.	นางสาวนพรัตน์ จินนาคุณ	ข่าวโพกัส	หนังสือพิมพ์โพกัส
๑๘.	นางสาวเกศรินทร์ หมะหิม	เจ้าหน้าที่	บริษัทเซฟสกิน ประเทศไทย
๑๙.	นายประทุม กาญจนสุวรรณ	ปราชญ์ชาวบ้าน	
๒๐.	นางสาวกาญจณี ทิพย์มณเฑียร	ผู้สื่อข่าว	หนังสือพิมพ์ไทยธุรกิจ ภาคใต้

ที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
๒๑.	นางสาวศิริพร แก้วตราชูติ	ผู้สื่อข่าว	หนังสือพิมพ์ไทยธุรกิจ ภาคใต้
๒๒.	ดาบตำรวจนิคม ทองมณี	ที่ปรึกษาเครือข่ายรักษ์คลองอู่ตะเภา	สจ.อบจ.สงขลา
๒๓.	นายเกมส์ดีชัย ศรีพรหม	เยาวชน	ต้นกล้าเพื่อการอนุรักษ์คลองอู่ตะเภา
๒๔.	คุณวรรณฤดี หวันแข็ง	ผู้ช่วยนักวิจัย	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
คณะกรรมการสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์			
๑.	ผศ.ดร.โรจน์จรรย์ ด่านสวัสดิ์	อาจารย์ คณะผู้ศึกษา	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๒.	รศ.ดร.دنุพล ต้นนโยภาส	อาจารย์ คณะผู้ศึกษา	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๓.	ผศ.ดร.พนาลี ชีวกิตาการ	อาจารย์ คณะผู้ศึกษา	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๔.	ผศ.ดร.ปาริชาติ วิสุทธิสมาจาร	อาจารย์ คณะผู้ศึกษา	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๕.	ดร.อุมาพร มุณีแนม	อาจารย์ คณะผู้ศึกษา	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๖.	นายอรุณ คงหนู	อาจารย์ คณะผู้ศึกษา	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๗.	คุณนฤทธิ ดวงสุวรรณ	คณะผู้ศึกษา	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๘.	นางเบญจวรรณ ธีระกุล	คณะผู้ศึกษา	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๙.	นางจิตนพา วุ่นบัว	คณะผู้ศึกษา	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๑๐.	นางสาวปานไพลิน บุร์ชาลี	คณะผู้ศึกษา	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๑๑.	นางสาวสุไบตะ ยีบอสู	คณะผู้ศึกษา	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๑๒.	นางสาวฮัสวานี เล็มกะเต็ม	คณะผู้ศึกษา	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๑๓.	นางสาวสุธาวัลย์ เสถียรวิริยะ	คณะผู้ศึกษา	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๑๔.	คุณอภัย จันทชูโต	คณะผู้ศึกษา	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

สรุปการจัดประชุมกลุ่มย่อยครั้งที่ ๒ ในพื้นที่ชุ่มน้ำทะเลน้อย

การประชุมครั้งนี้เป็นการประชุมกลุ่มย่อย (Focus group) ครั้งที่ ๒ เพื่อเสนอแนะแนวเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ที่เหมาะสมของกลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา โดยอาศัยกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน และเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการดังกล่าวให้กับประชาชนในพื้นที่ ทางคณะทำงานได้ดำเนินการจัดการประชุมกลุ่มย่อยครั้งที่ ๒ ในพื้นที่เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อยจำนวน ๔ ครั้ง ได้แก่

๑. วันที่ ๒๑ เดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ประชุม ณ สถานีควบคุมไฟป่าลุ่มน้ำปากพนัง ตำบลเคร็ง อำเภอลำปลายสมันต์ จังหวัดนครศรีธรรมราช
๒. วันที่ ๒๒ เดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ประชุม ณ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย ตำบลทะเลน้อย อำเภอกวนขนุน จังหวัดพัทลุง
๓. วันที่ ๑๖ เดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ประชุม ณ ที่ว่าการอำเภอลำปลายสมันต์ จังหวัดนครศรีธรรมราช
๔. วันที่ ๒๙ เดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ประชุม ณ โรงเรียนหนองหาดประชาสรรค์ ตำบลหนองหาด อำเภอลำปลายสมันต์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

๑. วัตถุประสงค์ของการประชุม

เพื่อกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วม เกี่ยวกับแนวคิดการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา พร้อมทั้งระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์และประเด็นปัญหาของพื้นที่ และแนวทางการป้องกันดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒. สรุปการประชุม

๒.๑ วันที่ ๒๑ เดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ประชุม ณ สถานีควบคุมไฟป่าลุ่มน้ำปากพนัง ตำบลเคร็ง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

ประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนในพื้นที่ จำนวนรวม ๒๗ คน ดังรายชื่อแนบท้าย

๒.๑.๑ สรุปความคิดเห็น

โดยทางที่ประชุมได้ให้ความรู้เกี่ยวกับการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครอง โดยกล่าวว่าพื้นที่คุ้มครอง หมายถึง เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมเป็นพื้นที่อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่กำหนดขึ้นตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยเป็นกลไกทางกฎหมายที่สามารถนำมาเป็นเครื่องมือในการยับยั้งการดำเนินการหรือส่งเสริมการดำเนินการใดๆ อันเป็นการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง ซึ่งเจตนารมณ์ของพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมเพื่อป้องกัน สงวน บำรุง รักษา และคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้อยู่ได้อย่างสมดุลตามระบบนิเวศ เพื่อใช้แก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ทวีความรุนแรงจนบางพื้นที่อยู่ในระดับเข้าขั้นภาวะวิกฤต เพื่อควบคุมการใช้ทรัพยากรให้ถูกต้องคุ้มค่าและคุ้มค่าประโยชน์มากที่สุด/ใช้ได้อย่างยาวนาน และเพื่อเป็นมาตรการเสริมให้กฎหมายอื่นๆ ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำหรับเกณฑ์ในการคัดเลือกพื้นที่ในลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาที่เข้าข่ายเป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม มาจากการพิจารณาด้านคุณค่า/ความสำคัญ และสภาพปัญหาของพื้นที่ ตามหลักเกณฑ์ในมาตรา ๔๓ และ ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยแยกพิจารณาเป็นคุณค่าและความสำคัญของพื้นที่ ปัญหาในพื้นที่ที่มีแนวโน้มเข้าสู่ภาวะวิกฤต และปัจจัยสนับสนุนจากชุมชนและองค์กรที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้เนื่องจากในการศึกษาเพื่อกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาในครั้งนี้ ได้ให้ความสำคัญกับกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนเป็นสำคัญ

โดยพื้นที่ที่เข้าข่ายตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมประกอบด้วยพื้นที่ ๒ ลักษณะ ดังนี้

๑. ตามมาตรา ๔๓ ในกรณีที่น่าจะปรากฏว่าพื้นที่ใดมีลักษณะเป็นพื้นที่ต้นน้ำลำธารหรือมีระบบนิเวศตามธรรมชาติที่แตกต่างจากพื้นที่อื่นโดยทั่วไป หรือมีระบบนิเวศตามธรรมชาติที่อาจถูกทำลายหรืออาจได้รับผลกระทบกระเทือนจากกิจกรรมต่างๆ ของมนุษย์ได้โดยง่าย หรือเป็นพื้นที่ที่มีคุณค่าทางธรรมชาติหรือศิลปกรรมอันควรแก่การอนุรักษ์ และพื้นที่นั้นยังมิได้ถูกประกาศกำหนดให้เป็นเขตอนุรักษ์ให้รัฐมนตรีโดยคำ แนะนำของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดให้พื้นที่นั้นเป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

๒. ตามมาตรา ๔๕ ในพื้นที่ใดที่ได้มีการกำหนดให้เป็นเขตอนุรักษ์ เขตผังเมืองรวม เขตผังเมืองเฉพาะ เขตควบคุมอาคาร เขตนิคมอุตสาหกรรม ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น หรือเขตควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้ไว้แล้ว แต่ปรากฏว่ามีสภาพปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อมรุนแรงเข้าขั้นวิกฤตซึ่งจำเป็นจะต้องได้รับการแก้ไขโดยทันที และส่วนราชการที่เกี่ยวข้องไม่มีอำนาจตามกฎหมายหรือไม่สามารถที่จะทำการแก้ไข ปัญหาได้ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเสนอต่อคณะรัฐมนตรีขออนุมัติเข้าดำเนินการเพื่อใช้มาตรการ คุ้มครองอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างตาม มาตรา ๔๔ ตามความจำเป็นและเหมาะสม เพื่อควบคุมและแก้ไขปัญหาในพื้นที่นั้นได้

ทั้งนี้การกำหนดมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมให้เป็นไปตามมาตรา ๔๔ ซึ่งสามารถกำหนดมาตรการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้ได้

(๑) กำหนดการใช้ประโยชน์ในที่ดินเพื่อรักษาสภาพธรรมชาติหรือมิให้กระทบกระเทือนต่อ ระบบนิเวศตามธรรมชาติ หรือคุณค่าของสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม

(๒) ห้ามการกระทำหรือกิจกรรมใดๆ ที่อาจเป็นอันตรายหรือก่อให้เกิดผลกระทบในทางเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศของพื้นที่นั้นจากลักษณะตามธรรมชาติ หรือเกิดผลกระทบต่อคุณค่าของสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม

(๓) กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจหรือเอกชนที่จะทำการก่อสร้างหรือดำเนินการในพื้นที่นั้น ให้มีหน้าที่ต้องเสนอรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

(๔) กำหนดวิธีการจัดการโดยเฉพาะสำหรับพื้นที่นั้น รวมทั้งการกำหนดขอบเขต หน้าที่และความรับผิดชอบของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์ในการร่วมมือและประสานงานให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน เพื่อรักษาสภาพธรรมชาติหรือระบบนิเวศตามธรรมชาติหรือคุณค่าของสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมในพื้นที่นั้น

(๕) กำหนดมาตรการคุ้มครองอื่นๆ ตามที่เห็นสมควรและเหมาะสมแก่สภาพของพื้นที่นั้น

สาเหตุที่ต้องมีการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมประกาศขึ้นเพื่อ

- ป้องกันพื้นที่ที่มีลักษณะเฉพาะตามธรรมชาติหรือมีคุณค่าทางธรรมชาติศิลปกรรม (พื้นที่ต้นน้ำลำธาร พื้นที่ที่มีระบบนิเวศตามธรรมชาติที่แตกต่างจากพื้นที่อื่นโดยทั่วไป พื้นที่ที่มีระบบนิเวศตามธรรมชาติที่อาจถูกทำลายหรืออาจได้รับผลกระทบจากกิจกรรมต่างๆ ของมนุษย์ได้โดยง่าย พื้นที่ที่มีคุณค่าทางธรรมชาติหรือศิลปกรรมอันควรแก่การอนุรักษ์) ที่ยังไม่มีกฎหมายในเรื่องของการอนุรักษ์เข้ามาคุ้มครองดูแลพื้นที่จากการถูกทำลายหรือได้รับผลกระทบจากการกระทำของมนุษย์
- ควบคุมและแก้ไขปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่รุนแรงเข้าขั้นวิกฤตในพื้นที่ที่มีกฎหมายต่างๆ ควบคุมอยู่แล้วให้กลับคืนสู่สภาพเดิมภายในกำหนดระยะเวลา
- ควบคุมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ถูกต้องสอดคล้องกับสภาพของพื้นที่และคุ้มครองประโยชน์มากที่สุด

ประโยชน์จากการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

- ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์และคุ้มครองให้ดำรงอยู่ได้อย่างสมดุลตามระบบนิเวศธรรมชาติ
- ปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่รุนแรงเข้าขั้นวิกฤตในพื้นที่ได้รับการแก้ไขและควบคุมตลอดจนสภาพความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ได้รับการฟื้นฟู

- ประชาชนมีส่วนร่วมในการสงวน บำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ของตน โดยการประสานและร่วมมือในการป้องกันดูแลรักษา และแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

บทกำหนดโทษ

ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ในส่วนที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ได้แก่

- มาตรา ๙๙ ผู้ใดบุกรุกหรือครอบครองที่ดินของรัฐโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือเข้าไปกระทำด้วยประการใดๆ อันเป็นการทำลายทำให้สูญหายหรือเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติหรือศิลปกรรมอันควรแก่การอนุรักษ์ หรือก่อให้เกิดมลพิษอันมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่กำหนดตามมาตรา ๔๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
- มาตรา ๑๐๐ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๔๔ หรือตามประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๔๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

อุปสรรค

- มาตรการบางส่วนอาจกระทบสิทธิของประชาชน ในการประกอบกิจการ และการใช้ทรัพยากร
- อปท./หน่วยงาน อาจมีภารกิจเพิ่มขึ้นในการปฏิบัติตามมาตรการ

นอกจากนี้ได้ร่วมกันนำเสนอและชี้แจงรายละเอียดในการดำเนินงานโครงการ โดยได้มีการเกริ่นนำในส่วนของที่มาของโครงการ วัตถุประสงค์ของการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางในการกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และการกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการกำหนดเป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ชุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาแก่ผู้เข้าร่วมประชุม จากนั้นจึงเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุมแสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะได้อย่างอิสระ

๑) ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสถานการณ์และคุณค่าความสำคัญของพื้นที่เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย

พื้นที่ชุ่มน้ำทะเลน้อย เป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางระบบนิเวศธรรมชาติ ซึ่งมีพื้นที่เป็นบึงน้ำจืดซึ่งประชาชนโดยทั่วไปเรียกว่าทะเลน้อย ซึ่งพื้นที่ทะเลน้อยนี้มีความสำคัญต่อประชาชนในพื้นที่มากมายหลายอย่าง เช่น พื้นที่ทะเลน้อยมีคุณค่าทางด้านเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของนกน้ำนานาชนิด เป็นแหล่งที่อยู่ของสัตว์น้ำหลายชนิด รวมทั้งเป็นแหล่งอนุบาลสัตว์น้ำ เป็นแหล่งทำมาหากินของชุมชนในพื้นที่ โดยที่ประชาชนในพื้นที่มีการทำอาชีพประมงกันเกือบทุกครัวเรือน เป็น

แหล่งศึกษาค้นคว้าให้กับสถาบันการศึกษาต่างๆ และเป็นแหล่งความรู้ให้กับนักเรียน นักศึกษา ฯลฯ รวมทั้งใช้เป็นพื้นที่เลี้ยงสัตว์ เช่น วัว ควาย ซึ่งประชาชนในพื้นที่จะปล่อยให้หากินในพื้นที่ป่าพรุ

๒) ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับประเด็นปัญหาของพื้นที่และแนวทางการป้องกันดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ที่ประชุมมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับประเด็นปัญหาของพื้นที่ และแนวทางการป้องกันดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของพื้นที่เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อยในปัจจุบัน ดังนี้

สภาพปัญหาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่

ปัญหา	สถานที่	สาเหตุของปัญหา	การแก้ปัญหา
กรรมสิทธิ์ที่ดินทำกิน	ตำบลเคร็ง	ยังไม่มีมีการแบ่งพื้นที่ให้ประชาชนในพื้นที่ได้มีพื้นที่ทำกินที่เด่นชัดทำให้ประชาชนไม่สามารถเข้าไปทำประโยชน์ในพื้นที่ได้อย่างเต็มที่	พิสูจน์เอกสารสิทธิ์ที่ดินทำกินให้กับประชาชนในพื้นที่
พื้นที่ป่าพรุถูกไฟไหม้	ตำบลเคร็ง	การลักลอบเผาพื้นที่ป่าพรุของผู้มีผลประโยชน์ (นายทุน) เกิดจากธรรมชาติ	หน่วยงานรับผิดชอบได้มีการจัดเจ้าหน้าที่เข้าไปควบคุมไฟในพื้นที่ป่าพรุ
การตั้งเขื่อนของทะเลสาบ	ตำบลเคร็ง	ไม่มีการขุดลอกคลอง	ขุดลอกคลอง

๒.๑.๒ บรรยายภาคการประชุม

๒.๑.๓ รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

ที่	ชื่อ สกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
๑.	รศ.ดร.ประวิทย์ โตวัฒน์	ผู้อำนวยการ	สถาบันทรัพยากรทะเลและชายฝั่ง
๒.	นายวีรนิต ฐานสุพร	หัวหน้ากลุ่มงานสิ่งแวดล้อมในพื้นที่เฉพาะ	สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓.	นายประชา พุ่มนุ่น	ประชาชน	ต.บ้านขาว อ.ระโนด จ.สงขลา
๔.	นางสุพิศ ทองกล้วย	ประชาชน	ต.เคร็ง อ.ชะอวด จ.นครศรีฯ
๕.	นายถวิลย์ สุขสวัสดิ์	ประชาชน	ต.เคร็ง อ.ชะอวด จ.นครศรีฯ
๖.	นายวีรวัฒน์ ทองกลับ	ประชาชน	ต.เคร็ง อ.ชะอวด จ.นครศรีฯ
๗.	นายประมุข ชูเรืองสุข	ประชาชน	ต.เคร็ง อ.ชะอวด จ.นครศรีฯ
๘.	สมพงศ์ นุ่นสิงห์	ประชาชน	ต.เคร็ง อ.ชะอวด จ.นครศรีฯ
๙.	วัชรินทร์ ภิรมรักษ์	ประชาชน	ต.เคร็ง อ.ชะอวด จ.นครศรีฯ
๑๐.	นางสาววรรณิณี ศรีพิทักษ์	ประชาชน	ต.เคร็ง อ.ชะอวด จ.นครศรีฯ

ที่	ชื่อ สกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
๑๑.	นางสาววาสนา ผิวขาว	ประชาชน	ต.เคิ่ง อ.ชะอวด จ.นครศรีฯ
๑๒.	นายเกษม คล้ายตะพงศ์	ประชาชน	ต.เคิ่ง อ.ชะอวด จ.นครศรีฯ
๑๓.	นายวิริยะ แก้วผา	ประชาชน	ต.เคิ่ง อ.ชะอวด จ.นครศรีฯ
๑๔.	นายเกษม เอียดสุข	ประชาชน	ต.เคิ่ง อ.ชะอวด จ.นครศรีฯ
๑๕.	นายบุภาศีล ทองแก้ว	ประชาชน	ต.เคิ่ง อ.ชะอวด จ.นครศรีฯ
๑๖.	นายสุทัศน์ สงขาว	ประชาชน (ผู้ใหญ่บ้าน)	ต.เคิ่ง อ.ชะอวด จ.นครศรีฯ
๑๗.	นายธรรมรงค์ ทองมา	ประชาชน (ผู้ใหญ่บ้าน)	ต.เคิ่ง อ.ชะอวด จ.นครศรีฯ
๑๘.	จ.ท.โกเมศน์ ทองบุญ	ประชาชน	ต.เคิ่ง อ.ชะอวด จ.นครศรีฯ
๑๙.	นางสาวมลิวลัย์ สุขทอง	ประชาชน	ต.เคิ่ง อ.ชะอวด จ.นครศรีฯ
๒๐.	นายติน เสนนวล	ประชาชน	ต.เคิ่ง อ.ชะอวด จ.นครศรีฯ
๒๑.	นางสุนันท์ หลักทรัพย์	ประชาชน	ต.เคิ่ง อ.ชะอวด จ.นครศรีฯ
๒๒.	นายบัญญัติ พรทพิทักษ์	ประชาชน	ต.เคิ่ง อ.ชะอวด จ.นครศรีฯ
๒๓.	นายแสง ขวัญแก้ว	ประชาชน	ต.เคิ่ง อ.ชะอวด จ.นครศรีฯ
๒๔.	นายวิรุทธิ์ พรหมนุ้ย	ประชาชน	ต.เคิ่ง อ.ชะอวด จ.นครศรีฯ
๒๕.	นายสุธรรม อินทรช่วย	ประชาชน	ต.เคิ่ง อ.ชะอวด จ.นครศรีฯ
๒๖.	นายเดโช อ่อนแก้ว	ประชาชน	ต.เคิ่ง อ.ชะอวด จ.นครศรีฯ
๒๗.	นายประมะภวิล แป้นด้วง	ประชาชน	ต.เคิ่ง อ.ชะอวด จ.นครศรีฯ
๒๘.	รศ.สุรเชษฐ์ ชีระมณี	คณะทำงาน	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๒๙.	นายณฤทธิ์ ดวงสุวรรณ	คณะทำงาน	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๓๐.	นางจิตนพา วุ่นบัว	คณะทำงาน	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๓๑.	นางสาวปาน ไพอิน ไพอิน	คณะทำงาน	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๓๒.	นางสาวสุไบตะ ยีบอสู	คณะทำงาน	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

๒.๒ วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ประชุม ณ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย ตำบล ทะเลน้อย อำเภอกวนขนุน จังหวัดพัทลุง

ประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ ประชาชนในพื้นที่ จำนวนรวม ๓๗ คน ดังรายชื่อแนบท้าย

๒.๒.๑ สรุปความคิดเห็น

โดยทางที่ประชุมได้ให้ความรู้เกี่ยวกับการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองโดยกล่าวว่า พื้นที่ คุ้มครอง หมายถึง เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม เป็นพื้นที่อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่กำหนดขึ้นตาม พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยเป็นกลไกทางกฎหมายที่ สามารถนำมาเป็นเครื่องมือในการยับยั้งการดำเนินการหรือส่งเสริมการดำเนินการใดๆ อันเป็นการฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง ซึ่งเจตนารมณ์ของพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมเพื่อ

ป้องกัน สงวน บำรุง รักษา และคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้อยู่ได้อย่างสมดุลตามระบบนิเวศ เพื่อใช้แก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ทวีความรุนแรงจนบางพื้นที่อยู่ในระดับเข้าขั้นภาวะวิกฤต เพื่อควบคุมการใช้ทรัพยากรให้ถูกต้อง คุ่มค่าและคุ่มประโยชน์มากที่สุด/ใช้ได้ยาวนาน และเพื่อเป็นมาตรการเสริมให้กฎหมายอื่นในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

โดยพื้นที่ที่เข้าข่ายตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมประกอบด้วยพื้นที่ ๒ ลักษณะ ดังนี้

๑. ตามมาตรา ๔๓ ในกรณีที่น่าปรากฏว่าพื้นที่ใดมีลักษณะเป็นพื้นที่ต้นน้ำลำธารหรือมีระบบนิเวศตามธรรมชาติที่แตกต่างจากพื้นที่อื่นโดยทั่วไป หรือมีระบบนิเวศตามธรรมชาติที่อาจถูกทำลายหรืออาจได้รับผลกระทบกระเทือนจากกิจกรรมต่างๆ ของมนุษย์ได้โดยง่าย หรือเป็นพื้นที่ที่มีคุณค่าทางธรรมชาติหรือศิลปกรรมอันควรแก่การอนุรักษ์ และพื้นที่นั้นยังมิได้ถูกประกาศกำหนดให้เป็นเขตอนุรักษ์ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดให้พื้นที่นั้นเป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

๒. ตามมาตรา ๔๕ ในพื้นที่ใดที่ได้มีการกำหนดให้เป็นเขตอนุรักษ์ เขตผังเมืองรวม เขตผังเมืองเฉพาะ เขตควบคุมอาคาร เขตนิคมอุตสาหกรรม ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น หรือเขตควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้ไว้แล้ว แต่ปรากฏว่ามีสภาพปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อมรุนแรงเข้าขั้นวิกฤต ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการแก้ไขโดยทันที และส่วนราชการที่เกี่ยวข้องไม่มีอำนาจตามกฎหมายหรือไม่สามารถที่จะทำการแก้ไขปัญหาได้ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเสนอต่อคณะรัฐมนตรีขออนุมัติเข้าดำเนินการเพื่อใช้มาตรการคุ้มครองอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างตามมาตรา ๔๔ ตามความจำเป็นและเหมาะสม เพื่อควบคุมและแก้ไขปัญหาในพื้นที่นั้นได้

สาเหตุที่ต้องมีการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมประกาศขึ้นเพื่อ

- ป้องกันพื้นที่ที่มีลักษณะเฉพาะตามธรรมชาติหรือมีคุณค่าทางธรรมชาติ ศิลปกรรม (พื้นที่ต้นน้ำลำธาร พื้นที่ที่มีระบบนิเวศตามธรรมชาติที่แตกต่างจากพื้นที่อื่นโดยทั่วไป พื้นที่ที่ระบบนิเวศตามธรรมชาติที่อาจถูกทำลายหรืออาจได้รับผลกระทบจากกิจกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ได้โดยง่าย พื้นที่ที่มีคุณค่าทางธรรมชาติหรือศิลปกรรมอันควรแก่การอนุรักษ์) ที่ยังไม่มีกฎหมายในเรื่องของการอนุรักษ์เข้ามาคุ้มครองดูแลพื้นที่จากการถูกทำลายหรือได้รับผลกระทบจากการกระทำของมนุษย์
- ควบคุมและแก้ไขปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่รุนแรงเข้าขั้นวิกฤตในพื้นที่ที่มีกฎหมายต่าง ๆ ควบคุมอยู่แล้วให้กลับคืนสู่สภาพเดิมภายในกำหนดระยะเวลา
- ควบคุมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ถูกต้องสอดคล้องกับสภาพของพื้นที่และคุ่มประโยชน์มากที่สุด

ประโยชน์จากการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

- ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์และคุ้มครองให้ดำรงอยู่ได้อย่างสมดุลตามระบบนิเวศธรรมชาติ

- ปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่รุนแรงเข้าขั้นวิกฤตในพื้นที่ได้รับการแก้ไขและควบคุมตลอดจนสภาพความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ได้รับการฟื้นฟู
- ประชาชนมีส่วนร่วมในการสงวน บำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ของตน โดยการประสานและร่วมมือในการป้องกันดูแลรักษา และแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

บทกำหนดโทษ

ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ในส่วนที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ได้แก่

- มาตรา ๙๙ ผู้ใดบุกรุกหรือครอบครองที่ดินของรัฐโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือเข้าไปกระทำด้วยประการใดๆ อันเป็นการทำลายทำให้สูญหายหรือเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติหรือศิลปกรรมอันควรแก่การอนุรักษ์ หรือก่อให้เกิดมลพิษอันมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่กำหนดตามมาตรา ๔๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
- มาตรา ๑๐๐ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๔๔ หรือตามประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๔๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

และร่วมกันนำเสนอและชี้แจงรายละเอียดในการดำเนินงานโครงการ โดยได้มีการเกริ่นนำในส่วนของที่มาของโครงการ วัตถุประสงค์ของการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางในการกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และการกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการกำหนดเป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา แก่ผู้เข้าร่วมประชุม จากนั้นจึงเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุมแสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะได้อย่างอิสระ

๑) ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสถานการณ์และคุณค่าความสำคัญของพื้นที่เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย

พื้นที่ชุ่มน้ำทะเลน้อย เป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางระบบนิเวศธรรมชาติ ซึ่งมีพื้นที่บึงน้ำจืดซึ่งประชาชนโดยทั่วไปเรียกว่าทะเลน้อย ซึ่งพื้นที่ทะเลน้อยนี้มีความสำคัญต่อประชาชนในพื้นที่มากมายหลายอย่างเช่น พื้นที่ทะเลน้อยมีคุณค่าทางด้านเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของนกน้ำนานาชนิด เป็นแหล่งที่อยู่ของสัตว์น้ำหลายชนิดรวมทั้งเป็นแหล่งอนุบาลสัตว์น้ำอีกด้วย เป็นแหล่งทำมาหากินของชุมชนในพื้นที่ เป็นแหล่งวัตถุดิบธรรมชาติให้ประชาชนในพื้นที่นำมาใช้ประโยชน์ เช่น การนำกระจูดมาทำเครื่องจักสานต่างๆ เป็นแหล่งศึกษาค้นคว้าให้กับสถาบันการศึกษาต่างๆ และเป็นแหล่งความรู้ให้กับนักเรียน นักศึกษา ฯลฯ

๒) ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับประเด็นปัญหาของพื้นที่และแนวทางการป้องกันดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ที่ประชุมมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับประเด็นปัญหาของพื้นที่และแนวทางการป้องกันดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของพื้นที่เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อยในปัจจุบัน ดังนี้

สภาพปัญหาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่

ปัญหา	สถานที่	สาเหตุของปัญหา	การแก้ปัญหา
การกัดเซาะชายฝั่ง	ลำคลองรอบทะเลน้อย	- น้ำท่วม - คลื่นซัด กัดเซาะตลิ่ง	- ทางงบประมาณในการดูแล (ไม่มีงบประมาณ) - ปลุกไม้กันแนวคลื่น(ลำพู) - ทำแนวกันคลื่น
การตื่นเงินของทะเลสาบ	ในทะเลน้อย	- ไม่มีวิธีการป้องกันและรักษา - การทับถมของซากวัชพืช - ตะกอนจากภาวะน้ำหลาก	- ควรมีหน่วยงานเข้ามาช่วยกำจัดวัชพืชหรือพัฒนาอื่นๆ - ขุดลอกแหล่งน้ำ คูคลอง
การรุกรานพื้นที่	พื้นที่ป่าพรุ	- ไม่มีอาณาเขตแน่นอน - นายทุนต้องการปลูกปาล์ม - ชาวบ้านในพื้นที่ไม่มีที่ดินทำกิน	- จัดทำแนวเขตให้แน่นอน - ยับยั้งการปลูกปาล์มของนายทุน - จัดสรรที่ทำกินให้ชาวบ้านในพื้นที่
	ตำบลเคื่องหัวป่าเขียว	- ต้องการที่ดิน(ปลูกปาล์ม น้ำมัน) - ไฟป่า	- จัดการตามกฎหมายอย่างเด็ดขาด - ทำแนวกันไฟป่า
	คลองบ้านกลาง	- มีชาวบ้านเข้ามาหากินอยู่ก่อนแล้ว	- ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด
	ที่สาธารณประโยชน์ทุ่งสระ หมู่ ๕ และหมู่ ๔ ตำบลควนชะลิก อ่างน้ำทุ่งทับใน	- ใช้ปลูกปาล์ม	- บังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด
	หมู่ ๕ บ้านควนทะเลมอง	- ประชาชนบุกรุกพื้นที่	- เพิกถอน - ปักแนวเขต - ตรวจสอบเอกสารสิทธิ์
การทำประมง	พื้นที่ป่าพรุ	- จับปลาแบบผิดวิธี(ใช้ไฟฟ้าช็อต) - ปลาตายหมด	- อบรมให้ความรู้ บอกถึงความเสียหายที่จะเกิดขึ้น - แบ่งพื้นที่และเส้นทางระบบ

ปัญหา	สถานที่	สาเหตุของปัญหา	การแก้ปัญหา
			น้ำ และขยายพื้นที่ - ควรมีน้ำขังตลอดปีอย่างน้อย ๖๐ ซม.
	ตำบลควนชะลิก	-คูคลองตื้นเขิน และราษฎร ใช้สารเคมีปล่อยทิ้งคูคลอง	-ขุดลอกคูคลอง ปล่อยพันธุ์ ปลา
ปริมาณสัตว์น้ำ ลดลง	ทะเลน้อย	-น้ำในทะเลน้อยเกิดการเน่า เสีย และมีการสะสมของ ขยะในทะเลน้อยอีกด้วย	-สร้างระบบบำบัดน้ำเสียใน ชุมชน -สร้างความรู้ความเข้าใจกับ ประชาชนในพื้นที่ให้นำน้ำที่ ยอมกระจุดเสร็จแล้วไปทิ้งใน ที่บำบัดน้ำเสียที่ทางราชการ ได้จัดตั้งไว้
น้ำเสียและขยะ มูลฝอย	ริมฝั่งทะเลน้อย	- ชาวบ้านปล่อยน้ำเสียจาก บ้านเรือน - น้ำเสียจากการยอมสี กระจุด - น้ำเสียจากฟาร์มสุกร - การทิ้งขยะไม่เป็นที่เป็น ทางของนักท่องเที่ยวที่มา เที่ยวในทะเลน้อย - การเน่าเสียของวัชพืช และสาหร่ายในทะเลน้อย	- ควรมีบ่อบำบัดขนาดใหญ่ใน หมู่บ้าน - ควรมีมาตรการที่เข้มงวด มากขึ้นเพื่อให้นักท่องเที่ยวมี ความรับผิดชอบต่อ สิ่งแวดล้อมมากขึ้น - รณรงค์ให้ทุกคนในพื้นที่ รวมทั้งนักท่องเที่ยวทำการคัด แยกขยะก่อนที่จะทิ้ง
	ทางเรือกลาง หมู่บ้านคลองใหญ่ (คลองปากประ)	- เศษซากอินทรีย์จาก อาคารบ้านเรือน สารเคมี จากแหล่งเกษตรกรรม น้ำ เสียจากครัว เรือ	- หาแนวทางบำบัดน้ำ เสียก่อนปล่อยลงสู่แหล่งน้ำ - สร้างความตระหนักถึง ผลกระทบที่จะกลับมาสู่คนใน ชุมชน
	ตำบลควนชะลิก	- ราษฎรปล่อยสารเคมีจาก การทำไร่นาไหลสู่ลำคลอง	- สร้างบ่อบำบัดน้ำเสียจาก ชุมชนก่อนปล่อยลงสู่แหล่งน้ำ ลำคลอง
ทรัพยากรในพื้นที่ เสื่อมโทรมลง	ทะเลน้อย	- ความเป็นเจ้าของของ พื้นที่เปลี่ยนแปลงไปทำให้ คนในพื้นที่ขาดจิตสำนึกใน	- สร้างจิตสำนึกในการจัดการ ทรัพยากรในพื้นที่ให้คงอยู่ ต่อไปนานๆ

สรุปการจัดประชุมกลุ่มย่อยครั้งที่ ๒ ในพื้นที่ชุ่มน้ำทะเลน้อย -----

ปัญหา	สถานที่	สาเหตุของปัญหา	การแก้ปัญหา
		การจัด การทรัพยากร	- หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทำการฟื้นฟูทรัพยากรในพื้นที่ให้มีสภาพที่สมบูรณ์ขึ้น
น้ำอุปโภคบริโภค	ทะเลน้อย	- ปริมาณน้ำไม่เพียงพอในฤดูแล้ง	- มีการบริหารจัดการน้ำให้เพียงพอกับความต้องการของชุมชน

๒.๒.๒ ภาพบรรยากาศการประชุม

๒.๒.๓ รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

ที่	ชื่อ สกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
๑.	นายศักดิ์ดา รามจันทร์	ประมงอำเภอ	สำนักงานประมงอำเภอควนขนุน
๒.	นายอดิเรก กาฬสิงห์	เจ้าพนักงานประมง	สำนักงานประมงอำเภอควนขนุน
๓.	นายอุดม แก้วตุ่น	เจ้าพนักงานป่าไม้ชำนาญงาน	สถานีพัฒนาและส่งเสริมการอนุรักษ์สัตว์ทะเลน้อย

ที่	ชื่อ สกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
๔.	นางสุจิตรา เศรษฐเชื้อ	พนักงานจ้างเหมา	สถานีพัฒนาและส่งเสริมการอนุรักษ์สัตว์ทะเลน้อย
๕.	นายประวิทย์ สังข์จันทร์	พนักงานราชการ	สวนพฤกษศาสตร์พัทลุง
๖.	นายสมนึก ชูรัตน์	พนักงานราชการ	สวนพฤกษศาสตร์พัทลุง
๗.	นางสนทญา ผุดผ่อง	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมปฏิบัติการ	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพัทลุง
๘.	นางพจนานถ วิจิตรารุช	คณะทำงานยุทธศาสตร์จังหวัด ภาคประชาชน	ศูนย์ประสานงานภาคประชาชนจังหวัดพัทลุง
๙.	นายเลิศศักดิ์ จันทร์น้อย	หัวหน้าสถานีอนามัย	สถานีอนามัยตำบลทะเลน้อย
๑๐.	นายสมชาย สุวรรณชาติ	หัวหน้าเขตห้ามล่าฯ	เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย
๑๑.	นายพนม คงมี	รองนายกเทศมนตรี	เทศบาลตำบลทะเลน้อย
๑๒.	นางสาวศविดา โสภณรัตน์	เจ้าพนักงานส่งเสริมการท่องเที่ยว	เทศบาลตำบลนางตุง
๑๓.	นายวิสัย แก้วจันทร์	นายก	องค์การบริหารส่วนตำบลควนชะลิก
๑๔.	นายสุขสันต์ ใจดวง	รองนายก	องค์การบริหารส่วนตำบลนางหลง
๑๕.	นายประจิม กลับแก้ว	อาจารย์	โรงเรียนวัดทะเลน้อย
๑๖.	นายสมบูรณ์ อรุณรัตน์	กำนันตำบลทะเลน้อย	ต.ทะเลน้อย อ.ควนขนุน จ.พัทลุง
๑๗.	นายอัมพร ทอดเมือง	กำนันตำบลนางตุง	ต.นางตุง อ.ควนขนุน จ.พัทลุง
๑๘.	นายไพบุลย์ พูลเอียด	ประชาชน (ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ม.๓)	ต.นางตุง อ.ควนขนุน จ.พัทลุง
๑๙.	นางนัตตา ไชร์รักษ์	ประชาชน(ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ม.๑)	ต.นางตุง อ.ควนขนุน จ.พัทลุง
๒๐.	นางไชยา ชูทอง	ประชาชน(ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ม.๔)	ต.ทะเลน้อย อ.ควนขนุน จ.พัทลุง
๒๑.	นายเลิศ เสือออม	ประชาชน(ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ม.๗)	ต.ทะเลน้อย อ.ควนขนุน จ.พัทลุง
๒๒.	นายประ จำอินท	ประชาชน(ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ม.๑๐)	ต.ทะเลน้อย อ.ควนขนุน จ.พัทลุง
๒๓.	นายอุดม หมื่นหนู	ประชาชน	ต.นางตุง อ.ควนขนุน จ.พัทลุง

ที่	ชื่อ สกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
๒๔.	นายภาจ ดิษฐาอภิชัย	ประชาชน	ต.ทะเลน้อย อ.ควนขนุน จ.พัทลุง
๒๕.	นายวิเชียร แก้วบุญส่ง	ประชาชน	ต.พนางตุง อ.ควนขนุน จ.พัทลุง
๒๖.	นายเสริม เสงี่ยม	ประชาชน	ต.ควนชะลิก อ.หัวไทร จ.นครศรีฯ
๒๗.	นายวิโรจน์ ทองพูน	ประชาชน	ต.พนางตุง อ.ควนขนุน จ.พัทลุง
๒๘.	นายเทวรุจน์ อินสมภัก ชร	ประชาชน	ต.พนางตุง อ.ควนขนุน จ.พัทลุง
๒๙.	นายศิริหงส์ วาสนา	ประชาชน	ต.พนางตุง อ.ควนขนุน จ.พัทลุง
๓๐.	นายสมมาตร นุ่นคง	ประชาชน	ต.พนางตุง อ.ควนขนุน จ.พัทลุง
๓๑.	นายมนูธรรม รักษารอด	ประชาชน	ต.พนางตุง อ.ควนขนุน จ.พัทลุง
๓๒.	นางสุคนธ์ หลักทรัพย์	ประชาชน	ต.คูหาสวรรค์ อ.เมืองพัทลุง จ. พัทลุง
๓๓.	ร.ต.ต.วิฑูร หลักทรัพย์	ประชาชน	ต.คูหาสวรรค์ อ.เมืองพัทลุง จ. พัทลุง
๓๔.	นายเสียร ขวัญแก้ว	ประชาชน	ต.ควนชะลิก อ.หัวไทร จ.นครศรีฯ
๓๕.	นายแสง ขวัญแก้ว	ประชาชน	ต.ควนชะลิก อ.หัวไทร จ.นครศรีฯ
๓๖.	นายเสียร คำขุนน้อย	ประชาชน	ต.ควนชะลิก อ.หัวไทร จ.นครศรีฯ
๓๗.	นางรุ่งทิพย์ ศรีสวัสดิ์	ผู้ประกอบการ	ต.พนางตุง อ.ควนขนุน จ.พัทลุง
๓๘.	รศ.สุรเชษฐ์ ชีระมณี	คณะทำงาน	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๓๙.	ดร.อุมาพร มุณีแนม	คณะทำงาน	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๔๐.	นายนฤทธิ ดวงสุวรรณ	คณะทำงาน	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๔๑.	นางจิตนพา วุ่นบัว	คณะทำงาน	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๔๒.	นางสาวปานไพลิน บุชารลี	คณะทำงาน	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๔๓.	นางสาวสุไบตะ ยีบอสู	คณะทำงาน	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

๒.๓ วันที่ ๑๖ เดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ประชุม ณ ที่ว่าการอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

ประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนในพื้นที่ จำนวนรวม ๒๖ คน ดังรายชื่อแนบท้าย

๒.๓.๑ สรุปความคิดเห็น

โดยทางประชุมได้ให้ความรู้เกี่ยวกับการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองโดยกล่าวว่า พื้นที่คุ้มครองหมายถึง เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม เป็นพื้นที่อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่กำหนดขึ้นตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยเป็นกลไกทางกฎหมายที่

สามารถนำมาเป็นเครื่องมือในการยับยั้งการดำเนินการหรือส่งเสริมการดำเนินการใดๆ อันเป็นการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง ซึ่งเจตนาของพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมเพื่อป้องกัน สงวน บำรุง รักษา และคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้อยู่ได้อย่างสมดุลตามระบบนิเวศ เพื่อใช้แก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ทวีความรุนแรงจนบางพื้นที่อยู่ในระดับเข้าขั้นภาวะวิกฤต เพื่อควบคุมการใช้ทรัพยากรให้ถูกต้อง คุ่มค่าและคุ้มประโยชน์มากที่สุด/ใช้ได้ยาวนาน และเพื่อเป็นมาตรการเสริมให้กฎหมายอื่นในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

โดยพื้นที่ที่เข้าข่ายตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมประกอบด้วยพื้นที่ ๒ ลักษณะ ดังนี้

๑. ตามมาตรา ๔๓ ในกรณีที่ปรากฏว่าพื้นที่ใดมีลักษณะเป็นพื้นที่ต้นน้ำลำธารหรือมีระบบนิเวศตามธรรมชาติที่แตกต่างจากพื้นที่อื่นโดยทั่วไป หรือมีระบบนิเวศตามธรรมชาติที่อาจถูกทำลายหรืออาจได้รับผลกระทบกระเทือนจากกิจกรรมต่างๆ ของมนุษย์ได้โดยง่าย หรือเป็นพื้นที่ที่มีคุณค่าทางธรรมชาติหรือศิลปกรรมอันควรแก่การอนุรักษ์ และพื้นที่นั้นยังมิได้ถูกประกาศกำหนดให้เป็นเขตอนุรักษ์ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดให้พื้นที่นั้นเป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

๒. ตามมาตรา ๔๕ ในพื้นที่ใดที่ได้มีการกำหนดให้เป็นเขตอนุรักษ์ เขตผังเมืองรวม เขตผังเมืองเฉพาะ เขตควบคุมอาคาร เขตนิคมอุตสาหกรรม ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น หรือเขตควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้ไว้แล้ว แต่ปรากฏว่ามีสภาพปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อมรุนแรงเข้าขั้นวิกฤต ซึ่งจำเป็นจะต้องได้รับการแก้ไขโดยทันที และส่วนราชการที่เกี่ยวข้องไม่มีอำนาจตามกฎหมายหรือไม่สามารถที่จะทำการแก้ไขปัญหาได้ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเสนอต่อคณะรัฐมนตรีขออนุมัติเข้าดำเนินการเพื่อใช้มาตรการคุ้มครองอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างตามมาตรา ๔๔ ตามความจำเป็นและเหมาะสม เพื่อควบคุมและแก้ไขปัญหาในพื้นที่นั้นได้

สาเหตุที่ต้องมีการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ประกาศขึ้นเพื่อ

- ป้องกันพื้นที่ที่มีลักษณะเฉพาะตามธรรมชาติหรือมีคุณค่าทางธรรมชาติ ศิลปกรรม (พื้นที่ต้นน้ำลำธาร พื้นที่ที่มีระบบนิเวศตามธรรมชาติที่แตกต่างจากพื้นที่อื่น โดยทั่วไปพื้นที่ที่มีระบบนิเวศตามธรรมชาติที่อาจถูกทำลายหรืออาจได้รับผลกระทบจากกิจกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ได้โดยง่าย พื้นที่ที่มีคุณค่าทางธรรมชาติหรือศิลปกรรมอันควรแก่การอนุรักษ์) ที่ยังไม่มีกฎหมายในเรื่องของการอนุรักษ์เข้ามาคุ้มครองดูแลพื้นที่จากการถูกทำลายหรือได้รับผลกระทบจากการกระทำของมนุษย์
- ควบคุมและแก้ไขปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่รุนแรงเข้าขั้นวิกฤตในพื้นที่ที่มีกฎหมายต่าง ๆ ควบคุมอยู่แล้วให้กลับคืนสู่สภาพเดิมภายในกำหนดระยะเวลา
- ควบคุมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ถูกต้องสอดคล้องกับสภาพของพื้นที่และคุ้มประโยชน์มากที่สุด

ประโยชน์จากการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

- ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์และคุ้มครองให้ดำรงอยู่ได้อย่างสมดุลตามระบบนิเวศธรรมชาติ
- ปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่รุนแรงเข้าขั้นวิกฤตในพื้นที่ที่ได้รับการแก้ไขและควบคุมตลอดจนสภาพความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ได้รับการฟื้นฟู
- ประชาชนมีส่วนร่วมในการสงวน บำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ของตน โดยการประสานและร่วมมือในการป้องกันดูแลรักษา และแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

บทกำหนดโทษ

ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ในส่วนที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ได้แก่

- มาตรา ๙๙ ผู้ใดบุกรุกหรือครอบครองที่ดินของรัฐโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือเข้าไปกระทำได้ด้วยประการใดๆ อันเป็นการทำลายทำให้สูญหายหรือเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติหรือศิลปกรรมอันควรแก่การอนุรักษ์ หรือก่อให้เกิดมลพิษอันมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่กำหนดตามมาตรา ๔๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
- มาตรา ๑๐๐ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๔๔ หรือตามประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๔๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

และร่วมกันนำเสนอและชี้แจงรายละเอียดในการดำเนินงานโครงการ โดยได้มีการเกริ่นนำในส่วนของที่มาของโครงการ วัตถุประสงค์ของการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางในการกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และการกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการกำหนดเป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาแก่ผู้เข้าร่วมประชุม จากนั้นจึงเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุมแสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะได้อย่างอิสระ

๑) ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสถานการณ์และคุณค่าความสำคัญของพื้นที่เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย

พื้นที่ชุ่มน้ำทะเลน้อย เป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางระบบนิเวศธรรมชาติ ซึ่งมีพื้นที่บึงน้ำจืดซึ่งประชาชนโดยทั่วไปเรียกว่าทะเลน้อย ซึ่งพื้นที่ทะเลน้อยนี้มีความสำคัญต่อประชาชนในพื้นที่มากมายหลายอย่าง เช่น พื้นที่ทะเลน้อยมีคุณค่าทางด้านเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของนกน้ำนานาชนิด เป็นแหล่งที่อยู่ของสัตว์น้ำหลายชนิดรวมทั้งเป็นแหล่งอนุบาลสัตว์น้ำ เป็นแหล่งทำมาหากินของชุมชนในพื้นที่โดยที่ประชาชนในพื้นที่มีการทำอาชีพประมงกันเกือบทุกครัวเรือน ซึ่งการทำประมงในพื้นที่จะมีเครื่องมือประมงจำพวก ไซ ยอ ลัน (กระบอก) กัด เบ็ด และการชูดบ่อล่อปลา เป็นแหล่งวัตถุดิบธรรมชาติให้ประชาชนในพื้นที่นำมาใช้ประโยชน์ เช่น การนำกระจูดมาทำเครื่องจักสานต่างๆ

เป็นแหล่งศึกษาค้นคว้าให้กับสถาบันการศึกษาต่างๆ และเป็นแหล่งความรู้ให้กับนักเรียน นักศึกษา ฯลฯ รวมทั้งใช้เป็นพื้นที่เลี้ยงสัตว์ เช่น วัว ควาย ซึ่งประชาชนในพื้นที่จะปล่อยให้หากินในพื้นที่ป่าพรุ

๒) ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับประเด็นปัญหาของพื้นที่และแนวทางการป้องกันดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ที่ประชุมมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับประเด็นปัญหาของพื้นที่และแนวทางการป้องกันดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของพื้นที่เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อยในปัจจุบัน ดังนี้

สภาพปัญหาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่

ปัญหา	สถานที่	สาเหตุของปัญหา	การแก้ปัญหา
การรุกรานพื้นที่	พื้นที่ป่าพรุ ตำบลเคร็ง หัวป่าเขียว คลองบ้านกลาง	- ไม่มีอาณาเขตแน่นอน - นายทุนต้องการปลูกปาล์ม - ชาวบ้านในพื้นที่ไม่มีที่ดินทำกิน - ต้องการที่ดินทำกิน	- จัดทำแนวเขตให้แน่นอน - ยับยั้งการปลูกปาล์มของนายทุน - จัดสรรที่ทำกินให้ชาวบ้านในพื้นที่ - ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด - ให้ราชการตรวจสอบเอกสารการถือ
ไฟไหม้ป่าพรุ	พื้นที่ป่าพรุควน เคร็ง ตำบลเคร็ง	- เกิดจากการกระทำของมนุษย์ เนื่องจากประชาชนในพื้นที่มองเห็นถึงความไม่เป็นธรรม ความเป็นเจ้าของไม่มี - เกิดจากภัยธรรมชาติ	- ขุดร่องน้ำในพื้นที่ป่าพรุ เพื่อให้มีน้ำเพียงพอในเวลาที่เกิดไฟไหม้ในพื้นที่ - ตั้งทีมชาวบ้านในการรักษาป่าพรุ เพื่อให้ชาวบ้านในพื้นที่ต้องทำเรื่องก่อนที่จะทำการเผาป่า หรือเผาหญ้า

๒.๓.๒ ภาพบรรยากาศการประชุม

๒.๓.๓ รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

ที่	ชื่อ สกกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
๑	นายประมุล ภารชาตรี	ผู้ใหญ่บ้าน ม.๒	ต.เคิ่ง อ.ชะอวด จ.นครศรีฯ
๒	นายธรรมรงค์ ทองมา	ผู้ใหญ่บ้าน ม.๔	ต.เคิ่ง อ.ชะอวด จ.นครศรีฯ
๓	นายนคดล พรหมแก้ว	ผู้ใหญ่บ้าน ม.๗	ต.เคิ่ง อ.ชะอวด จ.นครศรีฯ
๔	นายเล็ก ยุกแทน	ผู้ใหญ่บ้าน ม.๗	ต.แหลม อ.หัวไทร จ.นครศรีฯ
๕	นายขัน มีจันทร์แก้ว	ผู้ใหญ่บ้าน ม.๑๐	ต.แหลม อ.หัวไทร จ.นครศรีฯ
๖	นายนิระ จันทรวิงค์	ผู้ใหญ่บ้าน ม.๘	ต.แหลม อ.หัวไทร จ.นครศรีฯ
๗	นายสุธี ทองถวิล	ผู้ใหญ่บ้าน ม.๗	ต.นางหลง อ.ชะอวด จ.นครศรีฯ
๘	นายไสว หนูด้วง	ผู้ใหญ่บ้าน ม.๖	ต.นางหลง อ.ชะอวด จ.นครศรีฯ
๙	นายโกศล ด้วงสง	ผู้ใหญ่บ้าน ม.๕	ต.นางหลง อ.ชะอวด จ.นครศรีฯ
๑๐	นายสมเด็จจ อักษรคำ	ผู้ใหญ่บ้าน ม.๔	ต.นางหลง อ.ชะอวด จ.นครศรีฯ
๑๑	นายศรศักดิ์ บั้งแตง	ผู้ใหญ่บ้าน ม.๓	ต.นางหลง อ.ชะอวด จ.นครศรีฯ
๑๒	นายอรุณ ชุมเกตุ	ผู้ใหญ่บ้าน ม.๒	ต.นางหลง อ.ชะอวด จ.นครศรีฯ

ที่	ชื่อ สกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
๑๓	นางสายสุณี มากนุ่น	ประชาชน	ต.เขาพระทอง อ.ชะอวด จ.นครศรีธรรมราช
๑๔	นางลัดดาวัลย์ กัญชนะกาญ	ประชาชน	ต.เขาพระทอง อ.ชะอวด จ.นครศรีธรรมราช
๑๕	นางสาวมยุรา ขุนพรหม	ประชาชน	ต.เขาพระทอง อ.ชะอวด จ.นครศรีธรรมราช
๑๖	นายเสถียร มากพุ่ม	ประชาชน	ต.เขาพระทอง อ.ชะอวด จ.นครศรีธรรมราช
๑๗	นางสาวปรีดา ชูดำ	ประชาชน	ต.เคร็ง อ.ชะอวด จ.นครศรีธรรมราช
๑๘	นางสูงค์ คชภักดี	ประชาชน	ต.ควนหนองหงส์ อ.ชะอวด จ.นครศรีธรรมราช
๑๙	รศ.สุรเชษฐ์ ชีระมณี	คณะทำงาน	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๒๐	นายนฤฤทธิ์ ดวงสุวรรณ	คณะทำงาน	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๒๑	นางจิตนพา วุ่นบัว	คณะทำงาน	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๒๒	นางสาวปานไพลิน บุซาร์ลี	คณะทำงาน	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๒๓	นางสาวสุไบตะ ยีบอสู	คณะทำงาน	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๒๔	นางสาวศิริพร เศรษฐพงษ์	คณะทำงาน	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

๒.๔ วันที่ ๒๙ เดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ประชุม ณ ที่โรงเรียนขอนแก่นประชา สรรค์ ตำบลขอนแก่น อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

ประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนในพื้นที่ จำนวนรวม ๑๖ คน ดังรายชื่อแนบท้าย

๒.๔.๑ สรุปความคิดเห็น

โดยทางประชุมได้ให้ความรู้เกี่ยวกับการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองโดยกล่าวว่า พื้นที่คุ้มครองหมายถึง เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม เป็นพื้นที่อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่กำหนดขึ้นตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยเป็นกลไกทางกฎหมายที่สามารถนำมาเป็นเครื่องมือในการยับยั้งการดำเนินการหรือส่งเสริมการดำเนินการใดๆ อันเป็นการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง ซึ่งเจตนารมณ์ของพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมเพื่อป้องกัน สงวน บำรุง รักษา และคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติและรวมทั้งคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้อยู่ได้อย่างสมดุลตามระบบนิเวศ เพื่อใช้แก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ทวีความรุนแรงจนบางพื้นที่อยู่ในระดับเข้าขั้นภาวะวิกฤต เพื่อควบคุมการใช้ทรัพยากรให้ถูกต้อง คุ่มค่าและคุ่มประโยชน์มากที่สุด/ใช้ได้ยาวนาน และเพื่อเป็นมาตรการเสริมให้กฎหมายอื่นในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำหรับเกณฑ์ในการคัดเลือกพื้นที่ในกลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาที่เข้าข่ายเป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม มาจากการพิจารณาด้านคุณค่า/ความสำคัญ และสภาพปัญหาของพื้นที่ ตามหลักเกณฑ์ในมาตรา ๔๓ และ ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยแยกพิจารณาเป็น คุณค่าและความสำคัญของพื้นที่ ปัญหาในพื้นที่ที่มีแนวโน้มเข้าสู่ภาวะวิกฤต และปัจจัยสนับสนุนจากชุมชนและองค์กรที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้เนื่องจากการศึกษาเพื่อกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่กลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาในครั้งนี้ ได้ให้ความสำคัญกับกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนเป็นสำคัญ

โดยพื้นที่ที่เข้าข่ายตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมประกอบด้วยพื้นที่ ๒ ลักษณะ ดังนี้

๑. ตามมาตรา ๔๓ ในกรณีที่ปรากฏว่าพื้นที่ใดมีลักษณะเป็นพื้นที่ต้นน้ำลำธารหรือมีระบบนิเวศตามธรรมชาติที่แตกต่างจากพื้นที่อื่นโดยทั่วไป หรือมีระบบนิเวศตามธรรมชาติที่อาจถูกทำลายหรืออาจได้รับผลกระทบกระเทือนจากกิจกรรมต่างๆ ของมนุษย์ได้โดยง่าย หรือเป็นพื้นที่ที่มีคุณค่าทางธรรมชาติหรือศิลปกรรมอันควรแก่การอนุรักษ์ และพื้นที่นั้นยังมิได้ถูกประกาศกำหนดให้เป็นเขตอนุรักษ์ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดให้พื้นที่นั้นเป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

๒. ตามมาตรา ๔๕ ในพื้นที่ใดที่ได้มีการกำหนดให้เป็นเขตอนุรักษ์ เขตผังเมืองรวม เขตผังเมืองเฉพาะ เขตควบคุมอาคาร เขตนิคมอุตสาหกรรม ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น หรือเขตควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้ไว้แล้ว แต่ปรากฏว่ามีสภาพปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อมรุนแรงเข้าขั้นวิกฤตซึ่งจำเป็นต้องได้รับการแก้ไขโดยทันที และส่วนราชการที่เกี่ยวข้องไม่มีอำนาจตามกฎหมายหรือไม่สามารถที่จะทำการแก้ไขปัญหา หาได้ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเสนอต่อคณะรัฐมนตรีขออนุมัติเข้าดำเนินการ เพื่อใช้มาตรการคุ้มครองอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างตามมาตรา ๔๔ ตามความจำเป็นและเหมาะสม เพื่อควบคุมและแก้ไขปัญหาในพื้นที่นั้นได้

ทั้งนี้การกำหนดมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมให้เป็นไปตามมาตรา ๔๔ ซึ่งสามารถกำหนดมาตรการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้ได้

- (๑) กำหนดการใช้ประโยชน์ในที่ดินเพื่อรักษาสภาพธรรมชาติหรือมิให้กระทบกระเทือนต่อระบบนิเวศตามธรรมชาติ หรือคุณค่าของสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม
- (๒) ห้ามการกระทำหรือกิจกรรมใดๆ ที่อาจเป็นอันตรายหรือก่อให้เกิดผลกระทบในทางเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศของพื้นที่นั้นจากลักษณะตามธรรมชาติ หรือเกิดผลกระทบต่อคุณค่าของสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม
- (๓) กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนที่จะทำการก่อสร้างหรือดำเนินการในพื้นที่นั้น ให้มีหน้าที่ต้องเสนอรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
- (๔) กำหนดวิธีจัดการโดยเฉพาะสำหรับพื้นที่นั้น รวมทั้งการกำหนดขอบเขต หน้าที่ และความรับผิดชอบของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์ในการร่วมมือและประสานงานให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน เพื่อรักษาสภาพธรรมชาติหรือระบบนิเวศตามธรรมชาติหรือคุณค่าของสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมในพื้นที่นั้น
- (๕) กำหนดมาตรการคุ้มครองอื่นๆ ตามที่เห็นสมควรและเหมาะสมแก่สภาพของพื้นที่นั้น

สาเหตุที่ต้องมีการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมประกาศขึ้นเพื่อ

- ป้องกันพื้นที่ที่มีลักษณะเฉพาะตามธรรมชาติหรือมีคุณค่าทางธรรมชาติ ศิลปกรรม (พื้นที่ต้นน้ำลำธาร พื้นที่ที่มีระบบนิเวศตามธรรมชาติที่แตกต่างจากพื้นที่อื่นโดยทั่วไป พื้นที่ที่มีระบบนิเวศตามธรรมชาติที่อาจถูกทำลายหรืออาจได้รับ

ผลกระทบจากกิจกรรมต่างๆ ของมนุษย์ได้โดยง่าย พื้นที่ที่มีคุณค่าทางธรรมชาติ หรือศิลปกรรมอันควรแก่การอนุรักษ์) ที่ยังไม่มีกฎหมายในเรื่องของการอนุรักษ์ เข้ามาคุ้มครองดูแลพื้นที่จากการถูกทำลายหรือได้รับผลกระทบจากการกระทำ ของมนุษย์

- ควบคุมและแก้ไขปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่รุนแรงเข้าขั้นวิกฤตในพื้นที่ที่มี กฎหมายต่าง ๆ ควบคุมอยู่แล้วให้กลับคืนสู่สภาพเดิมภายในกำหนดระยะเวลา
- ควบคุมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ถูกต้องสอดคล้องกับสภาพ ของพื้นที่และคุ้มครองประโยชน์มากที่สุด

ประโยชน์จากการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

- ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์และคุ้มครองให้ดำรงอยู่ได้ อย่างสมดุลตามระบบนิเวศธรรมชาติ
- ปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่รุนแรงเข้าขั้นวิกฤตในพื้นที่ได้รับการแก้ไข และ ควบคุมตลอดจนสภาพความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ได้รับการ ฟื้นฟู
- ประชาชนมีส่วนร่วมในการสงวนบำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จาก ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ของตน โดยการประสานและร่วมมือในการป้องกัน ดูแลรักษาและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

บทกำหนดโทษ

ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ในส่วนที่ เกี่ยวข้องโดยตรงกับพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ได้แก่

- มาตรา ๙๙ ผู้ใดบุกรุกหรือครอบครองที่ดินของรัฐโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือเข้าไป กระทำด้วยประการใดๆ อันเป็นการทำลายทำให้สูญหายหรือเสียหายแก่ ทรัพยากรธรรมชาติหรือศิลปกรรมอันควรแก่การอนุรักษ์ หรือก่อให้เกิดมลพิษอันมี ผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่กำหนดตาม มาตรา ๔๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ
- มาตรา ๑๐๐ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตาม มาตรา ๔๔ หรือตามประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๔๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่ เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

อุปสรรค

- มาตรการบางส่วนอาจกระทบสิทธิของประชาชน ในการประกอบกิจการ และการใช้ ทรัพยากร

- อปท./หน่วยงานอาจมีภารกิจเพิ่มขึ้นในการปฏิบัติตามมาตรการและร่วมกันนำเสนอ และชี้แจงรายละเอียดในการดำเนินงานโครงการ โดยได้มีการเกริ่นนำในส่วนของ ที่มาของโครงการ วัตถุประสงค์ของการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางในการกำหนดเขตพื้นที่ และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และการกำหนดหลักเกณฑ์ ในการพิจารณาพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการกำหนดเป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ชุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา แก่ผู้เข้าร่วมประชุม จากนั้นจึงเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุมแสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะได้อย่างอิสระ

๑) ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสถานการณ์และคุณค่าความสำคัญของพื้นที่ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย

พื้นที่เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย เป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางระบบนิเวศธรรมชาติ ซึ่งมีพื้นที่บึงน้ำจืดซึ่งประชาชนโดยทั่วไปเรียกว่าทะเลน้อย ซึ่งพื้นที่ทะเลน้อยนี้มีความสำคัญต่อประชาชนในพื้นที่มากมายหลายอย่างเช่น พื้นที่ทะเลน้อยมีคุณค่าทางด้านเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของนกน้ำนานาชนิด เป็นแหล่งที่อยู่ของสัตว์น้ำหลายชนิดรวมทั้งเป็นแหล่งอนุบาลสัตว์น้ำ เป็นแหล่งทำมาหากินของชุมชนในพื้นที่โดยที่ประชาชนในพื้นที่มีการทำอาชีพประมงกันเกือบทุกครัวเรือน ซึ่งการทำประมงในพื้นที่จะมีเครื่องมือประมงจำพวก ไช ยอ ลัน (กระบอก) กัด เบ็ด และการขุดบ่อล่อปลา เป็นแหล่งวัตถุดิบธรรมชาติให้ประชาชนในพื้นที่นำมาใช้ประโยชน์เช่นการนำกระจุมาทำเครื่องจักสาน ต่างๆ เป็นแหล่งศึกษาค้นคว้าให้กับสถาบันการศึกษาต่างๆ และเป็นแหล่งความรู้ให้กับนักเรียน นักศึกษา ฯลฯ รวมทั้งใช้เป็นพื้นที่เลี้ยงสัตว์ เช่น วัว ควาย ซึ่งประชาชนในพื้นที่จะปล่อยให้หากินในพื้นที่ป่าพรุ

๒) ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับประเด็นปัญหาของพื้นที่และแนวทางการ ป้องกันดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ที่ประชุมมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับประเด็นปัญหาของพื้นที่และแนวทางการป้องกันดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของพื้นที่เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อยในปัจจุบัน ดังนี้

สภาพปัญหาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่

ปัญหา	สถานที่	สาเหตุของปัญหา	การแก้ปัญหา
การปนเปื้อนของสารเคมี	ตำบลขนหาด	- การใช้สารเคมีปราบศัตรูพืชของประชาชนในพื้นที่ - ประชาชนในพื้นที่ขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องของวิธีการกำจัดอุปกรณ์สารเคมีที่ใช้	- ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีที่ถูกต้องในการกำจัดสารเคมี
การบุกรุกพื้นที่เขตอนุรักษ์	หมู่ ๓ ,๔ และหมู่ ๙ ตำบลขนหาด	- ขอบเขตพื้นที่อนุรักษ์ไม่ชัดเจน จึงทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างประชาชนในพื้นที่กับเจ้าหน้าที่	- ให้ราชการตรวจสอบเอกสารสิทธิ์การถือครองที่ดิน - จัดสรรที่ทำกินให้ชาวบ้านใน

ปัญหา	สถานที่	สาเหตุของปัญหา	การแก้ปัญหา
		พนักงานเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย	พื้นที่ - มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด

๒.๔.๒ ภาพบรรยากาศการประชุม

๒.๔.๓ รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง/ที่อยู่/หน่วยงาน
๑.	นายวิมล เฉียบแหลม	ต. ขอนหาด
๒.	ด.ต. สงบ พรหมสมบัติ	ต. ขอนหาด
๓.	นายบุญช่วย ชนะชัย	ต. ขอนหาด
๔.	นายชำนาญ สุขสม	รองประธาน ส.อบต.ขอนแก่น
๕.	นายสมทบ สังข์ทอง	ต. ขอนหาด

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง/ที่อยู่/หน่วยงาน
๖.	นายประนอม ดำหนูอินทร์	ประธานศูนย์การเรียนรู้
๗.	นายเรนต์ เกะทอง	หัวหน้าส่วนโยธา
๘.	นายณรงค์ จันทร์ศรี	ส.อบต.ชอดหาด
๙.	นายชื่น ทิพย์เชื้อ	ขอนแก่น
๑๐.	นายชรินทร์ เพชรทองบุญ	รองนายกแหลมไตนด
๑๑.	นายรัตน์ หมั่นสิงห์	ประธานสภา
๑๒.	นายประทีป สิงหทร	รองนายก
๑๓.	นายโสรัตน์ ยอดจันทร์	ผช.ปด.
๑๔.	นายฉลอง ชูคำ	ผช.ปด.
๑๕.	นายอุดม เกะทอง	พชร .๗
๑๖.	นางสุรีย์ สันทอง	๙๗ ม.๘ ต.ขอนแก่น

๖

สรุปการจัดประชุมกลุ่มย่อยครั้งที่ ๒ ในพื้นที่คาบสมุทรสทิงพระ

การประชุมครั้งนี้เป็นการประชุมกลุ่มย่อย (Focus group) ครั้งที่ ๒ เพื่อเสนอแนะแนวเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ที่เหมาะสมของกลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา โดยอาศัยกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน และเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการดังกล่าวให้กับประชาชนในพื้นที่ ทางคณะทำงานได้ดำเนินการจัดการประชุมกลุ่มย่อยครั้งที่ ๒ ในพื้นที่คาบสมุทรสทิงพระจำนวน ๔ ครั้ง ได้แก่

๑. วันที่ ๒๐ เดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ เวลา ๘.๓๐ - ๑๒.๐๐ น. ประชุม ณ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลสาบ (อุทยานนกน้ำคูขุด) ตำบลคูขุด อำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา
๒. วันที่ ๒๖ เดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ เวลา ๘.๓๐ - ๑๒.๐๐ น. ประชุม ณ เทศบาลตำบลระโนด อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา
๓. วันที่ ๒๖ เดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ เวลา ๑๓.๐๐-๑๖.๐๐ น. ประชุม ณ ที่ว่าการอำเภอกระแสสินธุ์ อำเภอกระแสสินธุ์ จังหวัดสงขลา
๔. วันที่ ๒๘ เดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ เวลา ๘.๓๐-๑๒.๐๐ น. ประชุม ณ สถานีพัฒนาทรัพยากรป่าชายเลนที่ ๓๘ อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา

๑. วัตถุประสงค์ของการประชุม

เพื่อกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วม เกี่ยวกับแนวคิดการประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่กลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา พร้อมทั้งระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์และประเด็นปัญหาของพื้นที่ และแนวทางการป้องกันดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒. สรุปการประชุม

๒.๑ วันอังคารที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๓ ณ ที่ว่าการอำเภอกระแสสินธุ์

อำเภอกระแสสินธุ์ จังหวัดสงขลา

ประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สื่อมวลชน และประชาชนในพื้นที่ จำนวนรวม ๓๐ คน ดังรายชื่อแนบท้าย

๒.๑.๑ สรุปความคิดเห็น

๑) คุณค่าและการใช้ประโยชน์

ผู้เข้าร่วมได้กล่าวถึงคุณค่าของพื้นที่คาบสมุทรสทิงพระไว้มากมายหลายอย่าง เช่น เป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญตั้งแต่อดีตจนถึง มีวัฒนธรรมวิถีชีวิตอันดีงาม รวมไปถึงเป็นแหล่งประกอบอาชีพทั้งด้านการเกษตร และอาชีพประมง ซึ่งทะเลสาบอุดมไปด้วยทรัพยากรทางทะเลมากมาย ทั้งกุ้ง หอย ปู และปลาที่อุดมสมบูรณ์มาก และยังมีความสวยงาม จนได้รับการยกให้เป็นหนึ่งในแหล่งท่องเที่ยวขึ้นชื่อ และมีศักยภาพสูง รวมถึงสถานที่ที่สำคัญ เช่น วัดเอกเชิงแส ซึ่งวัดมีประวัติความเป็นมาที่สำคัญกับวิถีชีวิตของคนในพื้นที่อีกด้วย ในการประกาศเขตพื้นที่คาบสมุทรสทิงพระให้เป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ซึ่งประกาศเป็นพื้นที่คุ้มครองนี้จะมีมาตรการเพื่อควบคุม ป้องกันและอนุรักษ์พื้นที่ให้สามารถใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนต่อไปได้

๒) สภาพปัญหาและแนวทางแก้ไขสิ่งแวดล้อมในพื้นที่

ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางแก้ไข
๑. น้ำ (คุณภาพน้ำเสื่อมโทรม , ปริมาณน้ำมีไม่เพียงพอ)	- น้ำเสีย สาเหตุจากน้ำทะเลหนุนทำให้สาหร่ายเน่าตายแล้วมีการทับถมเป็นเวลานาน รวมทั้งการตกตะกอนจากวัชพืชต่างๆ อีกทั้งน้ำเป็นน้ำนิ่งไม่มีการไหลเวียน - น้ำทะเลหนุนทำให้น้ำเค็ม ชาวบ้านทำนา ลดลง	- มีการขุดลอกแหล่งน้ำ - หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามาดูแลอย่างทั่วถึง ที่ผ่านมามีหน่วย งานเข้ามาดูแล เช่น การให้พันธุ์ปลา พันธุ์กุ้ง แต่เป็นการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ - มีการสร้างอ่างเก็บน้ำเพิ่มขึ้นในบริเวณป่าต้นน้ำ และการบริหารจัดการน้ำที่ไม่มีประสิทธิภาพ
๒. ที่ดิน	- การใช้ประโยชน์ที่ดินของชาวบ้าน	- มีการจำกัดสิทธิการใช้ประโยชน์ที่ดินแก่ชาวบ้าน
๓. ป่าพรุ	- พื้นที่ป่าพรุเป็นพื้นที่ครองครองของชาวบ้าน	- ชาวบ้านที่ครอบครองป่าพรุแล้วไม่ใช้ประโยชน์อยากให้รัฐบาลซื้อคืนหรือใช้วิธีใดก็ได้แล้วแต่ เพื่อเพิ่มพื้นที่ธรรมชาติและเป็นแหล่งอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมต่อไป
๔. สถานที่ท่องเที่ยว	- การขาดการจัดการที่ดีและมีประสิทธิภาพ	- เน้นการจัดการที่ดีและมีประสิทธิภาพ - มีการประชาสัมพันธ์ เช่น การใช้สื่อ

ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางแก้ไข
	- ขาดการประชาสัมพันธ์ - ไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยว เช่น ร้านอาหาร ที่พัก	ออนไลน์ - สร้างสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น ร้านอาหาร ที่พัก แต่ต้องไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม และวิถีชีวิตของชาวบ้านในพื้นที่
๕. วิถีชาวประมงเปลี่ยน	- แหล่งน้ำขาดความอุดมสมบูรณ์ ทรัพยากรทางทะเลที่มีมากมาย ทั้งกุ้ง หอย ปู และปลา ลดลง	- มีการจัดการและดูแลรักษาแหล่งน้ำ และการทำประมงที่ถูกต้องเหมาะสม
๖. การทำนากุ้งลดลง	- เนื่องจากคุณภาพน้ำไม่เหมาะสม มีตะกอน และน้ำเค็มรุกเข้ามาในพื้นที่	- มีการจัดการและดูแลรักษาแหล่งน้ำ

๓) การกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

๑. ควรให้ชาวบ้านรับทราบข้อมูลและเข้ามามีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการดำเนินงาน
๒. ควรกำหนดพื้นที่ที่มีแนวโน้มจะกลายเป็นพื้นที่เขตอุตสาหกรรมให้เป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม
๓. มาตรการที่กำหนดในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมควรได้มาจากความคิดเห็นของชุมชน
๔. การกำหนดเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ต้องกำหนดแนวเขตให้ชัดเจนและกำหนดรูปแบบการเข้าไปใช้ประโยชน์ในพื้นที่ที่ชัดเจนด้วย
๕. มีการคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติ เช่น มีการควบคุมการใช้ประโยชน์บริเวณป่าพรุ
๖. อนุรักษ์ประเพณีและวัฒนธรรมของท้องถิ่น
๗. ส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ และมีการจัดการที่เหมาะสม

๒.๑.๒ รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง/ที่อยู่/หน่วยงาน
วิทยากร		
๑.	ผศ.ดร.ปาริชาติ วิสุทธิมาจารย์	คณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ผู้เข้าร่วม		
๒.	นายเจริญ คงพรหม	สท.เทศบาลตำบลกระแสดินธุ์
๓.	นายเจริญ หนูยี่	รองนายกกระแสดินธุ์
๔.	นายอัษฎา บุญยอด	สภาองค์กรชุมชน ต.เชิงแส
๕.	นายไพรัตน์ พิทักษ์ธรรม	เลขานุการนายกทต.กระแสดินธุ์
๖.	นายพิเชษฐ์ หวานช่วย	เลขานุการสภา อบต.เกาะใหญ่
๗.	นายกั๊ว ขุนดำ	ผู้นำชุมชนตำบลเกาะใหญ่
๘.	นายประทีป ศรีสุวรรณ	รองกรรมการลุ่มน้ำเกาะใหญ่
๙.	นายไพฑูรย์ คชเสนีย์	ผู้ใหญ่บ้าน ม. ๖ ต. เกาะใหญ่
๑๐.	นางโนรี ทองมณี	ผู้นำชุมชน ต.เชิงแส
๑๑.	นางกระจาย ไชยสาลี	ผู้นำชุมชน ต.เชิงแส
๑๒.	นางยุพิน สุระบรรณ	ผู้นำชุมชน ต.เชิงแส
๑๓.	นางนงเยาว์ ทองสองสี	ผู้นำชุมชน ต.เชิงแส
๑๔.	นางปราณี วงศ์ทอง	ผู้นำชุมชน ต.เชิงแส
๑๕.	นายมานิตย์ เทพรัักษ์	เจ้าพนักงานประมงเกาะใหญ่
๑๖.	นางสาวสุรรัตน์ ตั้งเชื้อ	ต.เชิงแส
๑๗.	นางภัทรพร จามิกรวัฒนา	กรรมการกลางเกาะใหญ่
๑๘.	นางราตรี สดดวง	กรรมการหมู่บ้าน เชิงแส
๑๙.	นางชวนเพลิน วงศ์ทอง	อสม.เชิงแส
๒๐.	นางจ่านง หอยหวาน	ประธานแม่บ้าน เชิงแส
๒๑.	นายสมชาย บุญญภัทโร	สมาชิกเทศบาลเชิงแส
๒๒.	นายชัย ศรีประสงค์	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๔ ต.เกาะใหญ่
๒๓.	นางสาววิทยา ชูสุวรรณ	ปลัดอำเภอ
๒๔.	นายเจียร ชีวราภรณ์	ผู้ทรงคุณวุฒิ
๒๕.	นายเจริญ ขวัญชัย	ผู้นำชุมชนเกาะใหญ่
๒๖.	นายขอบ บุญชู	ผู้นำชุมชนกระแสดินธุ์
๒๗.	นายอัศนัย ทองบุญ	สมาชิกเทศบาลกระแสดินธุ์

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง/ที่อยู่/หน่วยงาน
๒๘.	นายสมกฤษณ์ มีปิด	ปลัดเทศบาลตำบลเชิงแส
๒๙.	นายสมปอง ไชยสาลี	ผู้นำชุมชน
๓๐.	นายนิพนธ์ ชุมภูทอง	สท.ต.เชิงแส
๓๑.	นายชาญชัย แดงคง	ผู้ใหญ่บ้าน ม. ๒ ต. โรง
คณะกรรมการ		
๓๒.	คุณนฤทธิ ดวงสุวรรณ	คณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม
๓๓.	นางสาวลัดดาวรรณ ทวีรัตน์	คณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม
๓๔.	นางสาวพิรยา จินตามณี	คณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม
๓๕.	นางสาวภาณุมาศ สุนทรวิจิตร	คณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม
๓๖.	นายสหชัย พิชัยยุทธ์	คณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม
๓๗.	นางสาวสุไบตะ ยีบอสู	คณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม
๓๘.	นางสาวกมลรัตน์ มุกดา	คณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม
๓๙.	นางสาววรรณวรรณ เศรษฐพงศ์	คณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม

๒.๑.๓ ภาพบรรยากาศการประชุม

๒.๒ วันอังคารที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๓ ณ เทศบาลตำบลระโนด อำเภอรโนด จังหวัดสงขลา

ประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สื่อมวลชน และประชาชนในพื้นที่ จำนวนรวม ๒๕ คน ดังรายชื่อแนบท้าย

๒.๒.๑ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากที่ประชุม

๑) คุณค่าและการใช้ประโยชน์

ผู้เข้าร่วมได้กล่าวถึงคุณค่าของพื้นที่อำเภอรโนด ดังนี้ มีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ซึ่งเป็นแหล่งอาหารและแหล่งประกอบอาชีพที่สำคัญของคนในพื้นที่ เช่น น้ำ เค็ม ประชาชนในพื้นที่ใช้น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค เพื่อการเกษตร เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และการประกอบอาชีพประมง และยังมีความสำคัญด้าน ศิลปกรรม คุณค่าโบราณสถาน วัฒนธรรม และธรรมชาติที่มีศักยภาพพร้อมด้านการท่องเที่ยว แต่ยังคงขาดการจัดการที่

๒) สภาพปัญหาและแนวทางแก้ไขสิ่งแวดล้อมในพื้นที่

ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางแก้ไข
๑. น้ำเสีย	- การปล่อยน้ำเสียลงคลอง	- มีการจัดการดูแล และรักษาแหล่งน้ำ - มีการบำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยลงสู่แหล่งน้ำ
๒. มลพิษทางอากาศ	- โครงการพัฒนาในพื้นที่ เช่น โรงงานถลุงเหล็ก	- การพัฒนาต้องมีการกำหนดพื้นที่เหมาะสม ไม่ทำสถานสภาพแวดล้อม - มีการควบคุมการสร้างโรงงานต่างๆ
๓. การกัดเซาะชายฝั่ง	- เมื่อมีโรงงานถลุงเหล็กก็อาจมีการสร้างท่าเรือน้ำลึกซึ่งอาจทำให้เกิดการกัดเซาะชายฝั่งได้	- การพัฒนาความเจริญในพื้นที่ต้องไม่ทำลายทรัพยากรสิ่งแวดล้อมในพื้นที่และต้องคำนึงถึงผลเสียที่จะตามมา
๔. สัตว์น้ำลดลง	- แหล่งน้ำเสื่อมโทรม เน่าเสีย - การทำการประมงผิดวิธี	- มีการจัดการดูแล และรักษาแหล่งน้ำ - ควบคุมการทำประมง เช่น ไม้ใช้อวนตาถี่
๕. ชยะ	- ไม่มีการคัดแยกขยะ - ขาดแคลนพื้นที่จัดเก็บขยะพื้นที่ที่มีอยู่ ๑๔ ไร่ไม่เพียงพอ - งบประมาณมีไม่เพียงพอ	- มีการจัดการขยะที่เป็นระบบ - มีการคัดแยกขยะก่อนทิ้ง - กำหนดสถานที่ทิ้งขยะที่ชัดเจน

ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางแก้ไข
๖. สถานที่สวยงามและสำคัญขาดการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว เช่น โลมาอิรวดี	- การขาดการจัดการที่ดีและมีประสิทธิภาพ - ขาดการประชาสัมพันธ์	- เน้นการจัดการที่ดีและและมีประสิทธิภาพ - มีการประชาสัมพันธ์ เช่น การใช้สื่อออนไลน์

๓) การกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

๑. ควรให้ชาวบ้านรับทราบข้อมูลและเข้ามามีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของงานดำเนินงาน
๒. ควรกำหนดพื้นที่ที่มีแนวโน้มจะกลายเป็นพื้นที่เขตอุตสาหกรรมให้เป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม
๓. มาตรการที่กำหนดในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมควรได้มาจากความคิดเห็นของชุมชน
๔. การกำหนดเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ต้องกำหนดแนวเขตให้ชัดเจนและกำหนดรูปแบบการเข้าไปใช้ประโยชน์ในพื้นที่ที่ชัดเจนด้วย
๕. อนุรักษ์วิถีอาชีพของชุมชนดั้งเดิมในพื้นที่
๖. ควรส่งเสริมการท่องเที่ยวทางน้ำ เพื่อฟื้นฟูความรุ่งเรืองในอดีต

๒.๒.๒ รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง/หน่วยงาน/ที่อยู่
วิทยากร		
๑.	ผศ.ดร.ปาริชาติ วิสุทธิมาจารย์	คณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๒.	ดร.จเร สาแกชาติ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
	ผู้เข้าร่วม	
๓.	คุณก้อย ทศินบุรีเลิศ	
๔.	คุณเบญจวรรณ ทศินบุรีเลิศ	
๕.	คุณสำเนียง เพชรสังข์	
๖.	คุณเหวียง เนียมจันทร์	
๗.	คุณศุภวรรณ เกตชู	
๘.	คุณรัตนา คำคล้าย	
๙.	คุณอุไร ศรีนุ่น	
๑๐.	คุณณัฐชัย ขวัญชัย	

สรุปการจัดประชุมกลุ่มย่อยครั้งที่ ๒ ในพื้นที่คาบสมุทรสทิงพระ -----

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง/หน่วยงาน/ที่อยู่
๑๑.	คุณเพ็ญศรี นุละเอียด	
๑๒.	คุณสิริมา หนูพันธ์	
๑๓.	คุณชยันต์ สังข์ไพบูลย์	
๑๔.	คุณแสงจันทร์ จูนพงศ์	
๑๕.	คุณสุภาพ จันท์ทอง	
๑๖.	คุณระนอง ชุนสุวรรณ	
๑๗.	คุณนิทัศน์ แก้วศรี	
๑๘.	คุณปรีชา พันธุ์คง	ประธานที่ปรึกษาศูนย์ประสานงาน
๑๙.	คุณแสง จันทะ	ประธานองค์กรชุมชน
๒๐.	คุณสุทิพย์ โชติประดิษฐ์	
๒๑.	คุณสุธรรม สุวรรณมล	
๒๒.	คุณดรชนี ตันธนกุล	เทศบาลตำบลระโนด
๒๓.	คุณประยูร ทองช่วย	ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ธุรการ อบต.ระวะ
๒๔.	คุณดาวเรือง แก้วรัตน์	นักพัฒนาชุมชน อบต.ระวะ
๒๕.	คุณเรณิกา ฤทธิเดช	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
๒๖.	คุณยุทธนา ยาบากิ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
ทีมงาน		
๒๗.	คุณนฤทธิ ดวงสุวรรณ	คณะทำงาน คณะการจัดการสิ่งแวดล้อม
๒๘.	นางสาวลัดดาวรรณ ทวีรัตน์	คณะทำงาน คณะการจัดการสิ่งแวดล้อม
๒๙.	นางสาวพิรยา จินตามณี	คณะทำงาน คณะการจัดการสิ่งแวดล้อม
๓๐.	นางสาวภาณุมาศ สุนทรวิจิตร	คณะทำงาน คณะการจัดการสิ่งแวดล้อม
๓๑.	นายสหัสชัย พิชัยยุทธ์	คณะทำงาน คณะการจัดการสิ่งแวดล้อม
๓๒.	นางสาวสุไบตะ ยีบอสู	คณะทำงาน คณะการจัดการสิ่งแวดล้อม
๓๓.	นางสาวกมลรัตน์ มุกดา	คณะทำงาน คณะการจัดการสิ่งแวดล้อม
๓๔.	นางสาววรรณวรรณ ศรีษฐพงษ์	คณะทำงาน คณะการจัดการสิ่งแวดล้อม

๒.๒.๓ ภาพบรรยากาศการประชุม

สรุปการจัดประชุมกลุ่มย่อยครั้งที่ ๓ ในพื้นที่ชุ่มน้ำทะเลน้อย

เป็นการประชุมครั้งที่ ๓ ของพื้นที่ในพื้นที่เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย ซึ่งเป็นการประชุมเพื่อนำร่างขอบเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย ที่ได้จัดทำขึ้นมาเพื่อรับฟังข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การกำหนดขอบเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมมาจากความต้องการของประชาชนในพื้นที่อย่างแท้จริง โดยมีการจัดประชุมในพื้นที่ ดังนี้

๑. วันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ เวลา ๐๘.๓๐-๑๒.๐๐ น. ประชุม ณ โรงเรียนขอนแก่นประชาสรรค์ อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดนครราชสีมา
๒. วันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๖.๓๐ น. ประชุม ณ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย อำเภอกวนขนุน จังหวัดพัทลุง
๓. วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๓ เวลา ๐๘.๓๐-๑๒.๐๐ น. ประชุม ณ องค์การบริหารส่วนตำบลเคิ่ง อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดนครราชสีมา วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๓ เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๖.๓๐ น. ประชุม ณ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาว อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา
๔. วันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๔ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๓.๐๐ น. ประชุม ณ ศาลากลางน้ำ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย อำเภอกวนขนุน จังหวัดพัทลุง

๑. วัตถุประสงค์

เพื่อนำเสนอข้อสรุปสถานการณ์และประเด็นปัญหาของพื้นที่ และระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการที่ควรกำหนดสำหรับพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในแต่ละพื้นที่

๒. สรุปการประชุม

๒.๑ การจัดประชุมในพื้นที่ตำบลขนหาด อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช และตำบลแหลมโตนด อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง

ประชุมเมื่อวันอังคารที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ เวลา ๐๘.๓๐-๑๒.๐๐ น. ประชุม ณ โรงเรียนขนหาดประชาสรรค์ อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้เข้าร่วมจำนวน ๗ คน ประกอบด้วย ผู้แทนจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนในพื้นที่ ที่ประชุมมีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อร่างขอบเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม บริเวณพื้นที่เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย ดังนี้

๒.๑.๑ สรุปความคิดเห็น

๒.๑.๑.๑ ข้อเสนอขอบเขตพื้นที่

- ควรมีการกำหนดขอบเขตพื้นที่ออกเป็น ๓ บริเวณ คือ
 - ๑) บริเวณที่ ๑ เป็นเขตหวงห้าม (ramsar site)
 - ๒) บริเวณที่ ๒ เป็นเขตชุมชน
 - ๓) บริเวณที่ ๓ เขตสงวนและฟื้นฟูสภาพธรรมชาติ
- การกำหนดขอบเขตควรพิจารณาตามความเหมาะสมของสภาพพื้นที่และการใช้ประโยชน์ที่ดินของประชาชน
- ควรมีการพิจารณาและกำหนดขอบเขตพื้นที่ให้ชัดเจน เพื่อให้หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบสามารถดูแลรักษาได้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ และในบางเขตพื้นที่จะมีพระราชบัญญัติเฉพาะอยู่ จึงจำเป็นต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ
- ควรพิจารณาเรื่องการประกาศพื้นที่คุ้มครองตามกฎหมายซึ่งอาจไปซ้ำซ้อนกับพื้นที่ทำกินของชาวบ้าน ซึ่งจะเป็นปัญหาตามมาและส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของชาวบ้าน

๒.๑.๑.๒ ข้อเสนอต่อมาตรการ

- มาตรการห้ามมีการขุด ลอก ถม ปิดกั้นหรือเปลี่ยนแปลงสภาพตามธรรมชาติของเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย เว้นแต่หน่วยงานราชการเพื่อป้องกันและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ได้มีการกล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพพื้นที่เพื่อทำการปลูกป่าลุ่มน้ำมัน ควรที่จะเขตมาตรการว่า ห้ามมีการขุด ลอก ถม ปิดกั้นหรือเปลี่ยนแปลงสภาพตามธรรมชาติของเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย เว้นแต่หน่วยงานราชการเพื่อป้องกันและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และหากผู้ใดมีการปรับเปลี่ยนพื้นที่ไปแล้วให้หยุดการทำกิจกรรมนั้นทันทีเมื่อมีการประกาศเป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม
- มาตรการห้ามมีการปล่อยของเสีย หรือมลภาวะสู่แหล่งน้ำ หรือทะเลน้อย เว้นแต่กรณีที่ได้ผ่านการบำบัดตามมาตรฐานของทางราชการแล้ว

ที่ประชุมเห็นว่าควรเพิ่ม สารเคมีจากภาคเกษตรกรรม เช่น ยาฆ่าแมลง ยาฆ่าหญ้า ฯลฯ

- มาตรการห้ามมีการก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคารใดๆ เป็นอาคารดังต่อไปนี้
 - (๑) โรงงานอุตสาหกรรมทุกประเภทหรือทุกชนิด
 - (๒) โรงฆ่าสัตว์
 - (๓) โรงกำจัดขยะมูลฝอย
 - (๔) สถานที่บรรจุก๊าซ
 - (๕) คลังน้ำมันเชื้อเพลิง
- ให้เพิ่ม (๖) โรงน้ำยาง และเพิ่ม “เวินแต่ได้ผ่านการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมแล้ว”
- ได้เสนอให้มีการเพิ่มมาตรการ ในส่วนของการสร้างฝายกั้นน้ำ ควรจะมีการทำการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้วยว่าเมื่อสร้างฝายแล้วมันจะส่งผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่หรือเปล่า เพราะในปัจจุบันประชาชนในพื้นที่ได้รับผลกระทบจากการสร้างฝายกั้นน้ำ ทำให้เกิดน้ำท่วมขังเป็นเดือน เมื่อก่อนไม่มีฝายกั้นน้ำ น้ำในพื้นที่ไม่เคยท่วม

๒.๑.๑.๓ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการ

- เสนอให้มีการมอบทั้งอำนาจและหน้าที่ให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น เพื่อประชาชนในพื้นที่ได้มีความรู้สึกเป็นเจ้าของ จึงก่อให้เกิดความหวงแหน มิใช่มอบเพียงหน้าที่ในการดูแล สอดส่อง แต่ควรที่จะให้อำนาจในการดำเนินการด้วยในเรื่องที่ไม่รุนแรงที่ท้องถิ่นสามารถจัดการได้ ส่วนที่เรื่องที่เกิดขึ้นขอบเขตก็ให้เป็นอำนาจของหน่วยงานที่สูงขึ้นตามลำดับ เป็นต้น ซึ่งจะเป็นการลดขั้นตอนการทำงานและสามารถดำเนินการได้สะดวก
- ควรจะมีมาตรการในการจัดตั้งศูนย์ประสานงาน ระหว่างหน่วยงาน ส่วนกลางและหน่วยงานย่อยในพื้นที่ เพื่อไม่ให้งานที่ซ้ำซ้อนกัน

๒.๑.๑.๔ ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นด้านอื่นๆ

- เสนอให้มีการติดประกาศและประชาสัมพันธ์ ให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับทราบโดยทั่วถึงกัน หากมีการกำหนดเป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมแล้ว

๒.๑.๒ บรรยายภาคการประชุม

๒.๑.๓ รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	หน่วยงาน/อาชีพ	ที่อยู่
๑.	นายประทีป	อบต.ขอนแก่น	๑๓๓ ม. ๗ ต.ขอนแก่น
๒.	นายฉลอง ชูคำ		๒๑/๒ ม.๒ ต. แหลมโตนด
๓.	นายชรินทร์ เพชรทองบุญ	รองนายกแหลมโตนด	๓๕๑ ม.๗ ต. แหลมโตนด
๔.	นายสุรศักดิ์ สุวรรณโรจน์	ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี	๔๔ ม. ๓ ต. แหลมโตนด
๕.	นายสุรชัย ทองพันธ์	ผู้อำนวยการโรงเรียนขอนแก่น ประชาสรรค์	๑๘๖ ม.๔ ต.ขอนแก่น
๖.	นายวิมล งามชู	ผ.ช.ม.๖ ต. ขอนหาด	๑๐/๑ ม.๖ ต.ขอนแก่น
๗.	นายประเสริฐ ชมเชย	นายก อบต. ขอนหาด	

๒.๒ การจัดประชุมในพื้นที่ตำบลทะเลน้อย และตำบลนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง

ประชุมเมื่อวันอังคารที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ เวลา ๑๓.๐๐-๑๖.๓๐ น.ประชุม ณ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง มีผู้เข้าร่วม จำนวน ๑๘ คน ประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนในพื้นที่ ที่ประชุมมีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อร่างขอบเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม บริเวณพื้นที่เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย ดังนี้

๒.๒.๑ สรุปความคิดเห็น

๒.๒.๑.๑ ข้อเสนอขอบเขตพื้นที่

- จากความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมประชุม ณ โรงเรียนขอหาดประชาสรรค์ ซึ่งในที่ประชุมเสนอให้มีการกำหนดขอบเขตพื้นที่ออกเป็น ๓ บริเวณ คือ
 - ๑) บริเวณที่ ๑ เป็นเขตหวงห้าม (ramsar site)
 - ๒) บริเวณที่ ๒ เป็นเขตชุมชน
 - ๓) บริเวณที่ ๓ เขตสงวนและฟื้นฟูสภาพธรรมชาติ

ในที่ประชุมเห็นด้วยกับข้อเสนอของประชาชนในพื้นที่ตำบลขอหาด และตำบลแหลมไทร

- ควรพิจารณาเรื่องการประกาศพื้นที่คุ้มครองตามกฎหมายซึ่งอาจไปซ้ำซ้อนกับพื้นที่ทำกินของชาวบ้าน ซึ่งจะเป็นปัญหาตามมาและส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของชาวบ้าน

๒.๒.๑.๒ ข้อเสนอต่อมาตรการ

- ในที่ประชุมได้มีการเสนอมาตรการเพิ่มเติม ดังนี้
 - (๑) ห้ามมีการทำลายหัวกระจุตในพื้นที่เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย
 - (๒) ห้ามมีการตัดไม้ในที่สาธารณะ
 - (๓) ควรมีการจำกัดบริเวณพื้นที่ให้ควายอยู่ในบริเวณนั้น เพื่อไม่ให้ควายไปทำลายพืชพรรณในพื้นที่
- มาตรการห้ามทำประมงในฤดูที่ปลาวางไข่ นั้นได้มีการเสนอให้มีการกำหนดเขตพื้นที่ห้ามจับปลาในฤดูที่ปลาวางไข่ให้ชัดเจน เช่น บริเวณคลองนางเรียม คลองบ้านกลาง ในบริเวณอื่นสามารถจับได้
- มาตรการห้ามมีการก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารใดๆ เป็นอาคารดังต่อไปนี้
 - (๑) โรงงานอุตสาหกรรมทุกประเภทหรือทุกชนิด
 - (๒) โรงฆ่าสัตว์

(๓) โรงกำจัดขยะมูลฝอย

(๔) สถานที่บรรจุก๊าซ

(๕) คลังน้ำมันเชื้อเพลิง

ควรตัดข้อ (๔) และ (๕) ออกไป เพราะในพื้นที่เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อยไม่มีการสถานที่บรรจุก๊าซ และคลังน้ำมันเชื้อเพลิง

๒.๒.๑.๓ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการ

- ควรมีการแต่งตั้งคณะทำงานที่คอยทำหน้าที่ในการดูแล สอดส่อง การทำงานของหน่วยงานที่รับผิดชอบ
- ควรจะมีมาตรการในการจัดตั้งศูนย์ประสานงาน ระหว่างหน่วยงาน ส่วนกลางและหน่วยงานย่อยในพื้นที่ เพื่อไม่ให้เกิดการทำงานที่ซ้ำซ้อนกัน

๒.๒.๑.๔ ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นด้านอื่นๆ

- เสนอให้มีการติดประกาศและประชาสัมพันธ์ ให้ประชาชนในพื้นที่ ได้รับทราบโดยทั่วถึงกัน หากมีการกำหนดเป็นพื้นที่คุ้มครอง สิ่งแวดล้อมแล้ว

๒.๒.๒ บรรยากาศการประชุม

๒.๒.๓ รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	หน่วยงาน/อาชีพ	ที่อยู่
๑.	นายชัยยุทธ นุ่นคง	สมาชิกสภาเทศบาลตำบล ทะเลน้อย	๑๔๕ ม.๔ ต. ทะเลน้อย
๒.	นายเที่ยง คำราม	ผ.ช. ม.๓	๑๔๐ ม.๒ ต.ทะเลน้อย
๓.	นายพนม คงมี	รองนายกเทศบาลทะเลน้อย	๕๓/๑ ต.ทะเลน้อย
๔.	นายไชยา ชูทอง	ผ.ช. ม.๔ ต.ทะเลน้อย	๒๑๖ ม.๔ ต.ทะเลน้อย
๕.	นายเจริญ อ่อนประเสริฐ	คณะกรรมการลุ่มน้ำไซ ๒	๑๘๔ ม. ๔ ต.ทะเลน้อย
๖.	นางสุจิตรา เศรษฐเชื้อ	-	๑๙๙ ม.๖ ต.พนาสูง
๗.	นางบุญเรือน นิ่มแก้ว	-	๑๑๓/๒ ม.๑๓ ต.พนาสูง
๘.	นายอำมร สุขวิน	-	๒๙๑ ม.๕ ต.พนาสูง
๙.	นายชีพ แก้วบุญส่ง	-	๓๖๔ ม.๑๓ ต.พนาสูง
๑๐.	นางเกษร หนูด้วง	-	ม.๕ ต.พนาสูง
๑๑.	นายณรงค์ ชุ่นเซ่ง	-	๑๔๔ ม.๓ ต.พนาสูง
๑๒.	นายอำไพ คำสง	-	ม.๔ ต.ทะเลน้อย
๑๓.	นายสมมาตร นุ่มคง	-	๒๕๕ ม.๑๓ ต.พนาสูง
๑๔.	นายบุญมี รักรอด	-	๓๔๖ ม.๓ ต.พนาสูง
๑๕.	นายบุญรัตน์ หนูคง	-	๙๙ ม.๕ ต.พนาสูง
๑๖.	นางประไพ คงโต	คณะกรรมการลุ่มน้ำไซ	๓๗/๒ ม.๕ ต.พนาสูง
๑๗.	นางอุไรวรรณ คงโต	-	๓๗/๒ ม.๕ ต.พนาสูง
๑๘.	นายสมบูรณ์ อรุณรัตน์	-	๔๔/๒ ม.๒ ต.ทะเลน้อย

๒.๓. การจัดการประชุมในพื้นที่ตำบลเครื่อง อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา

ประชุมเมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๓ เวลา ๐๘.๓๐-๑๒.๐๐ น. ประชุม ณ องค์การบริหารส่วนตำบลเครื่อง อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา มีผู้เข้าร่วมจำนวน ๒๙ คน ประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนในพื้นที่ ที่ประชุมมีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อร่างขอบเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม บริเวณพื้นที่เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย ดังนี้

๒.๓.๑ สรุปความคิดเห็น

๒.๓.๑.๑ ข้อเสนอขอบเขตพื้นที่

- จากความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมประชุม ณ องค์การบริหารส่วนตำบลเครื่อง ซึ่งในที่ประชุมเสนอให้มีการกำหนดขอบเขตพื้นที่ออกเป็น ๓ บริเวณ คือ

๑) บริเวณที่ ๑ เป็นเขตหวงห้าม (ramsar site)

๒) บริเวณที่ ๒ เป็นเขตชุมชน

๓) บริเวณที่ ๓ เขตสงวนและฟื้นฟูสภาพธรรมชาติ

ในที่ประชุมเห็นด้วยกับข้อเสนอของประชาชนในพื้นที่ตำบลหนองหาด

และตำบลแหลมไทร

- ควรพิจารณาเรื่องการประกาศพื้นที่คุ้มครองตามกฎหมายซึ่งอาจไปซ้ำซ้อนกับพื้นที่ทำกินของชาวบ้าน ซึ่งจะเป็นปัญหาตามมาและส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของชาวบ้าน ควรมีการศึกษาข้อมูลของขอบเขตพื้นที่ที่ชัดเจนมากกว่านี้ เพราะถ้ามีการกำหนดขอบเขตที่ไปซ้อนทับกับที่ทำกินของประชาชนในพื้นที่ทำให้

๒.๓.๑.๒ ข้อเสนอต่อมาตรการ

ในที่ประชุมได้มีการเสนอมาตรการเพิ่มเติม ดังนี้

- มาตรการที่ได้ทำการร่างมานั้นควรคำนึงถึงชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่น ให้ประชาชนในท้องถิ่นสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างปกติ ไม่มีข้อจำกัดมากไปกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้

๒.๓.๑.๓ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการ

- ควรมีการแต่งตั้งคณะทำงานที่คอยทำหน้าที่ในการดูแล สอดส่องการทำงานของหน่วยงานที่รับผิดชอบ
- ควรจะมีมาตรการในการจัดตั้งศูนย์ประสานงาน ระหว่างหน่วยงานส่วนกลางและหน่วยงานย่อยในพื้นที่ เพื่อไม่ให้เกิดการทำงานที่ซ้ำซ้อนกัน

๒.๓.๑.๔ ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นด้านอื่นๆ

- เสนอให้มีการติดประกาศและประชาสัมพันธ์ ให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับทราบโดยทั่วถึงกัน หากมีการกำหนดเป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมแล้ว
- สร้างจิตสำนึกในประชาชนในพื้นที่รู้จักและห่วงแหนทรัพยากรในพื้นที่ ซึ่งจะทำให้ทรัพยากรในพื้นที่นี้คงอยู่ตลอดไป รวมถึงการสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับชาวบ้าน เช่น เรื่องเกี่ยวกับสารพิษตกค้าง และการกำจัดน้ำเสีย เป็นต้น
- หากมีการกำหนดเป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมแล้ว การใช้สิทธิในพื้นที่ต้องแบ่งขอบเขตให้ชัดเจน ว่าในแต่ละบริเวณมีการบังคับใช้กฎหมายอย่างไร อะไรห้าม หรืออะไรที่สามารถทำได้ ซึ่งแต่ละบริเวณย่อมแตกต่างกัน และมีใครเป็นผู้ที่มาควบคุมบังคับใช้มาตรการ

๒.๓.๒ บรรยากาศการประชุม

๒.๓.๓ รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	หน่วยงาน/อาชีพ	ที่อยู่
๑.	นายอำพล เดิมนุ่น	ทำนา	๘๐๒ ม.๓ ต.เค็ริง
๒.	นายสนไชย สุขสวัสดิ์	แพทย์ประจำตำบลเค็ริง	๔๘/๑ ม.๓ ต.เค็ริง
๓.	นายเรืองฤทธิ์ ฤทธิ์ราช	พนักงานจ้าง อบต.	๑๗ ม.๓ ต.เค็ริง
๔.	นายคำหนอม เกลี้ยงแก้ว	อสม.บ้านหัวถนน	๗๗/๒ ม.๓ ต.เค็ริง
๕.	นายวีราทร แก้วนก		๗๙ ม.๓ ต.เค็ริง
๖.	นายเกษม เอียดสุข	แกนนำชุมชน	๕๙ ม.๓ ต.เค็ริง
๗.	นายอานนท์ ชันทอง		๑๒๘ ม.๓ ต.เค็ริง
๘.	นายวิเชียร ชื่นกลิ่น		๑๙๐ ม.๑ ต.นาหลง
๙.	นายพงศ์ศักดิ์ แซ่กู่	ทำสวน	๑๖๑/๑ ม.๑ ต.นาหลง
๑๐.	นายคำทิพย์ พลเกษร	ทำสวน	๖ ม.๒ ต.นางหลง
๑๑.	นายประมวน ภิรมรักษ์	ทำสวน	๒๗ ม.๒ ต.นางหลง
๑๒.	นายมาตา จินดารักษี	ทำสวน	๑๐๖/๒ ม. ๒ ต.นาหลง
๑๓.	นายอรุณ ชุมเกตุ	ผู้ใหญ่บ้าน ม.๒	๘๗ ม.๒ ต.นาหลง
๑๔.	นายวิระยะ แก้วนก	-	๔๑/๑ ม.๑ ต.เค็ริง
๑๕.	นายสันติ ศิรินพงศ์	-	๙๖ ม.๓ ต.เค็ริง
๑๖.	นางสาวอุไรวรรณ เกื้อชู	-	๖๓ ม.๓ ต.เค็ริง
๑๗.	นางมณีรัตน์ ขุนอักษร	-	๖๐ ม.๓ ต.เค็ริง
๑๘.	นางยินดี แก้วมนตรี	-	๑๑๑/๒ ม.๓ ต.เค็ริง
๑๙.	นางแจ่มศรี ต่วงกล้า	-	๕๙ ม.๓ ต.เค็ริง
๒๐.	นางสาวพรทิพย์ พรหมพิทักษ์	-	๖๙ ม.๓ ต.เค็ริง
๒๑.	นายเคริช อ่อนแก้ว	รับจ้าง	๗ ม.๑ ต.เค็ริง
๒๒.	นายสุวิทย์ ศรีนวล	ทำสวน	๑๕๕/๑ ม.๑ ต.ขอนแก่น
๒๓.	นายสุขสันต์ ไยด้วง	-	๑ ม.๗ ต.นางหลง
๒๔.	นายณัฐวิทย์ หนูช่วย	-	๑๕ ม.๓ ต.นางหลง
๒๕.	นายประมะภิล แป้นด้วง	รับจ้าง	๔๑ ม.๓ ต.เค็ริง
๒๖.	นายทัศน แก้วทอง	รองนายก อบต. เค็ริง	๓๘๑ ม.๔ ต.เค็ริง
๒๗.	นายชัยณรงค์ ต่วงกล้า	สอบต. ม.๕	๑๕๓ ม.๕ ต.เค็ริง
๒๘.	นายสมเอก อินทร์ช่วย	นายก อบต.เค็ริง	๒๙๑ ม. ๑๑ ต.เค็ริง
๒๙.	นายปรีชา อินทร์ชร	-	๑๔๑ ม.๑ ต.เค็ริง

๒.๔. การจัดประชุมในพื้นที่ตำบลควนชะลิก ตำบลแหลม อำเภอกันทรวิชัย

จังหวัดนครศรีธรรมราช และตำบลบ้านขาว อำเภอร่อนนิง จังหวัดสงขลา

ประชุมเมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๓ เวลา ๑๓.๐๐-๑๖.๓๐ น. ประชุม ณ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาว อำเภอร่อนนิง จังหวัดสงขลา มีผู้เข้าร่วมจำนวน ๑๕ คน ประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนในพื้นที่ที่ประชุมมีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อร่างขอบเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม บริเวณพื้นที่เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย ดังนี้

๒.๔.๑ สรุปความคิดเห็น

๒.๔.๑.๑ ข้อเสนอขอบเขตพื้นที่

- จากความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมประชุม ณ โรงเรียนขอทาดประชาสรรค์ ซึ่งในที่ประชุมเสนอให้มีการกำหนดขอบเขตพื้นที่ออกเป็น ๓ บริเวณ คือ
 - ๑) บริเวณที่ ๑ เป็นเขตหวงห้าม (ramsar site)
 - ๒) บริเวณที่ ๒ เป็นเขตชุมชน
 - ๓) บริเวณที่ ๓ เขตสงวนและฟื้นฟูสภาพธรรมชาติ

ในที่ประชุมเห็นด้วยกับข้อเสนอของประชาชนในพื้นที่ตำบลขอทาดและตำบลแหลมโตนด

๒.๔.๑.๒ ข้อเสนอต่อมาตรการ

- ในที่ประชุมไม่ได้มีการเสนอมาตรการเพิ่มเติม แต่มีการซักถามถึงหัวหน้าคณะทำงานหลักเมื่อมีการประกาศใช้พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมนั้นใครเป็นคนรับผิดชอบ

๒.๔.๑.๓ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการ

- ควรมีการแต่งตั้งคณะทำงานที่คอยทำหน้าที่ในการดูแล สอดส่องการทำงานของหน่วยงานที่รับผิดชอบ
- ควรจะมีมาตรการในการจัดตั้งศูนย์ประสานงาน ระหว่างหน่วยงานส่วนกลางและหน่วยงานย่อยในพื้นที่ เพื่อไม่ให้เกิดการทำงานที่ซ้ำซ้อนกัน

๒.๔.๑.๔ ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นด้านอื่นๆ

- หากมีการกำหนดเป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมแล้ว ต้องกำหนดให้ชัดเจนว่ามีใครเป็นผู้ที่มากควบคุมบังคับใช้กฎหมาย และให้สิทธิแก่ชาวบ้านในพื้นที่มีอำนาจในการตัดสินใจ

๒.๔.๒ บรรยากาศการประชุม

๒.๔.๓ รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	หน่วยงาน/อาชีพ	ที่อยู่
๑.	นายสมพงศ์ แก้วจันทร์	ทำนา	๒๒ ม.๕ ต.บ้านขาว
๒.	นายนร แก้วทงค์	ทำนา	๘๘/๒ ม. ๕ ต.บ้านขาว
๓.	นายบุญส่ง โล่สาม	รองนายก อบต.	๑๒๒ ม. ๔ ต.บ้านขาว
๔.	นายถนอม จันทร์สังข์	เลขานุการนายก	๒๐๓ ม.๑ ต.บ้านขาว
๕.	นายปรีชา พุ่มนุ่น	ผ.ช ม.๕ ต.บ้านขาว	๕๙ ม.๕ ต.บ้านขาว
๖.	นายสุธร ชุนทรอักษร	กำนัน ต.บ้านขาว	๑๐๕/๑ ม.๓ ต.บ้านขาว
๗.	นายอำนาจ ทองปาน	ผรส .ม. ๓ ต.บ้านขาว	๑๘๓ .ม.๓ ต.บ้านขาว
๘.	นายสว่าง บุญชู	ผ.ช ม.๓ ต.บ้านขาว	๑๓๕/๑ ม. ๓ บ้านขาว
๙.	นายณัฐพล หนูเสน	ผ.ช ม.๔ ต.บ้านขาว	๑๕๖/๑ ม. ๔ ต.บ้านขาว
๑๐.	นายบุญศักดิ์ แก้วทงค์	ผ.ญ ม. ๒ ต.บ้านขาว	๓๔/๒ ม. ๒ ต.บ้านขาว
๑๑.	นายบุญธรรม แป้นเอียด	ผช. ม. ๒ ต.บ้านขาว	
๑๒.	นายอุทัย หนูคง	ปลัด อบต.บ้านขาว	๑๕๒/๒ ม.๓ ต.บ้านขาว
๑๓.	นางสาวณิชา กานต์	นักวิชาการศึกษา	๑๕๒/๙ ม.๓ ต.บ้านขาว
๑๔.	นางปราณี มาเอียด	องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาว	ม.๓ ต.บ้านขาว
๑๕.	นายสาธิต ไชยสุวรรณ	องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาว	ตำบลบ้านขาว

๒.๕. การจัดประชุมในพื้นที่ชุ่มน้ำทะเลน้อยทั้ง ๙ ตำบล

ประชุมเมื่อวันอังคาร ที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๔ เวลา ๐๙.๐๐ น. – ๑๓.๐๐ น. ประชุม ณ ศาลากลางน้ำ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง มีผู้เข้าร่วมจำนวน ๗๓ คน ประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนในพื้นที่ ที่ประชุมมีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อร่างขอบเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม บริเวณพื้นที่เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย ดังนี้

ตารางท ๖-๑ สรุปข้อเสนอแนะจากทประชุม

มาตรการที่เสนอ	เหตุผลของการเสนอมาตรการ	ข้อเสนอจากที่ประชุม	มาตรการที่ปรับปรุง
ส่วนที่ ๑ การกำหนดขอบเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม			
บริเวณที่ ๑ เขตหวงห้าม หมายถึง เขตพื้นที่ที่มีสภาพธรรมชาติที่เปราะบาง มีความสำคัญต่อสิ่งแวดล้อมมาก	แยกพื้นที่ตามความสำคัญมากหรือน้อย เพื่อความเหมาะสมในการกำหนดมาตรการ	- ในพื้นที่บริเวณที่ ๑ เขตหวงห้าม นั้น ประชาชนในพื้นที่พหุควนเคิ่งเห็นว่า ควรที่จะมีการกำหนดหลักเขตและแนวเขตตำบล พื้นที่ทำกิน พื้นที่คุ้มครองนั้นควรที่จะกำหนดบางพื้นที่ โดยเฉพาะพื้นที่ทางการเกษตรเพื่อให้ประชาชนสามารถทำกินได้	
บริเวณที่ ๒ เขตบริการ หมายถึง เขตที่กำหนดขึ้นเพื่อรองรับการพัฒนาเป็นจุดท่องเที่ยวหรือศึกษาหาความรู้ธรรมชาติ มีการพัฒนาสิ่งก่อสร้างและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ			
บริเวณที่ ๓ เขตสงวนสภาพธรรมชาติ หมายถึง เขตที่สภาพสังคมพืชและทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์			
บริเวณที่ ๔ เขตกิจกรรมพิเศษ หมายถึง เขตที่ครอบคลุมพื้นที่ที่มีกิจกรรมของประชาชนหรือช่องทางราชการ		- ในพื้นที่บริเวณที่ ๔ และบริเวณที่ ๕ นั้น ประชาชนในพื้นที่เสนอให้มีการทำ	

มาตรการที่เสนอ	เหตุผลของการเสนอมาตรการ	ข้อเสนอจากที่ประชุม	มาตรการที่ปรับปรุง
บริเวณที่ ๕ เขตฟื้นฟูสภาพธรรมชาติ หมายถึง บริเวณที่มีสภาพที่ถูกบุกรุกทำลาย แต่ยังคงสภาพธรรมชาติไว้ สามารถฟื้นฟูกลับสู่สภาพเดิมได้โดยการปลูกป่าหรือให้ฟื้นฟูตามธรรมชาติ		แนวเขตให้ชัดเจน ระหว่างชุมชนกับเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย และที่สาธารณะ	
บริเวณที่ ๖ เขตศึกษาหาความรู้ หมายถึง เขตที่กำหนดไว้เพื่อการพักผ่อนและศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับธรรมชาติ รวมทั้งเป็นกันชนป้องกันการกระทบกระเทือนที่เกิดขึ้นในเขตบริการที่มากขึ้น		- ในพื้นที่บริเวณที่ ๖ ในพื้นที่ตำบลบ้านขาว ประชาชนในพื้นที่บ้านขาวได้มีการขอเพิ่มให้พื้นที่ตำบลบ้านขาวเป็นพื้นที่บริเวณที่ ๒ เขตบริการด้วย เนื่องจากตำบลบ้านขาวได้มีการจัดกิจกรรมที่เป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและโฮมสเตย์ เช่นการล่องเรือชมธรรมชาติและวิถีชีวิต ๒ ฝั่งคลอง ชมวัฒนธรรมท้องถิ่น	
ส่วนที่ ๒ มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม			
บริเวณที่ ๑ เขตหวงห้าม			
ห้ามมิให้กระทำการหรือประกอบกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ต่างๆ ดังต่อไปนี้			
๑) การกระทำใดๆที่เป็นการเปลี่ยนแปลงสภาพของพื้นที่ชุ่มน้ำ และป่าเสม็ด	เพื่ออนุรักษ์แหล่งน้ำ, ป่าพรุ พันธุ์พืช และสัตว์ประจำถิ่น เช่น เสม็ด ต้นเตยว ต้นกง	มีการเสนอมาตรการเพิ่มเติมดังนี้ - ห้ามตัดไม้เสม็ดที่ไม่ได้ขนาด ๔ นิ้วขึ้น	

มาตรการที่เสนอ	เหตุผลของการเสนอมาตรการ	ข้อเสนอจากที่ประชุม	มาตรการที่ปรับปรุง
	ซึ่งผลเป็นอาหารของปลาดุกลำพัน	ไป	
๒) ปรับเปลี่ยนสภาพตามธรรมชาติบริเวณต่างๆ เว้นแต่กระทำโดยหน่วยงานราชการ เพื่อป้องกันและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ	การขุดเกาะดอนต่างๆจะกระทบที่อยู่อาศัยของนกน้ำ	ห้ามนำทรัพยากรธรรมชาติออกนอกพื้นที่โดยเด็ดขาด	
๓) การขุด ลอก ถม ปิดกันหรือเปลี่ยนสภาพตามธรรมชาติของเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย เว้นแต่กระทำโดยหน่วยงานราชการเพื่อป้องกันและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ	ป้องกันการบุกรุกพื้นที่ เนื่องจากปัจจุบันมีการปรับพื้นที่เพื่อปลูกปาล์มน้ำมัน เพื่อให้ระบบนิเวศวิทยาของพื้นที่ชุ่มน้ำเสียหาย และพื้นที่ปลูกต้นกระจูดลดลง		
มาตรการห้ามการก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารใดๆเป็นอาคารดังต่อไปนี้			
๑) โรงงานอุตสาหกรรมทุกประเภทหรือทุกชนิด ๒) โรงฆ่าสัตว์ ๓) โรงกำจัด มูลฝอย ๔) สถานที่บรรจุก๊าซ ๕) คลังน้ำมันเชื้อเพลิง ๖) โรงน้ำยางพารา			
บริเวณที่ ๒ เขตบริการ			
ห้ามมิให้กระทำการหรือประกอบกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ต่างๆ ดังต่อไปนี้			
๑) ห้ามเคลื่อนย้ายเครื่องมือประมงที่ผิดกฎหมาย ได้แก่ เสาประกอบบอวนรุน	เพื่อรักษาพันธุ์สัตว์น้ำประจำถิ่น และนกอพยพ ซึ่งเป็นคุณค่าที่สำคัญของทะเล		

มาตรการที่เสนอ	เหตุผลของการเสนอมาตรการ	ข้อเสนอจากที่ประชุม	มาตรการที่ปรับปรุง
อุปกรณ์ที่ใช้คราดไถ และแหวนขนาดต่ำกว่าที่กรมประมงอนุญาต เว้นแต่จะจัดเก็บอยู่ในสภาพที่ไม่สามารถใช้งานได้ทันที รวมถึงห้ามเคลื่อนย้ายสารเคมีในการเปื้อสัตว์น้ำหรือระเบิดสัตว์น้ำ อีกทั้งการช็อตปลาด้วย	น้อยให้คงอยู่ต่อไป และสามารถใช้ประโยชน์ได้ยาวนาน		
๒) การนำเข้า และปล่อยพืชหรือสัตว์น้ำต่างถิ่นลงใบบริเวณที่ประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม			
๑) การล่าหรือกระทำการใดๆ ที่เป็นอันตรายต่อนกน้ำ	ทะเลน้อยมีระบบนิเวศที่หลากหลายและสมบูรณ์ เป็นแหล่งที่พบนกที่หายากแห่งหนึ่งของประเทศ มีนกหลายชนิดที่พบได้ที่นี่ ดังนั้นการกระทำใดๆ ที่ส่งผลกระทบต่อนกน้ำ จะทำให้ระบบนิเวศของบึงเปลี่ยนแปลงไป และอาจจะไม่ได้พบนกน้ำที่สำคัญอีกต่อไป		
๒) การล่า เก็บ ยึดถือ ครอบครอง หรือทำกิจกรรมใดๆที่เป็นอันตรายแก่สัตว์ หรือรังหรือที่อยู่อาศัย เว้นแต่เพื่อการศึกษาวิจัยทางวิชาการและได้รับอนุญาต	เพื่อรักษานกประจำถิ่น และนกอพยพ ซึ่งเป็นคุณค่าที่สำคัญของทะเลน้อยให้คงอยู่ต่อไป และสามารถใช้ประโยชน์ได้ยาวนาน		
๓) ห้ามมีการทำลายห้วยกระเจูด	เพื่อรักษาต้นกระเจูด ซึ่งมีคุณค่าที่สำคัญ		

มาตรการที่เสนอ	เหตุผลของการเสนอมาตรการ	ข้อเสนอจากที่ประชุม	มาตรการที่ปรับปรุง
	ของทะเลน้อยให้คงอยู่ต่อไป และสามารถ ใช้ประโยชน์ได้ยาวนาน		
๔) ปลุกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่งล้ำเข้าไป เหนือน้ำ ในน้ำและใต้ น้ำ ของทะเลน้อยอัน เป็นทางสัญจรของประชาชนหรือที่ ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน เว้นแต่จะ ได้รับอนุญาต	การปลุกสร้างร้านอาหาร เครื่องมือทำการ ประมง ทำให้การเดินเรือลำบาก ซึ่งจะ กระทบต่อการท่องเที่ยวชมนก ชมบัว		
๕) การเท ทิ้ง หรือทำด้วยประการใดๆให้หิน กรวด ทราย ดิน โคลน น้ำมัน เคมีภัณฑ์ สิ่งปฏิกูล ขยะหรือของเสียใดๆ อันตราย จะเป็นเหตุให้เกิดเป็นพิษต่อ สิ่งมีชีวิต สิ่งแวดล้อมหรือเป็นอันตรายต่อ การเดินเรือ	ปัจจุบันมีนักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวทะเล น้อยจำนวนมาก ถึงปีละประมาณ ๖,๐๐๐ คน ทำให้มีการทิ้งขยะของเสียจำนวนมาก และเรือหางยาวนำเที่ยวประมาณ ๖๐ ลำ อาจมีการทิ้งน้ำมันซึ่งเป็นอันตรายต่อ พืชน้ำ และสัตว์น้ำ		
๖) การปล่อยทิ้งของเสียหรือมลภาวะสู่แหล่ง น้ำ หรือทะเลน้อย เว้นแต่เป็นกรณีที่ได้ผ่าน การบำบัดตามมาตรฐานของทางราชการ แล้ว	น้ำในทะเลน้อยเน่าเสีย และปนเปื้อน โลหะหนักจากการย้อมสีกระจูด และของ เสียจากคร่าวเรือ ซึ่งจะทำให้เกิดความ เสียหายแก่พันธุ์พืช สัตว์น้ำและนกน้ำ		
บริเวณที่ ๓ เขตสงวนสภาพธรรมชาติ			
ห้ามมิให้กระทำการหรือประกอบกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ต่างๆ ดังต่อไปนี้			
๑) ปรับเปลี่ยนสภาพตามธรรมชาติ บริเวณเกาะดอนต่างๆเว้นแต่กระทำ	การขุดเกาะดอนต่างๆจะกระทบต่อระบบ นิเวศในพื้นที่นั้น		

มาตรการที่เสนอ	เหตุผลของการเสนอมาตรการ	ข้อเสนอจากที่ประชุม	มาตรการที่ปรับปรุง
โดยหน่วยงานราชการ เพื่อป้องกันและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ			
๒) การขุด ลอก ถม ปิดกันหรือเปลี่ยนสภาพตามธรรมชาติของเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย เว้นแต่กระทำโดยหน่วยงานราชการเพื่อป้องกันและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ	ป้องกันการบุกรุกพื้นที่ เนื่องจากปัจจุบันมีการปรับพื้นที่เพื่อปลูกปาล์มน้ำมัน เพื่อทำให้ระบบนิเวศวิทยาของพื้นที่ชุ่มน้ำเสียหาย และพื้นที่ปลูกต้นกระจุตลดลง		
บริเวณที่ ๔ เขตกิจกรรมพิเศษ			
ห้ามมิให้กระทำการหรือประกอบกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ต่างๆ ดังต่อไปนี้			
๑) ปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำเข้าไปเหนือน้ำ ในน้ำและใต้น้ำ ของทะเลน้อยอันเป็นทางสัญจรของประชาชนหรือที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน เว้นแต่จะได้รับอนุญาต	การปลูกสร้างร้านอาหาร เครื่องมือทำการประมง ทำให้การเดินเรือลำบาก ซึ่งจะกระทบต่อการท่องเที่ยวชมนก ชมบัว		
๒) การเท ทิ้ง หรือทำด้วยประการใดๆ ให้หิน กรวด ทราย ดิน โคลน น้ำมัน เคมีภัณฑ์ สิ่งปฏิกูล ขยะหรือของเสียใดๆ อันตราย จะเป็นเหตุให้เกิดเป็นพิษต่อสิ่งมีชีวิต สิ่งแวดล้อมหรือเป็นอันตรายต่อการเดินเรือ	ปัจจุบันมีนักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวทะเลน้อยจำนวนมาก ถึงปีละประมาณ ๖,๐๐๐ คน ทำให้มีการทิ้งขยะของเสียจำนวนมาก และเรือหางยาวนำเที่ยวประมาณ ๖๐ ลำ อาจมีการทิ้งน้ำมันซึ่งเป็นอันตรายต่อพืชน้ำ และสัตว์น้ำ		

มาตรการที่เสนอ	เหตุผลของการเสนอมาตรการ	ข้อเสนอจากที่ประชุม	มาตรการที่ปรับปรุง
๓) การปล่อยทิ้งของเสีย หรือมลภาวะสู่แหล่งน้ำ หรือทะเลน้อย เว้นแต่เป็นกรณีที่ได้ผ่านการบำบัดตามมาตรฐานของทางราชการแล้ว	น้ำในทะเลน้อยเน่าเสีย และปนเปื้อน โลหะหนักจากการย้อมสีกระจูด และของเสียจากครีวเรือน ซึ่งจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่พันธุ์พืช สัตว์น้ำและนกน้ำ		
มาตรการห้ามการก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารใดๆเป็นอาคารดังต่อไปนี้			
<ul style="list-style-type: none"> ๑) โรงงานอุตสาหกรรมทุกประเภทหรือทุกชนิด ๒) โรงฆ่าสัตว์ ๓) โรงกำจัด มูลฝอย ๔) สถานที่บรรจุก๊าซ ๕) คลังน้ำมันเชื้อเพลิง ๖) โรงน้ำยางพารา 			
บริเวณที่ ๕ เขตฟื้นฟูสภาพธรรมชาติ			
ห้ามมิให้กระทำการหรือประกอบกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ต่างๆ ดังต่อไปนี้			
๑) ปรับเปลี่ยนสภาพตามธรรมชาติ บริเวณเกาะดอนต่างๆเว้นแต่กระทำโดยหน่วยงานราชการ เพื่อป้องกันและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ	การขุดเกาะดอนต่างๆจะกระทบต่อระบบนิเวศในพื้นที่นั้น		
๒) การขุด ลอก ถม ปิดกันหรือเปลี่ยนสภาพตามธรรมชาติของเขตห้ามล่า สัตว์ป่าทะเลน้อย เว้นแต่กระทำโดยหน่วยงานราชการเพื่อป้องกันและ	ป้องกันการบุกรุกพื้นที่ เนื่องจากปัจจุบันมีการปรับพื้นที่เพื่อปลูกปาล์มน้ำมัน เพื่อทำให้ระบบนิเวศวิทยาของพื้นที่ชุ่มน้ำเสียหาย และพื้นที่ปลูกต้นกระจูดลดลง		

มาตรการที่เสนอ	เหตุผลของการเสนอมาตรการ	ข้อเสนอจากที่ประชุม	มาตรการที่ปรับปรุง
อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ			
มาตรการห้ามการก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารใดๆเป็นอาคารดังต่อไปนี้			
๑) โรงงานอุตสาหกรรมทุกประเภทหรือทุกชนิด ๒) โรงฆ่าสัตว์ ๓) โรงกำจัด มูลฝอย ๔) สถานที่บรรจุก๊าซ ๕) คลังน้ำมันเชื้อเพลิง ๖) โรงน้ำยางพารา			
บริเวณที่ ๖ เขตศึกษาหาความรู้			
ห้ามมิให้กระทำการหรือประกอบกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ต่างๆ ดังต่อไปนี้			
๑) ปรับเปลี่ยนสภาพตามธรรมชาติ บริเวณเกาะดอนต่างๆเว้นแต่กระทำโดยหน่วยงานราชการ เพื่อป้องกันและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ	การขุดเกาะดอนต่างๆจะกระทบต่อระบบนิเวศในพื้นที่นั้น		
๒)	ป้องกันการบุกรุกพื้นที่ เนื่องจากปัจจุบันมีการปรับพื้นที่เพื่อปลูกปาล์มน้ำมัน เพื่อทำให้ระบบนิเวศวิทยาของพื้นที่ชุ่มน้ำเสียหาย และพื้นที่ปลูกต้นกระจุจลดลง		
มาตรการห้ามการก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารใดๆเป็นอาคารดังต่อไปนี้			
๑) โรงงานอุตสาหกรรมทุกประเภทหรือ			

มาตรการที่เสนอ	เหตุผลของการเสนอมาตรการ	ข้อเสนอจากที่ประชุม	มาตรการที่ปรับปรุง
ทุกชนิด ๒) โรงฆ่าสัตว์ ๓) โรงกำจัด มูลฝอย ๔) สถานที่บรรจุก๊าซ ๕) คลังน้ำมันเชื้อเพลิง ๖) โรงน้ำยางพารา			
ส่วนที่ ๓ มาตรการกำหนดแนวทางในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม			
๑. การก่อสร้างอาคาร หรือ การดำเนินโครงการ หรือประกอบกิจกรรมดังต่อไปนี้ ให้จัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น			
๑) โรงแรมหรือสถานที่พักตากอากาศที่มีจำนวนห้องพักตั้งแต่ ๑๐ ห้องถึง ๗๙ ห้อง	ในการก่อสร้างโรงแรม รีสอร์ท น้อยกว่า ๘๐ ห้อง ให้มีการทำ IEE ก่อนที่จะดำเนินการได้		
๒) การขุด ตัก ลอก กรวด ดิน ดินลูกรัง หิน ผุ หรือทราย เพื่อการค้าในพื้นที่ที่มีความลาดชันไม่เกินร้อยละ ๓๐			
๒. การก่อสร้างอาคาร หรือ การดำเนินโครงการ หรือประกอบกิจกรรมดังต่อไปนี้ ให้จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม			
๑) โรงแรมหรือสถานที่พักตากอากาศที่มีจำนวนห้องพักตั้งแต่ ๘๐ ห้องขึ้นไป	ต้องมีการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม		
๒) การก่อสร้างเขื่อนกักเก็บน้ำ หรืออ่างเก็บน้ำ			
๓) ทางหรือถนนสาธารณะที่มีขนาดมากกว่า ๒ ช่องจราจร			

มาตรการที่เสนอ	เหตุผลของการเสนอมาตรการ	ข้อเสนอจากที่ประชุม	มาตรการที่ปรับปรุง
ส่วนที่ ๔ การกำหนดให้มีการส่งเสริม สนับสนุนการป้องกันทำลาย พื้นฟูและบำบัดทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่			
๑) จัดทำแผน การฟื้นฟู การอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมในทะเลน้อยโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วม		<ul style="list-style-type: none"> - จัดตั้งชุดป้องกันความปลอดภัยในชุมชน โดยกลุ่ม กำนัน อบต. ผู้ใหญ่บ้าน และอาสาสมัคร - จัดตั้งกลุ่มเยาวชนและประชาชนอาสาช่วยเฝ้าระวังดูแลสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรในชุมชน 	
๒) จัดทำพื้นที่สาธิตการจัดการพื้นที่ป่าพรุเพื่อฟื้นฟูระบบนิเวศ และความหลากหลายทางชีวภาพ	ขยายพื้นที่ป่าพรุ		
๓) กำหนดเขตควบคุมการใช้เครื่องมือประมงช่วงเวลาห้ามจับสัตว์และเขตพื้นที่เพื่อรองรับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อรักษาทรัพยากรน้ำและสิ่งแวดล้อม	อนุรักษ์แหล่งน้ำ		
๔) ตรวจสอบคุณภาพน้ำ และโลหะหนักซึ่งอาจปนเปื้อนในสัตว์น้ำ หรือน้ำซึ่งประชาชนใช้ในการบริโภค และจัดทำแผนการดำเนินงานเพื่อควบคุมไม่ให้มีค่ามาตรฐานสากล			
๕) จัดทำแผนกำจัดวัชพืช และการขุดลอกประจำทุกปี โดยเฉพาะบริเวณที่ใช้เป็นเส้นทางคมนาคมทางน้ำ			
๖) วางมาตรการ ควบคุม ดูแล การเลี้ยงกระบือในเกาะหรือที่ดอนเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อมในทะเลน้อย			
๗) จัดระเบียบสิ่งปลูกสร้างตลอดแนวชายฝั่งเพื่อรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความสะอาดและไม่ก่อให้เกิดมลพิษลงสู่	ป้องกันน้ำเสียและขยะจากครัวเรือน		

มาตรการที่เสนอ	เหตุผลของการเสนอมาตรการ	ข้อเสนอจากที่ประชุม	มาตรการที่ปรับปรุง
ทะเลน้อย			
๘) จัดทำแผนงานเพื่อการบำบัดน้ำเสียจากครัวเรือน และสีย้อมกระจูด	ป้องกันน้ำเสียจากครัวเรือน		
๙) วางมาตรการ เพื่อรักษาสิ่งแวดล้อมสำหรับกิจกรรมดังนี้ คือการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ การจัดตั้งตลาดที่ไม่ก่อมลพิษ การถ่ายเททิ้งของเสียลงสู่พื้นที่สาธารณะ การควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์ การติดตั้งบ่อดักไขมันในครัวเรือน และการควบคุมประกอบธุรกิจที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม			
๑๐) จัดตั้งอาสาสมัครเพื่อการเฝ้าระวัง การกระทำอันเป็นการขัดต่อมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม			
๑๑) จัดทำแผนการติดตาม ตรวจสอบ การดำเนินงานเพื่อให้เป็นไปตาม มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม			
ส่วนที่ ๕ การแต่งตั้งคณะกรรมการกำกับดูแลติดตามผลการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม			
๖. เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลและติดตามผลการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แต่งตั้งคณะกรรมการกำกับดูแลติดตามผลการ	เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการนำมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติให้สามารถจัดการกับปัญหาสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของ		

มาตรการที่เสนอ	เหตุผลของการเสนอมาตรการ	ข้อเสนอจากที่ประชุม	มาตรการที่ปรับปรุง
<p>คุ้มครองสิ่งแวดล้อมขึ้น เพื่อทำหน้าที่ดูแลติดตาม ตรวจสอบ การบังคับใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และให้ความเห็นชอบการนำแผนงานต่างๆมาตรการต่างๆที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามกฎกระทรวงนี้</p> <p>คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดที่ดูแลพื้นที่เป็นประธานกรรมการ</p> <p>ผู้แทนส่วนราชการประจำจังหวัดที่ดูแลพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง นายอำเภอ ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่พื้นที่ตามข้อ ๑ อยู่ในเขตรับผิดชอบ</p> <p>ผู้ทรงคุณวุฒิด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อยู่ในจังหวัดไม่เกินสามคน ผู้แทนภาคเอกชนซึ่งมีกิจกรรมเกี่ยวข้องกับเกษตรกรรมพาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรมที่อยู่ในจังหวัดไม่เกินสามคน และผู้แทนภาคเอกชน ซึ่งมีกิจกรรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อยู่ในจังหวัดไม่เกินสามคนเป็น</p>	<p>หน่วยงานระดับท้องถิ่นทั้งภาครัฐและเอกชน</p>		

มาตรการที่เสนอ	เหตุผลของการเสนอมาตรการ	ข้อเสนอจากที่ประชุม	มาตรการที่ปรับปรุง
<p>กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ในส่วนนี้ให้คำนึงถึงชายและหญิงในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน</p> <p>ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ</p> <p>ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเสนอรายชื่อกรรมการตามวรรคสองต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายในหกสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ</p>			

๒.๕.๒ บรรยากาศการประชุม

๒.๕.๓ รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

ที่	ชื่อ-สกุล	อาชีพ/หน่วยงาน	ที่อยู่
๑.	นายธีระพงษ์ นุ่นคง	นักศึกษา	ทะเลน้อย
๒.	นางสมถ รอดภาษา	แม่บ้าน	พนาตุง
๓.	นางหนูแวน นิมแก้ว	รับจ้าง	พนาตุง
๔.	นางบุญเรือน นิมแก้ว	รับจ้าง	ทะเลน้อย
๕.	นางบุญราย ไชยชนะ		พนาตุง
๖.	นางกฤษณา ชูคำ		พนาตุง
๗.	นายเสียม ยกทอง	รับจ้าง	พนาตุง
๘.	นางรุ่งทิพย์ ศรีสวัสดิ์	บ้านทิวสุข	พนาตุง
๙.	นางสาวกัลยา รักรอด	ค้าขาย	พนาตุง
๑๐.	นางเขียว บุญจันทร์	ค้าขาย,เลี้ยงปลา	พนาตุง
๑๑.	นายชีพ แก้วบุญส่ง	ค้าขาย	๖๔ ม.๑๓ ต.พนาตุง
๑๒.	นายประทีป สีพันธ์	รองนายก อบต.	๑๓๓ ม.๗ ขอนหาด
๑๓.	นายสุทธิพงษ์ ขาวเผือก		ขอนแก่น
๑๔.	นายแก้ว บุญศิริ	ทำนา	๑๔ ม.๗ ต.แหลมไต้นด
๑๕.	นางสมพร หวัดก้อน	รับจ้าง	๕๕ ม.๑ ต.พนาตุง
๑๖.	นายวรรณิจ หนูแย้ม	เกษตรกร	๒๓๕ ม.๑ ต.พนาตุง
๑๗.	นายบรมะภวิล แป้นดั่ง	สอบต.	๔๑ ม.๓ ต.เคอิ่ง
๑๘.	นางสาวแววตา พรหมนุ่ม	เกษตรกร	๕๘ ม.๓ เคอิ่ง
๑๙.	นางมิ่งขวัญ รัตนภักดี	ท่องเที่ยว	๑๐๑/๑ ม.๔ ต.บ้านขาว
๒๐.	นางปรีดา อ้วนชัย	เกษตรกร	๘๖ ม.๓ ต.บ้านขาว
๒๑.	นายเกลือม ช่วยแทน	เกษตรกร	๑๒๕/๑ ต.บ้านขาว
๒๒.	นางเพ็ญศรี ทองปาน	เกษตรกร	๑๘๓ ม.๓ ต.บ้านขาว
๒๓.	นางอุไรวรรณ เสริมศรี	เกษตรกร	๔๐/๑ ม.๓ ต.บ้านขาว
๒๔.	นางเขียว ทองดั่ง	เกษตรกร	๕๒ ม.๓ ต.บ้านขาว
๒๕.	นางประวีณา ขุนทรงอักษร	เกษตรกร	๑๐๕/๑ ม.๓ ต.บ้านขาว
๒๖.	นางอำนาจ ทองปาน	เกษตรกร	๑๘๓ ม.๓ ต.บ้านขาว
๒๗.	นายอุทัย คงหนู	อบต.บ้านขาว	บ้านขาว
๒๘.	นายสาธิต ไชยสุวรรณ	อบต.บ้านขาว	บ้านขาว
๒๙.	นางสาวธมนวรรณ ภิรมย์พันธ์		๙๒ ม.๓ ต.บ้านขาว
๓๐.	นางปรีชาติ ฐานะพันธ์	เกษตรกร	๘๒ ม. ๓ต.บ้านขาว

ที่	ชื่อ-สกุล	อาชีพ/หน่วยงาน	ที่อยู่
๓๑.	นางคณาภรณ์ ชูบัวทอง	เกษตรกร	๑๘๑ ม.๓ ต.บ้านขาว
๓๒.	นายสวัสดิ์ ผอมแข่ง	เกษตรกร	๑๑๘ ม. ๓ ต.บ้านขาว
๓๓.	นายเสน่ห์ รักภู	เกษตรกร	๑๒๙ ม.๓ ต.บ้านขาว
๓๔.	นายสามารถ ศิริทอง	เกษตรกร	๑๑๓/๑ ม.๓ ต.บ้านขาว
๓๕.	นายเซเมม แก้วบุญส่ง	สวนกฤษฎาศาสตร์	ม.๔ ต.พนาางตุง
๓๖.	นายสมนึก ชูรัตน์	สวนกฤษฎาศาสตร์	ม.๔ ต.พนาางตุง
๓๗.	นายณรงค์ ชุ่นแข่ง	รับจ้าง	๑๑๔/๑ ม.๓ ต.พนาางตุง
๓๘.	นายประมูล ชูเรืองสุข	เกษตรกร	๑๕๗ ม.๓ ต.เค็ริง
๓๙.	นายทัศน แก้วทอง	เกษตรกร	๑๓๘ ม.๔ ต.เค็ริง
๔๐.	นายวิริยะ แก้วนาก	เกษตรกร	๔๑/๑ ม.๑ ต.เค็ริง
๔๑.	นายสมพงษ์ นุ่นสังข์	เกษตรกร	๑๖๐ ม.๓ ต.เค็ริง
๔๒.	นายชัยณรงค์ ตัวงกล้า	เกษตรกร	๑๕๓ ม.๕ ต.เค็ริง
๔๓.	นายสายันต์ วรรณทอง	เกษตรกร	๔๔/๒ ม.๓ ต.เค็ริง
๔๔.	นายเดโช น้อมแก้ว	เกษตรกร	๘/๑ ม.๓ ต.เค็ริง
๔๕.	นายสุทัศน์ สงขาว	เกษตรกร	๓๑๗ ม.๑๑ ต.เค็ริง
๔๖.	นายวิทย์ แก้วจันทร์	อบต.ควนชะลิก	ต.ควนชะลิก
๔๗.	นายเฉลิม เสนเชื้อ	อบต.ควนชะลิก	ต.ควนชะลิก
๔๘.	นายจ้านง บัวทอง	อบต.เค็ริง	๙๑ ม.๔ ต.เค็ริง
๔๙.	นายธรรมรงค์ ทองมา	รับจ้าง	๓๔๙ ม.๔ ต.เค็ริง
๕๐.	นายวิโชค ปรัชญาอรกุล	เกษตรกร	๑๕๘ ม.๓ เค็ริง
๕๑.	นายจวน อ้วนชัย	เกษตรกร	๑๕๖ ม.๓ ต.บ้านขาว
๕๒.	นายสว่าง บุญชู	ประมง	๑๓๕ ม.๓ ต.บ้านขาว
๕๓.	นางสุนีย์ เอียดพล	เกษตรกร	๓๖/๑ ม.๓ ต.บ้านขาว
๕๔.	นายริน รักหนู	คณะทำงานลุ่มน้ำ	๑๘๒ ม.๑ ต.พนาางตุง
๕๕.	นายบุญฤทธิ์ ทวีสุข	คณะทำงานลุ่มน้ำ	๑๖๕ ม.๒ ต.พนาางตุง
๕๖.	นายสมมาตร นุ่นคง	คณะทำงานลุ่มน้ำ	๒๑๕ ม. ๑๓ ต.พนาางตุง
๕๗.	นายบุญธรรม รักรอด		๓๔๖ ม.๑๓ ต.พนาางตุง
๕๘.	นายเดชา สุวรรณโรจน์	เกษตรกร	๑๐๒ ม.๓ ต.แหลมโดนด
๕๙.	นายศุภร์ เกศรินทร์	พ่อค้า	๓๒๓ ม.๒ ต.แหลมโดนด
๖๐.	นายคิด สุขศรี	ผู้ใหญ่บ้าน	๑๕๓ ม.๓ ต.แหลมโดนด
๖๑.	นายสมโชค แก้วศรี	ผู้ใหญ่บ้าน	๒๔๑ ม.๒ ต.แหลมโดนด
๖๒.	นายอาทร นุญาสิทธิ์	พ่อค้า	๕๒ ม.๓ ต.แหลมโดนด

สรุปการจัดประชุมกลุ่มย่อยครั้งที่ ๓ ในพื้นที่ชุ่มน้ำทะเลน้อย -----

ที่	ชื่อ-สกุล	อาชีพ/หน่วยงาน	ที่อยู่
๖๓.	นายภักดี บุญวงศ์	ผู้ใหญ่บ้าน	๑๗ ม.๒ ต.นางหลง
๖๔.	นายโกวิทย์ ธรรมจันทร์	ผู้ใหญ่บ้าน	๑๓๖ ม.๒ ต.นางหลง
๖๕.	นายประมวน ภิรมย์รักษ์	ผู้ใหญ่บ้าน	๒๗ ม.๒ ต.นางหลง
๖๖.	นายอนันต์ เกื้อแก้ว	สอบต.	๑๒๓ ม.๒ ต.นางหลง
๖๗.	นายถวิล สุขสวัสดิ์	รับจ้าง	๑๐๑/๑ ม. ๑ ต.เคอิ่ง
๖๘.	นางปราณี หนูมาศ	รับจ้าง	๓๔๙ ม.๔ ต.เคอิ่ง
๖๙.	ดต.ธนาคม แก้วทงศ์	ท่องเที่ยว	๑๐๑/๑ ม.๔ต.บ้านขาว
๗๐.	นายอวาร อินทร์ช่วย	เลี้ยงปลา	ต.เคอิ่ง
๗๑.	นางจำนาญ ม่วงไม้	หัตถกรรม	ต.เคอิ่ง

สรุปการจัดประชุมกลุ่มย่อยครั้งที่ ๓ ในพื้นที่คาบสมุทรสทิงพระ

เป็นการประชุมครั้งที่ ๓ ของพื้นที่ในพื้นที่เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย ซึ่งเป็นการประชุมเพื่อนำร่างขอบเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย ที่ได้จัดทำขึ้นมาเพื่อรับฟังข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การกำหนดขอบเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมมาจากความต้องการของประชาชนในพื้นที่อย่างแท้จริง โดยมีการจัดประชุมในพื้นที่ ดังนี้

๑. วันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ เวลา ๐๘.๓๐-๑๒.๐๐ น. ประชุม ณ เทศบาลตำบลระโนด อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา
๒. วันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ เวลา ๑๓.๐๐-๑๖.๓๐ น. ประชุม ณ ศาลาประชาคม อำเภอกะแสสินธุ์ จังหวัดสงขลา
๓. วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๓ เวลา ๐๘.๓๐-๑๒.๐๐ น. ประชุม ณ สถานีพัฒนาทรัพยากรป่าชายเลนที่ ๓๘ อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา
๔. วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๓ เวลา ๑๓.๐๐-๑๖.๓๐ น. ประชุม ณ ห้องประชุมเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลสาบสงขลา(อุทยานนกน้ำคูขุด) อำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา
๕. วันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๔ เวลา ๐๙.๐๐ น. - ๑๒.๐๐ น. ประชุม ณ ที่ว่าการอำเภอสทิงพระ อ.สทิงพระ จ.สงขลา

๑. วัตถุประสงค์

เพื่อนำเสนอข้อสรุปสถานการณ์และประเด็นปัญหาของพื้นที่ และระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการที่ควรกำหนดสำหรับพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในแต่ละพื้นที่

๒. สรุปการประชุม

๒.๑ เมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ เวลา ๘.๓๐-๑๒.๐๐ น. ณ เทศบาลตำบล ระโนด อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา

ประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
สื่อมวลชน และประชาชนในพื้นที่ จำนวนรวม ๒๒ คน ดังรายชื่อแนบท้าย

๒.๑.๑ สรุปความคิดเห็น

๑) ความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

ประชาชนที่เข้าร่วมประชุมมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม
มากขึ้นเนื่องจากประชาชนที่เข้าร่วมในครั้งนี้ส่วนใหญ่จะเป็นผู้เข้าร่วมกลุ่มเดิมในการจัดประชุมกลุ่มย่อยครั้งที่
๒ ในพื้นที่ แต่ในการประชุมกลุ่มย่อยนี้มีข้อจำกัดอยู่ที่พื้นที่ศึกษาเป็นพื้นที่ที่กว้างมากอาจทำให้การเชิญคนเข้า
ร่วมนั้นให้ครบทุกตำบล และกลุ่มเดียวกันกับการประชุมกลุ่มย่อยครั้งที่ ๒ ในพื้นที่ จึงทำได้ยาก แต่ประชาชน
ที่เข้าร่วมประชุมทุกคนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ซึ่งประชาชนกลุ่มเดิมที่เข้าร่วมประชุมทุกครั้งจะมีความรู้
ความเข้าใจเกี่ยวกับพื้นที่คุ้มครองมากขึ้น ในส่วนของประชาชนที่เข้าร่วมประชุมเป็นแรกเมื่อได้ฟังคำบรรยาย
จากวิทยากรทำให้ผู้เข้าร่วมมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองเพิ่มขึ้น

๒) คุณค่าพิเศษ/องค์ประกอบของคุณค่าในพื้นที่

ผู้เข้าร่วมได้กล่าวถึงคุณค่าของพื้นที่ของอำเภอระโนดเป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญทั้ง
ทางด้านทรัพยากรธรรมชาติ โบราณสถาน และโบราณวัตถุต่างๆ คือมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
และมีสถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงามทั้งสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติและสถานที่ท่องเที่ยวทางโบราณสถาน
และโบราณวัตถุเช่น เจดีย์ วัดโบราณ วัดสี่ห้วย และพังจันทร ซึ่งเป็นที่ศักดิ์ ตั้งอยู่ที่ตำบลวัดสน เป็นต้น

๓) ปัญหาและภัยคุกคามคุณค่าในพื้นที่

ผู้เข้าร่วมได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในพื้นที่ ได้กล่าวถึง ปัญหาพื้นที่ทาง
ธรรมชาติเสื่อมโทรมและลดลง มีสาเหตุจาก การทำนา กุ้ง การกัดเซาะชายฝั่ง การขยายตัวของชุมชนเมือง
และโครงการพัฒนาต่างๆ ทำให้เกิดปัญหาต่างๆตามมา เช่น ปัญหาขยะ และปัญหาน้ำเสีย นอกจากนี้ยังมี
การบุกรุกแหล่งโบราณสถาน และโบราณวัตถุ

๔) ประมวล/สรุปกฎหมายที่เกี่ยวข้อง/ผลการบังคับใช้กฎหมาย

ในส่วนของกฎหมายที่เกี่ยวข้องในพื้นที่นั้นประชาชนส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่
บังคับใช้ในพื้นที่เท่าไรนัก แต่บางคนก็มีความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย ก็ได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับกฎหมายที่
บังคับใช้ในพื้นที่ เช่น กฎหมายป่าไม้ กฎหมายประมง กฎหมายสิ่งแวดล้อม

๕) แนวทาง/มาตรการที่ใช้แก้ปัญหา/ภัยคุกคาม

ผู้เข้าร่วมการประชุมได้มีการเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ จากการ
ประมวลผลการประชุมรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ การสำรวจทัศนคติและการรวบรวมข้อมูล
ต่างๆในพื้นที่ พบว่า มีข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงขอบเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครอง
สิ่งแวดล้อมในพื้นที่อำเภอระโนด คณะผู้ศึกษาได้ทำการกำหนดพื้นที่เป็นบริเวณต่างๆ เพื่อเสนอมาตรการ
คุ้มครองในแต่ละบริเวณ โดยได้แบ่งเป็น ๒ บริเวณใหญ่ๆ ดังนี้

บริเวณที่ ๑ พื้นดิน

บริเวณที่ ๒ ผืนน้ำ

โดยในการประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมนี้ จะแบ่งได้เป็น ๒ ประเด็นหลัก คือ ประเด็นด้านการอนุรักษ์ คุ้มครองและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และประเด็นการอนุรักษ์ คุ้มครองแหล่งศิลปกรรม โบราณสถานและวิถีชีวิตของชุมชนท้องถิ่นไว้ดังตาราง

ตารางที่ ๗-๑ แสดงข้อเสนอและมาตรการที่ปรับปรุงจากที่ประชุม

มาตรการที่เสนอ	เหตุผลของการเสนอมาตรการ	บริเวณ	ข้อเสนอจากที่ประชุม	มาตรการที่ปรับปรุง
ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งบริเวณคาบสมุทรสติงพระ				
➤ ห้ามถมทะเล ยกเว้นเพื่อป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง ซึ่งต้องผ่านความเห็นชอบจากมติ ครม. และพื้นที่ที่เกิดขึ้นหลังจากถมทะเลดังกล่าวให้ถือเป็นพื้นที่สาธารณประโยชน์	● เพื่อป้องกันการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพของพื้นที่ที่มีความอ่อนไหวต่อการถูกทำลาย		ชาวบ้านเห็นด้วยกับมาตรการ	
➤ กำหนดให้มีการฟื้นฟูและบำรุงรักษาพื้นที่ป่าชายเลน ที่มีสภาพกร้างว่างเปล่า หรือยกเลิกการใช้ประโยชน์ของตามที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายแล้วให้ฟื้นคืนสู่ธรรมชาติโดยเร็ว เพื่อเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำ และเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ให้แก่ธรรมชาติ ทั้งนี้ให้สอดคล้องกับแผนการจัดการป่าชายเลนของประเทศตามมติของคณะรัฐมนตรี	● เพื่อคืนความสมบูรณ์ให้แก่พื้นที่ที่เคยถูกทำลาย		ชาวบ้านเห็นด้วยกับมาตรการ	
ปัญหาการด้านทรัพยากรประมง				
➤ ห้ามเคลื่อนย้ายเครื่องมือประมงที่ผิดกฎหมาย ได้แก่ เสื่อประกอบอวนรุน อุปกรณ์ที่ใช้คราดไถ และแหวนขนาดต่ากว่าที่กรมประมงอนุญาต เว้นแต่จะจัดเก็บอยู่ในสภาพที่ไม่สามารถใช้งานได้ทันที รวมถึงห้ามเคลื่อนย้ายสารเคมีในการเปื้อสัตว์น้ำหรือระเบิดสัตว์น้ำ อีกทั้งการซอตปลาด้วย	● เพื่อป้องกันการกระทำผิดโดยเจตนาในพื้นที่เขตห้ามทำการประมง ● การห้ามสารเคมีในการเปื้อสัตว์น้ำเพื่อต้องการลดผลกระทบจากการทำประมงผิดวิธี		ชาวบ้านเห็นด้วยกับมาตรการ	

มาตรการที่เสนอ	เหตุผลของการเสนอมาตรการ	บริเวณ	ข้อเสนอจากที่ประชุม	มาตรการที่ปรับปรุง
ปัญหาด้านมลพิษ				
➤ ห้ามทิ้งขยะและสิ่งปฏิกูลลงสู่แม่น้ำ ลำคลอง	<ul style="list-style-type: none"> การทิ้งขยะและสิ่งปฏิกูลลงสู่แม่น้ำ ลำคลองจะส่งผลให้คุณภาพน้ำในแม่น้ำและลำคลองเน่าเสีย 		ชาวบ้านเห็นด้วยกับมาตรการ	
➤ ให้หน่วยงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ทำแผนการฝึกอบรม และสนับสนุนการดำเนินการในการตรวจวัดคุณภาพน้ำในแม่น้ำ ลำคลอง ให้แก่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และตัวแทนชุมชนในพื้นที่	<ul style="list-style-type: none"> การที่แม่น้ำ ลำคลองเน่าเสียส่งผลกระทบต่อ การประกอบอาชีพและคุณภาพชีวิตของประชาชน รวมทั้งการที่น้ำเสียไหลลงสู่ทะเล ทำให้เกิดการสะสมของสารพิษ และเป็นอันตรายต่อสัตว์น้ำที่อยู่ในบริเวณนั้น 		ชาวบ้านเห็นด้วยกับมาตรการ	
➤ การปล่อยน้ำทิ้งของเสียออกสู่สิ่งแวดล้อมต้องผ่านการบำบัดตามมาตรฐานของทางราชการ เว้นแต่ขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลตามบ้านเรือนและอาคารต่างๆ ที่ไม่มีระบบกำจัดขยะมูลฝอย ให้จัดเก็บโดยมีภาชนะรองรับและทิ้งในที่ทางราชการจัดเตรียมไว้เท่านั้น	<ul style="list-style-type: none"> เพื่อแก้ไขและป้องกันปัญหาคุณภาพน้ำในแม่น้ำและลำคลองเสื่อมโทรม 		ชาวบ้านเห็นด้วยกับมาตรการ	
ปัญหาด้านศิลปกรรม				
➤ ประชาชนและหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบเข้ามาดูแลรักษาและบูรณาการ รวมทั้งให้งบประมาณในการดูแลบำรุงรักษา มีสถานที่โบราณสถานที่สำคัญหลายแห่งที่ยังไม่มีการบำรุงรักษา	<ul style="list-style-type: none"> เพื่อแก้ไขและป้องกันแหล่งโบราณคดี และแหล่งประวัติศาสตร์มีความเสื่อมโทรม และถูกบุกรุก 		ชาวบ้านเห็นด้วยกับมาตรการ	

๖) ขอบเขตของพื้นที่ย่อยที่ควบคุมตามมาตรการ

ในส่วนของการกำหนดขอบเขตในพื้นที่คาบสมุทรสทิงพระ จากการสำรวจพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่เสนอความคิดเห็นว่าควรมีการแบ่งขอบเขตที่ชัดเจน โดยที่ไม่กระทบกระเทือนต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนในพื้นที่ โดยมีการแบ่งพื้นที่ตามลักษณะการใช้ประโยชน์ในพื้นที่เป็นสำคัญ

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากที่ประชุมมีดังนี้

- ๑) ต้องการให้เจ้าหน้าที่ทุกตำบลเข้ามาช่วยเหลือดูแลทรัพยากรธรรมชาติ โบราณสถาน และโบราณวัตถุในพื้นที่ ไม่ให้มีการบุกรุกเข้าใช้ประโยชน์อย่างไม่เหมาะสม
- ๒) ต้องการให้มีการขึ้นทะเบียนโบราณสถานที่สำคัญในพื้นที่ เช่น
 - วัดนก ตั้งอยู่ที่ตำบลวัดสนซึ่งเป็นวัดเก่าแก่กว่า ๔๐๐ ปี ปัจจุบันมีพระจำพรรษาอยู่
 - พังจันทร์ ตั้งอยู่ที่ตำบลวัดสน ซึ่งเป็นที่ศักดิ์ แต่มีชาวบ้านบุกรุกเข้าไปใช้ประโยชน์เป็นพื้นที่ส่วนตัว
- ๓) เพิ่มแหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวดั้งเดิมในพื้นที่ เช่น
 - สร้างตลาดน้ำ และการท่องเที่ยวทางน้ำ ปัจจุบันขาดการสนับสนุนอย่างจริงจัง
 - สร้างหอคอยชมความสวยงามของทะเลสาบ
- ๔) ด้านการท่องเที่ยวควรมีการเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวข้างเคียง เช่น วัดพระโค๊ะที่มีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติเข้ามาเที่ยวอย่างต่อเนื่องจึงควรมีการเชื่อมโยงให้เข้ามาเที่ยวในพื้นที่ของอำเภอระโนดด้วย

๒.๑.๒ รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	หน่วยงาน	ที่อยู่
๑.	ผศ.ดร.ปาริชาติ วิสุทธิมาจาร		คณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม มอ.
๒.	นายแสง จันทะ		ต.พังยาง อ.ระโนด
๓.	นายสุภาพ เรืองโรจน์	อบต.พังยาง	อบต.พังยาง
๔.	นายพงศ์ปนต์ ศรียาเทพ	อบต.ท่าบอน	อบต.ท่าบอน
๕.	นางเพ็ญศรี ชูละเอียด	ระโนด	
๖.	นางเหวียง เนียมจันทร์	ระโนด	
๗.	นางสาลี แก้ววิเชียร	ระโนด	
๘.	นางแสงจันทร์ จุงพงศ์	ระโนด	๗๒ มหาดไทย๒ อ.ระโนด
๙.	นางศุภวรรณ เกตชู	ระโนด	๓๕ มหาดไทย๒ อ.ระโนด
๑๐.	นายสมพร เอียดลิ่ง	ระโนด	
๑๑.	นางอุไร ศรีนุ่น		
๑๒.	นางกิริคุณ จันทรมาศ	อบต.ระโนด	๑๖๘/๑ ถ.ชาวยวาร์ ต.ระโนด
๑๓.	นายปรีชา พันธุ์คง	ศูนย์ประสานงานภาคประชาชน	๕๑/๑ ม.๔ ต.วัดสน
๑๔.	นายจักรพงษ์ แก้วสี		๘ ม.๒ ต.บ่อขู อ.ระโนด
๑๕.	นางรัตนา คำกลาย	แม่ค้ำ	
๑๖.	นางกิม เกนออง	แม่ค้ำ	
๑๗.	นางเฟิน กลับนวล	แม่ค้ำ	
๑๘.	นายทะนง จันทรแทน		๔๒/๑ ม.๒ ต.วัดสน
๑๙.	นายทวิศักดิ์ ขวัญงาม	อบต.ระโนด	
๒๐.	นางศิริมา ชานูพันธ์		
๒๑.	นางปราณี หนูเสมียน	หัวหน้ากองวิชาการเทศบาล ตำบลระโนด	เทศบาลตำบลระโนด
๒๒.	นางฉิมพร ศรีสาร	เทศบาลตำบลระโนด	เทศบาลตำบลระโนด
๒๓.	นางสาวปาริชาติ เกตุเหมือน	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ เทศบาล ตำบลระโนด	เทศบาลตำบลระโนด
๒๔.	นางสาวเบญมาศ แซ่ไชย	พนักงานธุรการ เทศบาลตำบล ระโนด	เทศบาลตำบลระโนด
๒๕.	นายธเนศ ทวีบุรุษ	คณะทำงาน	คณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม มอ.
๒๖.	นายสหัสชัย พิชัยยุทธ์	คณะทำงาน	คณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม มอ.
๒๗.	นางสาวปรีญา จินตามณี	คณะทำงาน	คณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม มอ.

๒.๑.๓ ภาพบรรยากาศการประชุม

๒.๒. วันอังคารที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ เวลา ๑๓.๐๐ -๑๖.๐๐ น. ณ ศาลาประชาคม อำเภอกระแสดินธุ์ จังหวัดสงขลา

ประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
สื่อมวลชน และประชาชนในพื้นที่ จำนวนรวม ๓๘ คน ดังรายชื่อแนบท้าย

๒.๒.๑ สรุปความคิดเห็น

๑) ความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

ประชาชนที่เข้าร่วมประชุมมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม
มากขึ้นเนื่องจากประชาชนที่เข้าร่วมในครั้งนี้นั้นส่วนใหญ่จะเป็นผู้เข้าร่วมกลุ่มเดิมในการจัดประชุมกลุ่มย่อยครั้งที่
๒ ในพื้นที่ แต่ในการประชุมกลุ่มย่อยนี้มีข้อจำกัดอยู่ที่พื้นที่ศึกษาเป็นพื้นที่ที่กว้างมากอาจทำให้การเชิญคนเข้า
ร่วมนั้นให้ครบทุกตำบล และกลุ่มเดียวกันกับการประชุมกลุ่มย่อยครั้งที่ ๒ ในพื้นที่ จึงทำได้ยาก แต่ประชาชน
ที่เข้าร่วมประชุมทุกคนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ซึ่งประชาชนกลุ่มเดิมที่เข้าร่วมประชุมทุกครั้งจะมีความรู้
ความเข้าใจเกี่ยวกับพื้นที่คุ้มครองมากขึ้น ในส่วนของประชาชนที่เข้าร่วมประชุมเป็นแรกเมื่อได้ฟังคำบรรยาย
จากวิทยากรทำให้ผู้เข้าร่วมมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองเพิ่มขึ้น

๒) คุณค่าพิเศษ/องค์ประกอบของคุณค่าในพื้นที่

ผู้เข้าร่วมได้กล่าวถึงคุณค่าของพื้นที่อำเภอกระแสดินธุ์เป็นพื้นที่ที่เป็นพื้นที่ที่มี
ความสำคัญตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ประชาชนในพื้นที่มีวิถีชีวิตผูกพันกับทะเลสาบ มีวัฒนธรรมวิถีชีวิต
ความเป็นอยู่ของชุมชน ซึ่งเป็นวิถีชีวิตที่เรียบง่าย มีวัฒนธรรมอันดีงาม รวมไปถึงการประกอบอาชีพทั้งด้าน
การเกษตร ทั้งสวนผลไม้ การทำนา และในขณะที่การประมงก็เป็นอีกอาชีพหนึ่งที่มีมาช้านาน เนื่องจาก
ทะเลสาบอุดมไปด้วยทรัพยากรทางทะเลมากมาย ทั้งกุ้ง หอย ปู และปลา และอำเภอกระแสดินธุ์ยังมี
ความสำคัญด้านการท่องเที่ยว มีทะเลสาบความสวยงาม จนได้รับการยกให้เป็นหนึ่งในแหล่งท่องเที่ยวขึ้น
ชื่อ และมีศักยภาพสูง และการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม มีสถานที่ที่สำคัญ เช่น วัดเอกเชิงแส ซึ่งวัดมีประวัติ
ความเป็นมาที่สำคัญกับวิถีชีวิตของคนในพื้นที่อีกด้วย

๓) ปัญหาและภัยคุกคามคุณค่าในพื้นที่

ผู้เข้าร่วมได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในพื้นที่ ได้กล่าวถึง ปัญหาพื้นที่ทาง
ธรรมชาติเสื่อมโทรมทรัพยากรประมงลดลง ทำให้การประกอบอาชีพประมงจับสัตว์น้ำลดลงมากและใน
การออกทะเลต้องใช้เวลามากขึ้น การกัดเซาะชายฝั่ง

๔) ประมวล/สรุปกฎหมายที่เกี่ยวข้อง/ผลการบังคับใช้กฎหมาย

ในส่วนของกฎหมายที่เกี่ยวข้องในพื้นที่นั้นประชาชนส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีความรู้
เกี่ยวกับกฎหมายที่บังคับใช้ในพื้นที่เท่าไรนัก แต่บางคนก็มีความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย ก็ได้เสนอความคิดเห็น
เกี่ยวกับกฎหมายที่บังคับใช้ในพื้นที่ เช่น กฎหมายป่าไม้ กฎหมายประมง กฎหมายสิ่งแวดล้อม

๕) แนวทาง/มาตรการที่ใช้แก้ปัญหา/ภัยคุกคาม

ผู้เข้าร่วมการประชุมได้มีการเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ จากการ
ประมวลผลการประชุมรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ การสำรวจทัศนคติและการรวบรวมข้อมูล
ต่างๆในพื้นที่ พบว่า มีข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงขอบเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครอง
สิ่งแวดล้อมในพื้นที่อำเภอกระแสดินธุ์ คณะผู้ศึกษาได้ทำการกำหนดพื้นที่เป็นบริเวณต่างๆ เพื่อเสนอมาตรการ
คุ้มครองในแต่ละบริเวณ โดยได้แบ่งเป็น ๒ บริเวณใหญ่ๆ ดังนี้

บริเวณที่ ๑ พื้นดิน

บริเวณที่ ๒ ผืนน้ำ

โดยในการประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมนี้ จะแบ่งได้เป็น ๒ ประเด็นหลัก คือ ประเด็นด้านการอนุรักษ์ คุ้มครองและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และประเด็นการอนุรักษ์ คุ้มครองแหล่งศิลปกรรม โบราณสถานและวิถีชีวิตของชุมชนท้องถิ่นไว้ดังตาราง

ตารางที่ ๗-๒ แสดงข้อเสนอและมาตรการที่ปรับปรุงจากที่ประชุม

มาตรการที่เสนอ	เหตุผลของการเสนอมาตรการ	บริเวณ	ข้อเสนอจากที่ประชุม	มาตรการที่ปรับปรุง
ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งบริเวณคาบสมุทรสทิงพระ				
➢ ห้ามถมทะเล ยกเว้นเพื่อป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง ซึ่งต้องผ่านความเห็นชอบจากมติ ครม. และพื้นที่ที่เกิดขึ้นหลังจากถมทะเลดังกล่าวให้ถือเป็นพื้นที่สาธารณประโยชน์	<ul style="list-style-type: none"> เพื่อป้องกันการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพของพื้นที่ที่มีความอ่อนไหวต่อการถูกทำลาย 		ชาวบ้านเห็นด้วยกับมาตรการ	
➢ กำหนดให้มีการฟื้นฟูและบำรุงรักษาพื้นที่ป่าชายเลน ที่มีสภาพรกร้างว่างเปล่า หรือยกเลิกการใช้ประโยชน์ของตามที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายแล้วให้ฟื้นคืนสู่ธรรมชาติโดยเร็ว เพื่อเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำ และเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ให้แก่ธรรมชาติ ทั้งนี้ให้สอดคล้องกับแผนการจัดการป่าชายเลนของประเทศตามมติของคณะรัฐมนตรี	<ul style="list-style-type: none"> เพื่อคืนความสมบูรณ์ให้แก่พื้นที่ที่เคยถูกทำลาย 		ชาวบ้านเห็นด้วยกับมาตรการ	
ปัญหาการด้านทรัพยากรประมง				
➢ ห้ามเคลื่อนย้ายเครื่องมือประมงที่ผิดกฎหมาย ได้แก่ เสาประกอบบอวนรุน อุปกรณ์ที่ใช้คราดไถ และแหวนขนาดต่ำกว่าที่กรมประมงอนุญาต เว้นแต่จะจัดเก็บอยู่ในสภาพที่ไม่สามารถใช้งานได้ทันที รวมถึงห้ามเคลื่อนย้ายสารเคมีในการเปื้อสัตว์น้ำหรือระเบิดสัตว์น้ำ อีกทั้งการซื้อปลาด้วย	<ul style="list-style-type: none"> เพื่อป้องกันการกระทำความผิดโดยเจตนาในพื้นที่เขตห้ามทำการประมง การห้ามสารเคมีในการเปื้อสัตว์น้ำเพื่อต้องการลดผลกระทบจากการทำประมงผิดวิธี 		ชาวบ้านเห็นด้วยกับมาตรการ	
ปัญหาด้านมลพิษ				

มาตรการที่เสนอ	เหตุผลของการเสนอมาตรการ	บริเวณ	ข้อเสนอจากที่ประชุม	มาตรการที่ปรับปรุง
➤ ห้ามทิ้งขยะและสิ่งปฏิกูลลงสู่แม่น้ำ ลำคลอง	<ul style="list-style-type: none"> การทิ้งขยะและสิ่งปฏิกูลลงสู่แม่น้ำ ลำคลองจะส่งผลให้คุณภาพน้ำในแม่น้ำและลำคลองเน่าเสีย 		ชาวบ้านเห็นด้วยกับมาตรการ	
➤ ให้นายงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดทำแผนการฝึกอบรม และสนับสนุนการดำเนินการในการตรวจวัดคุณภาพน้ำในแม่น้ำ ลำคลอง ให้แก่ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และตัวแทนชุมชนในพื้นที่	<ul style="list-style-type: none"> การที่แม่น้ำ ลำคลองเน่าเสีย ส่งผลกระทบต่อ การประกอบอาชีพ และ คุณภาพชีวิตของประชาชน รวมทั้งการที่น้ำเสียไหลลงสู่ทะเล ทำให้เกิดการสะสมของสารพิษ และเป็นอันตรายต่อสัตว์น้ำที่อยู่ในบริเวณนั้น 		ชาวบ้านเห็นด้วยกับมาตรการ	
➤ การปล่อยน้ำทิ้งของเสียออกสู่สิ่งแวดล้อม ต้องผ่านการบำบัดตามมาตรฐานของทางราชการ เว้นแต่ขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลตามบ้านเรือนและอาคารต่างๆ ที่ไม่มีระบบกำจัดขยะมูลฝอย ให้จัดเก็บโดยมีภาชนะรองรับและทิ้งในที่ทางราชการจัดเตรียมไว้เท่านั้น	<ul style="list-style-type: none"> เพื่อแก้ไขและป้องกันปัญหาคุณภาพน้ำในแม่น้ำและลำคลองเสื่อมโทรม 		ชาวบ้านเห็นด้วยกับมาตรการ	
ปัญหาด้านศิลปกรรม				
➤ ประชาชนและหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบเข้ามาดูแลรักษาและบูรณาการ รวมทั้งให้งบประมาณในการดูแล บำรุงรักษา มีสถานที่โบราณสถานที่สำคัญหลายแห่งที่ยังไม่มีการบำรุงรักษา	<ul style="list-style-type: none"> เพื่อแก้ไขและป้องกันแหล่งโบราณคดี และแหล่งประวัติศาสตร์มีความเสื่อมโทรมและถูกบุกรุก 		ชาวบ้านเห็นด้วยกับมาตรการ	
มาตรการเพื่อสนับสนุนการดำเนินงาน				
➤ ให้กองทุนสิ่งแวดล้อมพิจารณาสนับสนุนการดำเนินงานตามกฎหมายกระทรวงนี้	<ul style="list-style-type: none"> เพื่อสนับสนุนงบประมาณที่จำเป็นสำหรับการ 		ชาวบ้านเห็นด้วยกับมาตรการ	

มาตรการที่เสนอ	เหตุผลของการเสนอมาตรการ	บริเวณ	ข้อเสนอจากที่ประชุม	มาตรการที่ปรับปรุง
	ดำเนินงานในการดูแลรักษาพื้นที่ คุ้มครองสิ่งแวดล้อม			
➤ ให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการกำกับดูแล และติดตามผลการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และ ศิลปกรรมขึ้นในจังหวัด เพื่อทำหน้าที่ดูแล ติดตาม ตรวจสอบ และให้ความเห็นชอบการนำมาตรการ ต่างๆ ที่ใช้ในการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมไปสู่การปฏิบัติ	<ul style="list-style-type: none"> เพื่อให้มีหน่วยงานกำกับดูแลในการดำเนินงานให้เป็นไปตามมาตรการที่กำหนดไว้ 		ชาวบ้านเห็นด้วยกับ มาตรการ	
➤ ให้จังหวัดแต่งตั้งคณะกรรมการ ติดตามผลการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และศิลปกรรม	<ul style="list-style-type: none"> เพื่อให้มีการติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะทำให้การคุ้มครองพื้นที่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุตามวัตถุประสงค์ 		ชาวบ้านเห็นด้วยกับ มาตรการ	
➤ จัดตั้งศูนย์ประสานงานในการเฝ้าระวัง ปัญหาสิ่งแวดล้อม และศิลปกรรม โดยให้องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ร่วมมือกับประชาชน และ องค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ จัดตั้ง เครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างกลุ่ม โรงงาน หน่วยงานภาครัฐ และภาคประชาชน	<p>เพื่อให้เกิดความร่วมมือกัน ระหว่างภาคส่วนต่างๆ และเป็น การ</p> <ul style="list-style-type: none"> เฝ้าระวังการปล่อยน้ำทิ้ง มลพิษสู่สิ่งแวดล้อม 			
➤ ดำเนินการจัดตั้งศูนย์ประสานงานชุมชน และอาสาสมัครเพื่อการเฝ้าระวังการกระทำอันเป็น การขัดต่อมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และ ศิลปกรรม และดำเนินการจัดทำแผนการติดตาม ตรวจสอบการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามมาตรการ คุ้มครองสิ่งแวดล้อม	<ul style="list-style-type: none"> เพื่อให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน และมีการเฝ้าระวังการกระทำผิดหรือละเมิดมาตรการ 		ชาวบ้านเห็นด้วยกับมาตรการ	

๖) ขอบเขตของพื้นที่ย่อยที่ควบคุมตามมาตรการ

ในส่วนของการกำหนดขอบเขตในพื้นที่คาบสมุทรสทิงพระ จากการสำรวจพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่เสนอความคิดเห็นว่าควรมีการแบ่งขอบเขตที่ชัดเจน โดยที่ไม่กระทบกระเทือนต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนในพื้นที่ โดยมีการแบ่งพื้นที่ตามลักษณะการใช้ประโยชน์ในพื้นที่เป็นสำคัญ

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากที่ประชุมมีดังนี้

- ๑) ต้องการให้มีการกำหนดขอบเขตพื้นที่คุ้มครองให้ชัดเจน เช่น การคุ้มครองนอกชายฝั่งออกไป ๒๐๐ เมตร เพื่อให้เป็นแหล่งอนุบาลสัตว์น้ำ และให้มีการคุ้มครองเพิ่มเติมในส่วนของพื้นน้ำ
- ๒) ต้องการให้มีกฎหมายเข้ามาควบคุมแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่สำคัญในพื้นที่ เพื่อไม่ให้โบราณสถานและวัฒนธรรมมีการสูญหาย
- ๓) มีการจัดการด้านการท่องเที่ยว พื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว และจุดเด่นในพื้นที่ มีการอนุรักษ์พืชพันธุ์และสัตว์ที่มีในท้องถิ่น เช่น บัวชนิดต่างๆ หม้อข้าวหม้อแกงลิง และปลาโลมา ซึ่งปลาโลมามีจุดศูนย์กลางอยู่ที่ตำบลเกาะใหญ่ และกำหนดขอบเขตปลาโลมาอาศัยอยู่ให้ชัดเจน และบ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์ที่มีอยู่ในพื้นที่ เพื่อส่งเสริมให้เป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
- ๔) ด้านการท่องเที่ยวควรมีการเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวข้างเคียงให้เข้ามาเที่ยวในพื้นที่ของอำเภอกระแสดินธุ์

๒.๒.๒ รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	หน่วยงาน	ที่อยู่
๑.	ผศ.ดร.ปาริชาติ วิสุทธิมาจาร	อาจารย์ คณะทำงาน	คณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม มอ.
๒.	นายไพรัตน์ พิทักษ์ธรรม	สำนักงานเทศบาลตำบลกระแสด สินธุ์	ม.๒ ต.กระแสดสินธุ์ อ.กระแสดสินธุ์
๓.	นายไพฑูรย์ คชเสนีย์	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๖ ต.เกาะใหญ่	๓๙ ม.๖ ต.เกาะใหญ่
๔.	นางโสภภาพัดพราก		๙๘/๕ ม.๖ ต.เกาะใหญ่
๕.	นางปวีณา บางพงศ์		๕๖/๑๐ ม.๖ ต.เกาะใหญ่
๖.	นางภัทรพร จาพิกรวัฒนา		๕๕/๓ ม.๖ ต.เกาะใหญ่
๗.	นางปราณี วงศ์ทอง		๖๑ ม.๒ ต.เชิงแส
๘.	นางราตรี สงดวง		๒๖/๔ ม.๒ ต.เชิงแส
๙.	นางโนรี ทองมณี		๒๖/๑ ม.๒ ต.เชิงแส
๑๐.	นายสุพงศ์ คล้ายมณี		๘๖ ม.๖
๑๑.	นางลิลาวลัย คำหนู		๔๔ ม.๖ ต.เกาะใหญ่
๑๒.	นางพรทิพย์ พูลแก้ว		๑๑๑ ม.๖ ต.เกาะใหญ่
๑๓.	นางกัลยา แก่นคง		๘๙/๓ ม.๖ ต.เกาะใหญ่
๑๔.	น.ส.จิตรี แทนบุญ		๔๘ ม.๖ ต.เกาะใหญ่
๑๕.	นางหนูพิมพ์ จันเอียด		๕๐ ม.๖ ต.เกาะใหญ่
๑๖.	นายสาทร ชูเอียด	ทต.เชิงแส	ม.๓ ต.เชิงแส
๑๗.	นายเกียรติรัตน์ เสรีกุล	ทต.เชิงแส	ม.๓ ต.เชิงแส
๑๘.	นายสารโรจน์ สวงาม	ทต.เชิงแส	ม.๒ ต.เชิงแส
๑๙.	นายสมชาย บุญญภัทร	ทต.เชิงแส	ม.๒ ต.เชิงแส
๒๐.	นายอุทัย ยอดจันทร์		ม.๖ ต.เกาะใหญ่
๒๑.	นายเจริญ แก้วคำ	ม.๖ ต.เกาะใหญ่	ม.๖ ต.เกาะใหญ่
๒๒.	นายจักรพงศ์ สุดแดง		
๒๓.	นายยัน รอดสุข		
๒๔.	นายนิพนธ์ ชุมภูทอง		๒๗/๑ ต.กระแสดสินธุ์
๒๕.	นายอัศนัย ทองบุญ	ทต.กระแสดสินธุ์	๖๓ ต.กระแสดสินธุ์
๒๖.	นายสมนึก เกื้อหนู	ทต.กระแสดสินธุ์	๒๐๖ ต.กระแสดสินธุ์
๒๗.	นายจรัส หนูยี่	ทต.กระแสดสินธุ์	๑๔๐ ต.กระแสดสินธุ์
๒๘.	นายไพโรจน์ ทองมณี	ผญ. ต.เชิงแส	๒๖/๑ ม.๒ ต.เชิงแส
๒๙.	นายมานัตต์ เทพักษ์		๔/๕ ม.๓ ต.เกาะใหญ่
๓๐.	นายเจียร ธีรวารภรณ์	เครือข่ายชุมชน	๑๐๐/๔ ม.๒ ต.กระแสดสินธุ์

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	หน่วยงาน	ที่อยู่
๓๑.	นายฉลอง ขุนดำ	เครือข่ายชุมชน	๔๙/๒ ม.๖ ต.เกาะใหญ่
๓๒.	นายสุรชาติ จันทร์บุตร	ทต.กระแสดินธุ์	๑๗/๓ ม.๑ ต.กระแสดินธุ์
๓๓.	นายชอบ บุญชู	เครือข่ายชุมชน	๘๕/๑ ม.๒ ต.กระแสดินธุ์
๓๔.	นายจรรย์ ชูแก้ว	เครือข่ายชุมชน	๙๒ ม.๖ ต.กระแสดินธุ์
๓๕.	นายถาวร ขวัญช่วย	เครือข่ายชุมชน	๔๔/๒ ม.๖ ต.เกาะใหญ่
๓๖.	นายสมปอง สุคนธร	เครือข่ายชุมชน	๙๘/๖ ม.๖ ต.เกาะใหญ่
๓๗.	นายกั้ว ขุนดำ	อช. ต.เกาะใหญ่	๔๙ ม.๖ ต.เกาะใหญ่
๓๘.	นางจ๋านง ทองบุญ		๑๔๒ ม.๔ ต.กระแสดินธุ์
๓๙.	นางสมใจ ภูสุจริต		๑๔๔/๗ ม.๔ ต.กระแสดินธุ์
๔๐.	นายธเนศ ทวีบุรุษ	คณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม มอ.	
๔๑.	นายสหัสชัย พิชัยยุทธ์	คณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม มอ.	
๔๒.	นางสาวพีรยา จินตามณี	คณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม มอ.	
๓๑.	นายฉลอง ขุนดำ	เครือข่ายชุมชน	๔๙/๒ ม.๖ ต.เกาะใหญ่
๓๒.	นายสุรชาติ จันทร์บุตร	ทต.กระแสดินธุ์	๑๗/๓ ม.๑ ต.กระแสดินธุ์
๓๓.	นายชอบ บุญชู	เครือข่ายชุมชน	๘๕/๑ ม.๒ ต.กระแสดินธุ์
๓๔.	นายจรรย์ ชูแก้ว	เครือข่ายชุมชน	๙๒ ม.๖ ต.กระแสดินธุ์
๓๕.	นายถาวร ขวัญช่วย	เครือข่ายชุมชน	๔๔/๒ ม.๖ ต.เกาะใหญ่
๓๖.	นายสมปอง สุคนธร	เครือข่ายชุมชน	๙๘/๖ ม.๖ ต.เกาะใหญ่
๓๗.	นายกั้ว ขุนดำ	อช. ต.เกาะใหญ่	๔๙ ม.๖ ต.เกาะใหญ่
๓๘.	นางจ๋านง ทองบุญ		๑๔๒ ม.๔ ต.กระแสดินธุ์
๓๙.	นางสมใจ ภูสุจริต		๑๔๔/๗ ม.๔ ต.กระแสดินธุ์
๔๐.	นายธเนศ ทวีบุรุษ	คณะทำงาน	คณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม มอ.
๔๑.	นายสหัสชัย พิชัยยุทธ์	คณะทำงาน	คณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม มอ.
๔๒.	นางสาวพีรยา จินตามณี	คณะทำงาน	คณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม มอ.

๒.๒.๓ ภาพบรรยากาศการประชุม

๒.๓. วันพุธ ที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๓ (เวลา ๐๘:๓๐ - ๑๒:๐๐ น.) ณ สถานีพัฒนา ทรัพยากรป่าชายเลนที่ ๓๘ อำเภอลำลูกกา จังหวัดสงขลา

ประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
สื่อมวลชน และประชาชนในพื้นที่ จำนวนรวม ๒๘ คน ดังรายชื่อแนบท้าย

๒.๓.๑ สรุปความคิดเห็น

๑) ความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

ประชาชนที่เข้าร่วมประชุมมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมมากขึ้นเนื่องจาก
ประชาชนที่เข้าร่วมในครั้งนี้ส่วนใหญ่จะเป็นผู้เข้าร่วมกลุ่มเดิมในการจัดประชุมกลุ่มย่อยครั้งที่ ๒ ในพื้นที่ แต่ในการ
ประชุมกลุ่มย่อยนี้มีข้อจำกัดอยู่ที่พื้นที่ศึกษาเป็นพื้นที่ที่กว้างมากอาจทำให้การเชิญคนเข้าร่วมนั้นให้ครบทุกตำบล
และกลุ่มเดียวกันกับการประชุมกลุ่มย่อยครั้งที่ ๒ ในพื้นที่ จึงทำได้ยาก แต่ประชาชนที่เข้าร่วมประชุมทุกคนให้ความ
ร่วมมือเป็นอย่างดี ซึ่งประชาชนกลุ่มเดิมที่เข้าร่วมประชุมทุกครั้งจะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพื้นที่คุ้มครองมากขึ้น
ในส่วนของประชาชนที่เข้าร่วมประชุมเป็นครั้งแรกเมื่อได้ฟังคำบรรยายจากวิทยากรทำให้ผู้เข้าร่วมมีความรู้ความเข้าใจ
เกี่ยวกับการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองเพิ่มขึ้น

๒) คุณค่าพิเศษ/องค์ประกอบของคุณค่าในพื้นที่

ผู้เข้าร่วมได้กล่าวถึงคุณค่าของพื้นที่ของอำเภอลำลูกกาเป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญทั้งทาง
ธรรมชาติและวัฒนธรรม คือมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ เช่น ป่าชายเลน ป่าเสม็ด และมีสถานที่
ท่องเที่ยวทางธรรมชาติและแหล่งโบราณสถานที่น่าสนใจหลายแห่ง เช่น บ่อมเมืองเก่าบริเวณยอดเขาแดง
ตั้งอยู่บริเวณศูนย์ส่งเสริมการท่องเที่ยวตำบลหัวเขา และสุสานที่ฝั่งศพต้นตระกูล ณ สงขลา เป็นต้น

๓) ปัญหาและภัยคุกคามคุณค่าในพื้นที่

ผู้เข้าร่วมได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในพื้นที่ ได้กล่าวถึง ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ
ปัจจุบันเสื่อมโทรมลง เนื่องจากได้มีการบุกรุกเข้าไปใช้ประโยชน์ นำมาใช้เป็นเชื้อเพลิง และการขยายตัวของ
พื้นที่นาทุ่งทั้งจากชาวบ้าน และนายทุน(นอกพื้นที่) รวมถึงการออกเอกสารสิทธิ์ในพื้นที่ป่าเสม็ดเพื่อเข้าใช้
ประโยชน์และขายต่อกันเป็นทอดๆ

๔) ประมวล/สรุปกฎหมายที่เกี่ยวข้อง/ผลการบังคับใช้กฎหมาย

ในส่วนของกฎหมายที่เกี่ยวข้องในพื้นที่นั้นประชาชนส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่
บังคับใช้ในพื้นที่เท่าไรนัก แต่บางคนก็มีความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย ก็ได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับกฎหมายที่บังคับใช้ใน
พื้นที่ เช่น กฎหมายป่าไม้ กฎหมายประมง กฎหมายสิ่งแวดล้อม

๕) แนวทาง/มาตรการที่ใช้แก้ปัญหา/ภัยคุกคาม

ผู้เข้าร่วมการประชุมได้มีการเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ จากการประมวลผลการ
ประชุมรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ การสำรวจทัศนคติและการรวบรวมข้อมูลต่างๆในพื้นที่ พบว่า
มีข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงขอบเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่
อำเภอลำลูกกา คณะผู้ศึกษาได้ทำการกำหนดพื้นที่เป็นบริเวณต่างๆ เพื่อเสนอมาตรการคุ้มครองในแต่ละบริเวณ
โดยได้แบ่งเป็น ๒ บริเวณใหญ่ๆ ดังนี้

บริเวณที่ ๑ พื้นดิน

บริเวณที่ ๒ ผืนน้ำ

โดยในการประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมนี้ จะแบ่งได้เป็น ๒ ประเด็นหลัก คือ ประเด็นด้านการอนุรักษ์ คุ้มครองและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และประเด็นการอนุรักษ์ คุ้มครองแหล่งศิลปกรรม โบราณสถานและวิถีชีวิตของชุมชนท้องถิ่นไว้ดังตาราง

ตารางที่ ๗-๓ แสดงข้อเสนอและมาตรการที่ปรับปรุงจากที่ประชุม

มาตรการที่เสนอ	เหตุผลของการเสนอมาตรการ	บริเวณ	ข้อเสนอจากที่ประชุม	มาตรการที่ปรับปรุง
ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งบริเวณคาบสมุทรสทิงพระ				
➤ ห้ามถมทะเล ยกเว้นเพื่อป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง ซึ่งต้องผ่านความเห็นชอบจากมติ ครม. และพื้นที่ที่เกิดขึ้น หลังจากถมทะเลดังกล่าวให้ถือเป็นพื้นที่สาธารณประโยชน์	<ul style="list-style-type: none"> ● เพื่อป้องกันการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพของพื้นที่ที่มีความอ่อนไหวต่อการถูกทำลาย 		ชาวบ้านเห็นด้วยกับ มาตรการ	
➤ กำหนดให้มีการฟื้นฟูและบำรุงรักษาพื้นที่ป่าชายเลน ที่มีสภาพรกร้างว่างเปล่า หรือยกเลิกการใช้ประโยชน์ของตามที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายแล้วให้ฟื้นคืนสู่ธรรมชาติโดยเร็ว เพื่อ เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำ และเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ ให้แก่ธรรมชาติ ทั้งนี้ให้สอดคล้องกับแผนการจัดการป่าชายเลน ของประเทศตามมติของคณะรัฐมนตรี	<ul style="list-style-type: none"> ● เพื่อคืนความสมบูรณ์ให้แก่พื้นที่ ที่เคยถูกทำลาย 		ชาวบ้านเห็นด้วยกับ มาตรการ	
ปัญหาการด้านทรัพยากรประมง				
➤ ห้ามเคลื่อนย้ายเครื่องมือประมงที่ผิดกฎหมาย ได้แก่ เสาประกอบอวนรุน อุปกรณ์ที่ใช้คราดไถ และแหวนขนาดตา ต่ำกว่าที่กรมประมงอนุญาต เว้นแต่จะจัดเก็บอยู่ในสภาพที่ไม่ สามารถใช้งานได้ทันที รวมถึงห้ามเคลื่อนย้ายสารเคมีในการเบ็ด สัตว์น้ำหรือระเบิดสัตว์น้ำ อีกทั้งการซื้อปลาด้วย	<ul style="list-style-type: none"> ● เพื่อป้องกันการกระทำผิดโดย เจตนาในพื้นที่เขตห้ามทำการประมง ● การห้ามสารเคมีในการเบ็ดสัตว์ น้ำเพื่อต้องการลดผลกระทบจากการทำ ประมงผิดวิธี 		ชาวบ้านเห็นด้วยกับ มาตรการ	
ปัญหาด้านมลพิษ				
➤ ห้ามทิ้งขยะและสิ่งปฏิกูลลงสู่แม่น้ำ ลำคลอง	<ul style="list-style-type: none"> ● การทิ้งขยะและสิ่งปฏิกูลลงสู่ แม่น้ำ ลำคลองจะส่งผลให้คุณภาพน้ำใน แม่น้ำและลำคลองเน่าเสีย 		ชาวบ้านเห็นด้วยกับ มาตรการ	

มาตรการที่เสนอ	เหตุผลของการเสนอมาตรการ	บริเวณ	ข้อเสนอจากที่ประชุม	มาตรการที่ปรับปรุง
➤ ให้องค์กรทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดทำแผนการฝึกอบรม และสนับสนุนการดำเนินการในการตรวจวัดคุณภาพน้ำในแม่น้ำ ลำคลอง ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และตัวแทนชุมชนในพื้นที่	<ul style="list-style-type: none"> การที่แม่น้ำ ลำคลองเน่าเสีย ส่งผลกระทบต่อประกอบอาชีพและคุณภาพชีวิตของประชาชน รวมทั้งการที่น้ำเสียไหลลงสู่ทะเล ทำให้เกิดการสะสมของสารพิษ และเป็นอันตรายต่อสัตว์น้ำที่อยู่ในบริเวณนั้น 		ชาวบ้านเห็นด้วยกับมาตรการ	
➤ การปล่อยน้ำทิ้งของเสียออกสู่สิ่งแวดล้อมต้องผ่านการบำบัดตามมาตรฐานของทางราชการ เว้นแต่ขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลตามบ้านเรือนและอาคารต่างๆ ที่ไม่มีระบบกำจัดขยะมูลฝอย ให้จัดเก็บโดยมีภาชนะรองรับและทิ้งในที่ทางราชการจัดเตรียมไว้เท่านั้น	<ul style="list-style-type: none"> เพื่อแก้ไขและป้องกันปัญหาคูณภาพน้ำในแม่น้ำและลำคลองเสื่อมโทรม 		ชาวบ้านเห็นด้วยกับมาตรการ	
ปัญหาด้านศิลปกรรม				
➤ ประชาชนและหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบเข้ามาดูแลรักษาและบูรณาการ รวมทั้งให้งบประมาณในการดูแลบำรุงรักษา มีสถานที่โบราณสถานที่สำคัญหลายแห่งที่ยังไม่มีการบำรุงรักษา	<ul style="list-style-type: none"> เพื่อแก้ไขและป้องกันแหล่งโบราณคดี และแหล่งประวัติศาสตร์มีความเสื่อมโทรม และถูกบุกรุก 		ชาวบ้านเห็นด้วยกับมาตรการ	
มาตรการเพื่อสนับสนุนการดำเนินงาน				
➤ ให้องค์กรสิ่งแวดล้อมพิจารณาสนับสนุนการดำเนินงานตามกฎหมายกระทรวงนี้	<ul style="list-style-type: none"> เพื่อสนับสนุนงบประมาณที่จำเป็นสำหรับการดำเนินงานในการดูแลรักษาพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม 		ชาวบ้านเห็นด้วยกับมาตรการ	
➤ ให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการกำกับดูแลและติดตามผลการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และศิลปกรรมขึ้นในจังหวัด เพื่อทำหน้าที่ดูแล ติดตาม ตรวจสอบ และให้ความเห็นชอบการนำมาตรการต่างๆ ที่ใช้ในการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมไปสู่การปฏิบัติ	<ul style="list-style-type: none"> เพื่อให้มีหน่วยงานกำกับดูแลในการดำเนินงานให้เป็นไปตามมาตรการที่กำหนดไว้ 		ชาวบ้านเห็นด้วยกับมาตรการ	
➤ ให้จังหวัดแต่งตั้งคณะกรรมการการติดตามผลการ	<ul style="list-style-type: none"> เพื่อให้มีการติดตามผลการ 		ชาวบ้านเห็นด้วยกับ	

มาตรการที่เสนอ	เหตุผลของการเสนอมาตรการ	บริเวณ	ข้อเสนอจากที่ประชุม	มาตรการที่ปรับปรุง
คุ้มครองสิ่งแวดล้อม และศิลปกรรม	ดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะทำให้การคุ้มครองพื้นที่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุตามวัตถุประสงค์		มาตรการ	
➤ จัดตั้งศูนย์ประสานงานในการเฝ้าระวังปัญหาสิ่งแวดล้อม และศิลปกรรม โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมมือกับประชาชน และองค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ จัดตั้งเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างกลุ่มโรงงาน หน่วยงานภาครัฐ และภาคประชาชน	เพื่อให้เกิดความร่วมมือกันระหว่างภาคส่วนต่างๆ และเป็นการ <ul style="list-style-type: none"> • เฝ้าระวังการปล่อยน้ำทิ้ง มลพิษสู่สิ่งแวดล้อม 			
➤ ดำเนินการจัดตั้งศูนย์ประสานงานชุมชน และอาสาสมัครเพื่อการเฝ้าระวังการกระทำอันเป็นการขัดต่อมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และศิลปกรรม และดำเนินการจัดทำแผนการติดตามตรวจสอบการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม	<ul style="list-style-type: none"> • เพื่อให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน และมีการเฝ้าระวังการกระทำผิดหรือละเมิดมาตรการ 		ชาวบ้านเห็นด้วยกับมาตรการ	

๖) ขอบเขตของพื้นที่ย่อยที่ควบคุมตามมาตรการ

ในส่วนของการกำหนดขอบเขตในพื้นที่คาบสมุทรมุทราชพิงพระ จากการสำรวจพบว่าประชาชนส่วนใหญ่เสนอความคิดเห็นว่าควรมีการแบ่งขอบเขตที่ชัดเจน โดยที่ไม่กระทบกระเทือนต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนในพื้นที่ โดยมีการแบ่งพื้นที่ตามลักษณะการใช้ประโยชน์ในพื้นที่เป็นสำคัญ

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากที่ประชุมมีดังนี้

- ๑) ต้องการให้มีการกำหนดขอบเขตพื้นที่คุ้มครองให้ชัดเจน เช่น การห้ามทำการประมง ควรกำหนดเป็นจุดเฉพาะพื้นที่ดีกว่ากำหนดขอบเขตแบบกว้างเป็นระยะทางยาวตลอดคลุมทั้งพื้นที่
- ๒) อยากให้มีมาตรการการสร้างจิตสำนึก ด้านการพัฒนาชีวิต ความเข้าใจ ควบคุมไปกับการใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อม เช่น จัดทำโครงการอบรม ให้ความรู้ความเข้าใจแก่ชุมชนเกี่ยวกับการอนุรักษ์ และหวงแหนพื้นที่ ควบคุมไปกับการใช้กฎหมาย
- ๓) ผลจากการเกิดอุทกภัยและวาตภัย จึงควรมีการวางผังพื้นที่ให้กับชุมชนเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาดังกล่าว เนื่องจากปัจจุบันมีการปลูกสร้างบ้านเรือนทับ/ขวางพื้นที่รับน้ำทำให้ไม่มีทางระบายน้ำ
- ๔) อยากให้มีการสื่อสารให้เข้าถึงตัวชาวบ้าน มีการให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องกฎหมายพื้นที่คุ้มครองมากยิ่งขึ้น เนื่องจากชาวบ้านยังไม่เข้าใจและกลัวว่าจะมีผลกระทบต่อ การประกอบอาชีพ และมีหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องรับทราบและเข้าใจเกี่ยวกับพื้นที่คุ้มครองอย่างชัดเจนเช่นกัน
- ๕) อยากให้มีการอนุรักษ์และส่งเสริมวิถีชีวิตดั้งเดิมของพื้นที่ เช่น รูปทรงบ้านแบบสมัยเก่า กระเบื้องดินเผาแบบโบราณซึ่งเป็นวัสดุพื้นถิ่นที่กำลังจะสูญหายไปจากพื้นที่ โดยมีวัสดุสมัยใหม่เข้ามาแทนที่
- ๖) การฟื้นฟูแหล่งศิลปกรรมในถิ่นอย่างชัดเจน เช่น บ่อน้ำโบราณ บ้านบ่อสระ ตำบลชิงโค ซึ่งเป็นสถานที่ประกอบพิธีกรรมสมัยก่อน หัวเขาแดงซึ่งเป็นหัวเมืองเก่า
- ๗) การฟื้นฟูอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม อยากให้มีการจัดแสดงเดือนละครั้งหรือแล้วแต่โอกาสที่เหมาะสม ให้คณะหนังตะลุงและมโนราห์ในพื้นที่ซึ่งเป็นศิลปะการแสดงที่เป็นมรดกตกทอดในพื้นที่มารวมตัวกัน และนำเรื่องราวการอนุรักษ์สอดแทรกในเนื้อหาของ การแสดง
- ๘) การอนุรักษ์และคุ้มครองทรัพยากรชายฝั่ง เช่น หล้าทะเล รวมถึงสัตว์ เช่น พญาน โลมมา วาฬ และสัตว์ที่ใกล้สูญพันธุ์ เช่น อีเห็น(มูสิง) นกหวัก นกตัว และไก่ป่าที่สูญพันธุ์ไปแล้วในบางพื้นที่ เช่น ตำบลชะแล้
- ๙) มีการจัดการด้านการท่องเที่ยว และจุดเด่นในพื้นที่ เพื่อส่งเสริมให้เป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เช่น จัดเส้นทาง ป่าชายเลนอย่างมีส่วนร่วมโดยทำในรูปแบบของ MOU ร่วมกับอบต.
- ๑๐) อยากให้ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิ ให้ความรู้ ทุกด้านทั้งวัฒนธรรม วิถีชีวิต การประกอบอาชีพ การอนุรักษ์ สร้างกระบวนการมีส่วนร่วมให้ชาวบ้านในพื้นที่รัก และหวงแหนรู้จักใช้ทรัพยากรอย่างรู้คุณค่า โดยเฉพาะเยาวชนรุ่นใหม่
- ๑๑) การดำเนินการต่างๆอยากให้ทุกฝ่ายร่วมมือกันแบบบูรณาการ ทั้งรัฐบาล หน่วยงานต่างๆในพื้นที่ และชาวบ้าน

๒.๓.๒ รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	หน่วยงาน	ที่อยู่
๑.	ผศ.ดร.ปาริชาติ วิสุทธิมาจาร	อาจารย์ คณะทำงาน	คณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม มอ.
๒.	นายวีระพล บุญรัตน์		๖๑/๑ ม.๑๐ ต.ซิงโค
๓.	นายเจริญศักดิ์ ธรรมเสโน		๒๐ ม.๑๐ ต.ซิงโค
๔.	นายประเสริฐ พุทธทอง	เทศบาลตำบลชะแล้	๘๗/๒ ม.๔ ต.ชะแล้
๕.	น.ส.สุภาพร เต็มตระกูล	เทศบาลตำบลชะแล้	๕๒/๑ ม.๓ ต.ชะแล้
๖.	นายวินัย อินทานุกุล	เทศบาลตำบลชะแล้	๖๗/๗ ม.๔ ต.ชะแล้
๗.	นายจรัสวัฒน์ ปิ่นมะณี	เทศบาลตำบลชะแล้	๖๐ ม.๔ ต.ชะแล้
๘.	นายจำลอง บุญเกิด	กรรมการธรรมนุญ	๓๒/๓ ม.๓ ต.ชะแล้
๙.	นายชาลววิทย์ รัตนชาติ	กรรมการคาบสมุทรสทิงพระ	๓๑/๖ ม.๕ ต.สทิงพระ
๑๐.	นายวิโรจน์ สหิพันธ์	กรรมการคาบสมุทรสทิงพระ	๖๓/๒ ม.๒ ต.ปากกรอ อ.สิงหนคร
๑๑.	นางกุหลาบ โคพิชัย		๓๖/๒ ม.๒ ต.ปากกรอ อ.สิงหนคร
๑๒.	ร.ต.เสริม พิทักษ์ฉนวน	กรรมการหมู่บ้าน	๗๔ ม.๒ ต.ชะแล้
๑๓.	นายจรัส แสงมณี	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลชะแล้	๓๔ ม.๕ ต.ชะแล้
๑๔.	นายธนพร เปศริยะโร	หัวหน้าสำนักงานปลัด อบต.ม่วงงาม	อบต.ม่วงงาม
๑๕.	นายสังสิทธิ์ สุวรรณเจริญ	นายก อบต.ทำนบ	อบต.ทำนบ
๑๖.	นายเวิน ชูแก้ว		บางเขียด
๑๗.	นายเฉลิมพล เสียงอ่อน		บางเขียด
๑๘.	นายสมพงศ์ เพชรจรัส		ชะแล้
๑๙.	นายชอบ ทองมี		ป่าขาด
๒๐.	นายสุทิพย์ บุญสงค์		ป่าขาด
๒๑.	นายเสนอ หมั่นภักดี	สถานีฯ ป่าชายเลน	
๒๒.	นายศิวสรรค์ บุญส่ง		ชะแล้
๒๓.	นายชัยพร บางพงศ์		ชะแล้
๒๔.	นายอมร นวลใย		ชะแล้
๒๕.	น.ส.เจนจิรา ศรีกาทอง		ชะแล้
๒๖.	นายธเนศ ทวีบุรุษ	คณะทำงาน	คณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม มอ.
๒๗.	นายสหัสชัย พิชัยยุทธ์	คณะทำงาน	คณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม มอ.
๒๘.	นางสาวพีรยา จินตามณี	คณะทำงาน	คณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม มอ.

๒.๓.๓ ภาพบรรยากาศการประชุม

๒.๔. วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๓ เวลา ๑๓.๐๐ -๑๖.๐๐ น. ณ ห้องประชุมเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลสาบสงขลา(อุทยานนกน้ำคูขุด) อำเภอสะทิงพระ จังหวัดสงขลา

ประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สื่อมวลชน และประชาชนในพื้นที่ จำนวนรวม ๒๗ คน ดังรายชื่อแนบท้าย

๒.๔.๑ สรุปความคิดเห็น

๑) ความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

ประชาชนที่เข้าร่วมประชุมมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมมากขึ้น เนื่องจากประชาชนที่เข้าร่วมในครั้งนี้ส่วนใหญ่จะเป็นผู้เข้าร่วมกลุ่มเดิมในการจัดประชุมกลุ่มย่อยครั้งที่ ๒ ในพื้นที่ แต่ในการประชุมกลุ่มย่อยนี้มีข้อจำกัดอยู่ที่พื้นที่ศึกษาเป็นพื้นที่ที่กว้างมากอาจทำให้การเชิญคนเข้าร่วมนั้นให้ครบทุกตำบล และกลุ่มเดียวกันกับการประชุมกลุ่มย่อยครั้งที่ ๒ ในพื้นที่ จึงทำได้ยาก แต่ประชาชนที่เข้าร่วมประชุมทุกคนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ซึ่งประชาชนกลุ่มเดิมที่เข้าร่วมประชุมทุกครั้งจะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพื้นที่คุ้มครองมากขึ้น ในส่วนของประชาชนที่เข้าร่วมประชุมเป็นครั้งแรกเมื่อได้ฟังคำบรรยายจากวิทยากรทำให้ผู้เข้าร่วมมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองเพิ่มขึ้น

๒) คุณค่าพิเศษ/องค์ประกอบของคุณค่าในพื้นที่

ผู้เข้าร่วมได้กล่าวถึงคุณค่าของพื้นที่ของอำเภอสะทิงพระเป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายทั้งทางด้านธรรมชาติ และศิลปวัฒนธรรม รวมทั้งวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น แหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ เป็นแหล่งที่ทำมาหากินของชาวบ้านในพื้นที่เพราะประชาชนในพื้นที่มีอาชีพประมง และทำนา มีพื้นที่เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลสาบ (นกน้ำคูขุด) ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญของระบบนิเวศ มีแหล่งศิลปกรรมที่มีความสำคัญหลายแห่ง เช่น วัดพะโคะ ตำบลชุมพล และวัดคลองรี ตำบลคลองรี เป็นต้น ซึ่งวัดเหล่านี้มีประวัติความเป็นมาที่สำคัญกับวิถีชีวิตของคนในพื้นที่ และวิถีชีวิตของชุมชนได้แก่ “วิถีชีวิต โหนด นา เล” ซึ่งเป็นวิถีชีวิตที่ประชาชนในพื้นที่ได้มีการประกอบอาชีพ โดยมีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในพื้นที่ให้เป็นประโยชน์มากที่สุด ซึ่งเป็นวิถีชีวิต เกี่ยวข้องกับตาลโตนด การทำนา และการทำประมง

๓) ปัญหาและภัยคุกคามคุณค่าในพื้นที่

ผู้เข้าร่วมได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในพื้นที่ ได้กล่าวถึง ปัญหาพื้นที่ทางธรรมชาติเสื่อมโทรมและลดลง การพัฒนาที่ทำให้เกิดปัญหาต่างๆตามมา เช่น ปัญหาขยะ และปัญหาน้ำเสียบริเวณเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลสาบ (นกน้ำคูขุด)

๔) ประมวล/สรุปกฎหมายที่เกี่ยวข้อง/ผลการบังคับใช้กฎหมาย

ในส่วนของกฎหมายที่เกี่ยวข้องในพื้นที่นั้นประชาชนส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่บังคับใช้ในพื้นที่เท่าไรนัก แต่บางคนก็มีความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย ก็ได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับกฎหมายที่บังคับใช้ในพื้นที่ เช่น กฎหมายป่าไม้ กฎหมายประมง กฎหมายสิ่งแวดล้อม

๕) แนวทาง/มาตรการที่ใช้แก้ปัญหา/ภัยคุกคาม

ผู้เข้าร่วมการประชุมได้มีการเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ จากการประมวลผลการประชุมรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ การสำรวจทัศนคติและการรวบรวมข้อมูลต่างๆในพื้นที่ พบว่า มีข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงขอบเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่อำเภอระโนด คณะผู้ศึกษาได้ทำการกำหนดพื้นที่เป็นบริเวณต่างๆ เพื่อเสนอมาตรการคุ้มครองในแต่ละบริเวณ โดยได้แบ่งเป็น ๒ บริเวณใหญ่ๆ ดังนี้

บริเวณที่ ๑ พื้นดิน

บริเวณที่ ๒ ผืนน้ำ

โดยในการประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมนี้ จะแบ่งได้เป็น ๒ ประเด็นหลัก คือ ประเด็นด้านการอนุรักษ์ คุ้มครองและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และประเด็นการอนุรักษ์ คุ้มครองแหล่งศิลปกรรม โบราณสถานและวิถีชีวิตของชุมชนท้องถิ่นไว้ดังตาราง

ตารางที่ ๗-๔ แสดงข้อเสนอและมาตรการที่ปรับปรุงจากที่ประชุม

มาตรการที่เสนอ	เหตุผลของการเสนอมาตรการ	บริเวณ	ข้อเสนอจากที่ประชุม	มาตรการที่ปรับปรุง
ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งบริเวณคาบสมุทรสทิงพระ				
➤ ห้ามถมทะเล ยกเว้นเพื่อป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง ซึ่งต้องผ่านความเห็นชอบจากมติ ครม. และพื้นที่ที่เกิดขึ้นหลังจากถมทะเลดังกล่าวให้ถือเป็นพื้นที่สาธารณประโยชน์	<ul style="list-style-type: none"> ● เพื่อป้องกันการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพของพื้นที่ที่มีความอ่อนไหวต่อการถูกทำลาย 		ชาวบ้านเห็นด้วยกับมาตรการ	
➤ กำหนดให้มีการฟื้นฟูและบำรุงรักษาพื้นที่ป่าชายเลน ที่มีสภาพกร้างว่างเปล่า หรือยกเลิกการใช้ประโยชน์ของตามที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายแล้วให้ฟื้นคืนสู่ธรรมชาติโดยเร็ว เพื่อเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำ และเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ให้แก่ธรรมชาติ ทั้งนี้ให้สอดคล้องกับแผนการจัดการป่าชายเลนของประเทศตามมติของคณะรัฐมนตรี	<ul style="list-style-type: none"> ● เพื่อคืนความสมบูรณ์ให้แก่พื้นที่ที่เคยถูกทำลาย 		ชาวบ้านเห็นด้วยกับมาตรการ	
ปัญหาด้านทรัพยากรประมง				
➤ ห้ามเคลื่อนย้ายเครื่องมือประมงที่ผิดกฎหมาย ได้แก่ เสาประกอบอวนรุน อุปกรณ์ที่ใช้คราดไถ และแหอวนขนาดต่ำกว่าที่กรมประมงอนุญาต เว้นแต่จะจัดเก็บอยู่ในสภาพที่ไม่สามารถใช้งานได้ทันที รวมถึงห้ามเคลื่อนย้ายสารเคมีในการเบื้อสัตว์น้ำหรือระเบิดสัตว์น้ำ อีกทั้งการซื้อปลาด้วย	<ul style="list-style-type: none"> ● เพื่อป้องกันการกระทำผิดโดยเจตนาในพื้นที่เขตห้ามทำการประมง ● การห้ามสารเคมีในการเบื้อสัตว์น้ำเพื่อต้องการลดผลกระทบจากการทำประมงผิดวิธี 		ชาวบ้านเห็นด้วยกับมาตรการ	
ปัญหาด้านมลพิษ				

มาตรการที่เสนอ	เหตุผลของการเสนอมาตรการ	บริเวณ	ข้อเสนอจากที่ประชุม	มาตรการที่ปรับปรุง
➤ ห้ามทิ้งขยะและสิ่งปฏิกูลลงสู่แม่น้ำ ลำคลอง	<ul style="list-style-type: none"> การทิ้งขยะและสิ่งปฏิกูลลงสู่แม่น้ำ ลำคลองจะส่งผลให้คุณภาพน้ำในแม่น้ำและลำคลองเน่าเสีย 		ชาวบ้านเห็นด้วยกับมาตรการ	
➤ ให้หน่วยงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดทำแผนการฝึกอบรม และสนับสนุนการดำเนินการในการตรวจวัดคุณภาพน้ำในแม่น้ำ ลำคลอง ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และตัวแทนชุมชนในพื้นที่	<ul style="list-style-type: none"> การที่แม่น้ำ ลำคลองเน่าเสีย ส่งผลกระทบต่อ การประกอบอาชีพ และคุณภาพชีวิตของประชาชน รวมทั้งการที่น้ำเสียไหลลงสู่ทะเล ทำให้เกิดการสะสมของสารพิษ และเป็นอันตรายต่อสัตว์น้ำที่อยู่ในบริเวณนั้น 		ชาวบ้านเห็นด้วยกับมาตรการ	
➤ การปล่อยน้ำทิ้งของเสียออกสู่สิ่งแวดล้อมต้องผ่านการบำบัดตามมาตรฐานของทางราชการ เว้นแต่ขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลตามบ้านเรือนและอาคารต่างๆ ที่ไม่มีระบบกำจัดขยะมูลฝอย ให้จัดเก็บโดยมีภาชนะรองรับและทิ้งในที่ทางราชการจัดเตรียมไว้เท่านั้น	<ul style="list-style-type: none"> เพื่อแก้ไขและป้องกันปัญหาคุณภาพน้ำในแม่น้ำและลำคลองเสื่อมโทรม 		ชาวบ้านเห็นด้วยกับมาตรการ	
ปัญหาด้านศิลปกรรม				
➤ ประชาชนและหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบเข้ามาดูแลรักษาและบูรณาการ รวมทั้งให้งบประมาณในการดูแล บำรุงรักษา มีสถานที่โบราณสถานที่สำคัญหลายแห่งที่ยังไม่มีการบำรุงรักษา	<ul style="list-style-type: none"> เพื่อแก้ไขและป้องกันแหล่งโบราณคดี และแหล่งประวัติศาสตร์มีความเสื่อมโทรมและถูกบุกรุก 		ชาวบ้านเห็นด้วยกับมาตรการ	
มาตรการเพื่อสนับสนุนการดำเนินงาน				

มาตรการที่เสนอ	เหตุผลของการเสนอมาตรการ	บริเวณ	ข้อเสนอจากที่ประชุม	มาตรการที่ปรับปรุง
➤ ให้กองทุนสิ่งแวดล้อมพิจารณาสนับสนุนการดำเนินงานตามกฎกระทรวงนี้	<ul style="list-style-type: none"> เพื่อสนับสนุนงบประมาณที่จำเป็นสำหรับการดำเนินงานในการดูแลรักษาพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม 		ชาวบ้านเห็นด้วยกับมาตรการ	
➤ ให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการกำกับดูแลและติดตามผลการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และศิลปกรรมขึ้นในจังหวัด เพื่อทำหน้าที่ดูแล ติดตาม ตรวจสอบ และให้ความเห็นชอบการนำมาตราการต่างๆ ที่ใช้ในการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมไปสู่การปฏิบัติ	<ul style="list-style-type: none"> เพื่อให้มีหน่วยงานกำกับดูแลในการดำเนินงานให้เป็นไปตามมาตรการที่กำหนดไว้ 		ชาวบ้านเห็นด้วยกับมาตรการ	
➤ ให้จังหวัดแต่งตั้งคณะกรรมการการติดตามผลการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และศิลปกรรม	<ul style="list-style-type: none"> เพื่อให้มีการติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะทำให้การคุ้มครองพื้นที่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุตามวัตถุประสงค์ 		ชาวบ้านเห็นด้วยกับมาตรการ	
➤ จัดตั้งศูนย์ประสานงานในการเฝ้าระวังปัญหาสิ่งแวดล้อม และศิลปกรรม โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ร่วมมือกับประชาชน และองค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ จัดตั้งเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างกลุ่มโรงงาน หน่วยงานภาครัฐ และภาคประชาชน	<ul style="list-style-type: none"> เพื่อให้เกิดความร่วมมือกันระหว่างภาคส่วนต่างๆ และเป็นการเฝ้าระวังการปล่อยน้ำทิ้งมลพิษสู่สิ่งแวดล้อม 			
➤ ดำเนินการจัดตั้งศูนย์ประสานงานชุมชน และอาสาสมัครเพื่อการเฝ้าระวังการกระทำอันเป็นการขัดต่อมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และศิลปกรรม และดำเนินการจัดทำแผนการติดตามตรวจสอบการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม	<ul style="list-style-type: none"> เพื่อให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน และมีการเฝ้าระวังการกระทำผิดหรือละเมิดมาตรการ 		ชาวบ้านเห็นด้วยกับมาตรการ	

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากที่ประชุมมีดังนี้

- ๑) ต้องการให้มีการกำหนดขอบเขตพื้นที่คุ้มครองให้ชัดเจน เช่น พื้นที่การทำนา พื้นที่ปลูกปาล์ม พื้นที่ปลูกยางพาราและพื้นที่ฟาร์มเลี้ยงสัตว์ เป็นต้น รวมถึงการกำหนดเขตการอนุรักษ์พืชพรรณ เช่น แห้ว เพื่อเป็นแหล่งอาหารให้นกน้ำ นามหม้อ และสัตว์ประจำถิ่น เช่น ปลาพรหม ในอุทยานนกน้ำคูขุด
- ๒) ต้องการให้มีการอนุรักษ์ต้นตาลโตขนาดใหญ่เป็นต้นไม้ประจำพื้นที่ ควบคุมและจำกัดการใช้ประโยชน์
- ๓) พื้นที่และธรรมชาติให้เห็นความสำคัญถึงวิถีชีวิต และศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น เช่น พื้นที่การทำนาแบบสมัยโบราณ พื้นที่ตระพัง เพื่อกักเก็บน้ำตามภูมิปัญญาท้องถิ่น และการฟื้นฟูร่องน้ำทางน้ำไหล ทางระบายน้ำที่มีอยู่เดิมในพื้นที่
- ๔) มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตชุมชน
- ๕) การกำหนดเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ต้องกำหนดแนวเขตให้ชัดเจนและกำหนดรูปแบบการเข้าไปใช้ประโยชน์ในพื้นที่ที่ชัดเจนด้วย

๒.๔.๒ รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	หน่วยงาน	ที่อยู่
๑.	ผศ.ดร.ปาริชาติ วิสุทธิมาจาร	อาจารย์ คณะทำงาน	คณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม มอ.
๒.	นายสมพร นิลวรรณ	ชมรมการท่องเที่ยวหนอง นา เล	๓๖/๑ ม.๗ ต.ท่าหิน
๓.	นางบุพา แก้วมะณี	ชมรมการท่องเที่ยวหนอง นา เล	๑๑ ม.๗ ต.ท่าหิน
๔.	นางอรวรรณ บุตรคง	ชมรมการท่องเที่ยวหนอง นา เล	๕๖/๑ ม.๔ ต.ท่าหิน
๕.	นางปริญญา นิลภูมิ	ชมรมการท่องเที่ยวหนอง นา เล	๙ ม.๖ ต.ท่าหิน
๖.	นางแพว บัวทอง	ชมรมการท่องเที่ยวหนอง นา เล	๗๓๑ ม.๔ ต.ท่าหิน
๗.	นางอำไพ บุญพันธ์	ชมรมการท่องเที่ยวหนอง นา เล	๒๕/๑ ม.๔ ต.ท่าหิน
๘.	นายนิทัศน์ แก้วศรี	สมาคมชาวประมง อ.สทิงพระ	๗๙ ม.๕ ต.คูขุด อ.สทิงพระ
๙.	นายโยทิน สังข์เศรษฐ	อบต.คลองรี จนท.วิเคราะห์	อบต.คลองรี
๑๐.	นางวรรณณา สุวรรณรัตน์	สมาคมชาวประมง อ.สทิงพระ	๗๗ ม.๔ ต.คูขุด
๑๑.	นางนวลศิริ โรจนกิจ	กรรมการกลุ่มออมทรัพย์เพื่อ สวัสดิการ	๕๘ ม.๕ ต.คูขุด
๑๒.	นายพร้อม กิจสระ	ประธานสภาองค์กรชุมชน ต.บ่อ แดง	๒๑/๑ ม.๖ ต.บ่อแดง
๑๓.	นายทวีป บัณฑิตโต	ชมรมผู้สูงอายุ	๗๓/๑ ม.๓
๑๔.	นายอดิเทพ ฉิมล่อง	อบต.ท่าหิน	๒๗ ม.๗ ต.คูขุด
๑๕.	น.ส.ดวงพร แคล้วอาวุธ		๓๘ ม.๕ ต.คูขุด
๑๖.	น.ส.สุนิษฐ์ ชูแก้ว	เลขานุการแพปลาชุมชน ต.คูขุด	
๑๗.	น.ส.พรทิพย์ แก้วไชยศรี	ค้าขาย	คูขุด
๑๘.	นางยุพาวรรณ อารหัต	ค้าขาย	คูขุด
๑๙.	นายกฤตยชญ แก้วมณี	ค้าขาย	คูขุด
๒๐.	นางน้อย สุวรรณโน	ค้าขาย	คูขุด
๒๑.	นายพลอย แก้วชนะ	ทำนา	คูขุด
๒๒.	นางสมชิต หิรัญ		
๒๓.	นางอุไร วงศ์สุวรรณ		
๒๔.	นางชิตศุภางส์	ข้าราชการ	สทิงพระ
๒๕.	นายธเนศ ทวีบุรุษ	คณะทำงาน	คณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม มอ.
๒๖.	นายสหัสชัย พิชัยยุทธ์	คณะทำงาน	คณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม มอ.
๒๗.	นางสาวพีรยา จินตามณี	คณะทำงาน	คณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม มอ.

๒.๔.๓ บรรยากาศการประชุม

**๒.๕. วันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๔ เวลา ๐๙.๐๐ น. - ๑๒.๐๐ น. ณ ศาลาที่ว่า
การอำเภอสทิงพระ อ.สทิงพระ จ.สงขลา**

ผู้เข้าร่วมประชุมประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สื่อมวลชน และประชาชนในพื้นที่ ทั้ง ๔ อำเภอ ได้แก่ อำเภอรโนด อำเภอสิงหนคร อำเภอกระแสสินธุ์ และอำเภอสทิงพระ มีผู้เข้าร่วมประชุมจำนวน ๘๙ คน ดังรายชื่อแนบท้าย

๒.๕.๑ สรุปความคิดเห็น

การจัดประชุมครั้งนี้เพื่อการระดมความคิดเห็นจากที่ประชุมทั้ง ๔ อำเภอ หลังจากคณะผู้ศึกษาได้ทำการแก้ไขข้อมูลต่างๆ ตามที่ได้ได้ลงพื้นที่ครั้งก่อน ซึ่งจากการจัดประชุมกลุ่มย่อย ซึ่งสามารถที่จะสรุปดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๗-๕ ข้อเสนอมาตรการเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่คาบสมุทร

ขอบเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม	เหตุผลของการเสนอมาตรการ	มาตรการที่นำเสนอ	มาตรการเพิ่มเติมจากที่ประชุม
โซนที่ ๑ พื้นที่อนุรักษ์ คุ้มครองและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ			
๑.๑ บริเวณอนุรักษ์ คุ้มครองและฟื้นฟูป่าบึง ป่าพรุ และป่าชายเลน		<p>(๑) กำหนดให้มีการฟื้นฟูและบำรุงรักษาพื้นที่ป่าบึง ป่าพรุ และป่าชายเลนที่มีสภาพกร้างว่างเปล่า หรือยกเลิกการใช้ประโยชน์ของตามที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายแล้วให้ฟื้นคืนสู่ธรรมชาติโดยเร็ว เพื่อเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำ และเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ให้แก่ธรรมชาติ ทั้งนี้ให้สอดคล้องกับแผนการป่าบึง ป่าพรุ และป่าชายเลนของประเทศตามมติของคณะรัฐมนตรี</p> <p>(๒) กำหนดเขตพื้นที่ป่าบึง ป่าพรุ และป่าชายเลนเป็นพื้นที่ห้ามใช้ประโยชน์เนื่องจากมีความเสี่ยงต่อการสูญเสียระบบนิเวศและถิ่นที่อยู่อาศัยของพรรณพืชและพันธุ์สัตว์</p> <p>(๓) การอนุรักษ์พันธุ์ไม้ “หม้อข้าวหม้อแกงลิง” ในเขตพื้นที่ป่าพรุ และเสือปลาในเขตพื้นที่ป่าชายเลน</p>	- คุ้มครองสัตว์ที่อยู่ในภาวะเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ เช่น เสือปลา(มูสัง) นาก นกหวัก ฯลฯ

ขอบเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม	เหตุผลของการเสนอมาตรการ	มาตรการที่นำเสนอ	มาตรการเพิ่มเติมจากที่ประชุม
๑.๒ บริเวณอนุรักษ์ คุ้มครองและฟื้นฟูแหล่งน้ำ/ทรัพยากรประมง		<p>(๑) การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำผิวดินและน้ำบาดาลแบบบูรณาการเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างสมดุลทั้งในกระบวนการผลิต อุปโภค บริโภค และการรักษาระบบนิเวศ ทั้งนี้ควรสนับสนุนให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการใช้ประโยชน์ทรัพยากรในลุ่มน้ำ</p> <p>(๒) การจัดการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอย่างยั่งยืน โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนด้วยการทำฟาร์มทะเล</p> <p>(๓) ควรมีมาตรการจัดระเบียบการปล่อยน้ำทิ้งจากการเลี้ยงสุกร ป่อเลี้ยงกุ้ง</p> <p>(๔) จัดระเบียบเครื่องมือประมง และการจับสัตว์น้ำในทะเลควรให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน</p>	<p>-ห้ามจับสัตว์น้ำในฤดูวางไข่</p> <p>-ห้ามปล่อยน้ำเค็มลงในทะเลสาบเนื่องจากไม่สามารถนำน้ำไปใช้ประโยชน์ได้ และเป็นผลเสียกับสัตว์น้ำจืด</p>

ขอบเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม	เหตุผลของการเสนอมาตรการ	มาตรการที่นำเสนอ	มาตรการเพิ่มเติมจากที่ประชุม
๑.๓ บริเวณอนุรักษ์ คุ้มครองและฟื้นฟูปากแม่น้ำ		(๑) ห้ามการกระทำใดๆ ที่เป็นการเปลี่ยนแปลงสภาพธรรมชาติของปากแม่น้ำ (๑) การฟื้นฟูเส้นทางน้ำของลำคลอง เช่น คลองสทิงหม้อ คลองปะโอ ที่เชื่อมโยงสู่บริเวณปากแม่น้ำ	
๑.๔ บริเวณอนุรักษ์ คุ้มครองและฟื้นฟูชายฝั่งทะเล		(๑) ห้ามกระทำการหรือประกอบกิจกรรมใดๆ ที่เป็นการเปลี่ยนแปลงสภาพธรรมชาติของสันดอนทราย การถมทะเล หรือชายตลิ่ง ชายฝั่ง (๒) ห้ามก่อสร้าง ดัดแปลงอาคาร หรือการประกอบกิจการ ๒.๑ โรงงานอุตสาหกรรม ๒.๒ โรงงานถลุงเหล็ก ๒.๓ สถานที่บรรจุก๊าซ ๒.๔ คลังน้ำมันเชื้อเพลิง	- ให้พิจารณาความเหมาะสมของสิ่งก่อสร้างที่จะเกิดขึ้นตามแนวชายหาด ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศของป่าชายหาด ทั้งนี้ควรมีคณะกรรมการด้านวิชาการควบคุมการใช้ประโยชน์พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการทำลายทรัพยากรธรรมชาติของป่าชายหาด
โซนที่ ๒ พื้นที่อนุรักษ์ คุ้มครองและฟื้นฟูแหล่งศิลปกรรม			

ขอบเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม	เหตุผลของการเสนอมาตรการ	มาตรการที่นำเสนอ	มาตรการเพิ่มเติมจากที่ประชุม
๒.๑ บริเวณอนุรักษ์ คุ้มครอง และฟื้นฟูแหล่งศาสนสถาน		<p>(๑) ควบคุม ยับยั้ง การบุกรุกทำลาย และส่งเสริมการอนุรักษ์ พัฒนา และฟื้นฟู โบราณสถาน</p> <p>(๒) ควบคุมสิ่งปลูกสร้างและรักษา สภาพแวดล้อมในเขตและบริเวณ โดยรอบโบราณสถาน เพื่อมิให้ สิ่งก่อสร้างอื่นใดบดบัง และกำหนดเป็น พื้นที่สีเขียว เพื่อส่งเสริมคุณค่าและความสำคัญของแหล่งโบราณสถาน</p> <p>(๓) การควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดิน และกิจกรรมที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อ แหล่งโบราณสถาน</p> <p>(๑) การบริหารจัดการองค์กร รวมถึง การมีส่วนร่วมของชุมชนในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู โบราณสถาน</p> <p>(๑) การประชาสัมพันธ์เสริมสร้างความ เข้าใจ เกี่ยวกับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู โบราณสถาน</p>	<p>-ห้ามตัดแปลง ทำลายตระพังหรือพัง และมีการฟื้นฟูตระพัง อันเป็นแหล่ง เก็บกักน้ำตามภูมิปัญญาท้องถิ่น ดั้งเดิมรอบบริเวณคาบสมุทรสทิง พระเพื่อการใช้ประโยชน์ โดยเน้น การมีส่วนร่วมของท้องถิ่นและชุมชน</p> <p>- จัดทำแผนแม่บทอนุรักษ์ โบราณสถาน</p>
๒.๒ บริเวณอนุรักษ์ คุ้มครอง และฟื้นฟูแหล่งประวัติศาสตร์และโบราณคดี		(๑) สร้างความรู้ ความเข้าใจ และความตระหนักในคุณค่าสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมของแหล่งประวัติศาสตร์และโบราณคดี	-ให้ความรู้ด้านการอนุรักษ์แก่ผู้ดูแล ปรับปรุง หรือต่อเติม แหล่ง ประวัติศาสตร์และโบราณคดี เพื่อ

ขอบเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม	เหตุผลของการเสนอมาตรการ	มาตรการที่นำเสนอ	มาตรการเพิ่มเติมจากที่ประชุม
		<p>ให้กับชุมชนและท้องถิ่น</p> <p>(๒) สร้างเครือข่ายท้องถิ่นเพื่อการฟื้นฟูแหล่งประวัติศาสตร์และโบราณคดี</p> <p>(๓) การจัดการใช้ที่ดินให้เว้นระยะพื้นที่โดยรอบแหล่งศิลปกรรม เช่น ก่อสร้างอาคารเพื่ออยู่อาศัย อาคารพาณิชย์ โรงแรม สถานบริการ ตลาด โรงงาน อุตสาหกรรมเกิดการรुक้าหรือประชิดกับตัวศิลปกรรม หรือขอบเขตของแหล่งศิลปกรรมบดบังความ สง่างามและเกิดภาวะมลพิษ และการใช้พื้นที่โล่งว่าง (Open space) ในแหล่งศิลปกรรมหรือบริเวณใกล้เคียงเพื่อเป็นที่จอดรถ มีบริการห้องน้ำ ร้านค้าแผงลอย หาบเร่ ให้มีความเป็นระเบียบ ไม่ก่อให้เกิดทัศนอุจาดต่อแหล่งเสื่อมคุณค่า และเสื่อมโทรม</p> <p>(๔) การพัฒนาด้านสาธารณูปโภค ไม่ให้เกิดความเสียหายต่อแหล่งประวัติศาสตร์และโบราณคดี เช่น การพัฒนาแหล่งน้ำโดยการสร้างเขื่อน ขุดคลอง หรือกั้นฝายเพื่อกักเก็บน้ำใช้ใน</p>	<p>ไม่ให้เกิดการบิดเบือนคุณค่า และให้คงสภาพเดิม</p>

ขอบเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม	เหตุผลของการเสนอมาตรการ	มาตรการที่นำเสนอ	มาตรการเพิ่มเติมจากที่ประชุม
		การเกษตรกรรม อุตสาหกรรม การพัฒนาด้านการเกษตร การส่งเสริมขายพื้นที่เพาะปลูก หรือการให้กรรมสิทธิ์ถือครองที่ดินในบริเวณที่เป็นแหล่งศิลปกรรมโดยที่ประชาชนเข้าไปรุกกล้าหรือบุกรุกแหล่งศิลปกรรมโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์	
๒.๓ บริเวณอนุรักษ์ คุ้มครอง และฟื้นฟูวิถีชีวิต โหนด นา เล และวัฒนธรรมพื้นถิ่น		๑) การอนุรักษ์ต้นตาลโตนด ซึ่งมีจำนวนลดลง แต่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจเพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากตาลโตนดไม่ใช่ “พันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่น” แต่เป็น “พันธุ์พืชพื้นเมืองทั่วไป” ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๔๒ การอนุรักษ์ตาลโตนด ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตของชุมชนท้องถิ่น จึงจำเป็นต้องเป็นการอนุรักษ์โดยอ้อม คือห้ามกิจกรรมหรือการกระทำบางประการที่ส่งผลกระทบต่อพื้นที่เพาะปลูกต้นตาลโตนดซึ่งอยู่ในพื้นที่นาข้าวโดยการปรับเปลี่ยนเป็นการทำนาทุ่ง (๒) การอนุรักษ์นาข้าวและส่งเสริมการ	- ปลูกทดแทนต้นตาลโตนดในพื้นที่ที่มีการใช้ประโยชน์ รวมถึงส่งเสริมอาชีพดั้งเดิมที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น - สนับสนุนให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจัดตั้งองค์กรฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม

ขอบเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม	เหตุผลของการเสนอมาตรการ	มาตรการที่นำเสนอ	มาตรการเพิ่มเติมจากที่ประชุม
		ทำนาข้าว เพื่อเป็นแหล่งผลิตอาหารและ สะท้อนถึงความมั่นคงทางอาหารของ พื้นที่ เชิงนิเวศ-วัฒนธรรมที่มีการอนุรักษ์และ ฟื้นฟูวิถีชีวิต และนำภูมิปัญญาท้องถิ่น มาใช้ประโยชน์	
โซนที่ ๓ เขตพื้นที่คุ้มครองคุณค่าตามมาตร ๔๕			
๓.๑ บริเวณ อนุรักษ์ คุ้มครอง เขตผังเมืองรวม	-	-	กฎหมายควบคุมผังเมือง
๓.๒ บริเวณ อนุรักษ์ คุ้มครอง และฟื้นฟูอุทยาน นกน้ำคูขุด	เพื่อรักษานกประจำถิ่น และ นกอพยพ ซึ่งเป็นคุณค่าที่ สำคัญของอุทยานนกน้ำคูขุด ให้คงอยู่ต่อไป และสามารถ ใช้ประโยชน์ได้ยาวนาน		- ไม่จับหรือยิงนกต่างๆในบริเวณเขต ห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลสาบสงขลา - ห้ามทิ้งขยะ หรือสิ่งปฏิกูลอันเป็น การทำลายทัศนียภาพ และ สิ่งแวดล้อมในบริเวณเขตห้ามล่าสัตว์ ป่าทะเลสาบสงขลา

ขอบเขตของพื้นที่ย่อยที่ควบคุมตามมาตรการ

ในการประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมนี้ ได้พิจารณาขอบเขตพื้นที่ให้ครอบคลุมบริเวณทั้งพื้นดิน และผิวน้ำ

๑. พื้นดิน ครอบคลุมพื้นที่คาบสมุทรสทิงพระทั้ง ๔ อำเภอ คืออำเภอระโนด อำเภอกระเสสินธุ์ อำเภอสทิงพระ และอำเภอสิงหนคร
๒. ผิวน้ำ ครอบคลุมทั้ง ๒ ชายฝั่งทะเล
 - ๑) ชายฝั่งทะเลอ่าวไทย หมายถึงพื้นที่ที่วัดจากชายฝั่งทะเล ออกไปในทะเลอ่าวไทย จากแนวน้ำลงต่ำสุดเป็นระยะ ๓,๐๐๐ เมตร
 - ๒) ชายฝั่งทะเลสาบสงขลา หมายถึงพื้นที่ในบริเวณน้ำของทะเลสาบสงขลาที่วัดจาก ขอบเขตตำบลจากแผ่นดินเข้าไปในผิวน้ำ

ทั้งนี้ได้พิจารณาจัดแบ่งโซนคุ้มครองตามคุณค่าของพื้นที่บริเวณย่อย เพื่อเสนอมาตรการคุ้มครองโซน พื้นที่ในแต่ละบริเวณย่อย โดยได้แบ่งเป็นโซนย่อย ๓ โซน ครอบคลุมบริเวณย่อย ๘ บริเวณดังนี้

โซนที่ ๑ พื้นที่อนุรักษ์ คุ้มครองและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ ประกอบด้วย ๔ บริเวณ ได้แก่

- ๑.๑ บริเวณอนุรักษ์ คุ้มครองและฟื้นฟูป่าบึง ป่าพรุ และป่าชายเลน
- ๑.๒ บริเวณอนุรักษ์ คุ้มครองและฟื้นฟูแหล่งน้ำ/ทรัพยากรประมง
- ๑.๓ บริเวณอนุรักษ์ คุ้มครองและฟื้นฟูปากแม่น้ำ
- ๑.๔ บริเวณอนุรักษ์ คุ้มครองและฟื้นฟูชายฝั่งทะเล

โซนที่ ๒ พื้นที่อนุรักษ์ คุ้มครองและฟื้นฟูแหล่งศิลปกรรม ประกอบด้วย ๓ บริเวณ ได้แก่

- ๒.๑ บริเวณอนุรักษ์ คุ้มครอง และฟื้นฟูแหล่งศาสนสถาน
- ๒.๒ บริเวณอนุรักษ์ คุ้มครอง และฟื้นฟูแหล่งประวัติศาสตร์และโบราณคดี
- ๒.๓ บริเวณอนุรักษ์ คุ้มครอง และฟื้นฟูวิถีชีวิตโหนด นา เล และวัฒนธรรมพื้นถิ่น

โซนที่ ๓ เขตพื้นที่คุ้มครองคุณค่าตามมาตร ๔๕ ได้แก่

- ๓.๑ บริเวณ อนุรักษ์ คุ้มครอง และฟื้นฟูอุทยานนกน้ำคูขุด
- ๓.๒ บริเวณ อนุรักษ์ คุ้มครอง เขตฝั่งเมืองรวม

๒.๕.๒ รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	หน่วยงาน	ที่อยู่
๑	ผศ.ดร.ปาริชาติ วิสุทธิมาจาร	อาจารย์ คณะทำงาน	คณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม มอ.
๒	นายภูมิพัฒน์ ศรีไชยสิทธิ์	ข้าราชการ อบต.ป่าขาด	ม.๔ ต.ป่าขาด
๓	นายอรรัง รัตนอุไร	เกษตรกร/เลี้ยงสัตว์	ม.๕ ต.จะทิ้งพระ
๔	นายหมีหนับ สุวรรณหามาต	ประมง	ม.๓ ต.จะทิ้งพระ
๕	นายกิจประพันธ์	รับจ้าง	ม.๓ ต.จะทิ้งพระ
๖	นายจงรักษ์ เจริญวิริยะเทพ	ค้าขาย	๘๖/๑ ม. ๔ ต.จะทิ้งพระ
๗	นางนิสิตา จินดารัตน์	ลูกจ้าง	๑๔ ม.๓ ต. จะทิ้งพระ
๘	นายกมลชัย อยู่ด้วง	ลูกจ้าง	๙/๔ ม.๔ ต.จะทิ้งพระ
๙	นายมานอช พัฒนกิจ	ทต.สทิงพระ	๓๕/๑ ม. ๔ ต.จะทิ้งพระ
๑๐	นางอุไรวรรณ พันธุ์เวช	ข้าราชการบำนาญ	๑๐๐/๑ ม.๓ ต. จะทิ้งพระ
๑๑	นางกมลทิพย์ ทองศิริพันธ์	รับจ้าง	๔๑ ม.๕ ต.คูขุด
๑๒	นางปราณี ประคำศรี		
๑๓	นางคมขำ จามิตร		
๑๔	นางพงศ์เพ็ญ แยมเจริญ	เกษตรกร	๑๐๑/๑ม.๔ ต.จะทิ้งพระ
๑๕	นางยุพิน หนุรง	เกษตรกร	๒๒ ม.๖ ต.จะทิ้งพระ
๑๖	นางกลยา สุวรรณศิริ	เกษตรกร	๙๕/๑ ต.คูขุด
๑๗	นางสินวราระ ทองคำ	ประมง	๕๘/๑ ม.๑ ต.คูขุด
๑๘	นางอุไร สมจิตต์	รับจ้าง	๘๓ ม.๓ ต.จะทิ้งพระ
๑๙	นายสิปปนนท์ จรรย์านุกูล	เกษตรกร	๒๙ ม.๔ ต.กระดังงา
๒๐	นางเบญจวรรณ แก้วศรี	แม่บ้าน	๓๒ ไร่.๕ ต. คูขุด
๒๑	นางกัลยา ถ้อยคำ		๘ ม.๖ ต.บ่อแดง
๒๒	นางธัญมน ศรีสุวรรณ	ธุรกิจส่วนตัว/เกษตรกร	๓๔/๕ ต. บ่อแดง
๒๓	นายโสพล ศรีเพชร	ข้าราชการ	ต.ดีหลวง
๒๔	นายเจ้หมาน ครูเส้น	รองนายก อบต.บ่อแดง	๗๑/๔ ม.๓ ต.บ่อแดง
๒๕	นางสว่าง ศิริรักษ์	เกษตรกร	
๒๖	นางศุภลักษณ์	เกษตรกร	๓๑ ม.๖ ต.คูขุด
๒๗	นางอารมณีย์ เอียดมาต	เกษตรกร	๘๙ ม.๖ ต.คูขุด
๒๘	นางบุญเรือน ทองคำ	ประมง	๕๘/๑ ต.คูขุด
๒๙	นางรัตนา สุวรรณชูจิต	ข้าราชการบำนาญ	๔๐/๓ ม. ๓ ต.จะทิ้งพระ
๓๐	นางสาวปัทมา ปานสิงห์	ข้าราชการบำนาญ	๔๒/๕ ม.๓ ต.จะทิ้งพระ
๓๑	นางอุบล อินทศิริ	รับจ้าง	๕๔ ม.๕ .ต.คูขุด

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	หน่วยงาน	ที่อยู่
๓๒.	นางห้วง อินทวงศ์	รับจ้าง	ต.คูขุด
๓๓.	นางอรุณวรรณ กัณณิกุลลา	ข้าราชการบำนาญ	๑๖/๒ม.๓ ต.จะทิ้งพระ
๓๔.	นายอนุชิต คงศิริ	รับจ้าง	๑๔๙ /๑ ม.๕ ต. คูขุด
๓๕.	นายสุชาติ พร้อมมูล	ประมง	๑๐๙ ม.๔ ต. คูขุด
๓๖.	นางอารี คงเหลือ	ข้าราชการบำนาญ	๖๔ ม.๒ ต.จะทิ้งพระ
๓๗.	นายจักรวุธ แคล้วอาธร	นักวิชาการสาขาวิชา	อบต.ม่วงงาม
๓๘.	นางสาวกัญญตรี ไชสุข	กลุ่มอาชีพ	๑๐๒/๑ ม.๔ ต.จะทิ้งพระ
๓๙.	นางอรุณ ทองศิริพันธ์	พนักงานราชการ	๑๘ ม.๖ ต.คูขุด
๔๐.	นางวิไล แก้วจอย	เกษตรกร	๑๖ ม.๖ ต.คูขุด
๔๑.	นางสมลทา สังข์ศิริ	เกษตรกร	๙๓/๑ ม.๕ ต.คูขุด
๔๒.	นายสุวิทย์ คงศิริ	รับจ้าง	๓๗/๑ ม.๕ ต.คูขุด
๔๓.	นางเสถียร อเนก	เกษตรกร	๔๓ ม.๓ ต.จะทิ้งพระ
๔๔.	นางจามจรี ผลพักแพก	เกษตรกร	๔๓ ม.๓ ต.จะทิ้งพระ
๔๕.	นายเชิดศักดิ์	นายก อบต.ปากแตระ	อบต.ปากแตระ
๔๖.	นายทะนงศักดิ์ เมธาวัชกุล	รับจ้าง	อบต.ปากแตระ
๔๗.	นางสาววาสนา ชอบหวาน	รับจ้าง	๖๓/๑ ม.๕ ต.บางเขียด
๔๘.	นางปราณี หนูเสน	ทต.ระโนด	๑๑๖/๓ ม.๓ ต.ระโนด
๔๙.	นางทิพาภรณ์ กาญจนปรีชาญ	ทต.ระโนด	ระโนด
๕๐.	นางสาวชลิสา หมุนศรี	ทต.ระโนด	๖๕ ม.๒ ต.ระโนด
๕๑.	นางปารณี มณีคุณย์	กลุ่มท่องเที่ยววิถี โหนด นา เล	๑๑๑ ม.๘ ต.คูขุด
๕๒.	นายเมธา บุญยประวัฒน์	สำนักกรรมนุญชะแล้	๓๒ ม.๒ ต. ชะแล้
๕๓.	นางมาลัย เล่งฉิ้น	รับจ้าง	๗๘ ม.๓ ต.จะทิ้งพระ
๕๔.	นางสาวไรรวรรณ เล่งฉิ้น		๗๘ ม.๓ ต.จะทิ้งพระ
๕๕.	นางจิรวดี หมัดสัน		๕๓ ม.๓ ต. จะทิ้งพระ
๕๖.	นางไสว ฉุ้นลื้น		๕๓/๑ ม.๓ ต.จะทิ้งพระ
๕๗.	นายสุวิวัฒน์ คงไชย	รับจ้าง	๓๗/๔๑ ม.๕ ต.คูขุด
๕๘.	นายนฤนพ เพ็ชรสุวรรณ	รับจ้าง	๓๗/๔๑ ม.๕ ต.คูขุด
๕๙.	นายมานิตย์ โต๊ะคะสุข	รองนายก	
๖๐.	นางพรพิมล นิลมอด	เกษตรกร	๔๑/๕ ม.๕ ต. จะทิ้งพระ
๖๑.	นายแดง สุวรรณสะอาด	เกษตรกร	๔๑/๔ ม.๕ ต. จะทิ้งพระ
๖๒.	นายอาคม แก้วอักษร	รับจ้าง	๓๒/๓ ม.๕ ต.จะทิ้งพระ
๖๓.	นายศิลป์ชัย ตุงสุวรรณ	ประมง	๗๑/๑ ม.๕ ต.จะทิ้งพระ

สรุปการจัดประชุมกลุ่มย่อยครั้งที่ ๓ ในพื้นที่คาบสมุทรสทิงพระ -----

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	หน่วยงาน	ที่อยู่
๖๔.	นายปรีชา สุริวงค์	เกษตรกร	๙๔ ม.๕ ต.จะทิ้งพระ
๖๕.	นางรัตมี ศักดิ์เขียว	ค้าขาย	๘๘ ม.๕ ต. จะทิ้งพระ
๖๖.	นางอำนวย เพ็ชรสุวรรณ	รับจ้าง	๓๗/๒ ม.๕ ต.จะทิ้งพระ
๖๗.	นางสาวพัชราภรณ์ ศิริรักษ์	รับจ้าง	สทิงพระ
๖๘.	นายภักคมล มรรคคาร	รับจ้าง	สทิงพระ
๖๙.	นางสมบุญ ชุนรักษาพล	ท.ต สทิงพระ	๕๖ ม.๔ ต.จะทิ้งพระ
๗๐.	นางทิพยา ไตประกอบ	ค้าขาย	๑๑๕ ม.๔ ต. จะทิ้งพระ
๗๑.	นายสำราญ ทองเสก	รับราชการ อบต.บางเขียด	๑๗ ม.๕ ต. รำแดง
๗๒.	นายวิรัช เอียดประดิษฐ์	ประมง	๘๕/๔ ต. จะทิ้งพระ
๗๓.	นายเหลาะสิทธิ สุวรรณโร	ประมง	๗๕ ม.๕ ต. จะทิ้งพระ
๗๔.	นายสมาน นิยมเครง	ประมง	๗๕/๙ ม. ๕ต. จะทิ้งพระ
๗๕.	นางถนอม สังข์ศิริ	เกษตรกร	๙๓/๑ ต. จะทิ้งพระ
๗๖.	นางสาววันเพ็ญ ยิ้มคำต่อ	รับจ้าง	๗๓/๑ ต. จะทิ้งพระ
๗๗.	นายนิโรจน์ รัตนอรุณ	อบต.ชุมพล	๘๕ ม.๒ ต. ชุมพล
๗๘.	นางสาวปารณีย์ สุภากาญจน์	รับจ้าง	๓๘ ม. ๓ ต. จะทิ้งพระ
๗๙.	นางสาวสุปรีย์รักษ์ ช่วยเชื้อ	เกษตรกร	๑๑๒/๒ ม.๓ ต. เขิงแส
๘๐.	นายอัษฎา บุขบงค์	ค้าขาย	๑๕๐ ม.๔ ต. เขิงแส
๘๑.	นางเกสร สุวรรณโนการ	รองนายก	๑๑/๒ ม.๔ ต. จะทิ้งพระ
๘๒.	นางจรวาย จิตต์รัตน์	เกษตรกร	๑๐๐ ม.๕ ต. จะทิ้งพระ
๘๓.	นายปริญญา แพเพชร	อบต.วัดจันทร์	วัดจันทร์
๘๔.	นายชาญชัย บุญประเสริฐ	เจ้าหน้าที่เทศบาล	สทิงพระ
๘๕.	นางรองศิลป์ แก้วมณี	เกษตรกร	บ่อแดง
๘๖.	นางสะอาด สุวรรณศิริ	ประมง	๘๖ ม.๗ ต.กระดังงา
๘๗.	นายฉันทพร แก้วสมคง	รับจ้าง	๙๖/๑ ม. ๗ต. กระดังงา
๘๘.	นางจิตนพา วุ่นบัว	คณะกรรมการ	คณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม มอ.
๘๙.	นางสาวสุไพบีระ ยีบอสู	คณะกรรมการ	คณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม มอ.
๙๐.	นางสาวกมลรัตน์ มุกดา	คณะกรรมการ	คณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม มอ.
๙๑.	นายสหัชชัย พิชัยยุทธ์	คณะกรรมการ	คณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม มอ.
๙๒.	นางสาวพีรยา จินตามณี	คณะกรรมการ	คณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม มอ.

๒.๕.๓ ภาพบรรยากาศการประชุม

สรุปการจัดประชุมสัมมนาครั้งที่ ๓

ตามที่ คณะการจัดการสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้รับมอบหมายจากสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้เป็นผู้ดำเนินโครงการพัฒนากลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา เพื่อเสนอแนะแนวเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ที่เหมาะสมของกลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา โดยอาศัยกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน และเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการดังกล่าวให้กับประชาชนในพื้นที่ และได้ดำเนินการจัดการประชุมสัมมนารับฟังความคิดเห็นครั้งที่ ๑ ไปพร้อมกับการทบทวนแผนแม่บท เกี่ยวกับขอบเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ที่เหมาะสมของกลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๔ เวลา ๘.๓๐ – ๑๕.๐๐ น. ณ ห้องประชุมโนราห์ โรงแรมไดอิชิ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ในการประชุมดังกล่าว มีรายละเอียดสาระสำคัญ ดังนี้

๑. สาระสำคัญของการประชุม

๑.๑ วัตถุประสงค์ของการประชุมสัมมนา

เพื่อระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับขอบเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ที่เหมาะสมของกลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา

๑.๒ ผู้เข้าร่วมการประชุม

ในการประชุมครั้งนี้มีผู้เข้าร่วมประชุมจำนวน ๑๒๐ ท่าน ประกอบด้วย หน่วยงานราชการ จากส่วนกลางและส่วนภูมิภาค องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน สถาบันการศึกษาในท้องถิ่น องค์กรชุมชน องค์กรอิสระ ภาคประชาชน สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ดังรายชื่อแนบท้าย

๒. สรุปการประชุม

๒.๑ ข้อเสนอขอขอบเขตพื้นที่

- **คุณชาย สุวรรณชาติ หัวหน้าเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย** เห็นด้วยกับพื้นที่บริเวณที่ ๑ เป็นเขตหวงห้ามที่อยู่ในพื้นที่แรมซาร์ไซด์ แต่เนื่องจากถ้าดูตามหลักความเป็นจริงในพื้นที่บริเวณที่ ๒ ได้แก่ พื้นที่เค็รียะนายเคลื่อน ประมาณ ๕๐๐ ไร่ เป็นที่อยู่อาศัยของนกน้ำนานาชนิด ควรให้อยู่ในพื้นที่บริเวณที่ ๑ และพื้นที่ที่เพิกถอน ไปแล้วประมาณ ๑,๕๐๐ ไร่ ให้ไปอยู่ในเขตพื้นที่บริเวณที่ ๑
- **คุณพูนทรัพย์ ศรีชู** ได้มีการเสนอให้พื้นที่บริเวณถนนห้วยป่า-ไสกลิ้ง นั้นให้อยู่ในพื้นที่บริเวณที่ ๒ ด้วย
- **คุณมิ่งขวัญ รัตนภักดี** ถ้ายกให้พื้นที่ตำบลบ้านขาวเป็นพื้นที่บริเวณที่ ๒ พื้นที่ควบคุมคงไม่ได้ เพราะพื้นที่ตำบลบ้านขาวมีพื้นที่ที่ทำการเกษตรกรรมอยู่ และมีพื้นที่อนุรักษ์ระบบนิเวศ มีการทำกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แล้วแต่ดุลยพินิจของคณะผู้ศึกษา

๒.๒ ข้อเสนอต่อมาตรการ

ในพื้นที่ชุ่มน้ำทะเลน้อย

- ห้ามก่อสร้างเขื่อน หรือกำแพงในลักษณะปิดกั้นทางลงสู่ทะเลสาบสงขลา หรืออาคารลูกลาล้ำแหล่งน้ำและพื้นที่สาธารณประโยชน์ **คุณบัลลังก์ เมียงบัว วิศวกรโยธาชำนาญการ** ตัวแทนจากกรมเจ้าท่า ได้มีการเสนอให้ **เขียนเพิ่ม “เว้นแต่กระทำโดยหน่วยงานราชการหรือมีหน้าที่เพื่อป้องกันและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ”** เพื่อให้หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบเข้าไปจัดการแก้ปัญหาได้
- มาตรการห้ามการก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคารใดๆ เป็นอาคารเว้นแต่เพื่อทำให้สภาพแวดล้อมดีขึ้นหรือทำให้สภาพแวดล้อมไม่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ดังต่อไปนี้
 - (๑) โรงงานอุตสาหกรรมทุกประเภทหรือทุกชนิด
 - (๒) โรงฆ่าสัตว์
 - (๓) โรงกำจัดขยะมูลฝอย
 - (๔) สถานที่บรรจุก๊าซ
 - (๕) คลังน้ำมันเชื้อเพลิง

คุณจงจิตร นีรนาทเมธิกุล ผู้อำนวยการสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๖ ได้เสนอแนะในส่วนของการห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคารใดๆ นั้นในส่วนข้องข้อ (๑) โรงงานอุตสาหกรรมทุกประเภทหรือทุกชนิด ควรที่จะบ่งบอกขนาดของโรงงานให้ชัดเจนว่าเป็นโรงงานประเภทไหนที่ห้ามมีการก่อสร้าง

- มาตรการในข้อ ๖ ที่เกี่ยวกับการให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนที่จะทำการก่อสร้าง หรือดำเนินการโครงการหรือประกอบกิจการในพื้นที่ ข้อ ๒ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศนี้แล้ว ให้จัดทำและเสนอรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น หรือรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม แล้วแต่กรณีต่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระเบียบปฏิบัติที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ นั้น ได้มีข้อเสนอแนะดังนี้
 - คุณบัลลังก์ เมียงบัว วิศวกรโยธาชำนาญการ ตัวแทนจากกรมเจ้าท่า ได้มีการเสนอให้ตัดข้อนี้ออก เพราะได้มีการเขียนไว้แล้วทุกหน่วยงานรู้ดีกันอยู่แล้ว มันจำเป็นหรือป่าวที่ต้องเขียนในรายงานฉบับนี้
 - คุณจินตวดี พิทยเมธากุล ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสงขลา เขียนข้อความนี้ไว้ดีแล้วเพราะบางหน่วยงานบางหน่วยงาน หรือเอกชน จะอ้างว่าไม่ทราบ ไม่เห็นประกาศ มีข้อดีในการประกาศในข้อนี้ เพราะเป็นการเน้นย้ำให้ทุกคนได้ทราบว่าจะต้องอย่างไร
 - สรุพบว่าควรเขียนว่า “ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนที่จะทำการก่อสร้าง หรือดำเนินการโครงการหรือประกอบกิจการในพื้นที่ ข้อ ๒ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศนี้แล้ว ให้จัดทำและเสนอรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น หรือรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม แล้วแต่กรณีต่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระเบียบปฏิบัติที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕” หน่วยงานใดที่จะทำกิจกรรมหรือโครงการใดที่เข้าข่ายการทำ IEE หรือ IEA ควรไปดูประกาศของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมฉบับที่..... เพื่อให้สะดวกในการแก้ไขประกาศที่เกี่ยวข้อง
- ควรมีมาตรการส่งเสริมให้มากกว่ามาตรการห้ามการกระทำต่างๆ เช่น
 - คุณถวัลย์ชัย พานชัย ผู้อำนวยการส่วนประสานและบริหารจัดการลุ่มน้ำ สำนักงานทรัพยากรน้ำภาค ๘ ได้เสนอให้มีการเพิ่มมาตรการที่เกี่ยวกับการดูแลการปล่อยน้ำทิ้งลงสู่ใต้ถุนบ้านของประชาชนในพื้นที่ทะเลน้อย เพราะจะส่งผลกระทบในช่วงฤดูน้ำหลาก เพราะน้ำจะชะล้างสารพิษที่ตกค้างอยู่ใต้ถุนบ้านลงสู่แหล่งน้ำ ซึ่งเป็นสาเหตุทำให้เกิดการสะสมของสารพิษในแหล่งน้ำ จึงควรมีมาตรการส่งเสริมเพื่อให้หน่วยงานในพื้นที่เข้าไปดูแล้วได้ และของงบประมาณสนับสนุนได้

ในพื้นที่คาบสมุทรสทิงพระ

- ในมาตรการ ห้ามการถมทะเล เว้นแต่นโยบายของรัฐมนตรี ตามมติคณะรัฐมนตรี หรือมีความจำเป็นเพื่อกิจการของส่วนราชการตามมติคณะกรรมการจังหวัดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี นั้น**คุณบัลลังก์ เมียงบัว วิศวกรโยธาชำนาญการ** ตัวแทนจากกรมเจ้าท่า ได้เสนอให้มีการเพิ่มเติมหรือปรับเปลี่ยนข้อความในมาตรการนี้เป็น “ห้ามการถมทะเล เว้นแต่ นโยบายของรัฐมนตรี ตามมติคณะรัฐมนตรี หรือมีความจำเป็นเพื่อ กิจการของส่วนราชการตามมติคณะกรรมการจังหวัดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี หรือเว้นแต่มีวัตถุประสงค์ที่จะฟื้นฟูทรัพยากรทะเล และชายฝั่ง”
- ในส่วนของมาตรการอื่น ๆ นั้นในที่ประชุมเสนอให้มีการเขียนมาตรการที่เน้น การส่งเสริม ควบคู่ไปด้วย เช่นเดียวกับในพื้นที่ทะเลน้อย
- มาตรการห้ามการก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารใดๆ เป็นอาคาร เว้นแต่เพื่อทำให้สภาพแวดล้อมดีขึ้นหรือทำให้สภาพแวดล้อมไม่ เปลี่ยนไปจากเดิม ดังต่อไปนี้
 - (๑) โรงงานอุตสาหกรรมทุกประเภทหรือทุกชนิด
 - (๒) โรงฆ่าสัตว์
 - (๓) โรงกำจัดขยะมูลฝอย

ในส่วนของโรงงานอุตสาหกรรมทุกประเภทหรือทุกชนิด ให้ปรับใหม่เป็น โรงงานอุตสาหกรรมทุกประเภทหรือทุกชนิด เว้นแต่โรงงาน SME หรือวิสาหกิจ ชุมชนที่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากราชการ

- ควรให้มีการจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นให้ครอบคลุมไม่ใช้ ทำเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการสร้างอาคารเท่านั้น
- เพิ่มมาตรการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์หรือเชิงนิเวศเน้นในพื้นที่บริเวณที่ ๓ ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต และการประกอบอาชีพของคนในพื้นที่

๒.๓ ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นอื่นๆ

- ต้องการให้หน่วยงานราชการหรือท้องถิ่นในพื้นที่ร่วมกับประชาชนร่วมกันจัดทำ ให้เห็นเป็นรูปธรรม และร่วมกันจัดทำอย่างจริงจัง
- สร้างจิตสำนึกในการรักบ้านเกิดให้คนในท้องถิ่นเข้าใจถึงประโยชน์ของ สิ่งแวดล้อมว่ามีคุณค่ากับวิถีชีวิตอย่างไรและจะรักษาอย่างไรให้คงอยู่อย่างยั่งยืน ก่อนแล้วค่อยร่างเป็นกฎหมาย โดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมเพื่อคัดกรองความต้องการ และสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับคนในชุมชนอย่างแท้จริงมา
- เพิ่มมาตรการฟื้นฟู และส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตของชาวบ้านบริเวณ คาบสมุทรสทิงพระให้มากกว่า การห้ามอย่างเดียว
- หาเจ้าภาพที่จะมารับผิดชอบการปฏิบัติตามประกาศ และกำหนดบทบาทของ ท้องถิ่นที่จะเข้ามามีส่วนร่วมรับผิดชอบอย่างชัดเจน

- มีการศึกษาผลดี ผลเสีย และผลกระทบต่างๆในทุกด้านอย่างละเอียด
- เพิ่มบทบาทของสถาบันทางการศึกษาให้เป็นศูนย์กลางการศึกษา และรวบรวมองค์ความรู้ต่างๆ ของชุมชน และใช้รูปแบบการประสานงานเครือข่ายอุดมศึกษา เพื่อเป็นการพัฒนาชุมชนด้วยการศึกษาควบคู่ไปด้วย
- ให้ความสำคัญกับประชาชนในพื้นที่ที่เกี่ยวกับการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมให้ทั่วถึง เช่น การจัดประชุม ประชาสัมพันธ์ เสียงตามสาย และป้ายประชาสัมพันธ์
- ก่อนเข้าร่วมประชุมควรที่จะจัดส่งเอกสารประกอบการประชุมให้กับผู้เข้าร่วมได้ศึกษาก่อน เพื่อให้ผู้เข้าร่วมประชุมเข้าใจ และแสดงความคิดเห็นได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๓. รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
๑.	นายจำนง กลายเจริญ	หัวหน้าเขตห้ามล่าฯ	เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลหลวง
๒.	นายประเสริฐ มุสิกเจริญ	พนักงานราชการ	เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลหลวง
๓.	นางนภัทร ณ พัทลุง	พนักงานราชการ	เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลหลวง
๔.	นายธนกร ธรรมศิริ	พนักงานจ้างเหมา	เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลหลวง
๕.	นางจันทวดี พิทยเมธากุล	ผู้อำนวยการ	สนง. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสงขลา
๖.	นายสาคร คำชุม	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ	สนง. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสงขลา
๗.	นางนิกันต์ นุ่นชูคัน	เจ้าพนักงานธุรการ	สนง. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสงขลา
๘.	นางสาวสุวิดา สุวรรณะ	เจ้าพนักงานธุรการ	สนง. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสงขลา
๙.	นางอวยพร ชิตดุขดี	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ	สำนักงาน ทสจ.พัทลุง
๑๐.	นายยงยุทธ สัมพานิช	-	สำนักงานประมงจังหวัดพัทลุง
๑๑.	นางสาวจงจิตร นีรนาทเมธิกุล	ผู้อำนวยการ สนง. สิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๖	สนง.สิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๖
๑๒.	นายเศรษฐา อินทสระ	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ	สนง.สิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๖
๑๓.	ผศ.ดร.นุกูล อินทระสังขา	คณบดีคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ	มหาวิทยาลัยทักษิณ
๑๔.	นายโกวิท สันตจิตร	หัวหน้าสถานีพัฒนาฯทะเล	สถานีพัฒนาและส่งเสริมการอนุรักษ์

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
		น้อย/นักวิชาการป่าไม้ ชำนาญการพิเศษ	สัตว์ป่าทะเลน้อย จ.พัทลุง
๑๕.	นายสังสิทธิ์ สุวรรณเจริญ	นายก อบต.ท่าบง	องค์การบริหารส่วนตำบลท่าบง
๑๖.	นายสิทธิพล เมืองสง	หัวหน้าหน่วยบริหาร จัดการประมงน้ำจืด จ. พัทลุง	หน่วยบริหารจัดการประมงน้ำจืด จ. พัทลุง
๑๗.	นางจุฑารัตน์ ณ นคร	นักวิชาการสุขาภิบาล ๖	เทศบาลเมืองพัทลุง
๑๘.	นายสมศักดิ์ เร่งเพียร	ผู้อำนวยการสำนักจัดการ ทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑๓ (สงขลา)	สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑๓ (สงขลา)
๑๙.	นายสุเมธ จันขร	นักวิชาการป่าไม้ชำนาญ การ	สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑๓ (สงขลา)
๒๐.	นายอุดม ปวีณขจรวงศ์	รักษาการผู้อำนวยการกอง สาธารณสุข	เทศบาลตำบลพะตง
๒๑.	นายเชลง เดชสาสน์	เจ้าพนักงานประมงชำนาญ การ	ศูนย์อนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและ ชายฝั่ง ที่ ๔ จ.สงขลา
๒๒.	นายธเนศ ศรีถกล	นักวิชาการประมงชำนาญ การ	ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงทะเลอ่าว ไทยตอนล่าง
๒๓.	นายประยูรศักดิ์ สุวรรณวงศ์	ปลัดอำเภอชำนาญการ	อำเภอสิงหนคร จ.สงขลา
๒๔.	นายบัลลังก์ เมียงบัว	วิศวกรโยธาชำนาญการ	กรมเจ้าท่า
๒๕.	นางสาวจิรารัตน์ เรียมเจริญ	นักวิชาการประมงชำนาญ การ	ศูนย์วิจัยทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง อ่าวไทยตอนล่าง
๒๖.	นายรังสิต เสวตานนท์	นักวิชาการป่าไม้ชำนาญ การพิเศษ	สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๖
๒๗.	นายบำรุง คงสมา	เจ้าพนักงานป่าไม้ชำนาญ งาน	หน่วยจัดการต้นน้ำคลองป่าพรุพ้อ
๒๘.	นายสุเมธ หนูณรงค์	เจ้าพนักงานป่าไม้ชำนาญ งาน	หน่วยจัดการต้นน้ำคลองบางแก้ว
๒๙.	นายชาย สุวรรณชาติ	นักวิชาการป่าไม้ชำนาญ การ	เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย
๓๐.	นายยศัย ยางทอง	นักวิชาการป่าไม้ชำนาญ การ	เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลสาบสงขลา
๓๑.	นางสาววลีรัตน์ มุสิกะสังข์	นักวิชาการประมงชำนาญ การ	สถาบันวิจัยการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ชายฝั่ง
๓๒.	นายไวทัศน์ หนูกล้า	นักวิชาการประมง	สถาบันวิจัยการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
		ปฏิบัติการ	ชายฝั่ง
๓๓.	นางสาวสุภาพ สักขไพฑูรย์	นักวิชาการประมงชำนาญการ	ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดพัทลุง
๓๔.	นางมณฑนา สุขเกษม	นักวิชาการประมง	ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดพัทลุง
๓๕.	นายศักดิ์ดา มณีนิล	ผู้อำนวยการกองสาธารณสุข	เทศบาลตำบลสทิงพระ
๓๖.	นายทงศักดิ์ จิตภักดี	นักบริหารงานช่าง ๖	องค์การบริหารส่วนจังหวัดพัทลุง
๓๗.	นายนาวี ไพชำนาญ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพัทลุง
๓๘.	นายปัญญา วงศ์ชนะ	พนักงานวิเคราะห์ผังเมือง	สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองสงขลา
๓๙.	นายธราวุธ พิศสุวรรณ	เจ้าพนักงานป่าไม้อาวุโส	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นครศรีฯ
๔๐.	นายธวัชชัย ประดิษฐ์ อุกฤษณ์	ผู้อำนวยการส่วนช่าง สุขาภิบาล	สำนักงานเทศบาลสงขลา
๔๑.	นายอำนาจ รัตนมณี	รองนายกองค์การบริหาร ส่วนตำบลบ่อदान	องค์การบริหารส่วนตำบลบ่อदान
๔๒.	นายสมชาย หอมจันทร์	บรรณารักษ์ชำนาญการ	สำนักงานศิลปากรที่ ๑๓ สงขลา
๔๓.	นายถวัลย์ชัย พานชัย	ผอ.ส่วนประสานและ บริหารจัดการลุ่มน้ำ	สำนักงานทรัพยากรน้ำภาค ๘
๔๔.	นายวีระชัย วีระพัฒนานนท์	นายช่างโยธาชำนาญงาน	กรมเจ้าท่า
๔๕.	นายจำเริญ	นักวิเคราะห์นโยบายและ แผน	
๔๖.	นายพีระพันธ์ แสงใส	นักวิเคราะห์นโยบายและ แผน	
๔๗.	นายภูมิพัฒน์ ศรีไกร		อบต.ป่าขาด
๔๘.	นายสุรพงศ์ เพ็งมาก	หัวหน้าแผนกแผนกกอง กิจการพลเรือนทัพเรือภาค ที่ ๒	
๔๙.	นายขวัญชัย เอื้ออารี	นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการ	สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑๒
๕๐.	นายพิเชษฐ์ จันทรโรจน์	นักวิชาการสิ่งแวดล้อม	สนว.ทสจ.สงขลา
๕๑.	นายมงคล ถิ่นชนะ	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป	โครงการหมู่บ้านรักษาลุ่มน้ำ
๕๒.	นายกิตติพงศ์	เจ้าพนักงานการเกษตร	โครงการหมู่บ้านรักษาลุ่มน้ำ
๕๓.	นางสาวปภาณัน	ปลัดอำเภอ	ที่ว่าการอำเภอกระแสดินสุ
๕๔.	นายสาโรช อุบลสุวรรณ	เจ้าพนักงานประมง	ศูนย์อนุรักษ์สงขลา

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
๕๕.	นายธนาวีร์ สุวรรณรักษ์	มทบ๔๒	มทบ๔๒
๕๖.	นางปิยนุช คงสม	นายช่างชำนาญงาน	สำนักงานทรัพยากรน้ำภาค ๘
๕๗.	นายอนุรักษ์ สัมตัน	นักพัฒนาชุมชน	อบต.คลองรี
๕๘.	นางสาวอภัย จันทุโชติ	นักวิจัย/ผู้ประสานงาน	โครงการร่วมอนุรักษ์เขาคอหงส์
๕๙.	นายศักดิ์สิทธิ์	อบจ.สงขลา	อบจ.สงขลา
๖๐.	นายอุทัย หนุง	ปลัด อบต.	อบต.บ้านขาว
๖๑.	นายเพชรรัตน์ จันทรพันธ์	นักวิจัย	วิทยาลัยชุมชนสงขลา
๖๒.	นายโสพล ศรีเพชร	นายช่างโยธา	อบต.ดีหลวง
๖๓.	นายจิราวุธ แคล้วยุทธ	นวช.สาธารณสุข	อบต.ม่วงงาม
๖๔.	นายสิทธิศักดิ์ ตันมงคล	กก.ผจก.บ.ประพันธ์	๒/๑๑ม.๑ ต.น้ำน้อย อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา
๖๕.	นางพูนทรัพย์ ศรีชู	คณะกรรมการลุ่มน้ำ	๑๑/๔ม.๗ ต.ท่าหิน อ.สทิงพระ
๖๖.	นางสาวอรวรรณ บุตรคง		๕๖/๑ม.๔ ต.ท่าหิน อ.สทิงพระ
๖๗.	นางอำไพ บุญพันธ์		๒๕/๑ม.๔ ต.ท่าหิน อ.สทิงพระ
๖๘.	นางแพว บัวทอง	ทำนา	๗๓ ม.๔ ต.ท่าหิน อ.สทิงพระ
๖๙.	นางนอม น้อยผา	ทำนา	๓๔ ม.๔ต.ท่าหิน อ.สทิงพระ
๗๐.	นางมิ่งขวัญ รัตนภักดี	เกษตรกร/ท่องเที่ยว	๑๙/๑ ม.๔ ต.บ้านขาว อ.ระโนด
๗๑.	นางปวีณา ขุนทรงอักษร	เกษตรกร	๑๐๕/๑ ม.๓ ต.บ้านขาว อ.ระโนด
๗๒.	นางปาริชาติ ฐานะพันธ์	เกษตรกร	๘๒/๑ ม.๓ ต.บ้านขาว อ.ระโนด
๗๓.	นางผัด ไชร์รักษ์	เกษตรกร	๗๐ ม.๓ ต.บ้านขาว อ.ระโนด
๗๔.	นางเชียว ทองดั่ง	เกษตรกร	๑๕๒ ม.๓ ต.บ้านขาว อ.ระโนด
๗๕.	นางธมนวรรณ ช่วยชูวงศ์	เกษตรกร	๙๒ ม.๓ ต.บ้านขาว อ.ระโนด
๗๖.	นางปทุม ปิยะโร	เกษตรกร	๘๓/๑ ม.๓ ต.บ้านขาว อ.ระโนด
๗๗.	นางกมลวรรณ โจรเนตร		๓๗/๓ ม.๗ ต.ท่าหิน อ.สทิงพระ
๗๘.	นางละมุล ศรีสุขใส		๔๕/๒ ม.๖ต.ท่าหิน อ.สทิงพระ
๗๙.	นายพายุ แก้วมณี	ทำนา	๑๑ ม.๗ต.ท่าหิน อ.สทิงพระ
๘๐.	นางนันท์นภัส วีระแคล้ว	รับจ้าง	๒ ม.๕ต.ท่าหิน อ.สทิงพระ
๘๑.	นางเดือน อาภาพร้อม	แม่บ้าน	๒๓ ม.๔ ต.บ้านขาว อ.ระโนด
๘๒.	นายนฤทธิ จันทรจบ	ทำนา	๔๑ ม.๓ ต.บ้านขาว อ.ระโนด
๘๓.	ดต.ธนาคม แคล้วทองคำ	ประธานการท่องเที่ยว	๑๐๑/๑ ม.๔ ต.บ้านขาว อ.ระโนด
๘๔.	นายเรืองวิทย์ ศรีสุวรรณ	ประธานสภาองค์กร	๕๔/๑ ม.๑๐ ต.ชิงโค อ.สิงหนคร
๘๕.	นายธีระเดช ศรีสุวรรณ	เลขาธิการองค์กร	๕๔/๑ ม.๑๐ ต.ชิงโค อ.สิงหนคร
๘๖.	นายชัยพร ประทุมวัลย์	รองนายกอบต.คูซุด	ม.๔ ต.คูซุด อ.สทิงพระ
๘๗.	นายไพรัตน์ เวชคะ	ปชส	มณฑลทหารบกที่ ๔๒
๘๘.	นายสำริด		สำนักบริหารพื้นที่ที่ ๖ สงขลา

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
๘๙.	นางสาวศุภณัฐญา นพถาวร	เกษตรกร	๗๒ ม.๖ ต.ทุ่งใหญ่ อ.หาดใหญ่
๙๐.	นายเอกพล แก้วสัทยา	เกษตรกร	๒๒ ม.๔ ต.ท่าข้าม อ.หาดใหญ่
๙๑.	นางสาวเมธิยา หมวดฉิม	ประชาชน	เขอริแมนชั้น ซอยทุ่งรีด ต.คอหงส์ อ.หาดใหญ่
๙๒.	นางสาวลัดดาวรรณ ทวีรัตน์	ประชาชน	ต.คอหงส์ อ.หาดใหญ่
๙๓.	นางดวงพร รักขพันธ์	ลูกจ้าง	๙๗/๒ ม.๒ ซ.เรืองอุทิศ ต.ท่าข้าม อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา
๙๔.	นางรจเรจ เหล่าจิ้นวงศ์	ลูกจ้าง	๑๖ ม.๑ ถ.เทศบาล ๖ (บ่อหุด) ต.วัดสน อ.ระโนด จ.สงขลา
๙๕.	นางสาวหทัยชนก หนูสังข์	ประชาชน	อ.ระโนด จ.สงขลา
๙๖.	นายฐิติยศ หนูสังข์	ประชาชน	อ.ระโนด จ.สงขลา
๙๗.	นางสาวรพินนภา ทองเอื้อ	ประชาชน	จ.พัทลุง
๙๘.	นางสาวอาพษา จินยอง	ประชาชน	อ.แม่ขี้ จ.พัทลุง
๙๙.	นางสาวประภัสสร วิชัยดิษฐ	ประชาชน	๘๖/๒๖ ม.๒ ต.คลองแห อ.หาดใหญ่
๑๐๐.	นางสาวอัญชลี ทองช่วย	เกษตรกร	๕๒/๑ ม.๑ ต.ควนกาหลง อ.ควนกาหลง จ.สตูล
๑๐๑.	นายจบ แก้วทิพย์	ประชาชน	๖๘๔ ม.๓ ต.เขาชัยสน อ.เขาชัยสน จ.พัทลุง
๑๐๒.	นายประจบ ชูทอง	ประชาชน	จ.พัทลุง
๑๐๓.	นายคล่อง อินทเสโน	ประชาชน	จ.พัทลุง
๑๐๔.	นายพรหมพิริยะ เทพพูลผล	ประชาชน	๑๓ ซ.เสนาณรงค์ ๑๔ ค่ายเสนาณรงค์ ต.คอหงส์ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา
๑๐๕.	นางขวัญประชา สีราม	ประชาชน	๒๑ ม.๑ ต.ควนขนุน อ.ควนขนุน จ.พัทลุง
๑๐๖.	นายสิทธิพร เพชรทองขาว	ประชาชน	๘๑ ม.๑๑ ต.ปันแต อ.ควนขนุน จ.พัทลุง
๑๐๗.	นางสาวเกตุวดี เลาสกุล	ประชาชน	๔๗/๒๗ อ.ไทรบุรี ต.ป่อยาง อ.เมือง จ.สงขลา
๑๐๘.	นายอนุพงศ์ แสงมณี	ประชาชน	ม.๑ ต.กระดังงา อ.สทิงพระ จ.สงขลา
๑๐๙.	นายนवल ศุภชิต	พนักงานขับรถ	๖๓/๓ ม.๓ ต.คอหงส์ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา
๑๑๐.	นายภาณุวัฒน์ บุรณวัฒน์	-	๑๙๖/๓ ม.๘ ต.พะวง อ.เมือง จ.สงขลา
๑๑๑.	นายนราวี ดือเราะ	-	๕๓/๓ ม.๕ ต.คลองแห อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา
๑๑๒.	นางสาวพิทยา พรหมสุข	แม่บ้าน	๒๙/๑๒ ม.๖ ต.คอหงส์ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา
๑๑๓.	นางสาวปีตินาถ บุญเต็ม	พนักงานราชการ	๙ เฟลิมแมนชั้น ต.คอหงส์ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
๑๑๔.	นางสาวภาวินี ลั่นสุวรรณ	พนักงานราชการ	๑๘๘/๒๕ ม.๑ ต.คองหงส์ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา
๑๑๕.	นางสาวน้ำอ้อย ศรีประสม	พนักงานราชการ	สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ ๘
๑๑๖.	นางสาวแพรว พรรณ	ลูกจ้าง	สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ ๘
๑๑๗.	นางสาวนิภาพร ชูศรีนวล	พนักงานราชการ	สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ ๘
๑๑๘.	นางสาวปัทมา เลื่อนลอย	ประชาชน	๒๙/๑๒ ม.๖ ต.คองหงส์ อ.หาดใหญ่ จ. สงขลา
๑๑๙.	นางสาวอภิรดี มาลาญา	ประชาชน	อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา
๑๒๐.	นายวรรณะ มุทสิทธิ์	ค้าขาย	๖๖ ม.๒ ต.ชัยบุรี อ.เมือง จ.พัทลุง
๑๒๑.	นายเอกทัต ทองเม่ง	ประชาชน	๙ ซ.๗ เพชรเกษม ต.หาดใหญ่ อ. หาดใหญ่ จ.สงขลา
๑๒๒.	นายสุพัฒน์ ทิพย์มณฑิเยร	ข้าราชการ	อ. สทิงพระ จ.สงขลา
คณะที่ปรึกษาโครงการ			
๑๒๓.	นายธีระ จันทร์เพชร	นวช.สิ่งแวดล้อมชำนาญการ พิเศษ	สผ.
๑๒๔.	นายวีรนิต ฐานสุพร	นวช.สิ่งแวดล้อมชำนาญการ พิเศษ	สผ.
๑๒๕.	นางสาวตติยา อุยตระกูล	นวช.สิ่งแวดล้อมชำนาญการ พิเศษ	สผ.
คณะทำงาน			
๑๒๖.	ผศ.ดร. ไรจน์จรรย์ ด่านสวัสดิ์	คณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๑๒๗.	ผศ.ดร.ปาริชาติ วิสุทธิสมาจาร	คณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๑๒๘.	รศ.สุรเชษฐ์ ชิระมณี	คณะวิทยาการจัดการ	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๑๒๙.	อาจารย์อรุณ คงหนู	คณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๑๓๐.	นายนฤทธิ ดวงสุวรรณ	คณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๑๓๑.	นางเบญจวรรณ ธีระกุล	คณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๑๓๒.	นางจิตนพา วุ่นบัว	คณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๑๓๓.	นางสาววิชญา แก้วทิพย์	คณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๑๓๔.	นางสาวกมลรัตน์ มุกดา	คณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๑๓๕.	นางสาวสุชาวัลย์ เสถียรวิริยะ	คณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๑๓๙.	นางสาวสุไพบี ยิบอสู	คณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

๔. บรรยายภาคการประชุม

สรุปการจัดการเรียนรู้ ในระดับพื้นที่

๑. ผลการจัดการเรียนรู้

เวทีการจัดการเรียนรู้ เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเบื้องต้นที่จะประกาศเรื่องเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม พื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ซึ่งก็เป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้การดำเนินงานในเรื่องนี้สำเร็จลงได้ ทีมศึกษาชุดนี้ เป็นชุดแรกที่ได้ลงไปเปิดเวที เปิดประเด็นในเรื่องนี้ (ซึ่งจะมีการดำเนินงานต่อเนื่องของชุดศึกษาทีมอื่นๆ) บทเรียนและผลที่เกิดขึ้น จากการจัดการกระบวนการเรียนรู้ในพื้นที่เหล่านี้เป็นมุมมองของทีมศึกษาโดยเฉพาะของฝ่ายการมีส่วนร่วมที่ได้มีโอกาสลงพื้นที่ไปจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในรูปแบบและกระบวนการต่างๆตามที่กล่าวมาแล้ว พอจะสรุปผลที่เกิดขึ้นได้ดังต่อไปนี้

๑.๑ ผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น ตัวแทนชุมชน องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น หน่วยงานในพื้นที่ได้ความรู้ ความเข้าใจ เรื่องเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในประเด็นแนวคิด กระบวนการวิธีการ มาตรการ และ ผลที่เกิดขึ้นจากการประกาศเขต

๑.๒ ข้อมูล ข้อเท็จจริงระดับพื้นที่ในเรื่อง คุณค่าของทรัพยากรในลุ่มน้ำ ภัยคุกคาม ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้น และแนวทางการแก้ปัญหาในมุมมองของ ชุมชน องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ที่ทีมศึกษานำไปจัดระบบ วิเคราะห์ข้อมูล ประกอบการประเมินและการตัดสินใจ

๑.๓ ได้รับข้อเสนอพื้นที่ในภาพรวม ที่นำไปการศึกษาประเมินในการตัดสินใจสามารถได้พื้นที่นำร่อง๒พื้นที่ คือ พื้นที่ชุ่มน้ำทะเลน้อย และพื้นที่คาบสมุทรสทิงพระ

๑.๔ ได้รับข้อเสนอแนวทางการแก้ปัญหาในประเด็นต่างๆ ทั้งระยะสั้นและระยะยาว นำไปสู่การร่างมาตรการต่างๆในการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองในโอกาสต่อไป

๑.๕ ได้รับการเห็นชอบในเบื้องต้นในเรื่อง ขอบเขตพื้นที่ มาตรการที่เหมาะสม เพื่อร่างประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม จากผู้ที่เข้าร่วมเวทีซึ่งส่วนใหญ่มาจากตัวแทนองค์กรชุมชน และองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น เป็นแนวทางสำหรับการดำเนินงานต่อไปในอนาคตได้

๒. ข้อค้นพบและบทเรียนที่สำคัญ

ถึงแม้ว่าในการจัดการเรียนรู้เพียง๓ขั้นตอนเท่านั้น แต่ทีมศึกษาต้องใช้เวลาค่อนข้างมากเนื่องจากต้องลงพื้นที่ให้ครอบคลุม และลงลึกถึงพื้นที่ตำบล ต้องรบกวนเวลาของผู้เข้าร่วมกิจกรรมกันอย่างต่อเนื่อง มาตั้งแต่การระดมความคิดเห็นเรื่องการปรับปรุงแผนแม่บทเป็นต้นมานับตั้งแต่ต้นปีพ.ศ.๒๕๕๓ พอที่จะประมวลข้อค้นพบและบทเรียนที่สำคัญดังต่อไปนี้

๒.๑ กระบวนการที่เข้าไปร่วมจัดกระบวนการเรียนรู้ เน้นการสื่อสาร๒ทาง พยายามให้ชุมชนมีส่วนร่วมมากที่สุดเท่าที่ทำได้ ซึ่งไม่สามารถจัดกระบวนการเหมือนกันได้ทุกที่ขึ้นกับ สถานที่จัด สภาพของผู้เข้าร่วม และบรรยากาศของพื้นที่นั้นๆ ตารางกระบวนการที่สรุปในหัวข้อที่๔จึงเป็นกระบวนการแกนกลางเท่านั้น

๒.๒ การจัดกระบวนการเรียนรู้ของทีมศึกษาพบว่าสอดคล้องกับความต้องการเร่งด่วนของชุมชน และส่วนที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ ที่สำคัญ ตัวอย่าง เช่น

- แก้ปัญหาการบุกรุกพื้นที่ชุ่มน้ำทะเลน้อย(สะท้อนจากเขตห้ามล่าทะเลน้อย)
- แก้ปัญหาการทับซ้อนสิทธิทำกินของชุมชน(สะท้อนจากชุมชนส่วนใหญ่ในพื้นที่เขตห้ามล่าทะเลน้อยและพรวนเครื่อง)
- แก้ปัญหาที่ดินและไฟไหม้พรวน(สะท้อนจากชุมชนพรวนเครื่อง)
- การจัดการเขตอนุรักษ์โลมาอิรวดีปากคลองระโนด(สะท้อนจากเทศบาลตำบลระโนด)
- การป้องกันปัญหาจากการพัฒนาอุตสาหกรรมชายฝั่ง (สะท้อนจากชุมชนอำเภอสทิงพระ)
- การจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์(สะท้อนจากเทศบาลตำบลชะแล้และชาวท่าหิน)

๒.๓ ความซับซ้อนของพื้นที่ ที่มีประเด็น สถานการณ์ปัญหา ที่แตกต่างถึงแม้ว่าจะเห็นภาพรวมของพื้นที่เดียวกัน ดังนั้นการกำหนดขอบเขตพื้นที่ย่อยๆ เพื่อกำหนดมาตรการต่างๆ เป็นเรื่องสำคัญและเป็นเรื่องละเอียดอ่อนที่จะไปกระทบกับวิถีชีวิตชุมชน ตัวอย่างเช่น พื้นที่ป่าห้วยเขียวของพื้นที่ชุ่มน้ำ ถูกกำหนดให้เป็นพื้นที่หวงห้าม แต่ปรากฏว่าก่อนที่จะประกาศเป็นแรมซาร์ไซต์พื้นที่แห่งนี้ของควายมาก่อนจะห้ามไม่ให้ชุมชนเอาความยาวมาไว้ที่นี้ก็จะเกิดปัญหา หรือพื้นที่ตำบลบ้านขาว คุยกันว่าน่าจะให้เป็นที่เขตบริการและศึกษาหาความรู้ ขณะที่ในพื้นที่มีทั้งการทำสวนปาล์ม การปลูกสิ่งก่อสร้างในพื้นที่เขตห้ามล่า เป็นต้น

๒.๔ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระดับพื้นที่ ในเรื่องมาตรการ หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ในบางพื้นที่พบว่า ถูกปฏิเสธการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม เนื่องจาก ข้อกฎหมายที่ใช้ในพื้นที่หลายหน่วยงาน ไม่สามารถแก้ปัญหาให้ชุมชนได้ ชุมชนมองว่าไม่ควรนำประเด็นมาเพิ่มความขัดแย้งให้ชุมชนอีก โดยมองว่าการจะแก้ไขปัญหาข้อกฎหมายได้ต้องจัดการ ผลประโยชน์ต่างตอบแทนของนักการเมือง และนักธุรกิจให้ได้ รวมถึงต้องแก้ปัญหการแสวงหาผลประโยชน์ของกลุ่มต่างๆระดับพื้นที่ด้วย โดยเฉพาะในพื้นที่ป่าพรวนเครื่องและทะเลน้อย

๒.๕ การทำความเข้าใจเรื่องการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ใช้ระยะเวลาสั้นๆไม่เพียงพอ ในแต่ละพื้นที่ที่ต้องการเรียนรู้รายละเอียดมาก โดยเฉพาะ กฎหมายตัวแม่คือพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๓๕ แต่ชุมชนก็มีข้อจำกัดเรื่องเวลา “ไม่มีเวลามานั่งเรียนเรื่องกฎหมายมาตราต่างๆ” อยู่ได้ตั้งนั้นชุมชนจะเห็นความสำคัญได้ ต้องอาศัยการทำกิจกรรมการให้ชุมชนทดลองดำเนินการวางกฎระเบียบ ประกาศเขตคุ้มครองสิ่งแวดล้อมของชุมชนเอง ในขอบเขตที่ร่วมกันทำได้ โดยใช้เงื่อนไขเป็นพื้นที่นำร่องของหน่วยงาน หรือให้เทศบาล/อบต. ออกข้อบัญญัติสนับสนุนเพื่อทดลองทำก่อนที่จะขยายผลต่อไป ซึ่งน่าจะเป็นแนวทางที่เป็นการเปิดโอกาสให้ชุมชนได้รับรู้ เรียนรู้ มีส่วนร่วมได้จริงๆจึ่กับเรื่องนี้ได้

รายชื่อคณะกรรมการ

๑. คณะกรรมการตรวจรับงานจ้างที่ปรึกษา

ประธานกรรมการ

๑. นางดวงมาลย์ สิ้นธุวนิช

ผู้อำนวยการกองประสานการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒. นางอัศนี กุลประดิษฐ์

หัวหน้ากลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินความเหมาะสมของโครงการสำนักงานกองทุนสิ่งแวดล้อม

๓. นางสาวกัญญา ปันทะจักร

หัวหน้ากลุ่มงานอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม
กองอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม

๔. นายวีรนิติ ฐานสุพร

นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ
กองสิ่งแวดล้อมชุมชนและพื้นที่เฉพาะ

๕. นายวัลลภ ปรีชามาตย์

นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ
สำนักความหลากหลายทางชีวภาพ

กรรมการและเลขานุการ

๖. นายธีระ จันทร์เพชร

หัวหน้ากลุ่มงานประสาน ๒
กองประสานการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๗. นางสาวตติยา อุตระการ

นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ
กองประสานการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒. ดำเนินการศึกษาโดย

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์โดยคณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม ศูนย์ความเป็นเลิศแห่งชาติด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและของเสียอันตราย เครือข่ายภาคใต้ และหน่วยงานในเครือข่าย

๓. รายชื่อคณะผู้ศึกษา

หัวหน้าโครงการ

ผศ.ดร.โรจน์จรรย์ ด้านสวัสดิ์

ที่ปรึกษา

รศ.ดร.ฉัตรไชย รัตน์ไชย
 รศ.ดร.ประมาณ เทพสงเคราะห์

บุคลากร/ผู้เชี่ยวชาญด้านปาดันน้ำ/ป่าพรุ

รศ.ดร.นพรัตน์ บำรุงรักษ์
 ผศ.ดร.ปาริชาติ วิสุทธิสมาจาร
 ผศ.ดร.ประวิทย์ โตวัฒนะ
 นางสาวปานไพลิน บุซาร์ลี

บุคลากร/ผู้เชี่ยวชาญด้านทรัพยากรสัตว์น้ำ

อาจารย์ศักดิ์อนันต์ ปลาทอง
 นางสาวปัทมาภรณ์ หมาดน้อย
 นางเบญจวรรณ ธีระกุล

บุคลากร/ผู้เชี่ยวชาญด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม (น้ำเสีย/ขยะ)

รศ.ดร.ฉัตรไชย รัตน์ไชย
 อาจารย์ขวัญกมล ขุนพิทักษ์
 อาจารย์อรุณ คงหนู
 นางสาววิชญา แก้วทิพย์

บุคลากร/ผู้เชี่ยวชาญด้านการเงินและการกักเซาะชายฝั่งทะเล

รศ.ดร.دنุพล ตันนโยภาส
 นายอดุลย์ เบ็ญน้อย
 นางสาวฮัสวานี เล็มกะเต็ม

บุคลากร/ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการมีส่วนร่วม

นายนฤทธิ์ ดวงสุวรรณ
 ดร.อุมาพร มุณีแนม
 ดร.ชนิษฐา ชูสุข
 อาจารย์ทิพย์ทิวา สัมพันธ์มิตร

บุคลากร/ผู้เชี่ยวชาญด้านข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์

นาตยา จีจเจริญธรรม
 อดุลย์ เบ็ญน้อย

บุคลากร/ผู้เชี่ยวชาญด้านข้อมูลการประชาสัมพันธ์

นางสาวเมธาวิ	แก้วสนิท
นายสนธยา	แก้วขำ
นางสาวสุธาวลัย	เสถียรวิริยะ

ผู้ประสานงานโครงการ

นางจิตนพา	วุ่นบัว
นางสาวกมลรัตน์	มุกดา

บุคลากรสนับสนุน

นางสาวอารี	สุวรรณวงศ์
นางสาวจุฑารัตน์	บุญรัตน์
นางสาวสุไบตะ	ยี่บอสู
นางสาววรรณวรรธ	เศรษฐพงศ์
นายกฤษณะ	สังฆะโต
นายจักรภพ	กาลพันธุ์